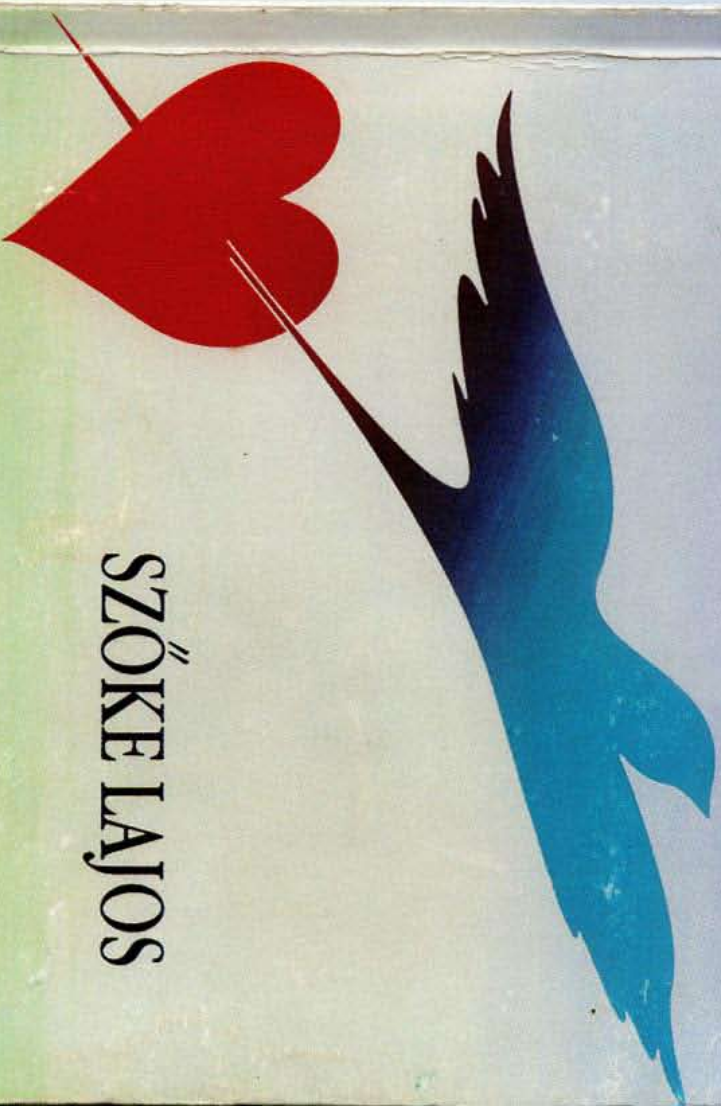

DIMENZIÓKON ÁT, FOLYAMATOSAN
ÉS FELTARTÓZTATHATATILAN ENÉRGIAVVAL ÁRADNAK
A SZERETET HULLÁMAI AZ ÉGI FORRÁS FELŐL,
AM EGY ÉGBEKIÁLTÓ SZIKLASZIRTEN
KÉNYTELENEK ÓRIÁSI ROBAJJAL MEGTÖRNI.
ENNEK A SZIKLASZIRTNEK A NEVE:

EMBER.

ÖSSZEFOGTAK HÁT AZ EMBERKÖZELI DIMENZIÓK,
HOGY AZ EMBERREL TUDATOSÍTSÁK:
NEM AZ A DOLGA, HOGY A SZERETET SZAKADATLAN
ÁRAMLÁSÁBAN AKADÁLYT JELENTSEN...

SZŐKE LAJOS

A HIÁNYZÓ LÁNC SZEM

SZÓKE LAJOS

A

HIÁNYZÓ LÁNC SZEM

Ez a könyv, tartalmánál fogva,
kereskedelmi forgalomba

nem kerülhet!

/A SZERZŐ/

*Mag. Rendeltek!
Szoke Lajos*

Faktor BT.
Csömör, 1995.

Tartalomjegyzék

Előszó.....	7
A radiesztézia, az Átmenet tudománya.....	9

I. RÉSZ

BOTLADOZÓ RADIESZTÉZIÁNK LEGÚJABB EREDMÉNYEI

Törés a csőben (Bevezetőként).....	13
Irányított radiesztéziai erőter gerjesztése egyetlen csővel.....	13
Szimmetriák.....	16
A hengerekkel és csővekkel kapcsolatos gyakorlati észrevételek.....	20
A csatornalefolyó.....	21
A koaxiális kábelek ívei.....	23
A gerjesztett erőter intenzitásának alakulása két, egymásra merőleges hengeres test hatására.....	24
Csak műszakiaknak! A pozitív és negatív radiesztéziai erőterek intenzitásainak finoman szabályozható lehetőségei.....	25
Küzdelem a mesterséges sárkányáramok ellen.....	27
Játsszunk démon!.....	29
Szörnyecskék a lakásban.....	32
Hőszigetelt tetőszerkezetek.....	35
A „szomszéd háza” szindróma.....	35
A szimbolizmus iskolapéldája.....	36
Jin-nél „jin”-ebb?.....	38
Miképpen képes hatni az égitest-egytállások miatt eltérült Hartmann-hálóra a templomi harangszó?.....	39
A „Föld ciklusa”, mint élő bolygónk periodikus auraváltozása.....	40
A „Korrekció” - és ami ebből következik.....	41
Harmatcseppek.....	42
Egészséges és beteg növényi aurák.....	44
Tájkép csata után.....	46

Beteg állapotok aurái.....	47
----------------------------	----

II. RÉSZ

A HIÁNYZÓ LÁNC SZEM

A felsőbbrendű logika.....	53
Üzenet a régmúltból.....	54
Miért nem egyeznek a felsőbb dimenziókról alkotott elképzeléseink?.....	55
Karactersugárzások.....	57
Istenek ivadékai.....	59
Poláris és apoláris sugárzások.....	62
A kapcsolatleremtés alapjai.....	64
Az ősprincípiumok asztrál-tükrozódései.....	66
Nap.....	67
Hold.....	72
Merkur.....	75
Vénusz.....	76
Föld.....	78
Mars.....	79
Jupiter.....	81
Szaturnusz.....	82
Uránusz.....	84
Neptunusz.....	85
Plútó.....	85
A 10. bolygó.....	86
Ami a kapcsolatfelvétélhez tudni kell.....	87
Az ősprincípiumok földi tartományainak szimbolikus rendje.....	89
A karactersugárzások hatáskeresztszemei.....	94
A Föld-idegáramok és az ősprincípiumok egymáshatása.....	98
Az ősprincípiumok tartománybelső eloszlásának és a Szent György-hálók helyi centrumának összevetése.....	99
Szűves figyelmükbe ajánlom.....	100
Az ősprincípiumok asztrál-tükrozódéseinek Hartmann-hálóra való hatásai, amennyiben őket emberlény hívja.....	101

Az ősprincípiumokkal történő kapcsolatfelvétel legoptimálisabb módja.....	103
Ezotérikus diagnózis.....	105
Kozmikus szerviz-szolgálat.....	106
Ismétlésképpen.....	108
Önteltség kizárva.....	108
Az emberi szenvedésről.....	110
A karma urai.....	112
A viharok urai?.....	114
Az asztrálvolumen fogalma.....	115
Miképpen működik a Rend?.....	121
Hogyan tovább?.....	123
Ahol a feszület valóban „él”.....	126
Az emberi szájtűnemenyes szimbóluma.....	127
Mi jöhet még?.....	129
Buddha, Mohamed és a többiek.....	131
Csak óvatosan!.....	132
Kedves Olvasó!.....	134
A legszerencésebbek.....	137
A IV. évezred élelmiszeripari mértékegysége: a Kozmikus Szeretet.....	138
Az isteni dimenziók asztrál-tükrozódéseinek Hartmann-hálóra való hatásai, amennyiben őket emberlény hívja.....	140
Hozzáma néktek Károly, Bozóki, Máray, Zsaskovszky, hozzáma néktek, Országos Liturgikus Tanács!.....	141
Mi Atyánk	
Angyali üdvözlét	
A Szentháromság dicsérete	
Imádság a Szent Órangyalhoz	
A Szentlélekehez	
A koordinátor.....	145
Engedjétek hozzám jöni a kisededeket!.....	146
A kozmikus térhálók, a föld idegáram keresztvezetői pontok, feszületek és templomok másodlagos funkciói.....	147
Miért?.....	148
Mondd, te kit választanál?.....	149
És az összes vallások szentjei?.....	150
Apanyokról.....	151
Az Időtlen Bölcsesség „memóriabankja”, az ősprincípiumi szupertranszformáció.....	151

A néma tanú.....	153
Ami az egyazon helyen fellelhető kövek ősprincípiumi hovatartozásából következik.....	155
A csiga.....	158
Szolid lehetőségek az atlantiszi hegyépítő technológiájának magyarázatára.....	159
Az atlantiszi hegyépítő technológia elméleti magyarázata.....	159
Roppant különös.....	161
Áldassék X. Y. szent nevéll.....	166
Salto-mortale.....	167
Az angyal és isteni dimenziók megnyilvánulásának tisztán (bio)-fizikai magyarázata.....	168
Dimenziók áthasonulása.....	171
Szabad-e embernek a szellemvilággal foglalkoznia?.....	173
Minden beavatás lényege.....	175
Ra-Mak-Hotep adeplus igazsága.....	176
Távlatok.....	180
Utószó.....	181

MELLÉKLETTEK

ELŐSZÓ

Nagy tisztelettel köszöntöm a Kedves Olvasót!
Nem először találkozunk. Szinte biztos vagyok abban, hogy e könyv kizárólag azok kezébe fog kerülni, akik ismerik az ezt megelőző köteteket is.

Hogy munkájukat és érdeklődésüket megkönyísem, tisztelettel felhívom a figyelmet arra, hogy mindazok, akiket a radiesztézia fizikája nemigen érdekel, nyugodtan lapozzák át és hagyják ki a könyv első részét, s kezdjék az olvasást a második résznél. Egyéb jelentős üzenetem nincs és nem is lehet. A csoda bennünk rejlik...

(a szerző)

A RADIESZTÉZIA, AZ ÁTMENETI TUDOMÁNYA

Amikor nekifogtunk, még senki sem gondolta volna, hogy a radiesztézia mögött az elkövetkezendő évezred tudományának, irányzatának és erkölcsiségének alapja rejtőzik. Mégis, felesleges a szabályait apró részletességig kidolgozni és meghatározni, eddig feltárt összefüggéseit írni „malasztá” változtatni, s további sponán fejlődését különféle, törvénybe iktatott béklyókkal leállítani. Miért? Szakemberek előtt évek óta nem titok, hogy egyre látványosabban válik ketté az emberi faj. Az Átmenet korában élünk, amikor is a homo sapiens hideg értelmű faja mellett egyre jelentősebb szerephez jut a vízöntő-kori ember. E „szerep-osztás” eredményeképpen a vízöntő-kori faj látványos többlet-képességekre tesz szert, a homo sapiens léte pedig végleges kudarcha fül.

A radiesztézia a két faj szétválását nagymértékben elő fogja segíteni, s rövid időn belül orvoslaga is beazonosíthatóvá válik az, hogy melyik földi ember melyik faj képviselője.

A radiesztézia az eljövendő (kialakuló), vízöntő-kori emberi faj érzékszerveivé fog válni, olyanná, mint a látás, hallás és a szaglás, s igazán felesleges lenne ezt követően is oktatgatni, törvényekkel szabályozni. Mert milyen neveltségnek is tűne a mai ember számára, ha valamelyik iskolában jelenleg azt tanítanák az egészséges emberek részére, hogy miképpen kell szagolni, hallani vagy látni...

Ma még, amikor e könyv megjelenik, a radiesztézia mellé egy nagy-nagy kegyelem társul: valamennyi földi ember önmaga döntheti el, hogy a homo sapiens, vagy a vízöntő fajához szeretne-e tartozni. Ily módon pedig, ebben az átmeneti korszakban, igazán senkit sem érhet sérelem. Jelen pillanatban a faji „hovatarozásunkat” egyetlen gondolatunk is eldöntheti, de méginkább eldöntheti a gondolataink és cselekedeteink összessége.

Ez a könnyed átállás, nem is oly sokára, biológiaiilag is és fizikálisan is, jelentősen megnehezedik. Ma még lehet,... holnap talán már nem.

Miképpen lehet vízöntő-kori emberré válni? Könyvek halmozása, cikkek sokasága, tanulmányok tematikája foglalkozik ezzel, ámde az ide vezető ÚT mégiscsak egyedi. S aki azt képzelné, hogy elegendő ehhez az ezotériai tanulmányok sokasága, s az ömlesztett természetgyógyászati „tudás”, éppen ezáltal, kemény materiális homo sapiens maradt! Mivelhogy ezeknél lényegesen fontosabb az önmagunk változtatása, az

életmódunk és étrendünk átalakítása (a friss gyümölcsökből és zöldségekkel álló ételek javára), a természet felé fordulás, a természet folyamataival való azonosulási képesség, s valamennyi érzékszervünk uralmának tudatos megtörése. (Dr. Gyórkóssy Endre szavaival élve: „Isten nem szólít meg senkit, hanem megvárja, míg önként elindulunk feléje.” Továbbá fontos tudni, hogy: a leghosszabb és legnehezebb ÚT a „disznótól a lélekig vezet”)

Hogy pedig mennyire szükséges ezeket komolyan venni? Legyen eleendő tán annyi, hogy nem ember lesz, aki majd ennek alapján vizsgál-tani fog, s megitél bennünket...

I. RÉSZ

BOTTLADOZÓ RADIESZTÉZIÁNK LEGÚJABB EREDMÉNYEI

„TÖRÉS A CSÖBEN” ...

(Bevezetőként)

Közel három éve ismertté vált, miképpen lehet a Hartmann-hálót és a felszín alatti vízerek radieszteziái sugárzásait könnyűszerrel irányítani. A földsugárzások fizikájával maga az Élet lépett előbbre, mivelhogy ezt követően igen rövid idő alatt kiderült; nem csupán három, hanem egyetlen hengeres tárgy is igen hatásosan befolyásolhatja a Hartmann-háló és a vízerek sugárzásait. Ezek a tények főképpen beteg emberekkel kapcsolatos környezettanulmányok során váltak egyértelművé (fizikai lényegüket illetően is).

A Hartmann-háló irányíthatóságának feltételeit az „Irányítható földsugárzások” című könyvemben találhatja meg a Kedves Olvasó, ezeket tehát ismételtelen nem részletezzük. A lehető legrövidebben csupán azokra a lehetőségekre térünk ki, amelyek újabb gondolatokat vehetnek fel az egészségmegőrzéssel, illetőleg a jelenség esetleges energetikai hasznosításával kapcsolatban.

IRÁNYÍTOTT RADIESZTÉZIAI ERŐTÉR GERJESZTÉSE EGYFETLEN CSÖVEL

Alábbi kísérleteink nem lesznek tudományos igényeket kielégítőek, s pusztán azt a célt szolgálják, hogy gondolatokat ébresszenek másokban. Reméljük, hogy e témakörnek is megszületik majd a maga szakembere.

Gerjesztett erőter, egyetlen csővel olyanformán alakítható ki, hogy a csövet **megtörjük**. Ez a valóságban, az Élet számos területén alkalmazott módszer, s a létrejövő radieszteziái hatások csupán igen kismértékben függenek attól, hogy a törés milyen mértékben szabályos, illeszkedő felületű, avagy körtörösen összetérő-e.

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA EGYETLEN CSŐ MEGTÖRÉSE ESETÉN, A CSŐ MEGTÖRÉSÉNEK MÉRTÉKE SZERINT

A közérthetőség kedvéért tekintsük meg, miképpen változik a gerjesztett erőter intenzitása, a cső megtörésének függvényében (1. ábra).

1. ábra

A gerjesztett erőter kialakulása, főképpen az intenzitásra való tekintettel, rengeteg tényező függvénye. Nézzük sorra a fontosabbakat:

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA A CSŐ KÜLSŐ ÁTMÉRŐJE ALAPJÁN

Amennyiben különféle átmérőjű csövekkel kísérletezünk, a radiesztáziai erőterük - azonos felületi minőségű, kidolgozású, hosszúságú stb. csövek esetében - annál erőteljesebb lesz, minél nagyobb a cső átmérője.

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA A CSÖVEK FALVASTAGSÁGA SZERINT

Amennyiben különféle falvastagságú csövekkel kísérletezünk, megállapíthatjuk, hogy radiesztáziai erőterük a csövek falvastagságától szármottevően nem függ.

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA A CSÖVEK HOSSZA SZERINT

Azonos átmérő, felületi símaság stb. esetében valamely cső radiesztáziai gerjesztett erőtere annál erőteljesebb, minél hosszabb a cső.

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA A CSÖVEK FELÜLETI FINOMSÁGÁNAK VÁLTOZTATÁSÁVAL

A gerjesztett radiesztáziai erőter annál intenzívebb, minél finomabb, simább, fénylőbb valamely cső külső felülete.

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA A CSÖVEK BELSŐ FELÜLETÉNEK FINOMSÁGA SZERINT

E tekintetben bővebb kísérleteket (fizikai alapossággal) végezni szükséges. Míg első közelítésben megállapítható, hogy az erőter a cső belső kialakításától számottevően nem függ, a cső peremének kidolgozása a mérésbe roppant módon „bezarar”. Emiatt annak megállapítása nehézkes, hogy a cső belvilágának radiesztáziai erőtere miképpen alakul.

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA A CSÖVÉGEK VÁGÁSI FELÜLETÉNEK MEGMUNKÁLÁSI MÓDJA ÉS A CSÖVÉGEK FELÜLETI FINOMSÁGA SZERINT

Egyértelműen megállapítható, hogy minél finomabb megmunkálású valamely csővég felülete, annál jelentősebben képes alakítani a cső radiesztáziai erőterét.

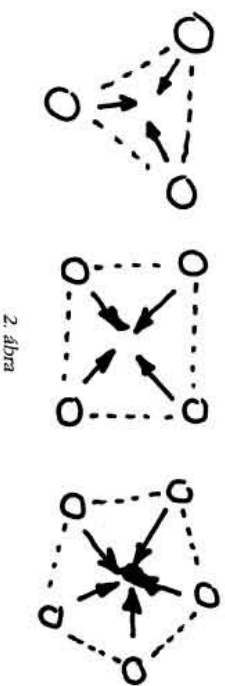
A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA A CSÖVÉGEK KIALAKÍTÁSÁTÓL FÜGGŐEN

Megállapítható, hogy adott cső radiesztáziai erőterének alakulásában azok a csővég felületi formátumok vállalnak jelentősebb részt, s azok változtatják meg számottevőbben a csőre jellemző radiesztáziai paramétereket, amelyek közelebb állnak a legömbölyített kivitelhez. A tisztán és egymástól elkülöníthető radiesztáziai sugárzások szempontjából a legömbölyített felületek azonban jelentősen „bezavarnak”. Vagyis a profilbeli jellemzők következetes radiesztáziai energiaterit (példának okáért) csupán a legömbölyített felületek kerülésével, fényes csővel és matt vágási felülettel, illetőleg matt csővel és fénylő vágási felülettel lehet majd „szétválogatni”.

SZIMMETRIÁK

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA TÖBB, AZONOS MÉRETŰ CSŐ FELHASZNÁLÁSA ESETÉN, A CSÖVEK GEOMETRIAI ELHELYEZÉSÉTŐL FÜGGŐEN

Amennyiben azonos méretű csöveket szabályos sokszög alakzatba rendezünk (3, 4, 5, 6, 7-szög stb.), igen változatos, igen szép, de radesztéziai módszereinkkel immár csak nehezen követhető energiatereket nyerhetünk, s nincs olyan emberi agy, amely ezt az igénybevételt hosszasan, kifáradás nélkül elviselhetné (2. ábra).

2. ábra

A zárt sokszög alakzatba rendezett azonos kivételű csövek energiatere csupán akkor éri el és haladja meg az egy sorba rendezett csövek energiatének intenzitását, amennyiben a sokszög alakzatba rendezett, megtört csövek irányítottága következetesen a képzeletbeli középpont felé mutat.

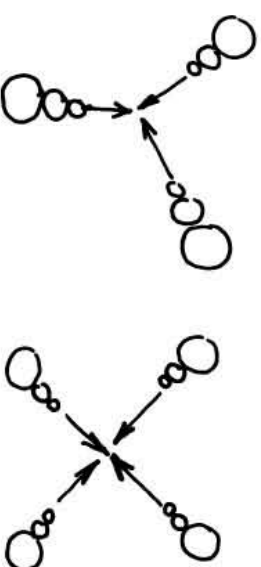
Ennyit a megtört csövekről, s bár ez a témakör - amint látni fogjuk - koránt sincs berekesztve (s néhány izgalmasabb gyakorlati tapasztalatról e fejezeteket követően még szükség lesz szót ejteni), térjünk át egy nem kevésbé izgalmas témára, amely ismét más távlatokat nyithat meg.

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA KÜLÖNBÖZŐ MÉRETŰ (ÁTMÉRŐJŰ) CSÖVEK FELHASZNÁLÁSA ESETÉN, AMENNYIBEN - EGY-EGY MÉRÉSI FOLYAMAT SORÁN - AZ AZONOS ÁTMÉRŐJŰ CSÖVEKET SZABÁLYOS SOKSZÖG ALAKZATBA RENDEZZÜK

Megállapítható, hogy azonos minőségű csövek felhasználása esetén, a gerjesztett erőter intenzitása annál erőteljesebb, minél nagyobb az azonos alakzatba rendezett csövek (egyenes csövek) átmérője.

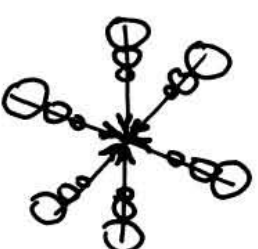
A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA SZABÁLYOS SOKSZÖG ALAKZATBA RENDEZETT CSÖVEK ESETÉBEN, AMENNYIBEN EGY-EGY SORBAN, A SOKSZÖG KÖZÉPPONTJA IRÁNYYÁBA MUTATÓ, SZIGORÚAN BEFELE CSÖKKENŐ HENGERÁTMÉRŐK HELYEZKEDNEK EL.

Nos, ezúttal egy olyan formátumhoz jutottunk, amelynek energiatérét (a „centrumban”), fizikai eszközökkel különösképpen vizsgálni érdemes. Hiszen e formák jelentőségére valamennyi ősi kultúra felhívja a figyelmet (3. ábra).

3. ábra

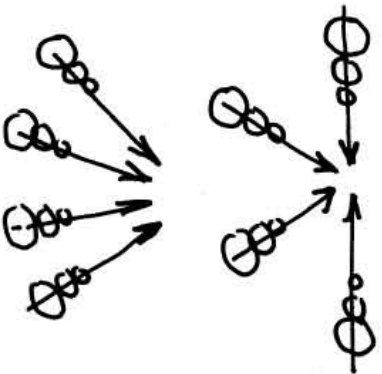
A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA SZIMMETRIÁBA RENDEZETT NAGY, KÖZEPES ÉS KICSI HENGEREK, ILLETVE CSÖVEK ESETÉBEN - A SZABÁLYOS SOKSZÖG ALAKZAT KÖZÉPPONTJÁBAN -, AMENNYIBEN A SZABÁLYOS SOKSZÖG SZÖGEINEK SZÁMÁT NŐVELTÜK (4. ábra).

4. ábra

A fenti kísérletről megállapítható, hogy: amennyiben a szabályos sokszög alakzatba rendezett, nagy - közepes és kicsi hengerekből álló elrendezésben a sokszög szögeinek számát növeljük (pl. 4→5→6→7 szögre), a középpontban - ahová valamennyi nagy-közepes és kicsi henger-alakzat radieszteziái erőterei irányulnak -, az alakzatok (egyenként) negatív radieszteziái erőterei a centrumban egy pozitív, „kozmiikus csatorná” hoznak létre. Ennek az irányítottsága függőleges, s energiaterere annál erőteljesebb, minél nagyobb a sokszög szögeinek száma.

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA NAGY, KÖZEPES ÉS KIS HENGEREK (CSÖVEK) SZIMMETRIÁBA RENDEZÉSÉVEL, MELYNÉK SORÁN AZ EGY-EGY SORBA RENDEZETT HENGEREK IRÁNYÍTOTTSÁGA EGYETLEN KÖZÉPPONT FELÉ MUTAT, ELHELYEZÉSÜK PEDIG 180 FOKOS, VAGY ANNÁL KISEBB KÖRCSIKK ALAKZATTÚ (5. ábra).

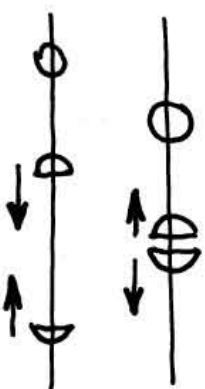
5. ábra

Az eredmény hasonlatos az előbbi példához, de a körcsikk középponti szögének csökkentésével, 180° és 90° között, a pozitívan felgerjedő „kozmiikus csatorna” intenzitása megnövekszik. Ennek további, következetes vizsgálatához felkészültebb és megalapozottabb fizikai körülmények szükségesek.

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA EGY HENGER ÉS KÉT FÉLHENGER KÖZÖTT, A FÉLHENGEREK EGYMÁSTÓL VALÓ TÁVOLÍTÁSÁNAK FÜGGVÉNYÉBEN

A cél annak megállapítása, hogy az egy henger és két félhenger páratlan alakzata, a félhengerek egymáshoz való közeliésekor milyen távolságok esetében válik „Párossá” (vagyis a hengereken kívül mikor szűnik meg a gerjesztett erőter). Ugyanez a kérdés fordítva is igaz; a henger és az egymás mellé helyezett félhengerek esetében, a félhengerek távolítása közben az alakzat mikor válik „Páratlanná”, (vagyis mikor gerjed fel a páratlan számú alakzatra jellemző, távolra ható erőter).

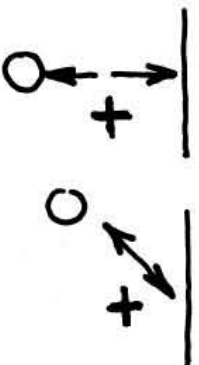
Amikor a páratlan számú alakzatról páros lesz, illetve amikor a párosból páratlan lesz, a hengerátmérők és távolságok birtokában e kísérlet sorozat segítségével eleddig ismeretlen rezgésképletek birtokába juthatunk (6. ábra).

6. ábra

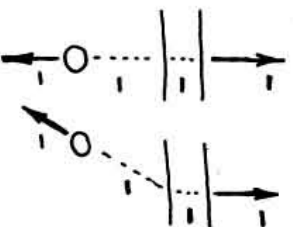
E kísérlet sorozat megvalósítása valószerűtlenül vontatottan halad. Ígéret ugyan számottevően sok született - már ami a kísérletekhez szükséges, precíz kivitelű félhengereket illeti, ez idáig mégsem sikerült egyetlen, következetesnek tekinthető kísérletet sem kiviteleznünk - a félhengerek hiánya miatt. Pedig e kísérlet sorozat, a fizikai paraméterek következetes figyelembevételével, nem csekély jelentőségű lehetne.

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA EGY SÍKLAJ ÉS EGY HENGER ESETÉBEN, A SÍKLAJ ÉS A HENGER KÖZÖTT, A HENGER KÖZÉPRE, III. OLDALRA TÖRTÉNŐ HELYZÉSÉVEL (7. ábra).

7. ábra

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA KÉT SÍKLAJ ÉS EGY HENGER KÖZÖTT, A HENGER KÖZÉPRE, ILLETVE OLDALRA TÖRTÉNŐ HELYZÉSÉVEL (8. ábra).

8. ábra

A HENGEREKSEL ÉS CSÖVEKSEL KAPCSOLATOS GYAKORLATI ÉSZREVÉTELEK

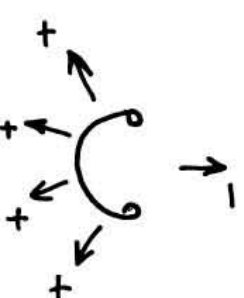
Bár szükségessé vált néhány „elvontabbnak” tejszó kísértet írásba foglalása, kérdés azonban, hogy vajon valóban ilyen elvont dolgok-e ezek? S rögtön kiderül a válaszból, hogy egyáltalában nem, hiszen mind-

ezek gyakorlati összefüggései egésszeggel és betegséggel, emberi szenvedéssel, megoldhatatlannak tejszó problémák köreivel kapcsolatosak. Az e fejezetet megelőző vizsgálatokat és elveket éppúgy az Élet produkálta, mint ahogyan az Élet produkálta az ezután következő tapasztalatokat is, s valamennyi tapasztalat mögött személyn kövekedő húzódnak. Persze a cél nem az, hogy tovább szaporodjanak a pszichopáták, hanem hogy bárki megértse; mindezek a látszólagos „apróságok” egésszég és betegség forrásai lehetnek. Ezek figyelembevételével és tanulmányozásával nem csupán valamiféle megfoghatatlannak tejszó „tudás” birtokosai lehetünk, hanem akár egy új gyógy mód, vagy egy eleddig ismeretlen energiarendszer is előbukkanhat az ismeretlenség homályából. Lássuk hát az első példát:

A CSATORNALEFOLYÓ...

A „Törés a csőben” című fizikai rész elméleti vonatrainak gyakorlati alkalmazása nem elrugaszzkodott fantázia születménye. Valamennyi ilyen irányú tapasztalatot keserves emberi sorok szolgáltatatták.

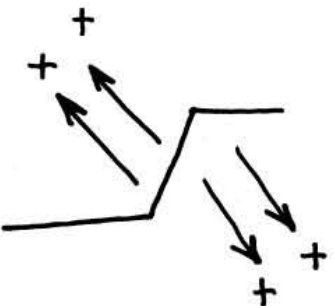
Tegyük fel, hogy új, alumínium (horganyzott vas, műanyag stb.) eső-csatornát kap a ház (9. ábra).

9. ábra

Amint a fenti ábráról láthatjuk, „valami” máris történt, bár ezt a mai materiális és fizikai szemléletünkkel megfogalmazni tán még senki nem lenne képes.

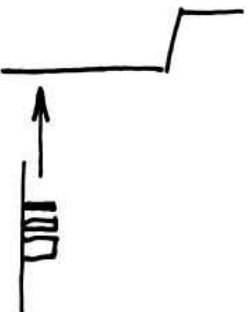
Az új esőcsatornához új lefolyócső csatlakozik (10. ábra).

10. ábra

Bár radieszteziái szempontból maga az esőcsatorna sem megvetendő energiakoncentráció hatású, az esőcsatorna-lefolyó végképp megbolondította az egész ház és az egész radieszteziái rendszer gerjesztési adottságait.

Sajnos, amint a különféle betegségek és az ezekkel kapcsolatos vizsgálzások igazolják, ezek már hatással lehetnek az emberi egészségre. Pánikkeltés helyett nézzünk egy példát, amelynek segítségével az ilyen - új - esőcsatornákat és lefolyókat. (Legalábbis radieszteziailag, vagyis az egészségmegőrzés szempontjai szerint), „blokkolni” lehet (11. ábra).

11. ábra

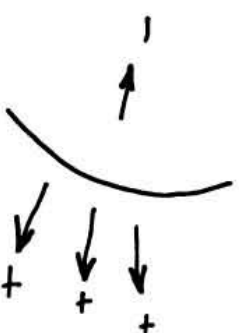
A blokkolás módja az előző könyvekből jól ismert három tüvegphenger volt, de blokkolható a rendszer a lefolyó leföldelésével is.

Érdekes módon, ezek az esőcsatornákkal kapcsolatos veszélyek fennállnak, s annál gyakoribbak, minél mélyebbre merül valaki az ezotéria és a radiesztezia területeire. S ehhez valami egészen különleges

„mániakusság” sem szükséges! Untig elegendő, ha valaki elhanyagolja az immunrendszere állapotát és - az öt érzékszerve bűvöletében élve -, nem ismeri fel életében a test, lélek és szellemiség hármasságának bázisát, s benső igényeinek szükséges arányait. Márts jön a betegség, s ha más nem is közvetítené ezt, hát megteszi az esőcsatorna-rendszer, s annak lefolyója.

A KOAXIÁLIS KÁBELEK ÍVEI

Apró piciny változtatás csupán, s a „Törés a csőben” fejezetétől máris eljuthatunk - az esőcsatorna-lefolyón keresztül - a koaxiális kábelekhöz. Évek óta tudjuk, hogy a radieszteziailag és egészségileg „ártó” erőterek létrehozásához immár egyetlen „csőre” sincs szükség, untig elegendő, ha a lakásunkban, vagy annak közvetlen közelében koaxiális kábellel szereléseket végeznek (TV-műsorszóró-lánc, műholdvevő-rendszer, nagy érzékenységu, gyengeáramú berendezések stb). Nos, ha bármiféle földeletlen koaxiális kábel található a lakásunkban, annak valamennyi ívén és hajlatán az alábbi erőter-módosulás érzékelhető (12. ábra).

12. ábra

Figyelmeztető jelzést tehát bőségesen kapunk, s az már nemigen számít, hogy ennek megfelelően a jelzés pl. egy koaxiális kábel erőterével érkezik, s hogy a külső, avagy a belső íve okoz-e problémát (értsd ezalatt, hogy míg a külső íve erőteljes pozitív erőteret gerjeszt, a belső íve a Hartmann-hálót megszegyenítő negatív erőteret képes produkálni.) Persze, a felkészültebb olvasók már tudják, hogy véletlennek nincsenek, s bármiféle radieszteziái jelzés lelki problémákra vezethető vissza. Földi

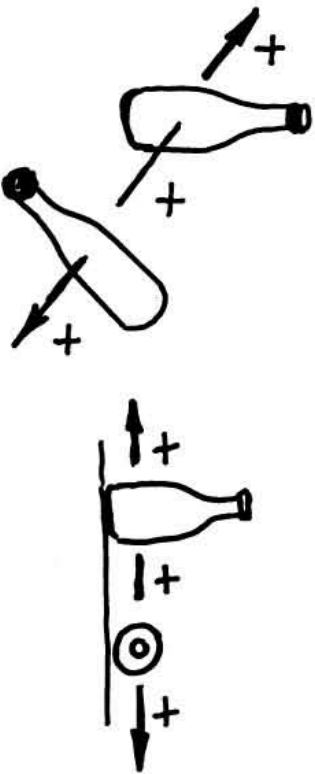
küzdelmek során talán mégiscsak figyelmet érdemelne, hogy a lélek üzeneteit nagyobb súllyal, s nagyobb hangsúllyal kellene figyelembe vennünk.

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA KÉT, EGYMÁSRA MERŐLEGES HENGERES TEST HATÁSÁRA

Nézünk az alábbi formátumot (13. ábra). Mintha csak elhányt és szerteszórt, üres üvegekről lenne szó. Vizsgáljuk meg egy álló és egy fekvő (sötét) üveg erőterét. Két különféle nézetből ábrázolva ezen „országos” problémát, erőtereket a 14. ábra szemlélteti.

13. ábra

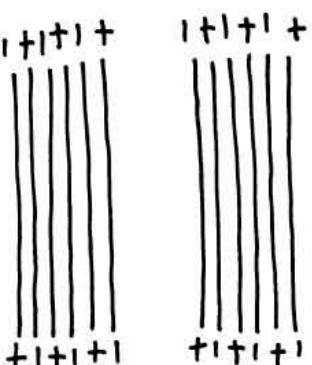

14. ábra

Im már közismert lehet, hogy e radieszterézi „csemegék” erőtereinek hatásai kizárólag a legyengült immunrendszerű és keveset mozgó, vagyis önmagukkal mit sem törődő embertársainkat érintik. Egy önmagával törődő emberre ugyanezek az erőterek semmiféle egészségkárosító hatással nincsenek!

CSAK MŰSZAKIAKNAK! A POZITÍV ÉS NEGATÍV RADIESZTÉZIS ERŐTEREK INTENZITÁSAINAK FINOMAN SZABÁLYOZHATÓ LEHETŐSÉGEI

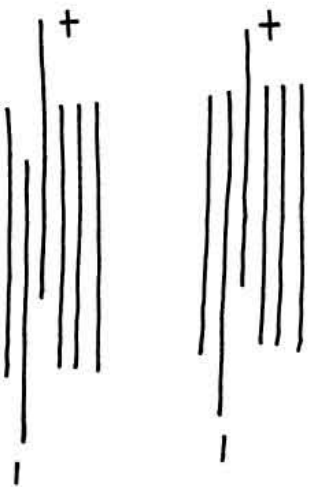
Csupán az elv a lényeges, melynek alapján bármiféle lineáris, elektro-mechanikus, vezérelt, vagy számítógéppel szabályozott erőter a későbbiekben, a technika kívánalmainak megfelelően (iskolapéldaként) előállítható. Szükséges hozzá kétszer hat darab egyenes fémrúd, amely lehet néhány négyzetmilliméter átmérőjű csupasz huzal is. (Csupán az elv a lényeg!). Vegyük a kétszer hat darab huzalt, s két kötegben rendezzük olyanformán, hogy a radieszterézi módszerekkel meghatározható polaritásuk az alábbiak szerint alakuljon (15. ábra).

15. ábra

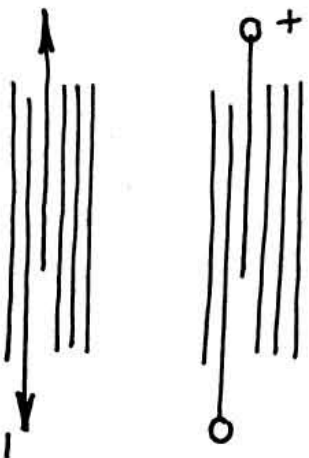
Ezt követően kössük a kétszer hat huzalt egy-egy laza, de biztos

kötegbe, hogy bennük a drótdarabok nehezen bár, de „húzósan” mozgathatóak legyenek. Keressünk ki mindkét kötegből két-két darabot, a következőképpen (16. ábra).

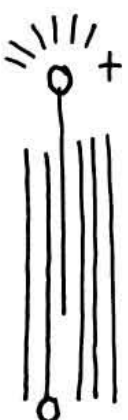
16. ábra

Ezután az egyik köteg, polaritással megjelölt huzalvégeire erősítsünk gömböket, a másik köteg, polaritással megjelölt huzalvégeit pedig „hegyezzük ki” (17. ábra).

17. ábra

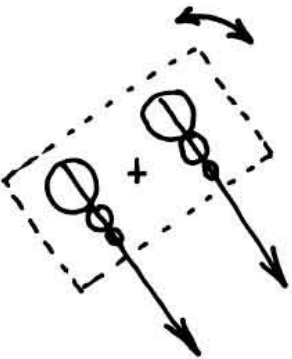
Amit kapunk, a következőképpen szükséges értelmezni: A gömbfejű pólusok ki-be tologatásával finoman és könnyedén szabályozható, kísérleti célokra igen alkalmas, szertesugárzó radiesztéziái erőforrás lehetünk szert, míg a kihégyezett végű huzaldarabok esetében „szűrős”, „egyhegyű” erőteret nyerhetünk (18. ábra).

18. ábra

KÜZDELEM A MESTERSÉGES SÁRKÁNYÁRAMOK ELLEN

Wilhelm Reich, amerikai orvos és kutató nevéhez fűződik az orgonotechnika kifejlesztése, s ha nem valamiféle mérgegdrága szerkezetet képzelünk el, máris az iménti mester kutatásait tökéletesen kielégítő, olyan ingyenes megoldáshoz jutottunk, amelynek segítségével életünk nagy átka, a divathóbotorknak megfelelően épített szomszéd házak radiesztéziái energiateré is tökéletesen leblokkolhatóvá válik. Nem csekély eredmény, s szolid megoldás, hogy mindez oly módon történhet, hogy erről a radiesztéziák éppenséggel tudniuk sem szükséges. Alábbi eljárás a radiesztézia fizikájának ismeretében, a legegyszerűbb eszközökkel, többszáz méter távolsáig, hatásonnan megvalósítható, s hozzá, a páratlan-szabálynak megfelelően, csupán kétszer három darab, közepes, kicsi és nagyobb dunsztosüveg szükséges, az alábbi elrendezésben (19. ábra).

19. ábra

Amint az ábráról láthatóvá vált, a szomszéd ház erőterét kettős Hartmann-háló odarendelésével törtük derékban ketté, s ha ez kevésnek bizonyulna, ugyanezt két irányból is megtehetjük (a 20. ábrán felül nézetben). Célozni azonban ezzel az "orgon-módszerrel" kinek-kinek önmagának kell tudni megtanulnia.

20. ábra

De a leghatásosabb a harmadik irány (immár rajz nélkül), vagyis három darab fekvő üveghengerrel, az előző két ábrának megfelelően.

Reménykedjünk abban, hogy elkövetkeznek az az idő, amikor nem csupán az a személy válik gyanússá, aki illesztéle „erőterekkel” zaklatja szomszédai lelki üdvét, hanem fizikai eszközökkel igazolható károkozás miatt, kötelezni fogják a tulajdonosokat mindazoknak a házaknak az átalakítására vagy lebontására, amelyek ilyen, fantasztikus testi és lelki, vagyis egészségkárosító hatású erőtereket képesek produkálni.

JÁTSSZUNK DÉMONT!

Játsszunk démon! Elegendő, ha ehhez annyit tudunk, hogy ez az a bizonyos energia, amelyet ha falra festenek, megjelenik.

Először következetesen tegyük fel magunknak a legszükségesebb kérdéseket: szükséges nekünk ez a kapcsolat? Nemi! Kell-e nekünk az illesztélt játék? Nemi! Természetes dolog lenne, hogy illesztélt játékunk az élet szépségei helyett? Nemi! Emberi világunkban természetellenes a démon és a vele való játszadozás? Nyilvánvalóan igen!

Nos, akkor hagyjuk abba a játszadozást, mert a démon már sajnos meg is jelent...

Próbáljuk a szobánkban körülnézve megállapítani, mi is az, ami az ott felhalmozott tárgyak, bútorzat és bármiféle közszükségleti alkalmatlóság bármilyen vonatkozásában a legtermészetellenesebb! Nézzük meg a kedvenc tárgyainkat, csecsebecseinket és a berendezést! S most képzeljük el valamennyit, mondjuk egy erdei környezetben. Mi is az, ami - mint a legtermészetellenesebb - mondjuk napsütöses időben akár már tíz kilométer messzeségből elárulhatná, hogy valami rejtőzik az erdei fák között? Csak egyvalami lehet: a csillogási! Mert e megközelítésben a legkevésbé természetesnek fogjuk találni a káprázlatot, csillámló, vaktitán fénylő, finoman kidolgozott felületű tárgyainkat.

Keressük és szeretjük a csillogást, mert ez áll a legközelebb az egyetlen, minden tudományon és misztériumon túlmutató realitáshoz, a Fényhez. Mára olyannyira felszabadítottuk az ilyen irányú (hamis) igényeinket, hogy lassan be kell látnunk, a természet miért is védekezik lépén-nyomon korrózióval, porosodással, füstköddel s újabb savas esővel az effajta tevékenységünk ellen: mert a Fény isteni priviligiumát próbáljuk jól-rosszul utánozni, s mindenme utánzásra vonatkozik csak igazán az a megállapítás, hogy a hazugság annál hazugabb, minél közelebb áll az igazsághoz.

Csillogás, káprázat, máz: mind-mind hamis, függetlenül attól, hogy krómozott-nikkellezett felületekről vagy fröccsöntött műanyag tárgyakról esik-e szó. Vagyis lépén-nyomon velük és értük játszunk a démon, akár lakkozott felületekről, akár porcelán dísztárgyakról, akár műanyag fóliákról vagy egyenesen magáról az irányzatról van szó. Ne zavarjon meg senkit, hogy a csillogó tárgyak egy része kegyeleti helyekre, templomok berendezési tárgyaira koncentráliódik, hiszen e tény is igazolja, hogy kell lennie valami szebbnek, fenségesebbnek, igazabbnak, amit e

tárgyak éppen hogy csak jelképezhetnek. Ennek megfelelően, leszámítva a templomok és az emberi korszakok irányító vezéregyeniségeinek háza táját, régebbi korokban, magánemberek házaiban csillogó tárgyak igencsak elvértve fordultak elő. Ma pedig? Még az azonnal eldobható, flitres tárgyak kivitele is illetlenül gyalázní próbálja a Fényt.

Leszámítva azt az esetlenséget, hogy ez irányú károkozásunk mértékét valójában fel sem foghatjuk, mivel ez főképpen az őrangyaljelenségek asztrális életterét és az angyali létsík ősprincípiumainak hatásterületét érinti, csupán egyetlen emberközeli hazugságdiszfunkciót, démoni léte-gosultanságot szerelnék részletebben elmagyarázni: ezen a zaklatott ezredvégen, melyre több mint tizenkétezer éve vár a világ, a kozmikus Hívás, a nekünk (valamennyünknek) szánt üzenet, négydimenziós rezgésállapotként fog elhangzani. Mégpedig éppen azokon a kozmikus frekvenciákon, amelyeket az ember által létrehozott tárgyak buta csillogása - kozmikus generátorokként összevissza sugározva - jó előre tönkretett! Próbáljunk arra gondolni, hogy éppen egy arra érdemes embernek mondanánk valamit, s azt az illető normális körülmények között - amennyiben van füle - meg is hallaná. De nem fogja meghallani, mert fölünk egy méternyire, egy vasúti sínpáron éppen egy gyorsvonat robog el! Ily módon teszük tönkre a hamis csillogású tárgyait az a kozmikus információs csatornát, amely némi radlesztéziai előképzettséggel ma már érzékelhető, „áttekinthető”, de semmiképpen nem használható, mivel a hamis csillogás démoni energiája uralja az egész emberi fajt. A károkozás ennél vérteemenőbb és nyilvánvalóbb, de mélysegeiben egyebekre nem térhetünk ki, hiszen mindezek megértéséhez még hiányzik az ehhez szükséges kollektív nyelvezet.

Am az a démoni energia, amely ilyenformán - és tegyük hozzá, igen alattomosan - igyekszik tönkretenni az emberiséget, napjainkban már igen jól érzékelhető. Sajnos inenzitása napról napra fokozódik, töle már zaiongva csattog az emberiség köré rendezett valóság, s ezzel kellene felvennie a versenyt a kozmikus Hívás sutogásának. Másképpen kifejezve: valahol, egy fényárban úszó kiállítási teremben, rivaldálények közepette olyan feladatot fogunk kapni, hogy vegyünk észre egyetlen szál, szoldán lobogó gyertyát!

Nem ajánlom senkinek az ezekre a radlesztézia erőterekre való érzékenyülést, de aki maga elé tart egy jókora darab csillogó alufóliát, aranyozott felületű tárgyat vagy vastag celofánfóliát, s nyomban megfájdul a feje, meg fogja érteni, amiről írok.

A hamis Fénynek, a démoni csillogásnak az emberi világunkban

határozott eloszlása észlelhető. E tárgyak ugyanis főképpen a nagyáruházak, főútvonalak, terek üzleteiben összpontosulnak, fényes kirakatokban tobzódhatnak, éjszakai lebujoik pompáját képezik. Vagyis bármennyű térképre gondolva e démoni energiaeloszlás hajszálpontosan követi a világvárosok ismert alakzatát, s ha csak arról készülné térkép, akkor is ráismerhetnénk a főútvonalainkra, főtereinkre és városainkra! E luxuskavalkád, milliónyi csillogóvá varázsolt kirakat, semmiomonó tárgyak káprázatos Fény-ruhája sugallja, hogy bajok lesznek ebből... Mivel ugyanis ezek az energiák nem látványosan, hanem alattomban hatnak, s jobbára túlesnek az emberi érzékelés hétköznapi határain, eszünkbe sem juthatna, hogy védekezzünk ellenük. Egy fizikálisan érzékelhető baleset, tragédia képes arra, hogy megrendítse az embereket, de a kizárólag radlesztéziai érzékelhető gyenge kozmikus kölcsönhatások fel sem tűnhetnek. Emiatt ez a buta generátoros sugárzás, mint négydimenziós energiarendszerek földi vetülete, hatásmechanizmusában jóval veszedelemesebb jelenség, mint az összes mai, közismert és néven nevezett környezetszennyezési!

S mivel a kozmikus törvények figyelmen kívül hagyása semmiképpen nem fogja az emberi fajt semmiféle fórumon felmenteni a felelősségre vonás terhe alól, óvatosan itt is érdemes megfogalmaznunk a kérdést: vajon nem az asztrális létsíkba való illetlen beavatkozásunk rossz földi vetületei-e a földi és légi katasztrófák, tengerrengések és kisebb egyéni tragédiák? E kérdést csak óvatosan tegyük fel, mert hiszen e történésekbe sok egyéb baktóvésünk is tevékenyen beleszól. Egyelőre talán elegendő, ha elgondolkodunk azon, vajon mi az oka annak, hogy földi közegünkől majdhogynem idegen a csillogás, ami csillogás és ragyogás pedig megnyilvánul a maga természetes állapotában (az a Fényen keresztül), többnyire egyidejűleg az isteni megnyilvánulást is tükrözi?... Mi az oka annak, hogy az ember folyvást törekszik a Fény felé, s olyanformában kívánjuk a hamis csillogást és a hamis Fényt mint az igazí pót pótlékát? S vajon hibázatható-e mindezekért gyarló fajunk?

Igaz, csak játszottuk a demont, de az annak rendje és módja szerint megjelent...

SZÖRNYECSKÉK A LAKÁSBAN

Alig várják, hogy lefeküdjünk. Végigmásszák testünket, átrágják magukat a falon és az ágyneműtartón, hogy hozzánk fehessenek, ág-deszkán, matracon, paplanon és bőrünkön keresztül is képesek fájdalmasra nyalogatni derékfáji és nyakcsigolyáinkat, bemásznak az egyik fülünkön, s kínásznak a másikon, hogy közben fájdalmas reszelőként karistolják végig az agyunkat. Miatruk riadtan ülünk fel, vagy álmatlanul forgolódnunk fekvőhelyünkön, de ők ettől függetlenül idegítő hajlamokat oltanak belénk, depresszívvé teszik gondolatainkat, s képesek kilátástalaná homályosítani a holnapot.

Sok van, mi csodálatos, de emberi butaságunk velük szembeni reakciójánál nagyobb csodát találni sem lehet: valamennyi tevékenységünkkel úgy teszünk, mintha e veszély nem is létezne, s maffia természetünk örömmel fogadja jelenlétüknek még a felmerülő lehetőségét is.

Ellenük, illetve hatásaik ellen a tudomány jelenlegi állása szerint védekezni nem lehet, az orvostudomány tehetetlenül áll e „problémával” szemben, mivelhogy embernél a legkülönfélébb belszervi gyulladások és agyi problémák hátterében e jelenség áll. Fogódzó és kapaszkodó felületünk velük szemben látszólag nincs, hiszen ha lenne, elképzelhetetlenül ádázz módon vetnénk be önmagunkat az ellenük való küzdelembe, mint ahogy tesszük ezt az allergia esetében - teljesen feleslegesen -, a semmiről sem tehető parlagfű ellen.

E szörnyecskek inváziója páni félelmet kél, hogy keltsen, de alig akad ember, aki idejében rádöbben e veszélyek realitására.

S most jön a következő buktató: mihelyi nevükön nevezzük, attól kezdve inkább mosollyal viselünk bármiféle fájdalmat és szenvedést, csak hogy magunkhoz ölelgetve dédelgethessük őket. Mert e szörnyecskek gyakoribb fajtái: a tévé-távkapcsoló, a vezeték nélküli csengő, a fegyverként hordozható vezeték nélküli telefonok vésszen szaporodó tömege, a CD-lemezek valamennyi variációja, hogy csak a „legkiváratosabbakról” megemlékezzünk.

Azt, hogy e szörnyecskek miképpen ártanak, s milyen intenzitással vetik magukat egy beteg emberre, erőteljesen befolyásolja, hogy a környezetben található-e tetőtéri hőszigeteléssel, üvegszállal erősített műanyagfóliával ellátott padlásterű, és új esőcsatornával rendelkező, modern ház.

No és miképpen ártanak ezek a szörnyecskek? Olyanformán ártanak,

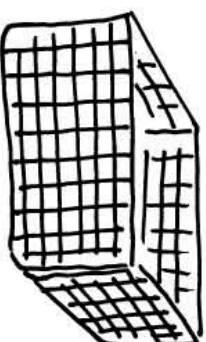
ahogyan ártani képes a padlófűtés, a CB-adó-vevő, a földszugárzás és a hamis csillogás. Csupán csak energiaterük - az előbbiekhez mérten - hatványozott!

Kinek ártanak ezek? Mindazoknak, akiket nyomaszt a holnap, akik aggódnak a társadalmi (és piaci) változások miatt, akik legyengítették immunrendszerüket, s akik nem becsülik kellőképpen földi jáművüket, azaz: emberi testüket. Nincsenek ám ők sokan, csupán csak minden száz felmőrt közül kilencvenkilencen! De az bizonyos, hogy amennyiben valaki szándékosan láncra veri és mozdulatlanúságra kárhoztatja testét (tévénézés, reggeltől estig tartó irodai ülőmunka, négy fal közötti életmód), halott táplálékon él (szétfőzőt, sütit, csirátlanított, pasztőrözött élelmiszereket fogyaszt és kerüli a nyers zöldségeket és friss gyümölcsöket), s állandó, lehetetlen fehérféregkezelésben szenved, e szörnyecskek ellen semmiképpen nem tud védekezni... S főképp akkor nem védekezhet ellenük, ha még ő maga is, szándékkal ragaszkodik hozzájuk.

E szörnyecskek közül a legvadabbak azok, amelyek önálló elemmel vagy tölthető teleppel rendelkeznek, s nem a legoptimálisabb megoldás, ha a lakásból való kidobásuk helyett, avagy/és az immunrendszerünk és az önmagunk változtatása helyett gyorsan megkérdézzük: miképpen is lehetne (ezen szörnyecskek áldásait tovább élvezve) védekezni ellenük.

E lehetőséget mégis, s főképpen a súlyos betegek érdekében, nagyon érdemes megemlíteni, mivelhogy a gyakorlatnak megfelelően, a többi, tán még egészséges családtag úgyszem képes a jobb belátásig eljuni mindaddig, míg ők maguk is nem lesznek súlyos betegek.

E szörnyecskek, bár nem örünek neki, ketreche zárhatóak. E lehetőség elvét a 21. ábra szemlélteti.

21. ábra

Meglehet, hogy „hatásfokuk” ezáltal leromlik, de hiszen éppen ez a cél, s legyen ez legalább akkor aktuális, ha éppen nem vesszük igénybe

örömteli jelenlétüket. A legjobb azonban, ha ezeket a technikai áldásokat rövid úton megpróbáljuk nélkülözni, vagyis: kidobjuk. S megpróbáljuk észrevenni, hogy a társadalom által ránk kényszerített mennyi elvárás, divathóbort és „életünket könnyítő megoldás” nem feltétlenül jelent nyereséget. Hiszen a sok károkozás mellett alig méltányolható „áldás”, hogy mindezek leragasztanak bennünket a Matriához, s elzárják előlünk a lelki fejlődésünk lehetőségait.

A felsorolás pedig ilvenformában lenne folytatható: Video-készülék, video- és magnókazetta gyűjtemény, fülhallgatók, magno, amelyek radiesztériai erőtere szintűgy beregít.

Mindazok, akik egyéb mozdulatot nem ismerve, fentiekre csupán legyintenek, vegyék figyelembe, hogy a radiesztéria az egészségügy és az illetékes minisztérium által elfogadott, valós problémát takar, s butaságunk immár nem lehet mentesség: a jövő mérnökeinek meg kell tanulniuk olyan műszaki alkotásokat létrehozni, amelyek esetében a radiesztériai hatásokat is mérlegelni kötelesek. Mert a természeti törvények ismeretének hiánya senkit nem menthet fel a felelősségrevonás terhe alól.

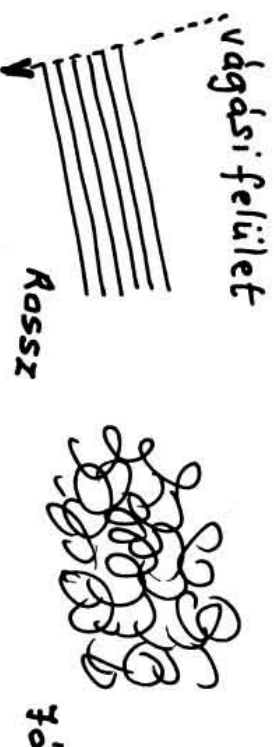
Addig is, míg ezt az illetékes mérnökök megértik, mérlegeljük a következoeket: ha valaki súlyos beteg, mert skorpió marta meg, vajon tart-e a lakásában skorpiót? Ha valakit mérgecskigyó mart meg, vajon ragaszkodni fog-e ahhoz, hogy egy fedél alatt éljen ezzel a mérgecskigyóval?

Lesz még az emberiség történetében olyan időszak, amikor nem csupán azt az embert fogják tudathasadásosnak nevezni, aki skorpiómarást követően is dédelgeti a skorpiókat, hanem azt is, aki a radiesztériai erők miatti megbetegedése esetén nem igyekszik majd ezektől a szörnyecskéktől megszabadulni.

Álljon itt valamely közbensoz lehetoség is, habár egyéb fórumokon ez folyvást előadások tárgya: E szörnyecskek radiesztériai, kátt okozó erőtere elfelelhető, ha valaki reggelente szorgalmasan úszik, fut vagy gimnasztikázik, ha rendszeresen jár kirándulni, ha éló (gyümölcsökből és salátafélékből álló) táplálékot fogyaszt, s kerüli a húskételek és tejtermékek fogyasztását. Ez utóbbi ugyan az első időkben az agyi érzékenyülés irányába hat, de oly gyors ütemű tudati átváltozással jár, hogy aki így próbál élni, mindenféle tanfolyam nélkül meg fogja érteni, mióli is van szó, s önként mellőzni fogja az életet látszólag megkönnyítő, valójában azonban életet keserítő és egészséget messzire úzó, sokféle lehetetlen-séget.

HŐSZIGETELT TETŐSZERKEZETEK

A hőszigetelt tetőszerkezeteket ma még korai lenne „minősíteni”. Radiesztériailag az az üvegszálas hőszigetelési megoldás megfelelő, melynek esetében a milliónyi, mikroszkópikus üvegszál vatta-szerűen, össze-vissza keverve található. A legrosszabak pedig azok a (depressziót, idegbetegséget, neuroziszokat kiváltó) hőszigetelési megoldások, amelyek esetében ugyanez a milliónyi üvegszál, szigorúan egymás mellett elhelyezkedve - vagyis szinte kötegelve -, pontosan merőlegesen van elvágva. Ez utóbbi esetben, a milliónyi üvegszálcscska egyértelmű vágási felülete radikális egészségkárosító hatásokat okoz (22. ábra).

A „SZOMSZÉD HÁZA” SZINDRÓMA

Az a bizonyos ház két éve készült el.

Azóta az egyik szomszéd módszeresen veri a feleségét, a másik szomszédot pedig megoperálták. (A ház tulajdonosai szintűgy, mindkettőt). A ház melletti fenyőfa kb. két méter magasságtól eldobta tűleveleit, a szomszédos kerben egy gyümölcsfa kiszáradt, több fa pedig sárgul.

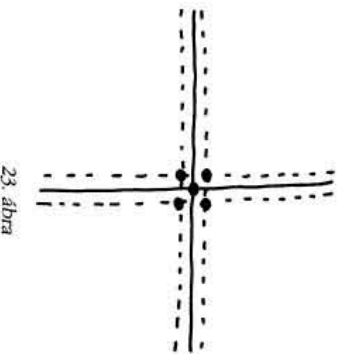
Annak a bizonyos háznak az ereszze alatt fészket rakott egy verébcsalád, s a kisverebek apja, mondhatni, megbolondult. Közvetlenül a fiókái kiröpülése után, amikor azok cémahangon, a csőrüket kitáráva enni kértek, a hátkra ugrott, s megpróbálta „megeőszakolni” őket. S miit tett két hét etellevel, amikor a fiókái még mindig enni kértek?

(Csoda, hogy életben maradtak): Mindegyiküknek a hátára ugrott, s megpróbálta megerőszkolni őket. Szép teljesítmény egy apától. Két hét alatt, a sok ugrálástól teljesen lefogyott. S szép teljesítmény egy új háztól: két év alatt beteg fák, beteg állat és beteg emberek! S mindez: a tetőtéri hőszigetelés miatt. Ma még ne nevezünk meg típusokat! De a hatást főképpen az üvegszálás hőszigetelések azon fajtái okozzák, melyeknél a bélésanyag nem „gyömöszöl” kiviteltű, hanem hosszanti elrendezésű, vagy főképpen hosszanti elrendezésű, s a merőlegesen, vagy jobbra merőlegesen elmesztett, milliónyi üvegszál vágási felületének összeadódó radieszterizai erőtere összerezonál a tetőcserepek alá helyezett, üvegszállal erősített műanyag fólia radieszterizai erőterével.

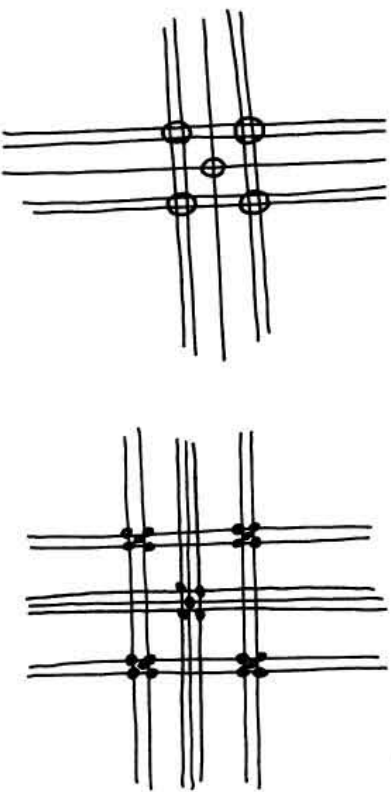
A SZIMBOLIZMUS ISKOLAPÉLDÁJA

Elsősorban arról az „ötös-alakzatról” lenne szó, amely a magyarság kultúrájában évezredek óta visszaköszön, s amelyet a földugárzásokat elhárító eszközökként, vélelenszerűen, elsőként próbáltunk elterjeszteni. Mára tudjuk, hogy az elterjesztésnek nem éppen ez a módja, s hogy ezeket a szimbolikus összetüggéseket - tudat alatt - minden magyar ember igen jól ismeri.

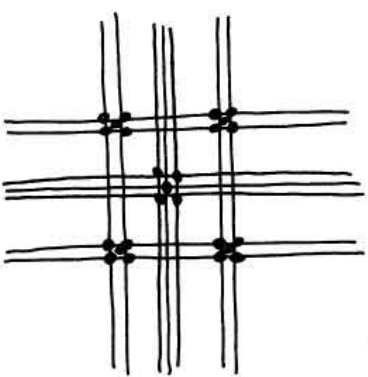
Tekintsük meg elsőképpen két Szent György-hálónak és az öt kísérő Lej-vonalaknak a merőleges kereszteződéseit (23. ábra).

Nézzük ezek után a Lej-vonalak, s az őket kísérő kettős interferenciáik kereszteződéseit (24. ábra).

24. ábra

25. ábra

Vajon a kettős interferenciák hogyan találkoznak egymással (25. ábra): Amint az előző könyveink alapján ismert lehet, míg az első esetben, a kereszteződési pontba csupán székesegyház, katedrális építhető, s a négy külső pontba kerülhetnek a templomok, a második esetben a kereszteződési pontba kerül a templom.

A harmadik ábra a lélek templomát szimbolizálja, amely valóban csupán a lélekben, avagy a templomok perifériáin található, s itt szintén leképeződik ugyanez a Rendi!

Példánkban ilyenformán az ötös-alakzatban ismételen ötös-alakzatok szerepeltek, s ugyanezek megfelelői, mondhatni: minden szinten megtalálhatóak. Persze ez nem azt jelenti, hogy az ötös-alakzatok e tekintetben „példa nélkül állóak”. További hasonlókra taláshoz egyébként nem szükségeltük, minthogy valaki tüzetesebben tanulmányozni kezdje a szimbolikát, s az ősi jelzésrendszereket.

JIN-NÉL „JIN”-EBB?

Alábbi kérdésfelvetés - már ami a címet illeti -, nem vicc, hanem szubjektív kudarc a dimenzionális kutatásaink terén.

Szakemberekkel folytatott csatározásainkat követően nyilvánvalóvá vált a tény, hogy a földszugárzások osztályozására a jin-jiang elméletek nem a legalkalmasabbnak (nyilván nem az ősi jin-jiang elméletekben van a hiba).

Egyeztetéseket követően kiderült a régen megsejített igazság, miszerint az emberlény, az öt érzékszerv korlátai között vergődve, az „érzékenen felül” földszugárzások rezgéseit különféleképpen képes érzékelni. S az egyik ember ugyanazon rezgésképletet hidegsugárzásoként, a másik melegsugárzásoként, a harmadik: szűnkáló csipkedésként, a negyedik: hideg vagy meleg bizsergésként, az ötödik pedig biológiai fátalomértéként éli meg, illetve képes megélni.

A „Befolyásolhatóan földszugárzások” című könyvem 26. oldalán még „következteségre” hívtam volna fel a figyelmet, ma már érthetően - sikertelenül.

Kicsit fáj a tény, hogy a jin, nőies, befogadó energiát szükségképpen a „hidegérzettel” s az anyaság örömeit a negatív radieszterizai energiákkal szükséges azonosítanom, utólag mégiscsak fejlet hajtók az Időlen Bölcsesség kategóriái előtt. Merthogy az elfogadott álláspont, világszonylatban: ez!

Alkudijunk hát meg, s emberi fajunk érdekében - néhány pillanatra feledjünk el az anyaság örömeinek pozitív felhangját! Merthogy a jin-jiang elmélet ennél szívósabbnak és „keményebbnek” bizonyul. Ezek után sem lesz egyszerű a helyzet, s immár szükséges úgy fogalmaznunk, hogy szubjektív emberi érzeteink, a radieszterizai energiák esetleges jin-jiang beazonosítására teljesen alkalmatlanok! Mert hiába is mondaná valaki, hogy az RKB (lidérc) - energiák a szubjektív érzeteink szerint sokkal negatívabb energiák, mint a Hartmann-háló, a Hold karakteruszugárzása (lásd a későbbi fejezetekben), pedig sokkal pozitívabb a Hartmann-hálónál, amennyiben a Nap karakteruszugárzásánál (lásd későbbi fejezetekben), a Hold karakteruszugárzása valóban negatívabb, vagyis „jin”-ebb.

Mivel az ember szubjektív radieszterizia kölcsönhatásokat érzékel, azt fogja érzékelni, miszerint a jang-energia a Nap, a jin pedig a Hold. A

Holdnál „jin”-ebb a Hartmann-háló sugárzása, s a Hartmann-hálónál még „jin”-ebb az RKB, vagyis lidérc-energiák sugárzása.

Mivelhogy pedig a jin-nél „jin”-ebb és a jang-nál „jang”-abb érzetek kapcsán felmerülő személyes viták nem éppen a következetesség irányába hamának, a „Befolyásolhatóan földszugárzások” című könyvem 26. oldalának 2. és 3. bekezdése, helyesen, a következőképpen értelmezhető:

„Esetünkben a bizsergést vagy melegérzettel keltező pozitív jellegű radieszterizai sugárzás az, amelynek érzékelésekor a kezünkben tartott kengyel pálcá kifelé, a rugó pedig felfelé mozdul el.

Ezzel ellentétben, a hidegérzettel és kellemetlen közérzettel párosuló negatív jellegű radieszterizai sugárzás az, melynek érzékelése esetén a kezünkben tartott lengyel pálcá befelé (vagyis a testünk felé), a rugó pedig lefelé, (vagyis a föld felé) mozdul el”.

Ennyi lett volna a szükséges módosítás: vagyis a befolyásolhatóan földszugárzások értelmezésénél a jin-jiang elméletektől, s ennek vitáikra okot adó „jin-nél jin-ebb” és „jang-nál jang-abb” folyamányaitól, radieszterizia tudásunk jelenlegi csekélyke szintjén, teljesen el kell tekintelnünk.

MIKÉPPEN KÉPES HATNI AZ ÉGTEST- EGYÜTTÁLLÁSOK MIATT ELTÉRÜLT HARTMANN-HÁLÓRA A TEMPLOMI HARANGSZÓ?

Előző könyveinkből ismert lehet, (Szőke Lajos - Tóth Tamás: „Bérlt a III. évezredhez”), hogy a templomi harangszó a földszugárzásokat, kívülről a Hartmann-hálót, nagy területeken képes „földre kényszeríteni”, elítélni. No de mi történik abban az esetben, amikor a Hartmann-háló nem függőleges helyzetű, mivelhogy éppen páratlan számú égitest-együttállás időszak van?

Amennyiben egy templom harangja páratlan számú égitest-együttállás-kor szólal meg, amikor is a Hartmann-háló nem a megszokott, függőleges irányítottágú (hanem éppen ferde), akkor ugyanez a

Hartmann-háló, a pillanatnyi ferdültsége állapotában, mintegy: „bekeményedik”, ilyen állapotban marad, s egyidejűleg erőteljesen pozitív előjelűre változik!

E megállapítás talán sokkal nagyobb horderejű annál, mint ahogyan az ma elképzelhetnénk, s a radiesszénia mai „színvonalán” még tán a probléma felvetése sem értelmezhető, illetőleg túlmutat emberletünk szűkös határain. Ha ugyanis a Hartmann-háló égitest-együttálláskor a helyén „bekeményedik”, ez nem kevesebbet jelent, minthogy akkor, amikor éppen valamely kozmikus hatás fejt ki energiaterét, tudatállapotát, mechanizmusát a Földre és az emberiségre, a földsugárzások - általunk törtéző - „materiális” mozgása - szerencsés esetben - lehetetlené válik.

Ebből következően pedig arra is szükséges gondolnunk, hogy (az ilyen esetekben, általunk erőszakolt) Hartmann-háló mozgatás talán nem éppen szerencsés dolog.

A „FÖLD CIKLUSA”, MINT ÉLŐ BOLYGÓNK PERIODIKUS AURAVÁLTOZÁSA

E témakör az előző két könyvünk tartalmából immár ismert lehet, s ennél előbbre azóta se jutottunk. Mégis megkockáztatok egy olyan „problémafelvetést”, amely talán gondolatokat ébreszthet másokban.

A „Föld ciklusaként” ismert periodikus földsugárzás-deformáció, vagyis élő bolygónk éteri aurájának lüktető és közelítőleg 36 óránként ismétlődő megváltozása - rossz hasonlattal élve -, olyasféle életjelenség is lehet, mint amilyen az embernél a légzés.

Valamiféle periodikus összehúzódás (nyomódás) és kitágulás, amelynek lehetőségét egyáltalán nem szabadna elvetnünk, hiszen ez a dinamizmus igen jelentős radiesszéniai energiák cseréjét teszi lehetővé, illetőleg ilyen energiák cseréjével párosul.

A „KORREKCIÓ” - ÉS AMI EBBŐL KÖVETKEZIK

A „Befolyásolhatatlan földsugárzások” című könyv alapján a Szent György-hálók léte evilági realitássá vált. A Szent György-hálók megszentelt keresztelkedési pontjain fellelhető Kozmikus Csatorna nem egyéb, mint élő bolygónk idegrendszerének, Föld-idegáramának legfontosabb része, s a magasabb létszintekkel való kommunikáció - hétköznapi ember által *bitokba nem vehető* - eszköze.

E talpalatnyi helyen, Atlantisz óta, mindig a legjelentősebb szent épületek (korabeli értelemben piramisok, stonehenge-ek, jelenleg katedrálisok, bazilikák) főoltárai állottak és állanak. Ugyanez vonatkozik a templomokra is, azzal a megszorítással, hogy a templomok főoltárai ilyenformán a Szent György-hálók első és legfontosabb interferenciáinak, a Lei-vonalaknak (nem ember által) felszentelt keresztelkedési pontjaiban állanak. Vagyis bazilika, templom, véletlenszerűen és akárhol nem építhető.

Mégis felmerült az alapos gyanúja annak, hogy amennyiben (pl. helyszűke miatt) valamely templom „rossz pozícióba” kerülne, odaadó hittel és rendkívüli önátadással elérhető, hogy a Szent György-hálók, illetve Lei-vonalak utólag a főoltár középpontjába rendeződjenek.

Ez utóbbit ugyan máig nem sikerült igazolni - s ennek oka főképpen az ezirányú kutatások rövidke időintervalluma volt -, ám mégha ez beigazolódná is, ezzel az illető hely még korántsem mérítette ki a szent-ré válás valamennyi kritériumát (lásd: az imént említett könyvben). Ettől a lehetőségtől mégsem szabad elzárkóznunk, hiszen az már csak úgy illik, hogy a Magasabbrendű számára ne létezhesen „lehetetlen”. Aljlon itt egy példa:

Egy kálváriadomb tetején, a Szent György-hálók felszentelt csomópontja (az a bizonyos talpalatnyi alapterületű Kozmikus Csatorna), Jézus feszületétől mindössze másfél arasznyira volt található, a feszületnek halkez-felől.

Egyetlen, elmélyült, s hosszantartó imádság hatására, a Szent György-hálók felszentelt kozmikus csatornája a feszület középpontjába húzódot, s ezt követően még fél percig ott is maradt.

Felszentelt csomópont lévén, adva volt a feszület alatt kereszt irányban átfolyó két, föld alatti vízér rezgésállapota is, s e tényekből azt a következtetést sikerült levonnom, hogy helyileg itt és ez esetben eleendő lenne, ha ezen a kálváriadombon több hithű és kellő tisztelettel

érkező ember fordulna meg, s ennek hatására a Kozmikus Csatorna végérvényesen a Krisztus-feszület középpontjába húzódná.

A Szent György-háló Kozmikus Csatornáit tehát a Hartmann-hálóhoz hasonlóan szintén reagálnak az ember tudatállapotára, s az emberi gondolatok „minőségére”. Ám a Magasabbrendű igen-igen ügyel arra, hogy ilyen helyekre földi ember ne léphessen, merthogy ez az ember - a mindenkori gondolataival, a felsőbb dimenziókon keresztül - képessé válna arra, hogy visszahasson a Föld és az emberiség, valamennyi létsíkot érintő fejlődésére.

Nos, ha lényegesen gyengébb hatással is, ugyanez vonatkozhat a templomok főoltárai alatti felszentelt Lej-vonal keresztjeződésekre, s ugyanez vonatkozik - immár igazolhatóan a legegyszerűbb Hartmann-háló keresztjeződési pontokra is.

Vagyis a Hartmann-háló a negatív gondolataink hatására ráhúzódik a testünkre, (praktikusan az ágyunkra), s ha gondolataink elegendően „csapnivalóak”, akkor ugyanott megjelenik az E-D-i és K-Ny-i-Hartmann-sáv is, vagyis kialakul a daganatkeltő csomópont. Mindez pedig azért történik - s nem a saját földi tudatunk jövőtől -, hogy a betegségjelzés tudomásunkra hozza lelkünk szenvedését. Ennek az üzenetnek pedig mindig a bennünk törést szenvedő Harmónia, vagyis Testünk-Lelkünk és Szellemiségünk isteni hármasságának meghasonlottsága az oka.

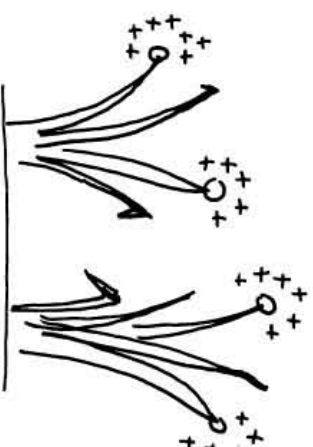
HARMATCSEPPEK

Nem telik bele tíz év, s a harmatcseppképződés biológiája és fizikája a tudományos kutatás keresztútjában fog állani.

Amennyiben alacsonyabb és fiatalabb növényekben próbálunk gondolkodni, különösképpen az őszi vetésekben, hűvösebb éjszakákat követően figyelhető meg igen jól, hogy a „hajnali harmat” napfelkelteben csillogó, milliónyi cseppcskéje nem ám akárhogyan helyezkedik el (26. ábra):

Leszámítva a ködszítalásos, erősen csapadékos reggeleket (amikor harmatcsepp mindenütt található), harmatcsepp főképpen az erőteljes és egészséges, zöld levélkéken képződik. Harmatcsepp a derűsebb és szárazabb, hideg reggeleken mindig ott képződik, ahol a levélkék csú-

csa ép. Amelyik zöld levélke csúcsa törött vagy száraz, illetve ha színe nem egészségesen zöld, azon harmatcsepp csupán akkor képződik, amikor már az arra járó ember haján is képződni merészel.

26. ábra

Vagyis nem egészen úgy alakulnak ki ezek a harmatcsepppek, hogy a hűvös levegő ide-oda áramolva nekiütközik a növények leveleinek, s ily módon rajtuk a páratartalom kicsapódik. Ennek oka nem a levegő és a növényzet hőmérsékletbeli különbözőségében keresendő. Itt valami sokkal bonyolultabb folyamatról van szó!

Egy egészséges búzafű-szálnak (pl. az őszi vetésben), igen erőteljes éteri aurája van, míg egy beteg levélke éteri aurával nem, vagy alig rendelkezik (illetve utóbbi aura erősen negatív érzetet is kelthet). Vagyis a hűvös levegő éjszakánként igenis „tudja”, hol kell a páratartalmát leadnia!

A fiatal, arasznyi-felarasznyi őszi búza-tövön külön-külön érzékelhető minden egyes levélke radiesztiziai erőtere. Ez az erőter pedig annak függvényében pozitív avagy negatív, erőteljes avagy gyenge, hogy az adott levélke milyen mértékben egészséges. S a milliónyi harmatcsepp statisztikus arányait figyelembe véve, azonos körülmények között harmatcsepppek minden reggel ugyanazon levélkéken képződnek; amelyek egészségesek.

A témának ezzel még koránt sincs vége, hiszen akkor el sem kellett volna kezdenünk. Az erősen polarizált éteri aura, erőteljesen polarizált (s egyben - de csupán mellestől -, elektromos töltéssel bíró) erőteret képvisel, s a harmatcsepppek, kicsapódásuk előtti állapotuktól kezdve, szintén polarizált erőterűek! A növény levélcsúcsainak polarizált erőterei pedig az ugyancsak polarizált harmatcseppképződést meggyorsítanák, illetve katalizátorként harmatcsepppeket **létrehozni** képesek!

Nézzünk meg ezek után egy harmatcseppet, s próbáljuk meg ilyenformán ráerőszkolni valamely más levélke csúcsára: nem lesz túlságosan meggyőző az „akarásunk”, sem pedig az „eredményünk”. S mindezek arra a valamire utalnak, amit vizsgálgatni már ugyancsak érdemes, amely a harmatcseppet a levélkék tühegynyi csúcsein tartja. Ez a hatás lehet mérhetően fizikai is, de addig szakemberek nyugodnia nem szabad, míg e hatások mögött fel nem leli az alapvető radieszterizai energiákat, melyek minden élőlénynek sajátjai.

EGÉSZSÉGES ÉS BETEG NÖVÉNYI AURÁK

A növényvilág éteri rezgése közvetlen energetikai és energiakapcsolatban áll az állatok és az ember éteri rezgéseivel. Ennek az éteri rezgésnek az érzékelésére bárki könnyűszerrel képessé válhat. Ehhez csupán egy kis türelemre, csekélyke, ellazult állapotú „belső csendre” és egy hangyányi hitre van szükség.

Az egészséges növények éteri rezgése - amelyet aurának nevezünk -, igen kellemes, olykor csiklandós, olykor meleg bizsergés formájában érzékelhető. Ilyen esetekben szokás azt mondani, hogy az adott növénynek erős, pozitív aurája van. Ezzel ellentétben a betegeskedő növények éteri rezgése - olykor kellemetlen - hideg bizsergés, amolyan huzajlélesség-féle, s ilyenkor az aurát negatívnak nevezzük. Természetesen ugyanezen meghatározások vonatkozhatnak az állatok és az ember éteri auráira is.

A növények, állatok és az ember közti éteri energiacsere nemcsak hogy lehetséges, de életünk alapját képezi. Ennek kéne megvalósulnia a helyes étkezések folyamán, amikor is az ember közvetlenül az élő táplálékkal „elfogyasztaná” az adott növény éteri rezgéseit is. Ez lenne a helyes étkezés alapja, amelyről olyannyira ódzkodik ma már az ember. Márpedig ha valaki éteri rezgéseket - élő növényi tápanyagokkal - nem visz be a szervezetébe, abból az emberlénnyből szükségképpen a halál információja kell, hogy áradjon, emberi sorsunk pedig - egy kicsit - ennek következménye is.

Az ember tudatosan is adhat növénynek, állatnak és embernek éteri

energiát, de míg egy beteg növény esetleg egyebet nem is igényel - hiszen a növényeknek csak éteri és fizikai teste lehet -, addig az állatokkal és emberrel folytatott éteri energiacsere folyamataitól elválaszthatatlan az asztrális energiacsere spontán folyamata - mivel az állatoknak és az embernek már asztrális, éteri és fizikai teste létezik. Az *éteri és asztrális energiacsere közvetlenül a fizikai test biológiai funkcióira hat.*

Növényeknél maradvra szükséges megjegyezni, hogy az ember, Éntudatú éterestének rezgésképleteiből, naphosszat, felelőtlenül nem pazarolghat beteg növények gyógyítására! E tevékenység főképpen akkor helyénvaló és érthető, ha egy-egy bizonyos, szívünkhez nőtt növényen szeretnénk segíteni, amelyik nekünk igen kedves, s számunkra igen sokat jelent. Ez esetben még az is elmondható, hogy ez az „energiacsere” kölcsönös töllekezést jelent, hiszen a gyógyuló növény iránt érzett örömünk asztrális rezgésekként pótolja azt, amelyet mi éteri rezgésekként neki átadunk.

Amennyiben az ember a betegebb, joggal fordulhat a növényvilág felé, mely ilyenkor szótlanul segít, de ezt a lehetőséget mindenkor, tudatosan is kereshünk kellene. Egy-egy életerős fa vagy szobanövény az éteri energiacsere-folyamatával betegség-megszüntető, fájdalomkat csökkentő, lelki terhetek lerázó hatással lehet az emberre. Ennek sok ismert alkalmazási „szakterülete” van, mint például az élőfa-terápia, a virágtérápia, ám a legelmeibb, éteri energiákkal való töllekezés a friss gyümölcsök és zöldségek (saláták) elfogyasztása.

Beteges, legyengült aurájú növényeket kártevők szíves-örömmel keresnek fel. Kissé komikus azonban arra gondolnunk, hogy a harkály - nyilvánvalóan megérezve a beteg fák auráinak kúsugárzását -, pontosan tudja, hová kell leszállnia. Ez így igaz, ha nem éppen paradoxon, hogy az igen beteg fákból igen jóllakott és roppant egészséges kukac lakozhat, melynek éteri aurája nagyon is pozitív lehet a beteg fáéhoz képest. Persze mindezek nem csökkenthetik annak valóságos tényét, hogy a harkály valóban „érez” valamit. S ez annál is inkább igaz, mivel - hogy a harkály messziről „rárepül” a beteg fára, míg például a cinege - madár jobb szeret az egészséges kéregék között matolni, a dolmányos varjú pedig - nyilvánvalóan „nem érezve” azt, amit a harkály, csupán arra képes, hogy szisztematikus sorrendben lesszaggassa a betegnek tejszó fájkról a kérget, hogy a kukacot alatta megtalálja, (vagyis a harkályhoz hasonlatos kifinomult érzékelőképességgel nem rendelkezik).

Ami bizonyos, hogy növénynél, állatnál és embernél az erőteljes po-

zitiv éteri aura egészséget, a legyengült vagy negatív éteri aura pedig betegséget jelent.

TÁJKÉP, CSATA UTÁN

Ha a szamócátó, meggyfa, barackfa szívesen adja termését, akkor a termés - megfogva azt - a kezünkben marad. Ha a termését „tépünk, szakítanunk” kell, a kocsányt „vágni” kell, akkor az már némi erőszakot jelent, vagyis a növény nem szívesen adja azt, mivelhogya még dolgozva van vele, élni szeretné.

A kezünkben maradó éret gyümölcs teljes egészében kifejezi a „tápegész” fogalmát, melyből emberi szemléletünk viccet faragott. Haszonelvű és pénzközpontú szemléletünk ugyanis természetessé teszi, hogy a legkülönbözőbb terméseket tépjük, szaggatjuk, idő előtt raboljuk el a növényről. Szemléletünkben számazóan, s „érthető”, illetve „magyarázható” módon történik ez, hiszen erre az embert jobbat rákényszeríti a kártevők elleni küzdelem, valamint hogy a termést a tulajdonosa javarészt nem önmagának, hanem piaci eladásra, másoknak szedi.

Ha csupán emnyiben merülne ki az általunk alkalmazott erőszak, akkor is elmondhatnánk, hogy az ily módon leszedett termés még messze van a „tápegészségtől”, vagyis a piacon, mint kényszerített termés fog megjelenni. Ezt még tán a növény is elviselné, társadalmi szokásainknak megfelelően pedig a „vevőnek úgyis mindegy”. Ámde hogyan néz ki egy-egy, „szüret” utáni terület? Tájékp - csata utáni

Kitaposott növények, tört lombú és águ, megtépázott cseresznye, barack és almafák ezrei, lekökadat és szinte „elkeseredett” díófák, megannyi szájalomra méltó éteri!

A segítségünkre, hasznunkra váló növényeket évente kiraboljuk: vagy azért, mert a „portékár” egy héttel előbb drágábban lehet eladni, vagy pedig azért, nehogy a szomszéd szedje le előbb.

Márpedig amennyiben elfogadjuk, hogy ezek a növények élnek, azt is el kellene fogadnunk, hogy éreznek is! Radliesszéziai alapelveinkkel pedig még az is igazolható, hogy az egyes növényeket a bánásmódnak és az érzéseinknek megfelelő aura veszi körül. (E könyv végéig a növényvilággal kapcsolatosan még meglepetésben lehet részünk).

Az aura - egy olyan gyümölcsfa esetében, amelyik „jó érzéssel” érleli termését - optimálisan éppen olyan „színű”, vastagságú és éppen olyan érzetet kelt, mint egy pozitív lelkületű, örömteli életet élő ember aurája. Ezzel szemben a „viharvert”, megszaggatott külsejű, tönkretett növényzet aurája éppen olyan tépett, mint amilyen tépett maga a növény, maga a termés, vagy mint maga a haszonelvű szemlélettel megáldott, szegényes lelkületű ember.

Vajon mit ad át a növény, termésével az embernek? Tápanyagokat? Vitaminokat? Térkitöltési tényezőt a gyomorban? Ezt csupán a mai fogalmaink szerint mi, emberek hisszük! Mert nem ezeket adja át, hanem egy jóval magasabb szinten: a Szellemiségét!

A növényi és emberi szellemiség az éteri rezgések szintjén egymással folyamatosan kommunikál - ezt nevezzük mi az építő jellegű kommunikáció „emberi” szintjén tápanyagoknak -, de e kommunikációs formát a gondolati energiák rezgéseinek szintjén is zajlik. Ha valaki történetesen letör egy gallyat, s méltán sajnálja emiat a növényt, sajnálata és az önvád gondolati energiái olyan szellemi rezgéseket képeznek, melyek energiaminősége feltétlenül gyógyító erejű és ösztönző a növénynek, s megpuhító energiarezgést juttat vissza az emberhez. Ezzel szemben, a pusztító energiákat tartalmazó tördelés, eme gondolatmenettel egyetlen igen negatív módon hat még a környező ép növényekre is, s az „általuk „megfogalmazott” negatív szellemi impulzusok igen megalázó módon hatnak vissza az emberre, mégha pillanatnyilag ezt az illető fel sem képes fogni.

Sajnos a növények jelzésrendszerét igen kevés ember értheti, ám a természet azzal sem menne valami sokra, ha a növények e jelzésrendszerét minden emberlény étené. Mert ugyan figyelembe venné-e az ember, fakivágásnál, a tojásait féltő, s halálra ítélt fiókatírató madárkák riadt kiáltozását?

BETEG ÁLLATOK AURÁI

A beteg állatok éteri rezgése a növényekéhez hasonlatosan igen jól vizsgálható. Problémát okozhat mindazok részére, akik az átlagosnál jobban informáltak”, hogy miképpen lehet az állatok éteri és asztrális rezgéseképeletit egymástól megkülönböztetni. Nos, ez a folyamat NEM

tanulható! Mindazok, akik már tudják, el nem mondhatják, mert e dimenzióális fogalomkörre nincsenek megfelelő szavaink. A kültönbséget csupán „érezni” lehet. Segítségképpen némi támpontot jelenthet a következő:

Az állatok és az ember éteri rezgései (aurái) hármas égitest együtállások fizikai hatására sohasem térülnek el, míg az asztrális auráik erőteljesen és határozottan deformációt szenvednek.

Figyelemre méltó észrevétel, hogy beteges embernél a szobában tartott jószágok is gyakorta betegek. A fajkutyák általában betegesebbek, mint a „korsok”. A kutyákkal radiesztriaziai szempontból vigyázni kell! Oktatjuk, hogy a kutyá megéri a föld sugárzást, s mindig „jó helyre” fekszük, de fajkutyákban e szempontból sohasé bízunk! Ők már olyannyira elkenyerezettek, s olyan genetikai problémákkal küzdenek, hogy illőbb lenne az utcán szaladgáló keverék-kutyák helyett őket titulálni „korsoknak”. A fajkutyák java része, az emberekhez hasonlóan, már képtelen a föld sugárzások érzékelésére, s ebből következően legalább annyira ráros fajkutyával hozott össze a sors, mint ahány ráros emberrel.

A galambok, tyúkók közismerten igen érzékenyen reagálnak a föld sugárzásokra, kevesebbet tojnak, gyakran meddők, vagy föld sugárzásban a tojásaikból nem kel ki jószág.

A szobában tartott aprócska díszállatok a legérzékenyebbek e hatásokra. Az akvárium halak fertőzés-szerűen pusztulnak, a díszteknőcök elhullanak, páncéljuk megpenészedik, a kalitkában tartott madarak súlyos betegségeket kapnak.

A méhek rettetesen ingerlékenyvé válnak e hatásokra, s míg a hideg idő beköszönte előtt a többi kaptár lakói már javában pihennek, a föld sugárzásban elhelyezett kaptár lakói még röpködnek, idegesek, csipnek, s „gyűjteni” akarnak. Nem feltétlenül szerencsés helyzet ez, jobb, ha kerüjük! A méhközam növekedése nem olyan mértékű ugyanis, mint amit a méh-állomány romlása ily módon okoz. Egy ötven évvel ezelőtt megjelent régi újságcikl írta, hogy a méhek méhközama ezáltal megháromszorozódhat. Nem nehéz ellenőrizni, hogy e „siker” helyett a föld sugárzások a méhek és az ember számára több kárt jelentenek, mint hasznot.

Állatok és ember között is létezik éteri energiacsere, de ez már az asztrális energiákat is érinti. Ezek a valódi bioenergiák!

Ember részéről állati bioenergiával összekötni a saját energiakészletet, pl. állatot tudatosan gyógyítani, csupán mértékkel érdemes, s csak akkor, ha valamely szeretett jószágunkról van szó! Bioenergiát állatoktól

óvatosan kell fogadnunk, mivel hogy ember és állat között asztrális energiacsere (is) zajlik, s az éteri energiánk mellett az asztrális energiák is cserélődnek. Természetesen leg az állat asztrális ösztönenergiája lép be ilyenkor az emberbe, s az ember asztrális étermi energiája lép át az állatba. Emiatt nem szabadna túlzottan büszkének lennünk, amikor egy-egy szeretett állatunk szemei „majd megszólalnak”, hiszen szeméből a beléinvestált étermi lényünk néz vissza ránk, s ezt az étermi energiát állat helyett főképpen emberekre kellett volna pazarolnunk. S mi annyiból is közelítettünk hozzájuk, hogy átvéve az ő ösztönenergiákat, nehezebben leszünk képesek fegyelmezni a gyomrunk, szemünk, érzék szerveink uralmát, s életünk során gyakrabban ural majd bennünket emiatt a gyanakvás, a szorongás és félelem ösztönenergiája.

Természetesen kis állatainknak igen sokat köszönhetünk... De vajon helyénvaló-e, ha egy felnőtt ember - a karmikus életfeladatait elhanyagolva - emberek helyett háziállatok társaságába menekül, s velük akarja leélni életét? Helyénvaló-e, ha embertársai helyett állatokba szeretné helyezni bizalmát?... Önző kis énünk menekülése ez, az Élet hullámvéresei elől.

II. RÉSZ

A HIÁNYZÓ LÁNCSEM

A FELSŐBBRENDŰ LOGIKA

Nagy dilemma elé állítja a gondolkodó embert *Paul Brunton* Felsőbbrendű Én című könyve: miképpen lehet a mi, olykor önző, olykor penészvirág-illatú életünkkel az örökkévalóságot szolgálni? S nem késik a válasszal sem. Az anyatermészetet nemigen érdekelheti a személyre szabott véleményünk, valamiképpen mégiscsak megnyugvással szolgálhat, ha elfogadjuk, hogy a Természet számára a penészvirág éppen olyan kedves, mint az emberlény. Különösen, ha ez utóbbi a kezében gépfegyvert és napalmbombát tartogat.

Nem kétséges, hogy a penészvirág evolúciós fejlődéséből Földanyánknak ez idáig jóval kevesebb problémája akadt, mint az Ember fejlődésmenetéből, s az sem kétséges, hogy amennyiben az általunk észre sem vett, fránya hangya testét kellően felhagyíthatnánk és megnagyobbíthatnánk, elhűtve csodálhatnánk meg azt, mert ezerszer különb alkotás tárulkozna elénk, mint amit mi, gógós emberek, a páncélozott járműveinken és luxusvonatainkon egyáltalán elképzeltünk, s teremtő „génuszunk” nyomban megsemmisülne, ha e „technikát” akárcsak repülőgépeink, űrhajóink vagy robotgépeink szerkezetével kéne összehasonlitanunk.

Valamennyien kiűnő „vezérléssel” születünk, de olyan ember nemigen létezhet, akit valamilyen formában meg ne penderítene, össze ne zavarna ez az agyafűrt világ. „Síma” ügyek nincsenek, felnőttkorunkra egyenes életűnek nem lehetünk tanúi. Ennek megfelelően, nem csekély mértékben felértékelődik az olyan emberi intellektus, aki ezt az agyafűrt módon összezavart egyedi vezérlést önmagában fellelni és hasznosítani képes.

Steiner szerint gyermekéveinket oly módon bogozza a Sors, hogy 21 éves korunkra elegendő kiindulási alapunk legyen egy majdani, radikálisabb lelki átváltozáshoz. Titok nincs, a Szeretet jegyében mindez megfigyelhető lenne. De vajon akik rájönnek erre, miért nem adják tovább? Ezt iskolában miért nem tanítják, s az embereket ez miért nem érdekli? Aki már egyszer valahogyan felnőtt, manapság örül, ha valamiképpen sikerül beilleszkednie az Életbe, nemhogy még ekkor kezdjen bizonytalan önmaga-változtatáshoz! Minden „valamire való” normális felnőtt még a lehetőségtől is mereven elzárkózik annak, hogy élete lényege, vála-miféle síng tartó, dinamikus és állandó változás legyen. Pedig életünk lényege valóban a dinamizmus, mert csupán ez képes megfelelni

küzdőteret képezni a halálunk pillanatáig tartó lelki fejlődési folyamatainknak.

Mert mikor is hal meg az ember? Amikor megáll a szíve? Amikor végképp eláll a lélegzete? Dehogy! Amikor becsontosodva és „bekeményedve” elveszítü rugalmasságát a külvilág felé, bezűnteti a változtatásokra való hajlamát, s elakad az ehhez oly szükséges „akarás” folyamata. Sokan élnek közöttünk olyan „élő halottak”, akikre jellemző ez, s az ezredvégi depresszió felé közeledve, az arány egyre inkább a fiatalabb korosztályok felé tolódik el.

Miképpen leheme önző kicsiny énünkkel az Örökkévalóságot szolgálni? Merthogy depresszív lélekkel nem, azt bárki érezheti. Úgy tűnik, *Paul Brunton*, a könyvében, sikerrel megfogalmazta ezt.

ÜZENET A RÉGMŰLTBŐL

Az álom és éberlét határmezsgyéjén tartózkodva, amikor még nem juthattak el tudatomig a külvilág ingerei, valaki egy gyönyörűséges, színes fényképet tartott előm. A fényképen, mely a pillanásom hatására elevenre váltott, színes, elgondolkodtató, mégis kies tájban, egy sírmenlék volt látható. Felsőzáz méter magasból, felülről közelítem hozzá. Kettős sírkamra volt, körülbelül nyolc méter szélességű és tizenhat méter hosszúságú alapterületen, egymásnak háttal, de egymástól mégiscsak jócskán eltolva, a svasitka szabályainak megfelelően: ┐ A sírmenlék kettős tömbje került a geometriai formákat, ellenben mindenütt lekerekített kőtömbjei határtalan mennyiségű domborulatot, s igaznyesen, nagy munkával kidolgozott rajzolatokat tartalmaztak, s valamennyi, rajzollal ellátott és domborított felületen belül is újabb és újabb, precíz felületek váltak láthatóvá. Az egész együttesben mégis uralkodó volt egy-egy hármás halom, melyből a középsők jelentősen kiemelkedtek, s magasságuk hozzávetőleg tizenkettő-tizennégy méternyi lehetett. Az egész együttes egy hatalmas, függőleges sziklafal előtt helyezkedett el, s nyilvánvaló volt, hogy e sírmenlék magából a sziklafalból lett kifaragva. A sziklafal és a sírmenlék kövei között gondosan elegyengetett területtel, mintegy tíz méternyi távolság lehetett, s az egyébként kopár terület szinte függőlegesen, felülről érték a Nap sugarai. A sírmenlék sziklafalnak háttal álló részén, a legalsó, kőlépcső-szerűen körbefutó szegélyen, a

sziklafalnak szintúgy háttal, egy díszes, ünnepi viseletbe öltözött nőalak ült. Ruházatát nem tudtam beazonosítani, lehetett ó-egyiptomi is, különösen díszes, mégsem hivalkodó fejlődisszel. E nőhöz képest a sírmenlék igen-igen réginek tetszett, s tudtam, hogy az ott élő nő nem is érti a sírmenlék feliratainak nyelvezetét. Számára ezek csupán igen-igen ősi, s megöngált romhalmazt jelentettek, valamely ősi kultúra maradványát, amelyhez - mivel nyugodt és csendes hely volt, szívesen zarándokoltak el a helybéliek. Anélkül, hogy megzavartam volna a szoborként, elgondolkodva ülő nőt - bár tudatában voltam annak is, hogy engem nem észlelhet - felülről, körbe-körbe lebegve megszemléltem a követ, miközben tudatosult bennem, hogy meglehetősen sok közöm van az előzőleg fényképet mutató valakhez, e sírmenlékhez, s a kövek aljában üldögélő nőhöz. Váratlanul a sírfelirathál állapotam meg, csodálattal nézve a cirkaalmas, talán ha az arab nyelv őséhez hasonló feliratokat, s nem sok időm maradt gondolkodni. Mert a felirat szövegét - akaratom és tudatom ellenében - sorról-sorra olvasni kezdtem, s az olvasás pillanatában annak minden szavát pontosan értettem: ilyenformán az ősi nyelv, s a még régebbi kövek, amelyek mára fel nem lelhetők, a következőképpen nyilatkoztak meg: **„Indulj utadra vándor! Az élet él a saját törvényei szerint. Minden Megnyilvánult a maga tökéletességében létezik. Utadon semmiféle mágiát alkalmaznod nem szabad. A fekete és fehér mágia inkarnációkon keresztül visszaut használóira. Az ÉLŐ önmagában és önmagáért természetes.”**

MÉRT NEM EGYZENNEK A FELSŐBB DIMENZIÓKRÓL ALKOTOTT EMBERI ELKÉPZELÉSEINK?

Mint derült időben, egy tő vizének fodrozódó hullámain megcsillanó milliónyi fény sugar, tükröződik Isten fénye az asztrál-dimenziókon át, hogy érzékelhetővé tegye segítőinek népes seregét. E csendben munkálkodó szorgos sereg jeles képviselői az angyali létsíkot népesítik be.

Az az időszak már elmúlt, amikor mindezrek realitását, mások részére, iszonyatos energiákkal bizonygatni volt szükséges. Mára az emberiség

jelentős hányada előtt nem titok, hogy olyan jelenségek is létezhetnek, amelyeket a tudomány képtelen mérési eljárásokkal alátámasztani.

- Vajon miért nem egyeznek a felsőbb dimenziókról alkotott elképzelések? - tennénk fel a kérdést. Ez a témakör a Hiteknel jóval bonyolultabb logikát, nagyobb rugalmasságot, megértést és összhangzást igényel.

Lépjünk túl a kezdeti nehézségeken! Vegyük alapul azt a lehetséges állapotot, hogy béke, rugalmasság, megértés és összhang uralkodik, az emberek mosolyogva járnak, nincs népek, alfajok és rasszok közti ellentét, a világon mindenki egyetlen közös nyelvet beszél, s a világból kiviszett a Rosz. S most, ilyenformán, ebben az emberi csodavilágban próbáljuk meg a felsőbb dimenziókról szóló elképzeléseket egyeztetni. Kiderül majd, hogy ez még most sem, ilyenformán sem sikerülhet.

A jelenség váltig hasonlatos ahhoz, mintha a legkiválóbb írók és költők azt a feladatot kapnák, hogy ki-ki próbálja megfogalmazni az írásain és költeményein keresztül: milyen is a Zene?

Az egyik írna, a másik szavalna, a harmadik előadást tartana a Zene nagyszertűségéről. S meglehet, hogy egy-egy igazán jó alakítás során könnyek szökmének az olvasók, előadást hallgatók szemébe, mégis, mennyire MÁs ehhez képest az, ha valamenyi erőlködő kísérlet helyett - valóban megszólal a Zene! S minthogy a Zenével kapcsolatban sem lehetnek igazán jól megalkotott emberi fogalmaink és szavaink, bárki megértheti, hogy ez jóval igazabb lehet az általunk ismeretlen olyan dimenziókkal kapcsolatban, amelyekről valójában Semmit nem tudunk. Mindazt pedig, amit tudni vélünk, szűkre szabott emberi agyak „egyedileg méretezett” transzformátorai próbálják velünk elhiteitni. Márpedig minden ember egyedi, nincsen két egyforma agytekervény, valamenyi emberlény eltérő „paraméterekkel” rendelkezik. Hát hogyan is várhatnánk el, hogy ez a sok-sok, egymástól is eltérő agyi transzformátor, az általunk teljesen ismeretlen „felsőbb dimenziókat” egysegesként értelmezzé?

KARAKTERSTUDGÁRZÁSOK

A világ valamenyi élő emberének jellemvonásai, karaktere néhány alapvető típusba sűrítethető. Ugyanez fordítva is igaz: a világ valamenyi emberének karaktere, jellemvonásai néhány emberi alaptípus bizonyos százalékos arányú keverékéből leképezhetők. Ezek az emberi alaptípusok - igen találó módon - az **ősprincípium** nevet viselik.

Az ősprincípiumok létezése helyett a tudományos világ ez idáig az emberi alfajok sajátosságaitól a szexuális abberációkon keresztül a genetikaig minden pót-pótlehetőséget felsorakoztatott, nagyfokú igyekezetük csupán csak azt bizonyíthatja, hogy sejtésük van valamiről, amit ez idáig képtelenek voltak kifejezni.

Az atlantiszi középidők óta (cirka százezer éve) a legősbibb tudományok és tudománytalanságok az ősprincípiumokat a Naprendszer égitestjeivel, az ember egyes szerveivel, a tájegységek különtéle alakulataival, geometrikus alakzatokkal, számok törvény-szerűségével, érzések, életminőségek és élethelyzetekre adott reakciók lehetőségeivel próbálják magyarázni, illetve beazonosítani.

Mindezeket összegezve nem akadáhat földi tárgy, történet, viszonyosság vagy betegség, melyben az ősprincípiumok - némi belemagyarázással - fellelhetők ne lennének, tisztán egy-egy „alaptípus” azonban környezetünkben alig felismerhető. Az ősprincípiumok alaptípusainak következetes meghatározására ma nincsenek megfelelő szavaink, emiatt egy-egy alaptípus vezéregyéniségének legismertebb elnevezései alá jellembeili sajátosságok és a legkülönfélébb jelzők százai sorakoztathatók. Vagyis napjainkban az ősprincípiumok esetleges felismerése és beazonosítása, valamint „típusfelosztása” csak a szimbolizmus erejéig érvényes.

A radieszteziát illetően mára elég lehet nekünk az a bibliai miszticizmus, mely szerint Isten az embert a föld sarából teremette. E találó logikai kifejezés nyomán ugyanis azonnal kétfelé szárnyalhat a gondolat. Először is arra utalhatunk, miszerint az ember fizikai, biológiai teste valóban a föld anyagából tevődik össze, másrészt általa feltételezhető, hogy az ősprincípiumok szimbolizmusa a föld sarában is felismerhető. A föld sarában pedig nem csupán az ősprincípiumok „szimbolizmusa” ismerhető fel, hanem maga a Lényeg, amellyel egy-egy ősprincípium szavakkal ki nem fejezhető alaptípusa tökéletes biztonsággal s a maga százszázalékos tisztaságában beazonosítható!

Ez a körülmény az ősprincípiumokat nem sértette, hiszen tiszteletet parancsoló méltóságuk nem ismerheti a cím és rangkórság fogalmát. Ily módon tehát, s egyáltalában nem „degradálva”, azóta is közöltünk élnek, ám az isteni rangot - a korszellemnek megfelelően - angyali szolgálatara cserélték. Ismerőbb elnevezéseik: Nap, Hold, Merkúr, Vénusz, Mars, Jupiter, Szaturnusz. Természetesen az ősprincípiumok **nem** azokkal a fénylő korongokkal vagy pontokkal azonosak, amelyeket az égbolton láthatunk, hiszen azok csupán az ősprincípiumok szellemi lényének materiális vetületei.

Az emberi faj fejlődésével újabb és újabb tulajdonságscsoportok, eseménysorok és történelmi situációk átélése vált szükségessé, hogy a Föld nevű iskolában az emberiség az ismétlések és rutinnegoldások csapdájába ne essen. Éppen ezért, s ennek elősegítése érdekében újabb és újabb karakterek, impulzusok, személyiségjellemzők és elvárások alakultak ki, a Teremtés újabb princípiumi képletekkel igyekezett megsegítésünkre, egészen materiális kifejezéssel élve pedig: az emberiség újabb bolygókat fedezett fel. Beléptek hát: az Uránusz és a Neptunusz. Karakterük megjelenését rögtön a forradalmak korszaka jelezte, s alapvető irányokat módosított az emberiség.

A belépő uránuszi és neptunuszi karakterek nem foglalhatók el tartományokat a Földön. Részben azért, mert nem akadhatott olyan földi nép, amely a megszületésük előtt - ismeretlenül - imáda volna őket, s ezzel fenntartott volna nekik földi területeket, részben pedig azért, mert a náluk ősbibb princípiumok által, a Föld felszíne már egymás között felosztott volt. Emiatt az Uránusz és Neptunusz egyáltalában nem törekedtek ilyesféle „jogokra”, (hiszen ők is a Koszmikus Szeretet, vagy ha úgy retszlk, Isten szolgái), hanem művészeti alkotások elfoglalásával, a Földön, önmaguknak **bázisokat** hoztak létre. Érdekükben A Teremtés olyan, teremtő géniusszal megáldott embereket formált, akik a saját művészeti tevékenységükkel, kezük mozdulataival, eszevonaásaikkal, kézírásukkal, vagy bármiféle alkotásaikkal, e két frissiben született princípium terjesztőivé váltak.

Egy pillanattig se gondoljuk, hogy az istenek eme földi ivadécai, e Koszmikus géniusszal megáldott művészek között fellelhetők az emberek által ajnározott sztár-művészek! Az a föllelek, akiket az emberiség művészekként nagyra értékel, nem elégítheti ki a felsőbb dimenziók akaratát. Azok közt a „műalkotások” között, amelyekkel telve vannak a múzeumok, uránuszi és neptunuszi géniusz aligha fordul elő! Istenek küldöttei járnak közöttünk, s mosolyra adhatja őket, hogy ezt mi nem

vehetjük észre. Koszmikus szolgáltók ŐK, akik maguk sem tudhatnak kiválasztottságukról.

Magyarországon ez idáig egy-egy olyan embert sikerült fellelni, akiknek minden szava és mozdulata uránuszi és neptunuszi karaktereket teremt, s minden műalkotása eme princípiumok bázisává vált. Ezek az emberek sohasem érik el az „ünnepelet” művészek földi rangját, sorsuk hányatott, s életük - öntudatlanul is - maga az önkéntes **áldozat**.

Egy-egy ősprincípiumi karakter jellemvonásai egyetlen földi szóval vagy fogalommal kifejezhetetlenek.

A következő karaktertűsgárzás a Plútó. Ezredévünk karakterének végső beljelítője, mely (AKI) a mentális dimenziókból e század közepe óta próbál hatni ránk, földi emberekre. A Plútó karakterrezgésének földi szolgáltóját ez idáig még nem sikerült beazonosítanom, habár sejteni lehet, hogy az illető nem annyira művész-jelökként hanem inkább talán műszaki mérnökként él közöttünk. S mivel a Plútó földi tartományt szintén nem választhat magának, csupán bázist és objektumokat, vélhetőleg valamelyik atomerőmű csavarfaiban, tervezőmérnök rajzában, vagy gyengeáramú hirtadástechnikai konstrukcióban lesz majd felismerhető. Fellelésére 1996-ig sort kell keríteni. (A könyv megjelenése előtt, a Plútó karakterrezgésének földi képviselője, műszaki emberként, előkerült!)

Hadd zárjam e fejezetet nagy tisztelettel, azon isteni Terv fordultatos és élményekben gazdag kiteljesítése védelmében, melynek manapság kuszaködő részesei lehetünk. Bámint hoz is az Uránusz, Neptunusz és a Plútó összes karaktere, már alakul a **következő** karakter, a következő princípium, amely (AKI) a matéria mocskából képes lesz kiemelni az emberiséget. Neki még jellemvonásai nem lehetnek, mert Ő még csupán most alakul, s karaktere attól fog függeni, hogy az emberiség mit produkál az 1995-99 közötti időszakban. Ő még igen gyenge ahhoz, hogy hívogassuk, vizsgálgassuk vagy hogy „számítsunk rá”, hiszen valójuk be: semmi közünk hozzá nincs. Mert kapcsolatba csupán azokkal az emberekkel fog lépni, akik a dühöngő materializmust feledve, benzín nélkül, odahagyott autók között földi zarándokként gyalogosan megindulva, képesek lesznek arra, hogy lebontuljanak a Teremtés színe előtt. Meglehet, hogy karaktere Koszmikus Szeretéként, vagy Messiaszként mutatkozik majd be - akit szükségképpen ismét megölnék az emberek -, de ha nem ez lenne a reakciónk, talán már nem is ember lenne a nevünk.

POLÁRIS ÉS APOLÁRIS SUGÁRZÁSOK

Emberi világunkban természetszerűnek tűnik, hogy mindennek (anyagnak, eszmenének történéseknek, jellemvonásnak stb.) létezik poláris megfelelője, azaz: „párja”. A hideg nem képzelhető el meleg nélkül, a világos sötétség nélkül s a jó rossz nélkül. Az emberiség csupán egyetlen apoláris jelenséget vélt ez idáig felismerni, a halált, de ez is pusztán tévedés szüleménye, mivel nem vagyunk hajlandók rájönni, hogy a halál poláris - és megszakítás nélküli - párja az élet.

E bevezető után pedig fogadjuk el, hogy mégiscsak létezik apoláris történéés és apoláris lét!

Az ősi bölcsesletekből évezredek óta közismert, hogy míg az embernek fizikai, éteri, asztrális és mentális ÉN-jei vannak, addig az állatoknak csak fizikai, éteri és asztrális, a növényeknek fizikai és éteri, a köveknek pedig csak fizikai teste lehet.

Am a teremő géniusszal megáldott ember képes arra, hogy mentális logikájával asztrális életeket teremtsen, s e logikájával egyébként halottnak tűnő tárgyakat asztráltartalommal lásson el.

A könnyebbik megoldással kezdjük, mert hiszen erre talán a Magasabbrendűnek is lehettek képességei.

Halottnak tűnő kövekben az asztrális lét apoláris lét, s ezt szükséges lesz bővebben kifejteni:

Köveknél maradvá, földi körülmények között mindegyikük olyan radiesztéziái erőterrel rendelkezik, amelyre szintén a megsztoottság a jellemző, s ezt évek óta struktúrasugárzásnak próbáljuk nevezni. Lényege pedig az, hogy a mágnesek erőteréhez hasonlóan a köveken - és minden testen, amely a földi erőterben helyet követel magának - két-féle erőter mérhető: egyrészt egy pozitívnak nevezet, másrészt egy negatívraak nevezett tér, amelyek éppen kiegyenlítik egymást. S ha egy egyszerű hétköznapi tárgyon valahol mértünk pozitív radiesztéziái erőteret, bizonyosak lehetünk abban, hogy valahol másutt éppen olyan erősségű, ellentétes erőtere is van.

S most jön a bökkenő, ami megcáfolja az évezredek igazságokat: léteznek apoláris kövek is, melyek csupán egyféle erőterrel rendelkeznek, s e köveknek mindig asztrálteste van!

Asztrálteste kizárólag élőlénynek lehet, s ha nem maga a kő az élőlény, az tán még megrendőbb számunkra. Mert asztráltestet teremteni csak intelligens mentális tevékenység képes. Márpedig amennyiben

állanyagoljuk azt a tényrt, hogy ezek szerint erre ember is képes lehetne, itt valamilyen más intelligenciáról van szó, s ennek boirányos feltételezése: irt is jelenti, hogy az ember koránt sincs egyedül a Földön!

Nagy-ragy átlagban a környezetünkben minden ezredik kő apoláris, irt az minden ezredik kőnek asztrálteste van! Meglehet persze, hogy irtyes területeken esetleg ez csak minden százezeredik kőre igaz, de irtmagam olyan helyek tucaján is jártam, ahol - hazánkban - minden tíz kőből nyolcnak asztrálteste is volt.

Bárki, aki radiesztéziához ért, annyit nemsokára nagy bizottsággal megállapíthat, hogy a kövek asztrális lénye mindig szigorú formákkal rendelkezik. Vagyis az ilyen kövekhez tulajdonképpen egy-egy nálunk - irtalószínűleg - intelligensebb kozmikus jelenség asztrális, földi formaruhája, amolyan „búváröltözet” csatlakozik. A kő tehát maradhat kő (számunkra ez sem kis megnyugvást jelent), s ezen egyszerű követ valamely kozmikus intelligencia egyszerűen a birtokába vesz. Nagy irtorsasággal megiegyezni szükséges, hogy ez az intelligencia nem irtonos az asztrállénnnyel, vagyis e kövekhez csatlakozó „formaruhával” hanem amögött rejlik! Azt pedig, hogy ez vajon jó-e nekünk, vagy hogy mi célból vannak jelen e lények, s ártani avagy segíteni akarnak-e nekünk, döntse el ki-ki önmagát!

A közepébe vágyva: egy-egy ilyen kozmikus intelligenciátípus formaruhái mindig következetesen megegyeznek, s az ország bármely területén típlikusan azonosak.

A kövek asztráltestének, vagyis az őket birtokló intelligencia asztrált-formaruhájának érzékelése és detektálása a legelső, ez irányú kísérletkor sikerrel járt, s ezen roppant mód elszégyellve magunkat, e kutatásokat leállítottuk. Ezek az asztráltformaruhák - valamely felsőbb akarárból - úgy vannak megtervezve, hogy a földi élet általuk nem károsodhat, s ezek csupán az ember érzelmeire, érzéseire és gondolataira képesek hatni. (Nem furcsa? A központi kérdés mindig és mindenütt az ember, csak ezt éppen mi nem fogjuk fel!) Vagyis e lények egyáltalában nem véletlenül vannak jelen az ember környezetében. Mert hiszen igen viccesnek tűnne az a feltevés, hogy egy intelligens jelenség amiatt várakozik egy hegyen lévő kőben, merthogy éppen „ráér”.

Némely asztráltjelenség közöttük olyan energikus, hogy talán a földsgárgársók sokmilliószoros „adagjaihoz” hasonlítható, ám környezetében - irtagy éppen felette - vígan nőnek a fák, laknak az állatok, s láthatóan nem érzékelnek semmit. Am ha ember jár arra, igencsak megszédült! S talán éppen ezért is várakozik ott ez a jelenség.

Nem vagyunk tehát egyedül a Földön, de a cél, a feladat és a központ minden vonatkozásban az ember, főképpen pedig az ember lelki údvé és földi sikere.

A KAPCSOLATTEREMTÉS ALAPJAI

Az ősprincípiumok jelentéte, karaktersugárzásoként, a lelki érettségünk függvényében, közvetlenül érzékelhető. E „lelki érettséget” a materiális vágyaink csökkentésével lehet elérni, s erre talán ma még nem mindenki képes. Az az ember pedig, aki erre még nemigen képes, a könnyedebb megoldást fogja választani; valamennyi ilyen lehetőséget - a lelki éretlensége függvényében - a zárt osztályok birodalmába fog sorolni. Természetesen az ilyen embernek több okból meg kell engednünk ezen állásfoglalást: részint azért, mert a saját testével mindenki azt csinál, amit akar, részint pedig azért, mert nagyon fontos, hogy a saját akarata ellen senki ne cselekedjék!

A karaktersugárzások intelligens rezgései, az egyes anyvial lények típusától függően, a földsugárzások intelligens rezgéseit (pl. Hartmann-hálót), más és más formában, más és más irányokba, s távolságokra torzítják. E deformáció mértéke és milyensége az anyvial karakter típusától függ, intenzitását azonban kizárólag az emberi gondolatok vezérelhetik. Vagyis amíg a deformáció és a földsugárzások jellemzőinek megváltozása csupán az adott anyvial lénytől függ, a „jelenlét” intenzitása és a „jelenlét” térbeli kiterjedése erőteljesen függ attól is, hogy adott megnyilvánulás hány ember kérésére történik, hogy lelkileg (kíváncsiságból, kutatási cézzalal stb.) elegendően megalapozott-e az adott kérés, avagy „meghívás”, s hogy e „Hívás” tartalmaz-e önzó, góggal vagy nagyravágyással tei szándékokat.

E szempontból önmagunkban esetleg új emberi vonatkoztatási rendszert szükséges kiépítenünk: fontos ugyanis, hogy adott anyvial karakter, kérésünkre történő megjelenését, minden alkalommal, nagy tisztelettel meg kell köszönnünk, s elegendő alázattal szükséges viselkednünk e magasabb létezzssel szemben.

A karaktersugárzás tulajdonképpen az intellektus-típusok rezgéskép-lete, s e rezgéskeplet formájában kizárólag attól függően jelennek meg a magasabb hierarchikus létsík anyvial szolgálói - beleértve a Szeretet és a

(koszoszág asztrál-manifestációit is -, hogy adott földi ember, aki a Hívást az anyvial létsík felé intézi, lelkileg elegendően megalapozott-e, s elegendő tisztelettel és alázattal viselkedik-e a magasabb létezzssel szemben.

Az ősprincípiumokat hívni lehet. Jelenlétüket nagy biztonsággal beazonosítani szintén módunkban áll. Feleslegesen azért mégse zaklassuk őket, hiszen bármely tájegységben lehetőség van az anyvialnál magasabb hierarchikus létezés hívására is, ehhez pedig semmi egyébre nincs szükség, mint az adott tájegységben elfogadott Hítre.

Amint azt a mellékelt rajzokból látni fogjuk, egymástól valamennyi karakter jelentősen eltér, egymástól a rezgéskepletük is tökéletesen különbözik. Egy-egy adott karakter, avagy anyvial Lény-típus, szívesen veszi igénybe megnyilvánulásakor az emberlény egy-egy adott szervét. Beazonosításukat az első alkalmakkor, ennek alapján könnyen megtehetjük, s ha földi emberként hajlandóak vagyunk egy kis tanulásra, adott anyvial lény ezt követően mindig olyanformán fog jelentkezni nálunk, hogy adott szervünkben, az általunk beazonosított érzést fogja kelteni. Határozottan segítenek ennek egyéni megtanulásában!

A karaktersugárzás nem fellengzős eszmeifuttatás, s az anyvial létezés nem a penészes misztériumok közül mászott elő! A karaktersugárzás 'teremtő Energia, amelynek földi történéseket meghatározó szerepe van. Ránk, emberlényekre - összességében mint emberi fajra -, külön-külön pedig mind egyikünkre a saját tudatán keresztül képes hatni, legkevesebb hatféléképpen fejt ki hatását az emberiségre, hiszen a legfőbb feladata ez.

A karaktersugárzás hívható, s hívásra nem csupán a sugárzásokeplet, hanem a mögötte álló intelligens Tudat is megjelenik. Óriási felelősség ez, mellyel nem lenne célszerű visszaélnünk. „Minden gondolatodat számonkérlek!” - figyelmeztetnek az ősi bölcsességek, s e területeken ez különösképpen igaz. Az emberi szabad akaratot azonban valamennyi létsík minden lényé tiszteletben tartja, s hívásunkra meg is jelenik. Az az időintervallum, amely alatt az ősprincípiumok földi ember hívására megjelennek, átlagosan a Hívást követően: négy másodperc.

Hívás nélkül, adott ősprincípium anyvial lényé, kötelelességszerűen teszi dolgát a földi tartományaikban: Kosznikusan, „ütemterv szerint”, égitest-cygrúttálaskor hatnak a Föld lakóira (s e hatások között a személyes figyelmeztetés épp oly gyakori, mint a vulkánkitörés vagy földrengés, tornádó útjának kijelölése és katasztrófák előre tervezése). Személyes hatásukat az emberlény asztrológiai képletének megfelelően fejtik ki,

meghatározott tervvek szerint harnak az időjárásra, figyelemmel kísérik az emberiség szent ünnepeit, leradírozzák veszedelmes megnyilvánulásainkat, s kisarkítani igyekeznek hiányosságainkat. Az ősprincípiumok minden egyes földi emberlény esetében tökéletesen tisztában vannak az illető vállalt életfeladataival, s figyelemmel kísérik tevékenységét a világban. Mivel pedig nem akadáhat olyan tevékenység, melyről ne tudhatnának (s a kapcsolatot a mentális, az asztrális és az éteri lényünkkel is tartják), nyilvánvaló, hogy jobban ismernek bennünket, mint amiképpen mi ismerhetjük saját magunkat! Mivel pedig az ember tester-öltésekor (vagyis Földre születéskor) kötelező érvényű a felelős, s emiatt mi nem emlékezhetünk a születésünk előtt vállalt életfeladatainkra, az ősprincípiumok nem csekély részfeladata tehát, hogy az önkéntes vállalásainktól való eltérést figyelemmel kísérik, s ha kell, akkor nagy szeretettel vizsgaterejlenek bennünket a követendő útunkra. Ha pedig szükséges, akkor báleseten keresztül figyelmeztessenek arra, hogy eltérünk feladatainktól.

AZ ŐSPRINCÍPIUMOK ASZTRÁL- TÜKRÖZŐDÉSEI

Mint derült időben valamely állóvíz hullámfodrain megcsillanó miliónyi fénysugár, tükröződik a mentális Létezés az asztrál-tartományokban. Am az a fény, amely a hullámocska fodráról a szemünkbe érkezik, még nem azonos magával a Nappal, sőt még az a fénysugár sem azonos a Nappal, amely a hullámokat éri. Maga a Nap, innen még messze van. Ez az optikai csaldódás, ez a torz tükröződés azonban mégis nagyon alkalmas arra, hogy felhívja figyelmünket: létezik a FÉNY! Az ősprincípiumok asztrál-megnyilvánulásai egyáltalán nem azonosak az őket megnyilvánító intelligensebb Tudattal. Ezek csak amolyan torz vetületek, magasabb dimenziók távoli tükröződései, vagy tán amolyan asztrál-búvárruhák. E jelenlét azonban olyannyira következetes, mint ahogyan a Nap fénye minden egyes hullámocskán, egyaránt megcsillan. E szempontból két sarkított emberi elképzelés is létezhetne:

Az egyik szerint a mentális dimenziók lényei kívánságra asztrál ruhát ölthetnek, a másik szerint a mentális tudat Létezése jelenik meg valamilyen tükröződés formájában az asztrál-síkon. Nem nagyon valószínű,

hogy az ősprincípiumok bármelyik elképzelés miatt megsértődjenek, ám az sem valószínű, hogy szűkösen emberi értelmünk képes a Lényeg pontos kifejezésére.

Amikor a Naprendszerben páratlan számú égitest-együttállás veszi kezdetét, s ezen együttállásnak részese a Föld is, az ősprincípiumok Magasabb Tudatot képviselő energiátere körülöleli a Földet, hogy egyidejűleg hasson valamennyi emberlény tudatállapotára, a természeti jelenségekre és az időjárás pillanatnyi alakulására, s megnyilvánuljon valamennyi földi tartományában, s az általa birtokba vett tárgyak felett.

Páratlan számú égitest-együttállásakor az emberiségre mindig azok az ősprincípiumok hatnak, akik fizikai tükre, égitestekként, az együttállásban éppen részt vállal. Megnyilvánulásukkor azonban szeretettel engedelyeznek a többi ősprincípiumnak is, hogy a földi tartományaikban és valamennyi általuk elfoglalt tárgyban ők is energia-formaruhát ölthessenek.

Az ősprincípiumok földi formaruhája olyan háromdimenziós *energia-perdület*, amely Földünkön MINDENÜTT fellelhető, s ezen belül, az azonos ősprincípiumi karaktersugárzások megjelenési formája mindezen AZONOS!

Az ősprincípiumok közül az emberiség számára legfontosabb helyen áll a NAP.

NAP

A Nap princípiuma szívesen felkeresi az atlantisi eredetű tárgyakat, benne rezeg a tájban, őrt áll valamennyi atlantisz-korabeli piramisnál, uralma alá tartoznak a világon fellelhető kökörok, benne él a templomok napsugárzás ábrázolásaiban, komoly Hit esetén szívesen felkeresi a templomok feszületeit, s az ilyen helyeken kivétel nélkül minden Nap-ábrázolást ural. Kedveli a Nap és a napsugár szimbólumokat, s a sugárzó Naphoz hasonlatos virágábrázolásokat. Kedvencei a napraforgó-szerű virágok, virág-fényképek és templomi díszletek. Lakásában ritkábban fordul elő, de megfelelő Hit esetén szíves-örömeit felkeresi a családi feszületeket és a konkrétan Nap-ábrázolással és atlantisz-korabeli elképzelésekkel foglalkozó szakirodalmat. Szűkebb östörténetünket illetően főképpen az egyiptomi kultúra tárgyait kedveli, akár fényképeken, akár rajzokon szeretelnék azok.

Jelenléte határozott és erőteljes melegség-érzettel párosul, határozott pozitív radieszteziái erőteret gerjeszt. Frontávonulásokkor az energiatere meghatározódik - akárcsak a többi ősprincípiumé -, de azt megállapítani jelenleg még nem lehet, hogy vajon minden esetben előkészítői és tervezői-e az időjárás frontok alakulásának és erőterük ezért gerjed, avagy esetleg rájuk is valamiféle kozmikus kényszer hat, s ők is ennek engedelmeskednek.

A Nap Szellemi Lényege hívásra négy másodpercen belül megjelenik, s ha égitest-együttálláskor éppen megnyilvánult állapotban van, "határtalan" méretüre gerjedve, magasan a felhők fölé tornyosul. Mivel az emberiséghez biológiaiilag és érzelmileg is a legközelebb áll (Isten kozmikus képviselője, s minden földi Élet fenntartója), Hívás nélkül is igen gyakran megjelenik, főképpen, ha Rá gondolunk, vagy ha napközben bármi is örömmel tölt el bennünket (ezt azonnal megérezzük).

Sugárzásának jellege a materiális tudásunkkal ma még nehezen lenne meghatározható, s hogy egy élő emberi testben milyen érzetet kelt, azt nehéz magyarázni, mégis valamilyen formában magyarázni szükséges: érzete olyan, mint amikor az ember nyáron vízparton fekszik, s felülről tűz rá a Nap. Hatása a tenyérben a legerőteljesebb. Ha két kezünket a felkelő, vagy lemenő Nap irányába tartjuk, felgerjed nyomban, s határozottabban érződik, ha ezzel egyidejűleg elmondunk egy imát, **bármely vallás** főimádságai közül. Praktikusan a Nap karaktersugárzása akkor fog gerjedni, ha ezt az imát ki-ki a saját Hite szerint fogalmazza meg.

A Nap felé tartott tenyér mozdulata NEM mágia, hanem maga az ősprincípiummal való, élő kapcsolátfelvétel! A Nap felé forduló ember **nem** bálvány felé fordul, hanem a földi életet hordozó és biztosító, élető Nap felé. Emiatt rendkívüli butaságra vallana, ha valaki ezt „elfélné”, s hovatovább pincébe bújna e „mágia” s az élető Nap elől.

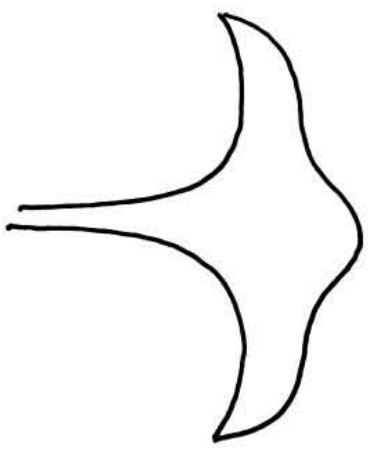
A Nap nem azonos az Atyával! A Nap nem azonos Istennel! Ezt pedig valamennyi, Napistent imádó ókori nép nagyon jól tudta! Vagyis rendkívül kártékony tettek voltak a régi napszentéyek földig rombolásai, mivelhogy az ott megnyilvánuló „Napisten” az egyetlen élő Isten angyali szolgája (ma is).

A Nap ősprincípiumának asztrál-tükröződését és szeretetrezgésének formaruha-alakját a 27. ábra szemlélteti. (Az ábrák stilizált és végtelenül leegyszerűsített kivitelűek).

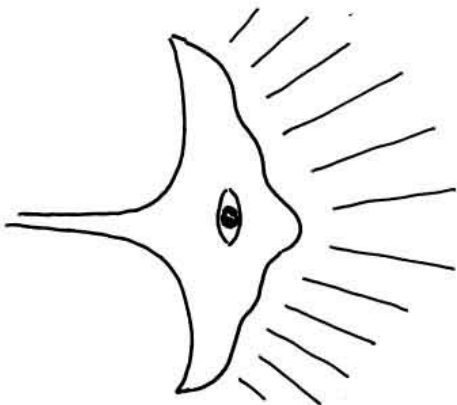
A Nap tehát nem azonos az Atyával, hanem az angyali létezés legfőbb angyala. Sohasem egyszemélyben képzelendő el, mindig annyi van

belőle jelen, amennyire a földi embereknek éppen szükségük van. A Nap, önmaga, Hierarchikus angyali sereget jelent, amely azonban egyáltalán nem azonos az ezotériában olyannyira emlegetett „naplányek” seregével. A Nap a Szeretet Hierarchája, melynek minden Hit sajátos elnevezést adott. Európai, keresztény vonatkozásban, a Nap hívható: asztrál-tükröződése és a Vele egyidejűleg jelentkező felsőbb Intelligencia: a legkonkrétabban egy és csakis egy fogalommal azonosítható, s minden egyéb elnevezés ellen a távolmaradásával azonosítható, s Altala megjelenő angyali szeretetrezgés - a KRISZTUSHIERARCHIA. (Teljesen nyilvánvaló, hogy egyidejűleg más hitterületeken más elnevezésekre hallgatt)

Összehasonlításképpen tekintsünk meg egy ősi indián motívumot, mint szimbolikus ábrázolást, s ennek alapján döbbenjünk rá az analógiákra. (28. ábra)!

27. ábra

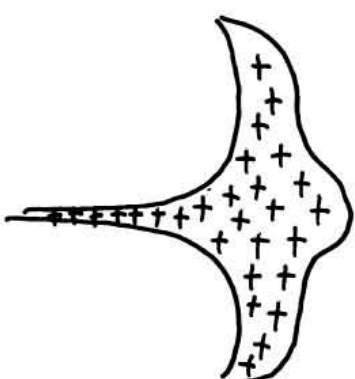

28. ábra

Nyilvánvaló, hogy a Napszimbólum-ábrázoláson belül látható "mindent látó szem" magát a Teremtőt jelképezi, Aki a Napon keresztül képezzük a legintenzívebben hani.

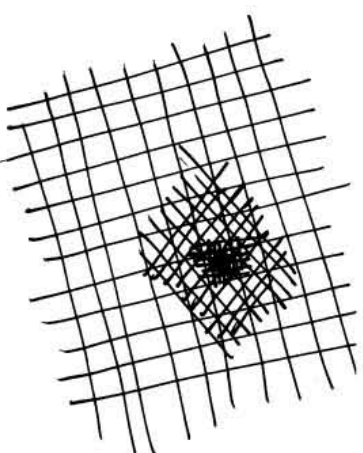
Az asztrálvilág-beli tükröződés még nem maga a mentális és hozzánk képest isteni Intelligencia, de az asztráltükröződés megnyilvánulásakor maga az isteni Intelligencia is jelen van. Jelenléte olyan asztrál-formaruhán keresztül érkezik, amely a Nap esetében a két fentebb ábrához hasonló, ám e formaruha nem egyéb, mint egy körkörös asztrális energiaperdület! Ámde könnyedebb, ha mindentéle bűgőcsigaszertü energiaperdület helyett, a továbbibabban is ezeknek az energiaperdületeknek a középponti metszetével ismerkedünk meg. Mert ezek a metszeti ábrázolások bármely irányból szemlélve ugyanazt az asztrál-alakot adják, s magyarázhatóvá teszik a régi korok nagy misztikusai által „látott” angyali szárnny-alakzatokat is.

Fontos lehet a továbbibabban, hogy megértjük e Megnyilvánulás energiaeloszlását. S habár ez csupán a földi „bűvartóltözet” sajátja, egyáltalában nem árt, ha olykor emlékezve erre, képesek leszünk annak megállapítására, hogy valóban a Nap szellemi lényé van-e jelen. Mert a számitó, gyűlölködő, gőgös, földi vággyakkal teli észjárás hatására egyáltalában nem a Nap szellemi lényé fog megjelenni. Lássuk hát a Nap-princípium asztrál-megnyilvánulásának „energiaeloszlását” (29. ábra)!

29. ábra

Adott tájegységben, adott ősprincípium intenzitás-eloszlása mindig attól függ - s ez még az ősprincípium saját tartományán belül is igaz -, hogy az atlantiszi középidőktől, tehát cirka százezer éve, e területen belül hol, milyen mennyiségű és intenzitású, szívből jövő imádság hangzott el. Vegyük példaképpen a volt atlantiszi stonehenge hazánkban fellelhető egyik legimpozánsabb példáját, a Budai-hegységben levő Vörös-kővár területét és annak környezetét (30. ábra).

30. ábra

Amint az ábráról látható, a Nap mentális sugárzásának megjelenése és területi intenzitás-eloszlása egyáltalában nem egyenletes, s központosan is, erőteljesen a volt kökör centrumára koncentrálódik.

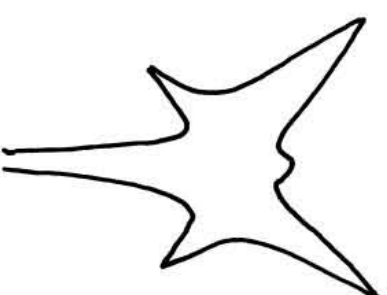
Maga az „intenzitás”, mint igen kellemes „érzés”, az élő emberi testben nagyszerűen érzékelhető. Feltételezhetően valamennyi atlantisi kőkőrma is a Napnak, az egyetlen élő Isten leghűségesebb szolgáltójának felügyelete alatt áll. Mert ez az isteni sereg pontosan olyanformán tartozik Istenhez, mint amiképpen a Nap sugarai hozzátartoznak a Naphoz. Vagyis maga a Nap, a materiális, földi viszonyaink között nem egyéb, mint Isten sugárzása, egyetlen, s legközvetlenebb tükröződése, amely felé minden élőlénynek és minden emberlénynek - előbb-utóbb - saját szabad akaratából, fordulnia kell!

HOLD

A Hold szellemi lényének sugárzása mindannyiszor körülöleli a Földet, valahányszor emberlény tekint fel fénylő alakjára. Mégis, legintenzívebb a megnyilvánulása a teliholdat és újholdat megelőző másfél napos időtartamban. Sugárzásának jellege a Naphoz és minden más ősprincípiumhoz hasonlatosan, erőteljesen pozitív radiészterizai sugárzás, s ez a hatás - a Hold esetében - az emberlényben, különösképpen a két nyitott tenyerünket a telihold képe felé tartva, mégis szolid, de igen kellemes hűvös érzékent jelenkezik. Ily módon érzékelhető leginkább a Hold jin-típusú karaktere. Megjegyzendő, hogy a nyitott tenyerünket akkor is tarthatjuk a Nap vagy a Hold felé, ha ezen égitesteket éppen felhők takarják, avagy valamelyikük éppen a Föld föloldalán tartózkodik. Hiszen kapcsolatfelvételkor, vagyis amikor ember hívására az ősprincípium mentális lénye megjelenik, *sohasem az égbolton látható korong az, amelynek hatását érzékeljük!*

A kapcsolatfelvétel tipikus és könnyed próbája, ha valaki egyidejűleg a Nap és a Hold felé tartja a kezét (jobb tenyerét tükröként a Nap, bal tenyerét tükröként a Hold felé), s azonnal részesevé válik a legnagyobb szterbb energiák áramlásának. Olyan földi ember nincs, akivel - e mozdulat végrehajtása során - a Nap és a Hold ne lépne azonnal kapcsolatba. Kizárólag önmagunkat okolhatjuk, ha a szervezetünkkel olyannyira nem törődünk, olyan mérvű fehéreméregzésben szenvedünk, lényünk nem a materiális vágyakozások olyannyira „elhomályosították”, s lelkünk annyira eldurvult az ösztönenergiánk túltengése miatt (hűsítések fogyasztása, szexuális vágyak, gyomor uralma, félelmek és szorongások,

irgység és gyűlölködés), hogy ezt a kapcsolatfelvételt, ezt a szolid érzetet felfogni már képtelenek vagyunk. (Aki még sohasem próbálta: legcélyszerűbben a teliholdat megelőző másfél napban, napkeltekor, vagy naplementekor érdemes ezt kipróbálnia.) A Hold mentális rezgéseképletének asztrálvilág-beli tükröződését a 31. ábra szemlélteti.

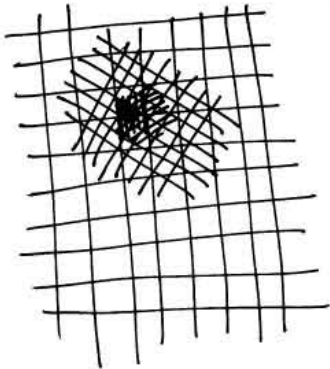

31. ábra

A Hold karaktertsugárzásának szellemi rezgéseképletét ez idáig - a Napéhoz hasonlatosan - nem sikerült egyéb emberi fogalommal megnevezni. Feltételezhető, hogy amiképpen a Nap sugarai visszavütröződnek a Hold felszínéről, a Hold mentális lényegének megnyilvánulását is ilyenformában a KRISZTUSHIERARCHIA valamiféle öslényegi, vagy misztikus tükröződéseként lesz szükséges értelmezni. Tény, hogy ez idáig a Hold, a HOLD elnevezésen kívül, egyéb fogalmi megnevezésre nem reagált.

Az az élő emberlény, akinek földi megtestesülése cirka százezer éve, az egyiptomi Kheops-piramisban beavatást nyerve, a Holdnak, mint nőiségnek a karakterét képviselte, s akit már életében élő istenként tiszteltek emiatt, immár az angyali létsíkról figyelni emberi küzdelmeinket. Természetesen, éppen ugyanilyen formában nyertek beavatást ugyanott a többi ősprincípiumi karakterek is. De hogy ki lehetett az a NO, aki papnőként, a férfiak közt is a NŐT képviselhette, arról mára fogalmat sem alkothattunk. Az azonban bizonyos, hogy valamennyi értendő és értelmezendő formában poláris párja kellett legyen a Napnak.

Tekintsük meg a Hold karakter sugárzásának eloszlási térképét a mai pillszentlelek erdősegei környezetében (32. ábra).

32. ábra

Fenti ábráról igen jól láthatóan a Hold karakter sugárzása: szűk helyen, egy kiugró sziklászirt-csoporton összpontosul, ahol valaha a Hold-istenő főoltára állott. Természetesen ez az oltár olyanformán uralta az alatta lévő tájat, hogy a Hold elsőként hódohasson Isten elsődleges tükröződése, a felkelő Nap előtt.

A Nap és a Hold egymás poláris pártjai, a férfi és a női alapítusok, akik mentális karaktersugárzasként is igen-igen vonzódnak egymás közelségéhez. A Nap és a Hold, ha bizonyos tartománybeli pozícióban egymásra találnak, s a Nap a saját védő ölelésébe zárhatja a Holdat (ami az adott tartománybeli elhelyezkedés szempontjából is megdöbbenően látványos jelenség), akkor ebből az isteni partnerkapcsolatból Élet születik, s ennek az Életnek a neve: Földi Földünk a Nap és Hold karaktersugárzásának gyermeke, s mivel ez a védő ölelés az egyes, **erre kijelöl** tartományokon belül folyamatosan és megszakítás nélkül történik, képes arra, hogy mentálisan, asztrálisan és az éteri létsíkon egyaránt megszülje és életben tartsa a Földet, s a fizikai létsíkon, egyik pillanatról a másikra fenntartsa az emberlény küzdőterét, a **Matériát!** Józán ésszel alig kifejezhető, súlyos szavak ezek, amelyek vitákat fognak kavarni még a szellemtudományok szakemberei között is.

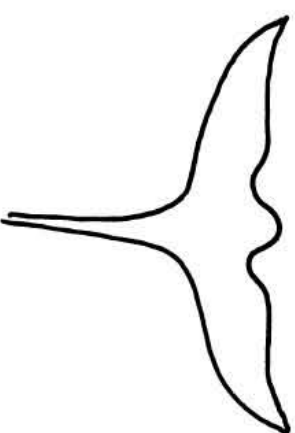
Ugyanis a Nap ősprincípiumának és a Hold ősprincípiumának öleléséből nem egyéb tükröződik vissza a mentális dimenziókból, mint a Föld ősprincípiuma! Erről pedig, mint földi karakterről, nemigen tudhattak a szellemtudományok, vagy ha tudtak is róla, azt figyelemre

sem méltatták, de valószínűbb, hogy e Tudás az Atlantiszal együtt feneketlen mélységekbe süllyedt.
Akkor pedig ezi nem hinnék el, tekintsek meg néhány oldallal később, a Föld ősprincípiumának asztráltükröződését.

MERKÚR

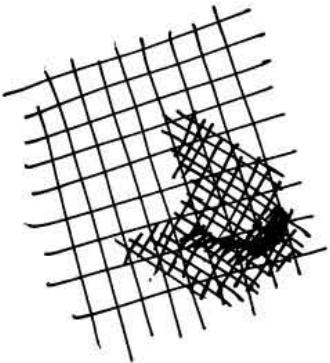
A Merkúr szellemi lényének és Lényegének karaktersugárzása többféleképpen érzékelhető, de óvakodnék a „szabály” felállításától. Saját tartományában, hármás égitest-együttálláskor, az arra sétáló és a Merkúr karakterére koncentráló embernek általában a gyengélkedő szervet veszi célba (hogy szeretettel gyógytígassa azt), majd bizonyos „dózisú” sugárzást követően elhagyja a legbetegebb szervet, s - nem törvényszerűen, de a tapasztalataink alapján nagy általánosságban - jelenléte elsősorban az alsó lábszáron felfelé ható, kellemes bizsergésként érzékelhető. E karaktersugárzás-jellegek főképpen és igen intenzíven kizárólag a megnyilvánulási helyein érzékelhetőek, különösen a volt Atlantisz-korabeli Merkúr-szentélyek környezetében. Érzékelésükhöz a továbbiakban a végtelen nyugalom érzete szükséges, vagyis aki - a legmegfelelőbb helyen állva is - folyvást izeg-mozog, mind-ezekben az élményekben aligha lehet része.

A Merkúr karaktersugárzásának asztráltükröződését a 33. ábra szemlélteti.

33. ábra

Példaképpen álljon itt a Merkúr egyik tartományának intenzitáts-eloszlása. E tartomány a Pilis területén, a Kő-hegyen található (34. ábra).

34. ábra

A radiesztézia fizikájából adódóan, e tartományokat leginkább hármas égitest-együttállás előtt, például a telihold vagy újhold előtti napon érdemes felkeresni.

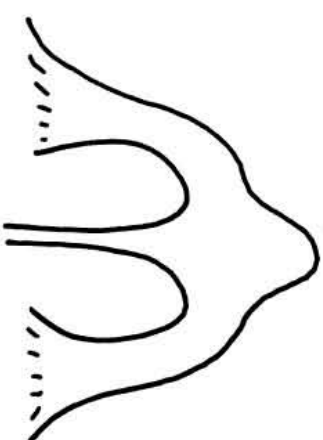
VÉNUSZ

A Vénusz karakterzsugárzásának rezgésképlete leginkább ahhoz az érzéshez hasonlítható, mint amikor két szerelmes egymás szemébe néz. E karakterrezgés jelenléte esetén a testszerte áradó szolid, de igen kellemes érzés már néhány megtapasztalás után igazolható, hogy a földi szerelem csupán gyenge érzelmi tükrre annak a sejtésnek, hogy létezhet valami, ami ennél magasabb, emelkedettebb és elérhetlenebb. Valami, ami MÁS, mint ami a Földön egyáltalában elérhető lehet. Aki pedig ezt megtapasztalta, tüstént meg fogja érteni, hogy a misztikusok miért mert hullatnak önmkönyveket a feszület előtt, imádság közben miért fénylik fel némelyik szentként élő földi ember teste, s hogy a Hitek odaadó szolgái az imádságukat olykor valamiféle extázisként is megélhetik. Nos, ezek egyáltalában nem viccek, hanem az aktuális mentális, (esetleg ósprincípiumi) jelenléte, s annak jogosságát igazoló tények.

Jelenléte esetén tehát a Vénusz rezgésképlete testszerte érzékelhető.

Közben, avagy megjelenése és szétáradása után, olykor megállapodik egy-egy fajó testrésztünkön, hogy hívásunk nyomán, s jelenléte időszaka alatt gyógyírgassa azt.

A Vénusz mentális lényegének asztrál-tükröződése a 35. ábrán látható.

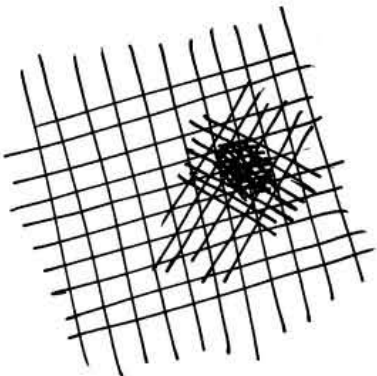
35. ábra

Fantáziátlan ember lenne, aki ebből meg nem éntené, miért is ábrázolják ösidők óra Vénuszt a nőieség, a szerelem, az erotika szimbólumaként (is): Az egyetlen ósprincípium az angyali létsíkon, akinek ilyen értelemben majd'hogynem földig érő uszálya, „szoknyája” van. Ez pedig látványosságra is csodaszép, érzésre szinte égető, s nem észrevenni - tudatos hívás esetén - szinte lehetetlen.

A továbbiakban vegyük észre valamennyi ósprincípiumnak, s az ezt követő angyali lényeknek közös jellemzőjét, hogy valamilyen formában - szinte szimbolikusan - „fejük” van, szárnyaik sohasem érnek a talppontjuk alá, vagyis sohasem érnek le a földig, s radiesztéziai energiasugárzások erőteljesen pozitív. Ezek a Szeretet energiáinak ismertetőjelei!

A vénuszi jelenléte tehát kellemesen bizsergető, szinte „romantikus”, bódító jellegű érzés, sohase feledjük azonban, hogy amikor távozik, vagy ha éppen (már) másra figyelünk, megjelenését minden esetben MEG KELL KÖSZÖNNÜNK NEKI, S A TÖBBIEKNEK ISI!

Tekintsük meg ezek után a Vénusz sugárzásképletének intenzitáts-eloszlását a Piliszentvén-környéki fenyveserdőkben, az Atlantisz-korabeli (vold) Vénusz-templom környezetében (36. ábra).

36. ábra

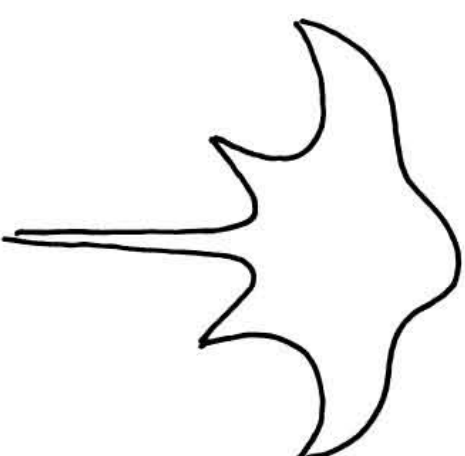
FÖLD

Földünk karaktersugárzásának élő rezgésképletét ez idáig ember nem jelezte vissza. Ez pedig csupán azt bizonyíthatja, hogy e rezgésképlet a Matériában való Jelenlétünk szerves része, melyet épp ezért tudatosan épp úgy nem érzékelhetünk, mint ahogyan napközben nemigen érzékeljük azt, hogy fülünk van, s hogy levegőben járunk.

Okozunk hát riadalmat az asztrológusok és szellemi bűvárok között: a Föld karaktersugárzása létezik! Földünk mentális szellemi lényének és Lényegének asztrál-tükröződését a 37. ábra mutatja. **Vagyis a Föld:**

Ósprincápiumi!

Most pedig figyeljük meg, mennyire igaz az, hogy Földünk a Nap és a Hold gyermeke! E karakter-tükröződés felülről pontosan a Napot, alsó részben pedig a Holdat képezi le! Ez a vetület él és létezik, velünk és közöttünk rezeg a Földanya felszínén, s ha nem is érzékelhetjük, Hívásra azért becsülettel megjelenik. Kérek minden jóérezsű embert, ne kíséreljezzünk Vele! Hiszen elegendő szomorúságot okozunk Föld-anyánknak a pusztá jelenlétünkkel is! Ha azonban Szeretet-energiát szeretnénk nyújtani, s imádságot szeretnénk mondani, hálás szívvel Neki, akkor azért tegyük csak meg!

37. ábra

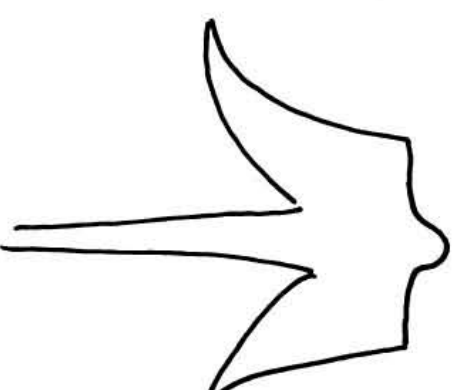
MARS

A Mars karaktersugárzásának rezgésképlete, Jelenléte esetén szinte látható-szerű intenzitással, vagy égetően erős érzéssel párosul. E könyv tapasztalatszerzési periódusában, e Jelenlét hatására többen rosszul lettek, e tünetény oly erővel mutatott rá hiányosságainkra. Az ilyen alkalmakkor, ha mi magunk teszünk annak érdekében, hogy megjelenjék, vagy felkeressük Őt az Atlantisz-korabeli szentélyében, akkor nem csupán azt hozza (ismétlően) tudomásunkra, hogy valójában melyik szervünk vagy szervrendszerünk fájdogál, hanem jobbra azt is jelezni képes, hogy ennek hátterében milyen, meg nem oldott lelki probléma áll. Mert ez abban a szent minutumban, ott helyben, megfogalmazódik bennünk! Ha dolgát elvégezte rájtunk, szolidább érzéssel visszavonul, s marad egy, főképpen a fejben jelentkező, bizsergető érzés. Ha nincs velünk dolga, de meghívtuk, akkor jelenlétevel pontosan olyan érzetet kelt, mint amikor paprikás hangulat miatt éppen „dagadni kezd” az ember feje, amikor arcába todul a vér, s amikor valaki szinte „harcias” állapotba kerül. Ha földi tartományába lépünk, gyakran ad figyelmeztető jelzéseket, különösképpen, ha hármas égitest-együttálláskor éppen

JUPITER

A Jupiter karaktersugárzásának megnyilvánult rezgéseképlete leginkább a szolid, minden szégyenérzetet mellőző, embertársainkban feloldódó, önzenen szeretet érzetere hasonlít, mely érzés egyidejűleg, tetőtől talpig, az egész testen jelenkezik. Nagy általánosságban minden arra alkalmas ember ezt az érzést jelezte vissza. Jelenté a szolid, alázatos és jószágos szeretetrezgést juttatja leginkább az ember eszébe, akkor is jön, ha „nem kerjük”, s ez az érzés, mint jupiteri Törvény, valóban tetőtől-talpig átjárja az embertényt. A Jupiter szellemi Lényegének asztrál-tüktröződését a 40. ábra mutatja.

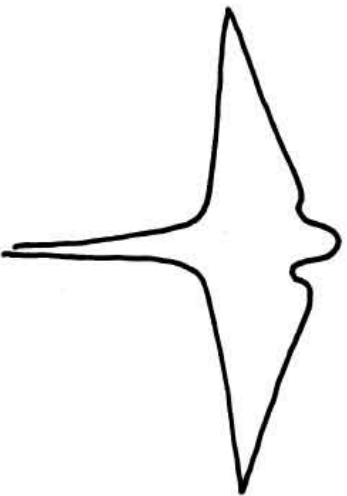
A jupiteri karaktersugárzás eloszlási térképe, Hívás és Jelentés esetén, különösképpen pedig háttas égitest-együttálláskor, az intenzitását tekintve, egy pilisi tájegységben a következőképpen alakul (41. ábra):

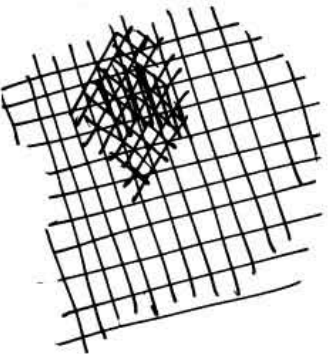
40. ábra

megnyilvánult állapotban van. Ilyenkor a gyanútlan ember gyakorta keveredik tövises bokrok közé, kezét-lábát felsebzi, bajokba bonyolódik, s szolid karcolások, szúrások hatására valahol kiserken a vére. A Mars szellemi rezgése szereti érzékelteni, hogy ott Ő az úr. Asztrál-tüktröződését a 38. ábra mutatja.

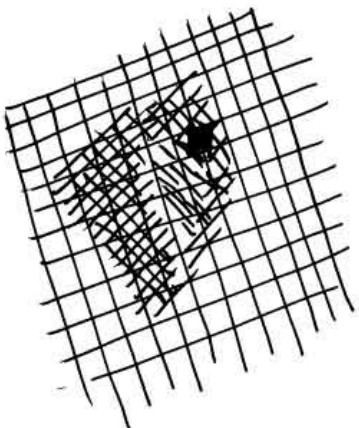
A Mars karaktersugárzásának intenzitáseloszlását, megnyilvánult állapotban, egy pilisi tájegységben, a 39. ábra szemlélteti. (Íól behatárolható központja nincs, mivelhogya az ősi Mars-templom helyén jelenleg kőbánya működik, s a kultikus területet „kitemelték”).

38. ábra

39. ábra

41. ábra

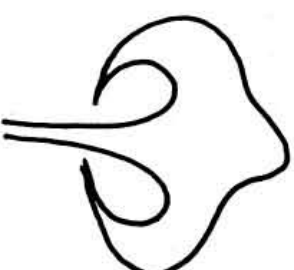
SZATURNUSZ

A Szaturnusz karaktersugárzásának megnyilvánult állapotú rezgésképletét az emberi test szinte minden esetben valamiféle igen hivatalos „érzésnek”, amolyan „számonekérő”, s legtöbbször kellemetlen lelkiállapotnak éli meg. Kicsit jelen van ebben az érzésben a tárgyvalótermek előtti folyosók feszült légköre, s az elfojtott rosszullet érzete is. Tájégségében, különösképpen hármás égitest-együttállások esetén, a Szaturnusz szívest-örömet jelzi, hogy a területen O uralkodik. Jelzései a kisebb bosszúságoktól a csonttörésekig, bármiben megnyilvánulhatnak.

Ha valakinek éppen nincsen dolga vele, mégis hívja a Szaturnuszt, akkor testszerte valami igen erőteljes, szinte vérszítósló érzés jelentkezik, ám ha az emberlény ezzel megbékélt, akkor ez az érzés, mint valami feszületen figyelő „elektromos mező”, a belső szerveiben folyamatosan megmarad. Persze ez csupán mozdulatlan állapotú emberre igaz, mert ha valaki csak vakaródnak is, már semmit sem fog érzékelni az egészsből. Ez az érzékelés és ez a képesség egyáltalában nem játéki De ha valaki megtanulja érzékelni ezt az ősprincípium, angyali Jelenlétet, s ennek különféle formáit, akár a saját életébe, s karmájának alakulásába is beleszólhat, hiszen mielőtt - a helytelen lépései esetén - az ősprincípiumok „kezelésbe veszik” őt, felhívják figyelmét a jelenlétükre. S amenny-

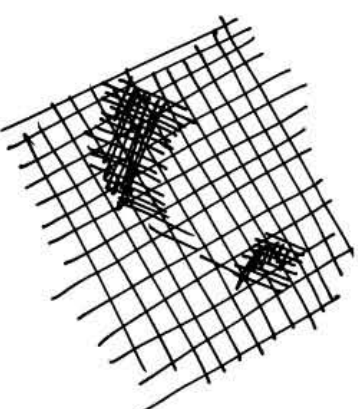
nyben az ember ezt megérezve elgondolkodik azon, mit nem tett helyesen, talán a következő percben nem biccsaklik ki a lába, avagy nem fog a fejére esni egy téglá. Hatásos eszközök lehetnek hát ezek az ember életében, a könyv vége felé mégis érezni fogjuk, hogy ezekre mégisnc tán olyan nagy szükségünk.

A Szaturnusz asztráltükröződését a 42. ábra mutatja.

42. ábra

Jelenlétére tehát valamiféle „vizsgadrukk” érzetével párosul, s komikus és szimbolikus is lehetne, de végül észre a szinte számonekérő, „csipőre lert” szárnnyait! Jelenléte esetén, intenzitás-eloszlását, a Dobogókőkörnyéki erdőségekben a 43. ábra szemlélteti.

43. ábra

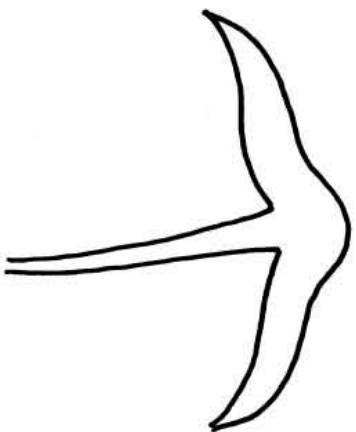
A Szaturnusz igen kedveli a „szaturnuszi” tájakat, a szaturnuszi megpróbáltatásokat, ugyanakkor képes ki is váltani ez utóbbiakat.

Egyáltalában nem véletlen, hogy ki melyik ősprincípium tartományába születik, melyikben él és nevelődik. S amikor a napi hatások szempontjából neki immár egyéb ősprincípiumi behatásra lenne szüksége: egyszerűen besorozzák katonának, lakáskiutalást kap valahová, megnősül, férhez megy, elköltözik, munkahelyet változtat. Tejesen mindegy, hiszen ez az Élelet mit sem érdekli: tény, hogy az illető emberlény, egyik nappól a másikra, amikor szükséges, akkor tartományt, vagyis lakóhelyet változtat. Tehát még arra sincs szüksége a Magasabbrendű Tudatnak, hogy felkeresse az emberlényt, egyszerűen csak intézkedik: hogy az illető keresse fel - Őt.

Ezek lettek volna tehát a tartományokkal rendelkező ősprincípiumi anyagali lények. Lássuk ezek után azokat az anyagali megnyilvánulásokat, akik tartományokra és földi területekre - viszonylagosan fiatal koruk miatt - nem tarthattak igényt.

URÁNUSZ

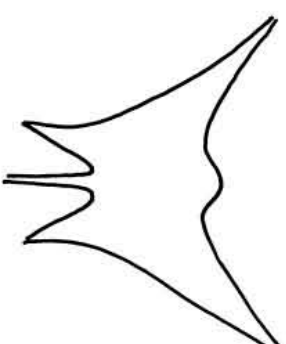
Az Uránusz karaktersugárzásának megnyilvánult állapotú rezgésképlete, tértől felfelé ható, erőteljes bizsergő érzésként jelentkezik, ámbar esetében volt, aki egyéb más, kellemetlen közérzetről számolt be. Lényének asztráltükröződését a 44. ábra szemlélteti.

44. ábra

NEPTUNUSZ

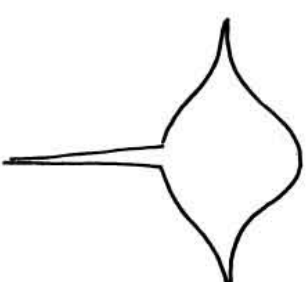
A Neptun karaktersugárzásának megnyilvánult rezgésképlete szinte minden esetben és igen erőteljesen az ember belső szerveire ható érzés. Asztráltükröződését a 45. ábra szemlélteti.

45. ábra

PLÚTÓ

A Plútó karaktersugárzásának megnyilvánult rezgésképlete a legváltozatosabb formában hat. Esetében a legellenmondóbbak az észlelések. Volt, aki igen erőteljes, nyomasztó, vagy rosszullétet okozó érzetektől számolt be. Mentális szellemi Lényegének asztráltükröződését a 46. ábra szemlélteti.

46. ábra

Boldog lehet az az embertársam, aki megfejtette, hogy a 44. és a 46. ábrák miért lettek a lap közepéről viszonylagosan eltolva. Kívánom, hogy aki rájött erre, sohase éljen vissza vele!

A 10. BOLYGÓ

Elsőként tekintünk meg a 10. bolygó mentális szellemi lényének és Lényegének asztrál-tükrozódását, hiszen abból minden érthetővé válik (47. ábra).

47. ábra

Az ábrán jól láthatóan, egy alakulóban lévő spórácscsa kezdeti képződ-ménye sejlik fel.

A 10. még fel nem fedezett bolygó karaktere, főbb jelleműkre, intellektusa még „nincsen készen”. Mindazok a szellemi lények, s azok a karakter-jellemvonások, melyek Általa lépnek be az emberi faj alapulaj-donságai közé, csupán ezután nyernek majd formát. Ennek főbb jel-legzetességei pedig kizárólagosan attól függenek, hogy az emberiség miképpen reagál ennek a zaklatott ezredvének a kihívásaira, azaz: ezt követően milyen karaktervonásokra lesz szüksége a Földön.

A 10. bolygó mentális lénye ezen az ezredvégen mindenképpen határozott karaktertulajdonságokat ölt, s annak leghatározottabb jelzése (hogy

karakterkészlete elkészült), az lesz, hogy tudományos folyóiratokban közölni fogják az újonnan felfedezett bolygó főbb fizikai paramétereit. Míután pedig ez megtörtént, nyomban fel fog fényleni e princípium asztrális tükörképe az emberközeli dimenziók iseni horizontján.

Egyelőre rejtély, hogy ez az angyali karakter a Földön milyen formában lesz jelen. Emlékezzünk: A hét ősprincípium földi tartományokban van jelen - köztünk -, emberek között. A Föld ősprincípiumának jelenléte talán éppen az élő emberi tudat és a vér alkotórésze. Az Uránusz és a Neptunusz művészei alkotásokat választ magának, a Plútó pedig műszaki területekhez pártolt.

A jelenlegi emberi fajnak a 10. bolygóhoz semmi köze nincsen! Ez a princípium, ez a karakter, a vízöntő-kori ember karaktere lesz!

AMIT A KAPCSOLATFELVÉTELHEZ TUDNI KELL

Ha valaki hívja az ősprincípiumokat, e mentális lények angyali lélsík-beli vetülete (a rajzokon szerepeltetett asztrál-tükre), határtalan energiaperdülettel tágulni kezd, s teljes mértékben betölti a teret. Ha a közlőben van ilyen ősprincípiumi perdület, akkor az kezd tágulni, ha csupán távolabbi található, akkor hívásunkra az jelentkezik. Mindegy, hogy „alapmértét”, várakozó földi perdülete mekkora is volt, hívásra mérete az egetet verdesi, s mindenképpen megjelenik annak az embernek a környezetében, aki Hozzá a Hívást intézte.

A saját tartományaikban esetlegesen önmaguknak tárgyakat választó ősprincípiumok, egyszerű hétköznapiokon soha nincsenek megnyilvánult formában. Emberi hívásra ettől függetlenül nyomban megnyilvánulnak és megjelennek. Minden hármas égitest-együttállásakor, a Magasabbrendű iránti tiszteltek jelül - s a társprincípiumok hozzájárulásával - megnyilvánult állapotba kerülnek (ha hívjuk Őket, ha nem). Alapmérték az ilyen alkalmakkor - mint jelen lévő energiaperdület -, az általuk birtokba vett tárgy tömegéhez, térfogatához, méretéhez igazodik. Ennek különösebb jelentősége nincs, de azért ide kívánkozik: míg egy körömyi kövecskében, ezen asztráltükrozódás mérete - a szárnyak feszítettségét és e tünemény magasságát illetően - 1-1,5 méter körül van, ugyanez az „alapmérték”

egy nagyobb, (hüvelykujjnyi) kövecske esetében eléri a 2.5-3 méteres magasságot. Vagyis nagysága, perdülete és alakja egy formásabb, tenyérbe illő kő esetében, ember számára már mérhetetlenül nagy.

Ha rájöttünk is, hogy mely tárgyakban találhatók és hol, ne igyekezzünk „beszerezni” belőlük! Amelyikükre a földi fejlődésünk kapcsán szükségünk van, azt „ki sem tudjuk kerülni”, amelyikre pedig pillanatnyilag szükségünk nincs, csupán tehünkre lehet!

Felelőbb alias mágia vehetné kezdetét, ha ilyen köveket és tárgyakat ezek után „piacon”, jó pénzért, kapni lehetne! Ne dőljünk be ennek, s ne mi legyünk a kezdeményezői sem!

Velük kapcsolatban a legszentebb imádság kizárólagosan az lehet, ha szolid kirándulás keretein belül felkeressük őket a saját tartományaikban. Sainos erre vonatkozóan egyelőre csupán pilisi túra-útvonalakat tudok megnevezni, s a tájegységek ilyen jellegű megismerésére nem is törekszem. Ennek oka pedig a legtárgyilagosabbban az, hogy az ősprincípiumokkal való kapcsolatfelvétél sokszoros és igen aktív bio-energia-cserével párosul! Ez pedig mindaddig jogos lehet, amíg valaki a testi-lelki bajjaival kínlódva segítséget vár Tőlük, vagy éppen gyógyító energiát igényel, de naphosszat e témakörrel foglalkozni nem csak kimerítő, hanem már-már életveszélyes is.

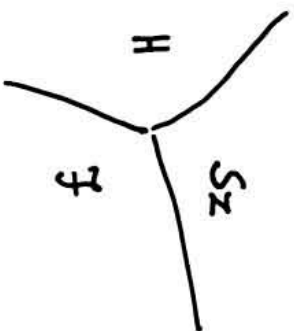
Tudni érdemes, hogy amennyiben globálisan, vagyis az egész emberiségre vonatkoztatva fejt ki hatását valamelyik ősprincípium (ezek a páratlan számú égitest-együtállásokat közvetlenül megelőző napok), akkor ebben az időszakban felettből illetlen dolog egyéb más ősprincípiumokat hívogatni. Vagyis tehát pl. egy Vénusz-Föld-Nap együtálláskor nyugodtan hívhatjuk a Vénuszt és a Napot, de ne hívjuk a Marsot, Merkúrt vagy a Jupitert! Ettől függetlenül, a saját tartományaikban ők is megnyilvánult állapotban vannak, s egy-egy kirándulás keretein belül találkozhatunk Velük is, de gondolatokkal és szavakkal meghatározott hívást ne nagyon intézzünk ilyenkor hozzájuk! Amennyiben éppen nincs hármas égitest-együtállás, ennek semmi akadálya nincs.

Ám ha egyéb okunk nincs erre, hagyjuk békén anyagi lényeket, dolgozzanak az emberré válásunkon, a saját törvényeik szerint. Amint majd látni fogjuk, számunkra léteznek magasabb fórumok is, akik a hívásunkra ugyanígy, nagy szeretettel, szintén megfieleznek.

AZ ŐSPRINCÍPIUMOK FÖLDI TARTOMÁNYAI SAJÁTOS, TÖBBÉ-KEVESEBÉ AZ ADOTT ŐSPRINCÍPIUMRA JELLEMZŐ KARAKTERREL RENDELKEZNEK. A TARTOMÁNYHATÁROK ERETELJESEN VONÓDNAK A FÖLDFELSZÍN HORPADÁSÁHOZ, VÖLGYEK MÉLYÉHEZ, S AZ ÁLTALÁBAN ITT FOLYDOGÁLÓ PATAKOK, CSEMELYEK, ERECSKÉK VAGY FOLYÓK MEDÉNEK VONULATÁT KÖVETIK. HA AZ ADOTT VÍZÉRT A FÖLDFELSZÍNE MÉR NEM KÖVETHETŐ, A TARTOMÁNYHATÁR A FÖLDFELSZÍN HORPADÁSAINAK A KÖZÉPVONALA MENTÉN IS TOVÁBB FOLYTATÓDIK A TARTOMÁNYHATÁROK SZIMBOLIZMUSA ÉPPEM OLYAN ELKÉPESZTŐ, MINT MAGA AZ ADOTT TARTOMÁNY JELLEGE. HOGY MINDEZEK MIÉRT ILYENFORMÁN ALAKULTAK, S HOGY HOL, MÍLYEN FORMÁBAN ISMERTETŐK FEL, EHEZ TALÁN AZ EMBERI LOGIKA KEVÉSNEK BIZONYUL. MEGLEHET, HOGY ÉRDEKESZÍTŐ TÉMA LENNE EZ, DE AZÉRT VAN ENNÉL ÉRDEKESZÍTŐBB IS.

Vajon mi szükséges ahhoz, hogy az ősprincípiumok (látszólag spon-tán) területigényéből valamiféle, ember által értelmezhető Rend bon-takozzék ki? Persze nem is olyan biztos, hogy ez az esetleges Rend azért kellene hogy létezzen, mert mi mindenképpen szeretnénk megfejteni, s lehet, hogy lenyege nem azért alakult, hogy az embert kíváncsivá tegye, ám a Rend, ettől függetlenül, felismerhető. S meglehet, hogy egy-egy terület elnevezése, egy-egy erdőészlet életkora alig néhány évtizednyi múltira tekint vissza, mégis a leghűbben tükrözi az adott karakter-igényeket. *A karakter sugárzások és ősprincípiumok léte cirka százezer esztendő távlatáig követhető, s eszerint alakult az atlantisziak Hite is - amelyet nyomban tükrözött az adott tájegység. Ezt pedig, a homo sapi-ens korában aligha befolyásolta ez idáig a saját emberi tudatunk. Mégis meg kell szepennünk, mert annak a résznek a neve, ahol például a Pilsben a Jupiter, a Szaturnusz és Hold tartományhatára egyetlen pont-ban összefut: Háromhatári (48. ábra) S ez csupán egyetlen példája annak, amelyet tucatszámra lehetne sorolni...*

A kialakult Rend oka lehet az emberközeli dimenziók, emberi tudatunkkal alakító tevékenysége, de oka lehet ennek atlantiszi elődeink tudatos tájformáló tevékenysége is. *Bizonyosnak tűnik azonban, hogy elődeink nem csupán eme őstudás birtokában, hanem feletlenségük tel-jes tudatában tevékenykedtek. Legalábbis ez lehetett jellemző körék-ben, a fejlődés intenzívebb időszakában, míg el nem hatalmasodott soraik közt az asztrálmágia szégyene.*

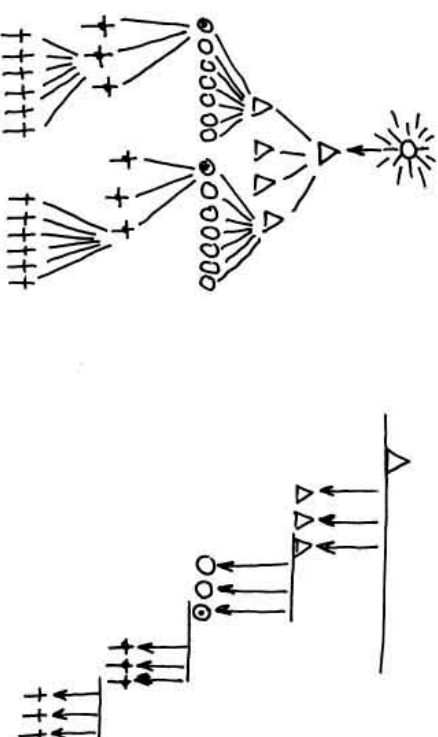
48. ábra

Hogyan és miképp alakíthatók vallásos Hitüket, ez tán nem is olyan nagy rejtély, hiszen minden mai táj sugározza magából az atlantiszi korban belevesztált vallásos érzületeit! Ezek olyan mentális információk, amelyeket ma is, bármelyikünk, nyugodtan „lelőhat” a tájegységekből. Bizonyos, hogy a régmúlt templomok legfontosabbjai és a befolyásolhatóan földszűrésű alakulása közt lényegi összefüggések vannak.

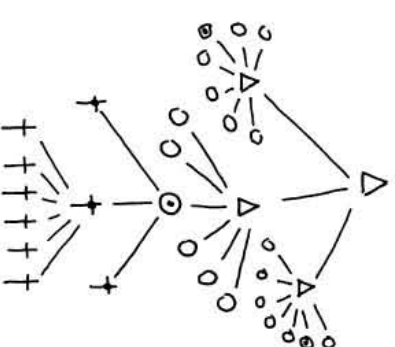
Nagy valószínűséggel, Istennel és a Magasabbrendű Tudattal való kommunikáció szintjén, egyetlen és egyedülálló helyet foglalt el az egyiptomi Nagy Piramis. Ez lehetett az akkori világ tudományos és politikai bázisa is. A Kheops-gúlából sugár-irányban, gondolati energiával könnyedén elérhető volt a Nagy Piramis alatti lépcsőfok, a világszerte közzismert, ember alkotta piramisok köte, amelyek a legfőbb Nap-szentélyeként funkcionáltak. E Nap-szentélyeknek voltak alárendelve a Szellem embereit kiképző, hét ősprincipiumnak hódoló és áldozatokat bemutató Szellemi Iskolák. A Szellemi Iskolák tudós-koponyákat nevelő intézményein belül kiemelt jelentőségűek voltak a stonehenge-ek, a kökörök Nap-szentélyei és szellemi iskolái, melyek közvetlen irányításai alatt működhettek a Nap templomai, s az adott helyeken, a Nap templomnak volt alárendelve a meghatározott ősprincipiumi karaktereknek áldozó templomok tömege, ahol a köznép mutatta be áldozatait.

Sorrendben tehát visszefe: A Hold-Merkúr-Vénusz-Mars-Jupiter-Szaturusz templomok a körzetfelügyelő Nap-templom felügyelete alatt állottak, a Nap-templomok a Nap-szentély, vagyis a Stonehenge, a kökörben élő fegyveres főpapság fennhatósága alatt álltak, s egyúttal itt Nap-szellemi iskola is működött. Hozzá hasonlóan tudományos és szellemi orákulumokként léteztek Hold-Mars-Vénusz stb. szellemi orákulumok, de ezen szellemi orákulumokhoz közvetlenül nem tar-

tozhattak templomok, vagyis ezek zárt világának a Népek Hitéhez ilyen formában már nem sok köze lehetett. Ezek az orákulumok, köztük a stonehenge-ek, közvetlenül a Nap-Szentélyek alá tartoztak, amelyek a világ minden táján, feletébb piramis-alakúak voltak. A Nap-Szentélyek pedig minden pillanatban a mai Kheops-gúla felé tekintettek (lásd 49, 50. és 51. ábrákat).

49. ábra

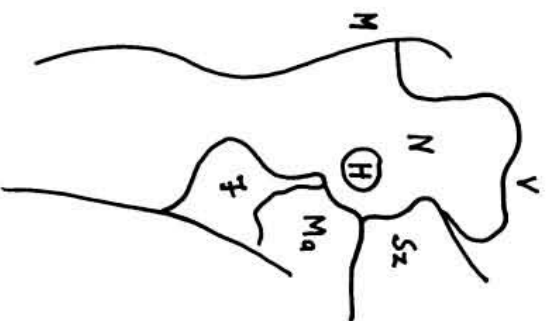

51. ábra

Volt tehát Rend, amely igen magas színvonalon egyesíthette, s jóval túl-szárvalta korunk hitét, tudományát és etikáját, s amely az atlantiszi középidőktől a főpapság asztrál-mágia felé való fordulásáig tökéletesen működött. (Nyilvánvalóan ez utóbbi a szeretet erői ellen dolgozott, s kontinensülknek emiatt kellett elsüllyednie).

Nézünk most, vajon mi szükséges ahhoz, hogy az ősprincípiumok által vezérelt eme Rendből megszülethessék a CSODA:

Az ősprincípiumok vezéregyenése, a Nap, körülöleli a Holdat, s ket-tejüket a többi ősprincípium fogja közre olyantórnán, hogy a Nap tar-tományhatáiraival valamennyi ősprincípium közvetlenül érintkezik (52. ábra).

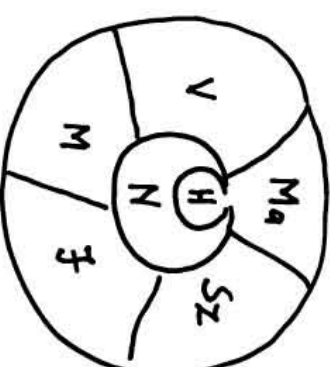

52. ábra

Ilyen területi eloszlás a valóságban is létezik, ám arról nyilatkozni, hogy ez mennyire lehet gyakori, ma még senki nem jogosult.

Természetesen véletlenszerűen, a Holdnak hatalmas, külön tar-tományai is léteznek, ám az már nem csekély jelentőségű lehet, ha a Hold tartományának kis darabkáival, saját területétől elszakadva, a Nap védő ölelésében funkcionál!! A Nő és a Férfi polaritása és örök vajúdása ez!! Ahol pedig ez megtörtént, helyel-közzel precízen köréjük ren-deződtek a többi angyali princípiumok is. Kétség sem férhet hozzá, hogy

mindez az Ember érdeklében történik! Ez idáig több olyan helyet sikerült fellelni, ahol a Nap körülöleli a Holdat, (s csak úgy mellékesen: e helyek mindannyiszor kiemelt fontosságú, „szentesített” Föld-idegáram kereszteződések is voltak. Lásd: „Befolyásolhatatlan földsugárzások” című könyvet). Olyan területet azonban, ahol még a körszimmetria is kibontakozni igyekszik, s amennyire a domborulatok megengedik, a hely még a napsugarakat is szimbolizálni próbálja, csupán egyet sikerült találni (53. ábra).

53. ábra

Helye pedig a Kárpát-Medencében van, a Duna kapujánál (Duna kapu-ja = Ister ganyja = Esztergom) kezdődő híres, háromszög alakú területen, ahol a történelmi Buda, s a mindenkori szkíta-magyar istenkirályok koronázó-fővárosa: Fejéregyháza (Fehérvár) romjai nyugszanak.

Ami itt történt, ami itt történik, s ami itt történni fog, az nem embertől függ, mert azt a radiesztézia tudományával igazolhatóan, az ősprincípi-umok cirka százezer éves tartományhatárai közlik velünk. E hely valaha, Egyiptomhoz és Tibethez hasonlatosan a Földanya egyik legsszentebb helye volt, s habár mi nem tudunk erről, még ma is az!

A KARAKTERSUFGÁRZÁSOK HATÁSKERESZTMETSZETEI

Az ősprincípiumok karaktersufgárzása legkevesebb hatféléképpen hatnak az emberiségre. Hogy ezen hat, immár feltárt lehetőség közül melyik fontosabb, illetőleg kinek melyik tűnik fontosabbnak, ezen talán vitázni sem érdemes.

I. A legelemibb szükségyszerűség alapján akkor kerülnék kapcsolatba velünk, amikor e materiális földi létünk során túlzottan távolodni kezdünk a születésünk előtt vállalt életfeladatainktól. Ez esetben aktív és közreműködő segítségükkel sorra kapjuk a figyelmeztető élethelyzeteket és betegségeket, s immár mindegy lesz, hogy ezeket intéseknek, tanításoknak, véletleneknek vagy „leekéztetésnek” nevezzük. Tény, hogy Ők mindenképpen jobban ismernek bennünket, mint amennyire mi ismerhetjük saját magunkat. Ennek megfelelően figyelmeztetések az iskolai rossz osztályzattól, az egyszerű, hétköznapi bolásokon keresztül, a halálosnak titulált betegségekig terjedhetnek. Mert Ők minden igyekezetükkel azon vannak, hogy az eredetileg vállalt életfeladataink, s a földi létsíkon történő valós „kóválygásaink” lehetőleg közelítsenek egymáshoz. Ha pedig valaki minden intés és jelzés ellenére, esetleg éppen ellenkező irányba lépeget - mint kéne -, akkor precízen megtervezik a földi létsíkról történő eltávolítását, vagyis megrendezik az illető halálát.

E szempontból is többirányúak az ősprincípiumok lehetőségei, hiszen a betegség és fájdalomjelzéseket például a Hartmann-hálónak, mint eszköznek a felhasználásával, a tanító-nevelő élethelyzeteket pedig közvetlen tervezéssel intézik, „képezik le”. Szükségszerűen, minden emberlény valamennyi élethelyzetének és figyelmeztető-jelzéseinek megtervezésében valamennyi ősprincípium részt vállal, mígnem közösen el nem döntik, hogy melyikük, esetleg többben, s milyen arányban vegyen részt a személyre szabott intések kivitelezésében, megáljt parancsoló balesetek vagy fájdalomak előidézésében.

Hol itt a Szeretet? - kérdezhetné valaki.

Talán aki már érti, miről is van szó, nem fog felenni ilyen kérdéseket, kezdő társaimnak (e logikában) azonban gondot okozhat ez.

Mi NEM földi lények vagyunk!

Emberre válásunk főképpen nem is a fizikai létsíkon zajlik, a földi

közeg csupán amolyan próbapálya, színpad, tele díszletekkel, amelyek mind-mind azt a célt szolgálják, hogy emberi szabad akaratunkat érvényre juttathassuk. Minek hát akkor e sok, gyászos probléma? Mert vállalt feladatunk, hogy emberi szabad akaratunkat mindaddig alakíts-gatjuk, amíg ki-ki önként rá nem jön arra, hogy valamennyi tettünknek a Koszmiuk Szeretet függvényében, önzés, góg és állati ösztönenergiák nélkül kéne érvényesülnie.

II. A következő, igen hatékony ősprincípiumi beavatkozási mód páratlan számú égitest-együttállásokkal válik aktuálissá. Amikor is az együttállásban résztvevő ősprincípiumi karakterek kollektíven és globálisan, vagyis az egész földgolyóra kiterjedően, egyidejűleg hatnak az emberiségre. E hatás közvetlenül egy-egy emberre is igen gyakran vonatkozik, de mára nem lérezik páratlan számú égitest-együttállás földrengések, tengerengések, vulkánkitörések és hatalmas katasztrófák nélkül. Ezzel egyidejűleg, amikor az égitest-együttállásban résztvevő ősprincípiumok urálják a „terepet” és az emberiséget, szeretettel beleegyeznek abba, hogy az égitest-együttállásban éppen nem szereplő ősprincípiumok, a saját tartományaikban, tetszésük szerint fejtsek ki hatásukat. A tét és a feladat ilyenkor az első esethez hasonló. Céljük az emberi faj felrázása, megdöbentése, ráébresztése arra, hogy „Ember! Ne bízz a Matériában, mert Neked nem itt van a helyed, hanem az isteni dimenziókban! Feleltsd el az Anyagot! Hisz folyvást családost okoz Neked! Közelíts helyette a lelki dimenziók felé!”

Lényeges tudni, hogy az I. és II. esetben is, valamennyi ősprincípiumi behatás a legoptimálisabban figyelembe veszi az illető emberlény asztrológiai képletét.

III. Harmadik variációja az ősprincípiumi beavatkozásoknak, amikor az egyedi emberlény vállalt földi feladatait és az attól való elérését harmonizálni igyekeznek az illető asztrológiai képletével, mely nem egyéb, mint mindannak „indigós” másolata, amit az emberlény cipel, amivel érkezett, amit kihozhat magából, amire törekednie kéne, s amit ez idáig elhanyagolt.

E, teljesen „hétköznapi” behatások során, az ősprincípiumok nem csupán az egyén asztrológia képletére ügyelnek, hanem arra is, hogy beavatkozásaik tökéletesen harmonizáljanak a csoport, nemzet és kontinens karmájával is.

Egyszerű, szűkre szabott utalással élve: egy emberlény például egyáltalán nem halhat meg véletlenszerűen, vagy amikor éppen szeretne. Mert még a halál lehetőségeinek is szigorú korlátai léteznek.

IV. Földi tartományaikban az ősprincípiumok lényegileg mindig jelen vannak, még ha történetesen éppen nincsenek is érzékelhető és megnyilvánult állapotban. Ez a lehetőség amolyan „forró dró”, örökkön parázsló tűz, lift a létsíkok között, zsillip egy másik Létezésbe. Ily módon, bár ott vannak, s mindgyükünkéről minden információt első kézből s többféleképpen képesek beszerezni, megnyilvánulásaikkal szívesebben megvárják a pártalan számú égítest-együttállásokat közvetlenül megelőző napokat. (E napok azonosak azokkal a napokkal, amikor nem szabad lakásokban földugrázás-felmérést végezni).

Ily módon, adott tartományaikban, asztrál-formaruhát öltve, bárkinek az érzelmi viharai szerint, tetszőlegesen megjelenhetnek. Asztrál-megnyilvánulásaik szívesen foglalnak el emléktárgyakat, használati tárgyakat, kedvelik a rájuk jellemző festményeket, fényképeket és rajzokat, amelyekhez - ha már egyszer elfoglalták azt -, meg nem nyilvánult állapotukban, (mint dimenzionális kiskapuhoz, háromdimenziós, materiális talp-ponthoz, földi bázishoz), a továbbbiakban is ragaszkodnak. Kíváncsiságból, avagy gondolataink hatására szívesen foglalnak el tárgyakat, könyveket, csak hogy megvizsgálják azok mentális tartalmát, s ha valamelyikük nem nyerte meg tetszésüket, napok alatt kilépnek belőle. Ha emberlény számára kedves valamely használati tárgy, s e tárggyal kapcsolatosan sokat gondol valamelyik ősprincípiumra, az e tárgyban történő megnyilvánulásuk alól szinte ki sem lehet témi - amennyiben gondolataink valóban mentesek a gógtól, önzéstől, fennhéjázástól, s egyúttal szeretettel teliesek. Az ősprincípiumok a saját földi tartományaikban állandóan is képesek hatni a földi emberre! No de mi van akkor, ha az emberlényre a saját lakásában folyamatosan ható ősprincípium már olyannyira „hatott”, hogy „emberi” megfogalmazásaink szerint: az talán már „túlzás”? Erről röviden esett már szó, lényege azonban igen fontos. Az ősprincípium sohasem fogja a mi két szép szemünkért a tartományát elhagyni! Nos, mi a legelőmbb módszere annak, hogy amennyiben valaki, valamelyik ősprincípiumtól már elégendő noszogatást kapott, s immár egy másik ősprincípium behatására lenne szükség, megkapja az illető? Roppant egyszerű: az emberlény, a Föld felszínén, helyet változtat Vagyis elköltözik, éppen annak az ősprincípiumnak a tartományába, éppen olyan helyre, ahol a szükséges behatás érvényesülhet. Ily módon, sohasem a tartományok keresik fel az embert, hanem az ember keresi fel - anélkül, hogy valaha is tudott volna erről az igen fontos dologról - az ősprincípiumok aktuális tartományait. Ennek ismertebb módja pedig: férjhez menés, nősülés lakásváltoztatás-

sal, katonai behívó, lakás vagy munkahelyváltoztatás, munkahelyről történő kirúgás, hobbitelék-vásárlás, gyakori rokonlátogatás stb. És az ember mindig annak az ősprincípiumnak a földi tartományában fogja magát találni, amelyikre a lelki fejlődése érdekében éppen a legnagyobb szüksége van!

V. Asztrális formaruhát öltve - vagyis amint arról szó esett: mentális lényegük tükröződéseképpen - az ősprincípiumok, égítest-együttállásokkor, mindig jelen vannak (a saját tartományaikban). Nos, ha éppen jelen vannak, s ha nincsenek: emberlény hívására mindenképpen nyomban megnyilvánulnak, s határtalan perüületi energiával és egyre táguló asztrál-formaruhával, szédületes növekedésbe kezdenek, s az már csak természetes, hogy a fellegetket verdesve, összekapcsolódnak a saját tartományaik rokon karakter-tükröződéseivel. Ilyenformán egyrészt a földről, másrészt kozmikus magasságokból, egyidejűleg hatnak. S a felsorolásnak még nem lehet vége, mert bármely, adott ősprincípiumi tartományban, emberlény által, bármely más ősprincípium is hívható, s Hívásra megjelenik!

Emberi sorsunk tragédiája, hogy adott módokon a démoni energiák is hívhatók, s hívásukhoz elegendő egy tévé híradó vagy egy esti krimi nézése is. Sőt: gondolataink függvényében, a gonoszság erői, szóltan hívásként értékelik aprócska rágódásainkat, szorongásainkat és félelmeinket, nem is beszélve a gondolatban vagy előszóban megfogalmazott gyűlölködésről, trágár beszédről, átkozódásokról! Mindezek olyan jelentős „teremtő energiák”, amelyek márt halálunk után bőven lehet majd részünk abból a bizonyos „purgatóriumból”, hiszen kikövetkeztethető, hogy e lelki „volumenünknel” lényegesen komolyabban lehetek volna a tőlünk elvárható lelki igények. Márpedig ez olyanformán működik, hogy mentálisan, valamenynyí célirányos és megfogalmazott gondolat, tetteknek számít!

VI. A leg-„emberibb” megnyilvánulása az ősprincípiumok emberiséget ilakító tevékenységének, amikor nem közvetlenül éreztetik hatásukat, hanem valamely, általuk „funkcionálisan” megfelelőnek ítélt emberlény gondolatain, tettein és tanításain keresztül érvényesülnek. Persze, ez az ember szinte bizonyosan nem fog tudni erről, s egyszerűsített arról sem, hogy földi életével élő és égáldozatként tesz eleget a Felsőbb Létezés követelményeinek. Itt és most nem Jézusra kell gondolnunk, hanem egyszerű földi halandókra, merthogy ez esetben, az angyali létsík öntudatlan szolgálata talán mégsem szükségszerűen jár véresáldozattal. Kérültem a „tudatos” szolgálat nagyképzű kategóriáját, mert sajnos nyil-

vánvaló, hogy aki önmagát nem is az ősprincípiumi lények eszközként, hanem egyenesen Jézus inkarnációjának, Isten fának, Megváltónak vallja és ezt esetleg fennen hirdeti is, még attól is igen távol áll, hogy az angyali Létezés egyáltalában felfigyeljen rá. Ellenben könnyedén felfigyelnek rá majd a démoni energiák!

Az ősprincípiumok az emberi szabad akaratot teljes mértékben tiszteletben tartják, s a saját személyünk esetleges ezirányú „felhasználása” ellen, tiltakozásnak helye van. Sainos ez esetben a tiltakozás csakis olyasféle lehet, hogy (aki esetleg rájött erre), szakít mindazokkal az életrielői és lelki adottságokkal, amelyek miatt az adott ősprincípium optimális eszközévé válhatott. Az olyan embert azonban, aki éppen hátra fordít a szeretet és az angyali dimenziók igényeinek, szükségképpen szintén nyomban megkaparintani igyekeznek a démoni energiákat képviselő szellemi dimenziók.

A FÖLD-IDEGÁRAMOK ÉS AZ ŐSPRINCÍPIUMOK EGYMÁSRAHATÁSA

A kizárólag tartományaikon belül megnyilvánuló ősprincípium-változatok a globális Föld-idegáramokat nemigen befolyásolhatják, vagyis a közvetlen Föld-idegáramoknak és a közvetlenül Föld felszínén megnyilvánuló ősprincípiumoknak látszólag egymásrahatása nincsen. De csupán azért nincsen, mert a helyzet globálisan rendezett, az egész földgolyóra igaz, s ilyenformán az ősprincípiumok földi tartományai közül a legrövidebbek és a legrövidebbek (ahol is a Nap körülöleli a Holdat), pontosan ott lesznek fellelhetőek, ahol a Föld-idegáramok - emberi korszakunként - szentesítet keresztesződési pontokat alkotnak egymással. Véletlenség kizárva! Ember ilyen NEM tervezli!

AZ ŐSPRINCÍPIUMOK TARTOMÁNYBELI ELOSZLÁSÁNAK ÉS A SZENT GYÖRGY-HÁLÓK HELYI CENTRUMÁNAK ÖSSZEVETÉSE

E témakör az előzőek folytatásaként értelmezhető, de annál szűkebb lehetőségeket takar. Mert amíg az előbbieken a felszentelt Föld-idegáramok és a Nap-Hold, valamint a Merkúr-Vénusz-Mars-Jupiter-Szaturnusz tartományok összehasonlítását végeztük, a későbbiekben, vagyis a fejezet keretein belül, a Szent György-hálók helyi centrumainak és tetszőleges Merkúr-Vénusz-Mars-Jupiter-Szaturnusz (Nap-Hold) tartományoknak, belső intenzitás-eloszlását vizsgáljuk. S míg az előző fejezet a tartományok terjedelmére vonatkozott, ezúttal azokra a helyekre koncentrálnunk, ahol a tartományán belül, adott ősprincípiumi intenzitás „besűrűsödik”. Hazai tapasztalati tényekből az derült ki, hogy mindenütt, ahol az ősprincípiumok tartományaikon belüli intenzitás-eloszlása „besűrűsödik”, ott, azokon a helyeken, csekély szóródással, a Föld-idegáramok is „összefutnak”. Tehát az ősprincípiumok intenzitás-besűrűsödése, vagyis a hajdani, Atlantisz-korabeli szentély helyei, valamint a földidegáram keresztesződések, vagyis az e pontokba illő földiáramok helyei, egymással tulajdonképpen **megegyeznek!** S ezen talán egyikünk sem csodálkozik.

Atlantisz korában valamennyi szentély optimális helyre került, s az ezekben elhangzott imádságok hatására sűrűsödött be a mentális létsíkok ősprincípiumi közege. Tehát ahol ma „besűrűsödést” észlelhetünk, ott régebben mindenütt szentély volt. Szentély - és Föld-idegáram keresztesződés. S a szentélyekben, az ősprincípiumokon keresztül, az egy, élő Istent imádták elődeink!

Ennek alapján természetesen tűnik, hogy aki bárhol a nagyvilágban karaktersugárzás-besűrűsödést talál, ott Föld-idegáram keresztesződést is fog a szűkebb környezetben találni, ha pedig valaki szentesített Föld-idegáram csomópontira bukkan, ott minden bizonyval a karaktersugárzások besűrűsödése is bekövetkezett már. E témakörré az ősprincípiumi szupertranszformáció fogalmánál még visszatérünk.

SZÍVES FIGYELMŰKBE AJÁNLOM...

Az emberre alkalmazott következetes vizsgálatok csekély száma, s a Hívásra megjelenő ősprincípiumokkal szemben érzett igen nagyfokú elfogultság és tiszteltet miatt ez idáig nem sikerült tisztáznunk, hogy az önmaguk őstípusú tisztaságában megnyilvánuló, s emberi szervezeten érzékelhető energiaképletek közül az embernek melyikre van nagyobb szüksége: amelyik igen jó érzéssel tölti el az illetőt, vagy pedig amelyik kellemetlen érzetekkel párosul. Ha valakinél a megnyilvánuló angyali rezgéskeplet semmiféle érzést nem képes kelteni, azt jelenti-e, hogy az illető egészsége nem szorul különösebb támogatásra, vagy esetleg azt, hogy az illető még nem érte el az érzékeletési küszöb-érzékenységet? Mindezek megállapításához a mai, radiészterizai barkácsolható-revékenység immár nem elegendő. S az is belátható, hogy ennek megállapításához legkevesebb: testet és lelket egyidejűleg gyógyító orvosok kelljenek.

Ember abban biztos lehet, hogy a Szeretet jegyében tevékenykedő, ősprincípiumi, angyali Létezés, a földi tartományával és jelenlétével, a Lélek színjén, embernek áltani nem akar... Meglehet hogy ennek ellenére sokan azt fogják érezni, hogy az efféle „hívogatóskhoz” talán még egy kissé „gyengék”, s talán még lejjebb kéne építeni önmagukban az önteliséget, becsavagyat és egyéb, Istentől elrugaszkodott hajlamokat, ahhoz, hogy ezek az angyali lények valóban méltó partnerekként bánjanak velük.

Nemsokára ki fog derülni a lényeg: az ősprincípiumi létsíkolyvást az emberé válásunkon dolgozik, s ennek tudatában olykor az ember határozottan szégyenpirt érez majd az arcán, ha valamelyiket közülük hívással „zaklatni” próbálja. Emiatt erősiténém meg sokadszorra: a könyv végére ki fog derülni, hogy szorgos hierarchiájukat meg lehet kerülni, s elegendő Hittel elérhetjük, hogy kellő tisztellett megfogalmazott hívásunkra megjelenjenék az angyalainál magasabb Létezés is.

AZ ŐSPRINCÍPIUMOK ASZTRÁLTÜKRÖZŐDÉSEINEK HARTMANN-HÁLÓRA VÁLÓ HATÁSAI, AMENNYITIBEN ŐKET EMBERLÉNY HÍVJA

E fejezet címe több okból kissé „bénának” tűnhet: Elsősorban azért, mert a Hartmann-hálóra sohasem egy harmadlagos vagy negyediziglen tükröződés hathat, hanem az elsődleges, mentális energia, vagy annak közhenső leképeződése. Másodsorban, az ősprincípiumok önmaguk tisztán megnyilvánulásában nincs mért „hassanak” a Hartmann-hálóra, s ez az állapot csakis akkor következhet be, ha ember szólfítja Őket. Ha pedig már közbelép az emberi gondolat, mely mentálisan megérinti az ősprincípium isteni Lényegét, akkor sokkal logikusabb azt képzelnünk, hogy a Hartmann-hálót az emberi gondolatnak és adott ősprincípiumnak az egymásrahatása mozdíftja el.

Miután azonban a tény: *emberi hívásra az egyes ősprincípiumok mindig megjelenésükkor a Hartmann-háló egy adott helyen, következetesen, mindig, adott irányokba mozdul el.*

A Hartmann-háló elmozdulásának iránya és intenzitása jellemző az adott ősprincípiumra, ennek értelmezéséhez azonban szükséges a Szent György-háló rendszerének biztos fellelése, s tanult képesség az adott helyen, helyiségben vagy területen, a Hartmann-háló megszokott „dőlési irányának” megállapítására. E „dőlési irány” alatt azt szükséges érteni, hogy égitest-együttállások hatására, adott helyen, a Hartmann-háló milyen irányba mozdul el. Ez az irány adott, s csakis egyféle lehet! Aki tehát ezt tudja, a továbbiakkal könnyen boldogul majd. Persze ez ismét annyolyan „fizikus” téma, kérem hát a Kedves Olvasót, hogy fizikai érdeklődés hiányában nyugodtan lapozzon át a következő fejezethez!

A Hartmann-háló, amennyiben három égitest együtt áll az égbolton, egy adott helyen, következetesen és mindig csupán egyetlen irányba mozdulhat el. Ez az irány a Szent György-háló helyi elrendeződésétől függően É, K, Ny, vagy D-i lehet, de adott helyen mindig ugyanaz az egy irány, négy közül!

A továbbiakban, élő példaként, azt az esetet fogjuk megvizsgálni, hogy: azon a megadott helyen, ahol égitest-együttálláskor a Hartmann-háló D-él felé mozdul el, mi történik ugyanezzel a Hartmann-hálóval, amennyiben nincs égitest-együttállás, de mi ugyanott (ugyanabban a helyiségben) megállva, egyenként hívni próbáljuk az ősprincípiumokat.

(Fontos kritérium: ez már nem vicc! Ilyenkor magasabb Intelligenciahoz fordulunk, nem pedig a kutyánkat szőlőigajuk! A hívást tiszteltel vegeyes, önzenen alázáttal szükséges végrehajtani, s amennyiben feladatunkat elvégeztük, egy-egy megnyilvánulásukat követően, a megjelenésüket kifejezeten meg kell köszönnünk! Aki ezt elhanyagolná, könnyen lehet, hogy később súlyos árat fizet majd érte!)

Nos, amennyiben a hely adott, égitest-együttállás éppen nincs, s ezen a helyen - az előzetes méréseink szerint - a Hartmann-háló Dél felé szokott elmozdulni, akkor az ősprincípiumok hívásakor az elmozdulások várhatóan az alábbiak szerint fognak alakulni:

- A Nap szellemi lényének jelenléte esetén a Hartmann-háló nagyobb területen megsemmisül (ez értendő az É-D-i és K-Ny-i sávokra is).

- A Hold szellemi lényének jelenléte esetében a K-Ny-i sáv, mintegy 0.5 méterrel eltérül É. felé.

- A Merkúr szellemi lényének jelenléte esetén a K-Ny-i sáv mintegy 1.5 méterrel eltérül D. felé.

- A Vénusz szellemi lényének jelenléte esetén az É-D-i sáv mintegy 2 méternyire eltérül K. felé.

- A Föld szellemi lényének az élet minden pillanatában jelen kell lennie, hívásakor tehát (érzékeltetőleg) semmi sem történik(!)

- A Mars szellemi lényének jelenléte esetén az É-D-i sáv legalább 2 méterrel eltérül Ny. felé.

- A Jupiter szellemi lényének jelenléte esetén az É-D-i sáv megsemmisül.

- A Szaturnusz szellemi lényének jelenléte esetén semmiféle elmozdulást nem sikerült megállapítani, de mintha a Hartmann-háló a Szaturnusz hívásakor kissé megerősödne. E tény beleillik e karaktersugárzás szerepkörébe: felehetőleg mint az É-D-i, mint pedig a K-Ny-i sávok, a helyükön maradvá, stabilizálódnak. (Ily módon okoz a Hartmann-háló nevű földszugárzás betegségét!).

- Az Uránusz szellemi lényének jelenléte esetén - bár földi tartományán nincs -, a Hartmann-háló hasonlóképpen mozdul el, mint a Vénusz esetében.

- A Neptunusz szellemi lényének jelenléte esetén - bár földi tartományán nincs -, a Hartmann-háló hasonlóképpen mozdul el, mint a Merkúr esetében.

- A Plútó szellemi lényének jelenléte esetén, bár földi tartományán nincs, a Hartmann-háló K-Ny-i sávjá pozitívrá vált.

Túlságosan száraz és „fizikus” ez a téma, emiatt ne részletezzük azt a további három variációt, illetve annak háromszor tizenkét alapesetét,

amikor egy adott helyiségben a Hartmann-háló nem Dél, hanem Észak, Kelet vagy Nyugat felé mozdulna el. Ezek a variációk a Szent Györgyhálók egymással való kacérkodása révén éppen olyan gyakran előfordulnak, mint az imént említett alap eset. Aki bővebben érdeklődne e téma mélyebb ismerete iránt, annyit éreznie kell, hogy a Nap esetében a Hartmann-háló mind a négy variációban nyilván megsemmisül, ellentétben elmozdulás esetén a sávok eltolódása ellenkezőleg értendő, s a Föld, Szaturnusz esetében változás nincs.

Valószínűleg a fentebbi összefüggések kis fejtörést fognak okozni az asztrológusoknak is, különösképpen a Föld, Uránusz és Neptunusz esetében.

AZ ŐSPRINCÍPÍUMOKKAL TÖRTÉNŐ KAPCSOLATFELVÉTEL LEGOPTIMÁLISABB MÓDJA

Az ősprincípiumokkal történő kapcsolatfelvétel legoptimálisabb módja az, ha nem hívogatójuk őket feleslegesen, nem hátráltatójuk őket - értünk folytatott - tevékenységükben, s nem törődünk az ősi tartományaik valamikori kultikus központjaival, ahol energiamezejük koncentráliódik. Hanem ehelyett fogunk egy háttizsákok, vállunkra vetjük, s egy-egy pártalan számú égitest-együttállást megelőző napon, elzárándokolunk - egy tartalmas kirándulás erejéig - a földi tartományaikba. Ilyenkor figyelmebe vehetjük, hogy mely napokon nem szabad lakások földszugárzásait felmérni, hiszen e napokon bizonyosan egy-egy ősprincípium hatása érvényesül. De célszerűen azt is figyelemmel kísérelhetjük, hogy szerintünk, számunkra, éppen melyik ősprincípiumi tartományok lennének a legoptimálisabbak.

Lássunk néhány példát arra vonatkozóan, hogy egy-egy ismertebb túristaút, a Pilis-hegységben, milyen tartományokon vezet keresztül.

Előre elnézést kérek mindenkitől, de az emberi települések ősprincípiumi, tartománybeli hovatartozását lehetőleg nem hoznám nyilvánosságra, s emiatt főleg olyan túrista-útvonalakat nevezek meg, amelyek lakott településeket érintenek ugyan, de mindezekből a pontos ősprincípiumi hovatartozás talán nem lesz kikövetkeztethető:

- A Nappal találkozhatunk a Visegrád-Ápátkúti-völgy túnistauróvonalán, s ez az útvonal Mars és Szaturnusz-területeket is érint.
- A Holddal találkozhatunk a Két bükkfa-nyereg - Fehér sziklák - Plissmaróf útvonalon, s ez az út Jupiter és Szaturnusz-területeket is érint.
- A Vénusszal találkozhatunk a Vadálló köveknél, s ez az útvonal Szaturnusz-területeket is érint.
- A Marssal találkozhatunk a Visegrád - Disznózug - Kék-kúti völgy és a Tahí-Vörös-kő útvonalakon, s ezek az útvonalak Szaturnusz, Jupiter és Nap-területeket is érintenek.
- Jupiterrel találkozhatunk a plisszentkereszti Vaskapu-völgyben, de ez az útvonal Szaturnusz-területet is érint.
- A Szaturnuszé a Rám-szakadék.
- Nézzük ezek után, ugyanezt a helyszínt, másféleképpen:
- Jupiter - Hold-hatás: Plisszentkereszti - Két bükkfa nyereg - Fehér sziklák.
- Szaturnusz - Vénusz - Hold-hatás: Dömös - Rám-szakadék - Plisszentlélek.
- Jupiter - Mars - Szaturnusz-hatás: Leányfalu - Vörös-kő - Kis bükk-tető - Sasfészek - Dunabogdány.
- S a teljesség igénye nélkül, példa az ősprincípiumokra:
- A Napé a budai Vörös-kővár (volt atlantisz-korabeli stonehenge).
- A Holdé a plisszentléleki Fehér-sziklák.
- A Merkúré a pomázi Kő-hegy.
- A Vénuszé a Vadálló kövek.
- A Marsé a budakalászi ingókö.
- A Jupiteré a plisszentkereszti Vaskapu-szurdok.
- A Szaturnuszé a Rám-szakadék.

E felsorolás csupán a kezdeti igényeket hivatott kielégíteni. Akit e témakör bővebben érint, bizonytal meg fogja találni a módját a további információk megszerzésének. Arra azonban egyelőre ügyeljünk, hogy báki, bármiféle ősprincípiumi „tartomány-tétképpel” állana is elő, nem tiók: e mérések elve, 1996 ősze előtt, semmiképpen nem lesz nyilvánosságra hozva! Félő ugyanis, hogy lennének olyan elbizakodott embertársaink, akik e Magasabrendű kapcsolatokat a saját üzleti szándékaiknak szereznek alárendelni, s emiat, következő földi létük csúfos karmájaként jelentkezne eme önteltség.

EZOTÉRIKUS DIAGNÓZIS

Sem a címől, sem az alábbiakból ma még nem érthetünk semmit. Aljjon itt mégis egy példa, amely ma még tudományosan nem lehet megalapozott, de amely természetesenülleg a lehető legtávlatabb áll a mágia területétől is. Ősprincípiumok gondolatban megfogalmazott hívásakor jelen volt egy kismama, s annál is inkább jelen volt, mivelhogy orvosilag diagnosztizálhatóan problémákkal jelentkezett, melyekkel sem kora orvostudomány, sem ő maga nem volt képes megküzdzeni. (Szigorú szabály: áldott állapotban lévő hölgyeken még a legelémibb radiesztéziái méréseket sem szabad elvégezni - hacsak egeverő baj nincs):

Ezúttal, csendes beszélgetés közben, meghívtuk az anyyali Létezést.

Csupán a tényekre figyeljünk:

A Nap megjelenésekor a picit a mama pocakjában élénken rugdalózni kezdett, de észlelhető örömet vagy bánatot nem fejezett ki. Csupán jelezte: érti a hatást.

A Hold megjelenése számára igen kellemes érzést jelentett, s ugyanerről számolt be az anyuka is. Neki a Hold-hatás az egész testét kellemesen ájtarta.

A Merkúr megjelenésére a picit nem reagált, a mama pedig enyhébb bizsergést érzett.

A Vénusz megjelenésekor koncentrált hasi fájdalom jelentkezett az anyukánál.

A Mars megjelenésekor, szintén az anyukánál, nyilalló fájdalmak a mellben.

A Jupiter megjelenése nyilalló fejfájást váltott ki nála, de ez utóbbiaknál a baba egyáltalán nem jelzett.

A Szaturnusz esetében bizseregni kezdett az anyuka felsőteste, s ugyanazt az érzést kellette a baba környezete is.

Az Uránusz szintén enyhébb bizsergést okozott.

A Neptun igen kellemes érzés-élmény volt az anyuka számára, a baba nem jelzett.

A Plútó esetében nem történt semmi....

Tíz perc alatt végeztünk, s a várandós anyuka - meggyógyult. Minden problémája elmúlt.

Az eset ugyan nem példa-értékű, ám az ősprincípiumok anyyali seregének szeretetteljes segítő szándékát nem szabad elvitatni.

Mindenesetre, ketten együtt, levontuk a mindezekben felüli következtetéseket: A kicsi igényli a Napot és hatását élenken lereagálja (fiú született). A Hold nyilván arra utal, hogy a mama részéről az elkövetkezendő feladat a célirányos és tudatos anyaság vállalása (lemondani a stresszről, idegbajos TV-filmek nézéséről stb.). A Vénusz jelezte, hogy nincs rá semmi szükség (ez csupán a mi megfogalmazásunk volt, s jelen esetben a vénuszi érzésekre vonatkoztattuk, pl. szerelem stb.). A Mars jelezte, hogy a zaklatott emberi kapcsolatok nyomában fel kell függeszteni. A Jupiter pedig azt közölte, hogy az anyuka kerülje a külső beavatkozásokat (orvos, természetgyógyász stb.). A Szaturnusz azt jelezte, hogy a probléma a felsőtestben volt, a Pluto hallgatásából pedig sejteni lehetett, hogy egyikük sincs semmiféle veszélyben...

KOZMIKUS SZERVIZ-SZOLGÁLAT

Az ősprincípiumok jelentős és nélkülözhetetlen segítői életünknek, sok esetben radikális tényezőkként kénytelenek fellepni - velünk szemben, hogy utunkra pofozzanak bennünket. Létezik azonban egyéb feladatuk és megnyilvánulási formájuk is, s hogy ezek közül legalább egyfelét megismerjünk, kizárólag tőlünk függ.

Éppen olyanformában, amiképpen bármiféle, ember által létrehozott gépezetnek létezik tudatos szerviz-szolgálat, létezik ilyen tevékenység az emberi test esetében is. Igaz, lehet egy ember által alkotott gépezeten kontármunkát is végezni, s ez a lehetőség adott az emberi test esetében is, ámde ez esetben e precíz szerviz-szolgálatást az emberi testen nem ember végzi!

Amennyiben bárki biztosítani képes, hogy teste kozmikus szervizbe kerüljön, a karbantartás ilyenkor megjelenő mesterei: az ősprincípiumok! S ehhez nem szükséges egyéb, minthogy magunk „akarjuk” e szerviz-szolgálatást.

E szolgálatás igénybevételének kinyilvánítása - Ember részéről - egyértelmű és megcáfolhatatlan: nem egyéb ez, mint a **belső csend**. Aki igénybe szeretné venni e kozmikus szolgálatást, csupán egyetlen feladata van: Teremtse meg önmagában a belső csendet! Hadd ne téjriék ki arra, mit jelent ez, (*Weninger Antal* és *Paul Brunton* nagysikerű

könyveiben bőven esik erről szó), beszéljünk inkább e karbantartás folyamatairól. Lehet ugyan az emberi testet - emberi módon és ember által - tákolni, foltozni, karbantartani (pl. orvostudomány és természetgyógyászat), de mennyire más ugyanennek a testnek az a fajta tudatos elengedettsége, melynek során az ősprincípiumok kezdik kifejteni alig észrevehető, áldásos tevékenységüket! Ilyenkor olyan harmónizálás, regenerálás, blokkád és stressz-oldás történik, amelyről egyébként a legszebb álmainkban sem szerezhetünk tudomást. *Nagy kegyelem, ha valaki immár érzékeli is képes, amint egy-egy ősprincípium rajta (vagyis a testen) munkálkodik kezd, s ezt követően megjelenik a következő... Ehhez először nem is szükséges semmiféle egyéb „odafigyelés”, untilg elegendő, ha napi felőrányra hajlandók vagyunk kivonni magunkat a „forgalomból”, vagyis a hétköznapi nyüzsgésből. (Hiszen a kerékpárszerviz sem hajlandó a generáljavítást elvégezni a kerékpárunkon, ha mi, közben száguldozni óhajtunk vele!).*

A belső csend olyan kommunikációs lehetőség és békés tárgyalás önmagunkkal, valamint a dolgainkat segítő és testünket karbantartó ősprincípiumokkal, melynek során elérhetjük, hogy ugyanennek az anyagi fórumnak karbantartás hiánya és egyéb elvévelődéseink miatt, ne kelljen szükségéből, később hábvágania bennünket. Mert amennyiben nem teremtyük meg a csendes és szolid beavatkozásuk eme egyetlen lehetőségét - önmagunkban, nyilvánvalóan kiszámíthatatlanná fog válni, hogy hol, mikor és milyen élethelyzetekben kell majd ehelyett orra esnünk, kezet vagy lábat tömnünk, s mikor fog a fejünkre esni az a bizonyos téglá. Mert ha elmarad a szakszerű szervizmunkájuk, nyilvánvalóan egyéb intő jelekkel lesznek kénytelenek üzeni, s hanni ránk.

Amennyiben tehát az emberlény nem enged időt ahhoz, hogy az ősprincípiumok - egyenként(!), sorjában felkeressék testét, s elvégezzék azon a szükséges karbantartásokat (melynek feltétele csupán a belső csend), akkor egy idő után jönnie kell valami keményebb figyelmeztetésnek. Belátható, hogy a választás elsősorban ránk, emberekre van bízva, aki azonban közüünk ezt a lehetőséget elhalasztja, később már aligha választhat, ha majd közeledik a baj.

Igaz, minden embernek, mindenki más Hitét el kell fogadnia. Mégis, pánkszerűen hagyjuk csak ott azokat a féleszű vallási "vezetőket", akik a **belső csendet** sántáni eredetűnek tartják!

ISMÉTLÉSKÉPPEN

Amennyiben tehát az emberiségre - pl. páratlan számú égitest-együtálláskor - éppen valamelyik ősprincipium fejt ki hatását, a többi ősprincipiumot nem illik hívogatni! Kerüljük a Hívásnak még a gondolatát is, amennyiben szándékainkat az önzés, a gőg és a becsvágy vezérli, s nem kevésbé ajánlatos ez akkor, ha felmerül a haszonelvűség, a nagyravágyás, a nagyképűség, a rátorzság és a „felsőbbrendűség”-érzése.

Amennyiben ősprincipium anyvagi lényét hívjuk segítségül, ezt, főképpen mások érdekében, megtehetjük. Am ezért a tevékenységét ellen-szolgáltatást nem fogadhatunk el! Hiszen az anyvagi lény is önzetlenül jelent meg környezetünkben. Bármiféle ellenkező eset pedig a saját életünk terhére fogja súlyosbíttani!

ÖNTELTÉSÉG KIZÁRVA!

Goethe szerint, aki az előző 2000 évével nem tud elszámolni, sötétben tapogatózik. Steinernak hasonlatos a véleménye.

Goethe és Steiner tudását és tapasztalatait bármennyű formában erősíteni nemcsak képzelenség, de lehetetlen is! Minden ehhez hasonló ajándékot hálás szívvel és mélységes alázattal kell fogadnunk, s ezeket az emberi őstudatból érkező információkat teljes egészében a Testünk szűrőjére kell bízunk! Ez az őstudat mindannyiunkban ott él, de elfogadása és fegyveléssel való viselése hatalmas lelki terhet jelenthet. Emiatt ezek az információk csak akkor jelennek meg báraink a saját földi tudata szintjén, ha az illető legjobb intellektuális szűrője: az emberi teste ezeket átengedi. Testünk e szempontból végzetlenül intelligens, s pontosan tudja, hogy az őstudati létből kinek mennyire van szükség, s mihelyt a test úgy ítéli meg, hogy a lélek immár képes elviselni ennek terhet, az információk máris megjelennek a tudat szintjén is.

Ezer lehetősége és veszélye lehet annak, hogy az ember tévutakra „csábuljon”: asztrológia, kézvonalak, radiesztezia, kártvajótlás, karma, tanfolyamok, regressziós hipnózis stb, melyek csupán akkor

méltányosak az emberhez, amennyiben az illető megtanulja figyelmen kívül hagyni, vagy éppen megvetni őket. Utunk kezdetén bármiféle előrehaladási lehetőséget választunk is, lelki fejlődésünk zálogává válhat az, de csak akkor, ha nem párosítjuk vele a gőgöt, becsvágyat és haszonelvűséget!

Érznünk kell, hogy a felsőbb dimenziókhöz képest igencsak primitívnek tesszö agyműködésünk csupán arra szolgál, hogy a háromdimenziós térben és a társadalmi elvárások közepette eligazodjunk. Azok a jelzések, amelyek utunk és feladatunk esélyeit és információit tartalmazák: a mindenkori legelső megérzéseink, emberi viszonylataink között pedig a lelki béke érzése.

Mindenkori feladataink eme szolid jelzéseit követően, utunkat egy csodálatos jelzőrendszer koordinálja, melynek neve: betegség és fájdalom. Aki a saját, személyre szabott feladatait behatárolása során, a mindenkori legelső megérzéseikre való hagyatkozást követően a lelki béke megvalósítására törekszenek, azokat valamiféle emelkedett lelkiállapot kezdti kísérni (amolyan: „jó érzés”), melynek tükrre a helytel-közvetlen problémamentes egészségi állapot.

Amennyiben az egészség hibáztat, akkor az illető bizonyos lehet abban, hogy e „kozmiikus” folyamatra valahol becsenpézte a „józan ész”, vagyis létét az általa követendő útról. Tévedés nélkül nincs haladás! Szükséges tehát ilyenformán valamennyi betegség és fájdalom-jelzésünket felülvizsgálunk, s megfejenünk azokból az „eltévelyedésünk” mértékét és fokát! Nem létezik olyan „váratlan” betegség vagy baleset, amely ne az illető lelki szubjektuma és emberi kapcsolatai közötti problémára utalna.

Egyáltalán nem lehet cél, hogy utunk síma, egyenes, elegyengetett és problémáktól mentes legyen, hiszen földi életünk: Feladat! Nem baj, ha utunk göröngyös, amennyiben Test-Lélek és Szellem karöltve áll a vártán. Amde ha bennünk e hármass belső egységünk csorbát szenved, vagy egymással nem lehet harmóniában, akkor helyállni sem lehet képes, jön tehát ilyenkor is a figyelmeztető betegség, s a fájdalom. Amíg pedig fáj, s amíg tart a betegség, mindaddig biztosak lehetünk abban, hogy kissé eltérünk az általunk szabott, saját utunktól, amelyet még a Földre születésünk előtt határoztunk meg magunknak.

Nem lehetünk öntelek, több okból:

Először is, mert mindegyikünk álarcban van jelen a Földön, senkinek sem ismerhetjük az igazi EN-jét, s legtöbbször a legkellemetlenebb kapcsolataink a legnagyobb tanító feladatok, amelyeknek aránytalanul töb-

bet is köszönhetünk - a saját előrejutásunk érdekében. Másodsor, mert a személyre szabott újaink nemcsak hogy göröngyösek, de hepe-hupások, gödrösek, s nem csupán jobb és bal felé kanyarognak, hanem hol felfelé, hol pedig meredeken lefelé vezetnek bennünket.

Harmadsor - leszámítva azt, hogy utunkon való haladásunkkor „be van kötve a szemünk” -, iteni, földi logikáinkkal mégis minden áron törekednünk szükséges arra, hogy emberletünket Emberként éljük meg, melyben minden körülmények között, elsősorndú feladatunk az önzetlen ADÁS.

Ki nem mondott, meg nem fogalmazott és el nem ismert célunk, hogy önmagunkat göggel teli „teremtőből”, ÉN-központú büszke lényből, a Teremtés eszközüvé, a Szent Grál kelyhévé, a kozmikus Rend részévé avassuk. Vagyis olyan tökéletes szerszámmá, amellyel a Kozmikus Intelligencia másokat is képessé válhat gyaltulgatni, faragni, alakítani.

Sajnos igen sok az érthetetlen kifejezés: Kozmikus Intelligencia, Isteni Ósváló, Ostudat, Magasabbrendű Tudat, Karma, Reinkarnáció, Önváló, Isten... Mégis hangoztatunk szükséges Öket, hivatkoznunk szükséges rájuk, mégha olykor mi magunk sem vagyunk tisztában azzal, mit is jelenthetnek. Mert ily módon másokba legalább beleülthejük a gyantú: hatha mindez, vagy közülüük valamelyik, esetleg mégis igaz lehet. S mégiscsak szükség van e tájékoztatásra, hogy ezen mások is, minél többen - fennakadjanak.

AZ EMBERI SZENVEDÉSRŐL

A szenvedés sohasem ok nélkül való. Az emberi szenvedés olyan kegyelem, amellyel karmát lehet kiváltani. Általa - mint jelen-földi tisztítóútzben, ezen életünk rossz földi döntései, sérelmei, szorongásai, helytelen észjárásunk következményei és negatív gondolati minőségeink semmisülhetnek meg, hogy ily módon kevesebb maradjon a „végső” számadásra.

A földi test szenvedése a magasabb léstíkok szellemi elvárásának megfelelő lelki átalakulás kísérőjelensége, amennyiben erre az átalakulásra valami okból már kevés az idő. Mindazok, akik még életükben, erejük teljében, vagy baj esetén, (abból okulva), lassacsokán, dinamikus, s állandóan változtatgattak életmódjukon, szokásmódjaikon, étrend-

jükön és emberi kapcsolataik és hozzáállásuk minőségén - idejében kezdve a lelki-szellemi átalakulást -, elkerültek a fájdalomakat. S elmúlásuk annyiból fog állani, hogy este szép csendben elalszanak majd, reggel pedig egyszerűen: nem ébrednek fel. Azok azonban, akik a szükséges és elégséges napi aprócska átváltozásoknak nem hajlandók eleget tenni, tologatják maguk előtt a problémás élethelyzeteket, s ezek ellen (félelmükben) határtalan gögbe, becsavagyba, nagy tervrekebe vagy magányosságba menekünek, maguk előtt tornyozva a lelki-szellemi átalakulás szükséges feladatait, mindaddig sajnos el nem hagyhatják a földi léstíkok, azaz meg nem halhatnak, amíg ezek az elmaradt szelleml-lelki átalakulások meg nem történnek. S amiképpen múltik az idő, ahogyan mondani szokták: „fogj a becsület”. Vagyis az ömagunk átalakítására egyre kevesebb az idő, s ebben az egyre kevesebb időben egyre több az elintézni való éteri és asztrális feladat. S minél többet halmozunk, annál elviselhetlenebb és óriásibb kell hogy legyen az általunk rövidre szabott időn belüli, halálunk előtti szelleml átalakulás, vagyis „földiesen”: a testünkben szükségeszerűen kiváltandó fájdalom.

Ezért, aki minden változástól és önmaga-változtatástól a végsőktig elzárkózik, törvényszerűen, ordítva, iszonytató fájdalomak közepete szükséges hogy elhagyja a földi világot.

Ez a szenvedés még akkor sem hiábaváló, s egyáltalán nem „ok nélkül való”, ha az illető a szenvedésével oly fokra jutott, hogy immár mit sem tudva önmagáról, eszméletét veszti. Az ilyen ember, ilyenkor képes csak igazán nagy leckét adni a közvetlen környezetében élőeknek, hogy emberségből, együztérzésből, alázatból és szolgálatból vizsgálhassanak: mert ez segítheti hozzá Öket leginkább az addigi életszemléletük gyökeres megváltoztatásához! Mert az „Élők” csak ilyenformán válhatnak képessé arra, hogy értelmezhessek DR. Bach nagyszerű sorait:

„A betegség nem kegyetlenség vagy büntetés, hanem csakis és kizárólag iránymutató: egy eszköz, amit szellemünk felhasznál arra, hogy jellemezze hibáinkat. Hogy visszatartson minket még nagyobb ostobaságoktól, megakadályozza azt, hogy még több kárt okozzunk, és hogy az igazság és a fény útjára tereljen minket. Arra az útra, amelyről soha nem let volna szabad letérnünk”.

Ezek lettek volna egy idős orvos szavai, az 1931-es esztendőből.

A KARMA URAI

Urai, de nem meghatározói. Feladatuk egyike a Földre születésünk előtti vállalásaink számontartása, az *általunk* jóelőre megjelölt életút helyes irányának figyelemmel kísérése, annak szükség szerinti korrigálása, vagyis „vállalásaink” lehetőség szerinti „behajítása”.

Mielőtt Isteni Önvalónk, az Emberi Szellemiség, a saját evolúciós tapasztalatszerzése érdekében a Matériában tester öltene, meghatározza, hogy milyen élethelyzetek megoldása érdekében, milyen típusú és jellegű (lelki) feladatokkal szeretne szembesülni. Ennek optimális helyét, idejét, kontinensét, népét is meghatározza, s megválasztja a számára, illetve az optimális lelki fejlődéséhez feltétlenül szükséges szülőpárt is.

Mivel Földre születéskor kötelező az őstudás ideiglenes elfelejtése, hogy előnyök és hátrányok nélkül, „tisza lappal” indulhasson minden tester öltő lélek, a megszületések előtti vállalások figyelemmel kísérését, az ezekre való későbbi „rávezetést” és a korrekciók végrehajtásának módját az Emberi Szellem az ősprincípiumi anygali lényekre bízta, akik figyelemmel kíséremek minden földi emberlényt. Ők lényegesen jobban ismernek bennünket, mint amiképpen mi ismerhetjük saját magunkat. Hiszen Ők ismerik a mentális, asztrális, éteri és fizikai lényünket is, míg ezekről legtöbbszörünknek fogalma sincs.

Az ősprincípiumok a lelki evolúciós fejlődésünk nagyszerű segítői, a lehetőségeink sugalmazói, ténylegink esetében pedig a szükséges és elégséges botlásaink közvetlen előidézői, hiszen ezekből akár okulhatunk is. Nagy baklövésünk esetén Ők a „hátbavetések” nagymesterei, a kirúgások, munkanélküliség, tragédiaszervezés jogos képviselői, Földről való távozásunk aktuális ténye esetében pedig e távozás, vagyis a halálunk optimális megtervezői és kivitelezői.

„Könnvű nekik” - jelenhetnénk ki, de nem szabad elfelejtenünk, hogy Ők is végigjárták az Emberré válás tévelygő ösvényeit, küzdöttek és szerettek, örültek és bosszankodtak is, fejlődésük mégis oly töretlen és tiszta volt, hogy tán már földi életükben istenekként tisztelték Őket.

Az ősprincípiumok anygali lényeit az ősidők óta igen nagy tisztelet övezi. Ők voltak azok, akik bevezették a mindenkori „hét vezér” pívilégiumát. Ennek szellemi hozománya a hét ősprincípiumnak áldozó való-lási rendszer, s hogy ezen a Fórumon, az egyetlen élő Isten felügyelete alatt, Ők, mint „Istének Tanácsa” működtek. Működtek már életükben is, s működtek, egészen az ősi Honunkat visszafoglaló Árpád fejedelemig.

A Nap, mint istenkirály, egyedül sohasem dönthetett, ellenben mindig ő volt az, aki a Hetek döntését törvényerőre emelte. Ők mindig heten voltak. A Nap „mandátuma” meghatározott időszakra, meghatározott földi feladatok bevégzésére vonatkozott.

Ez a korszak régen lezárult. Történelmi feladata volt, hogy előkészítse és mozgásba hozza az ezt követő „rechnokrata” korszak immár Én-tudatú, gyorsított inkarnálódási folyamatait. Az emberi Én-tudat, Atlantisz beavatóitjai számára közel százezer éve, a tömegem-ber számára azonban csupán Atlantisz bukása óta létezik. A földi Én-tudatú inkarnálódási folyamat és tester öltési ciklus a homo sapiens számára formálódott ki, s mindaddig tart, míg a homo sapiens elbukó fajtát felváltó vízöntő-kori fajban ki nem alakul és általánossá nem válik az emberi „MI”-tudat: vagyis az ember által kimondott ÉN-ben az egyedi önzéssel szemben helyet nem kap az ÉN - az emberiség, ÉN - a növény és állatvilág, ÉN - a rám bízott Földanya, ÉN - a Közmosz. S ezt követően érik majd meg a földi ember arra, hogy immár Emberré válva elfelejtse a Matériát, s az anygali létsíkon folytassa küzdelmét.

Természetesen Atlantiszon is MI éltünk, s még annak előtte is MIÉNK volt a teremtet és megnyilvánult világ, de míg a lemúri korban az anygali és isteni létsíkokkal közvetlen kommunikációs kapcsolatban állhatott mindegyikünk, Atlantisz korában e kapcsolattartás a főpapaság kiváltságává vált. A fajba, a szabad akarat első lépcsőfokaként belépett a csoportlélek, mint a fejlődés nyitott kapuja. Ezt követően, újabb lépcsőfokként, a homo sapiens jelenlegi faja kapta meg elsőként a személyes ÉN-tudatot (hogy rövid úton visszaélhessen vele), s ezzel egyidejűleg az isteni és anygali régiók háttérbe húzódtak, s azóta csakis személyes, emberi hívására jelenhetnek meg.

Ilyenformán segítik Emberré válásunkat a felsőbb létsíkok Hierarchiái, segítik az ősprincípiumi anygali lények, a karma urai, avagy figyelmes és mindig készen álló szolgái.

Mindaz természetesen a MI érdekünkben történik, hovatovább a MI előzetes tudunkkal és beleegyezésünkkel zajlik. S bár erre nem sok ember emlékezhet a Földön, a karma törvényét, a még oly cudarnak, kibírhatalannak vagy éppen kegyetlennek tűnő emberi életek és sorok esetén is, kérésre - személyes kérésünkre -, pillanatok alatt képes felfüggeszteni a Kegelem Törvénye. S ha még oly jogos is lenne a részünkre dolgozó és bennünket helyesebb útra terelgető karma és az általa kiszabott keserves életút, ha mi magunk kérjük

a Kegyelem Törvényének érvényesülését, ezirányú kérésünk előtt még a karma urai, az ösprincípiumok angyali lényei is fejet hajtanak.

A Kegyelem Törvénye kamráit old, keservet szüntet, s eltörli az általunk elkövetett bűnöket. A Kegyelem Törvénye akkor és ott lép életbe, ahol és amikor részünkről kezdetét veszi a nálunk esetletheben való önzetlen segítés, a minden számító gondolatot mentes, ellenszolgáltatást nem váró szeretetteljes tevékenység, s ha rájövünk, hogy a földi test dolga az ADÁS. S bármilyen élet Szenté válhat, amennyiben azt az illető, önmagával együtt, a Kozmikus Szeretet szolgálatába állítja.

A Kegyelem Törvénye a magasabb létsíkok és az ember közti kommunikációs lehetőségeknek talán a legfontosabbika.

Ennek az ember által viszonylag ritkán kért lehetőségnek a legfőbb szépsége pedig, hogy Valódi elesettség, valódi bánat, valóban segítségre szoruló és sajnálatra méltó ember a Földön valójában nem létezik. Mentális szellemi lényeket tekintve valamilyen egyenlők, csodaszépek és szeretetteljesek vagyunk. Ám itt, a földi létben, erre nem emlékezhetünk. A Föld nevű iskolában, a fizikai létben, az elesettség, szegénység, baj és rászoruló ember csupán azért kerül elénk, mert az Isteni Kegyelem igen kíváncsi arra, hogy a rászoruló, itt a Földön, vajon észre vesszük-e.

A VIHAROK URAI?

E fejezet legyen egyelőre feltételezés, mivelhogy a **következő** észlelések csekély száma ez idáig nem tette lehetővé e jelenségek MÉRTE?-jének és HOGYAN?-jának összegezését.

Ez a téma várhatóan még kutatva lesz, s ha az észlelésekből kitűnik a szisztematikus "REND", nem csekély mértékben igazolhatja majd az asztrológiát...

Hosszantartó és hatalmas éjszakai vihar vonul át a főváros felet, s amint később kiderül, kicsavart és derékban kettétört fásorok jelzik útját. S a vihar közbeni tiszteltteljes kérdése, hogy ki ennek az égszakadásnak a szellemi vezetője, megjelenik a Plútó.

Hetek múlva ismét közelednek az éjszakai viharfelhők, s aki irányítja őket: a Vénusz. (négy nappal a Vénusz-Föld Nap együttállás előtt).

Ismét egy vihar, s a viharral együtt beazonosítható a Szatur-

nusz szellemi Lényege. (Ez esetben a Szaturmuzs - Föld - Nap együttállás hét nap múlva várható.)

Lehetséges, hogy e szellemi behatások földi vetületei szükségszerűen, egyidejű vagy azt megelőző természeti változásokkal járnak?

S mint ahogy az ember kényszerű szellemi átalakításával járhat a földön (akkor is, vagy különösképpen akkor, ha ezt a szellemi átalakítást a magasabb dimenziók végzik), egy-egy emberi karaktersugárzás - amikor körülvéleli a Földet -, szükségszerűen ily módon szól bele a hétköznapiokba?

Természetesen a rombolás építésben teljeseedik ki, s a halált követi az újajászületés. Semmi nem vész el, miközben alakul az emberi szellemiség.

AZ ASZTRÁLVOLUMEN FOGALMA

Mint ahogyan derült időben a Nap sugarai megcsillannak valamely állóvíz tükrének hullámfodraira, olyanformán tükröződik az emberi dimenziókban a magasabb, mentális Létezés többszörösen megőrt isztrálvetülete. E tükröződés torz, mert hiszen valamennyi tükröt torzít, s végül az a gyengécske tapasztalat, amhez ezáltal juthatunk, már talán egyetlen „porckájában” sem igaz. Nem igaz, mégis a miénk. S ha egyéb nincs, fogadjuk hát el ezt! S ez annál inkább jogos kérdés, mivelhogy ugyanígy működnek a számunkra kijelölt érzékszervek: a látás, a hallás, szaglás stb. Is! S ha ezen kicsit elmélkedni is hajlandóak vagyunk, akkor döbbenthetünk rá, micsoda sületlenség kijelenteni, hogy „akkor hiszen, ha látom!”, és így tovább.

Az érzékszerveink mentális lényegét bogozgatva, semmiféle érzékelésünk nem lehet tökéletes, hiszen csupán másodlagos, harmadlagos, vagy dimenziókon át mégjobban megőrt tényeket közvetíthet felénk. Mert mint ahogyan az állóvíz hullámocskáin megcsillanó fény még nem maga a Nap, s a vizet erő fénysugár sem maga a Nap (mert hiszen hol van még a tó vizétől a Nap!), s amilyen távol áll a Nap a tó vizén megcsillanó fénysugártól, éppen olyan távol vannak a magasabb, mentális létsíkok az asztrálétben tükröződő asztrálvetületeiktől.

Magyarán volt szükséges valamilyen módon e tüneményt, mert másképpen immár nem tudnánk előbbre jutni, s a magyarázathoz a fenti hasonlat éppen megfelelőnek bizonyul...

A növények, állatok és az ember földi világától igen-igen távol, a

növények, állatok és az ember, nyugodt fényben tündöklő, isteni mentális szellemiségekkel rendelkeznek. Egy-egy isteni Szellemi Lényege létezik a növényvilágnak, az állatvilágnak és az emberi világnak is.

A növények világnak - mindent beleértve ebbe ami növény a Földön -, egyetlen isteni Szellemi Lényege van, aki éppen olyan intelligens, mint az emberiség isteni Szellemi Lényege. Az állatok világának - beleértve ebbe mindent ami állat, madár, hulló-féle, csúszómászó vagy rovar -, egyetlen isteni Szellemi Lényege van, aki éppen olyan intelligens, mint az emberiség isteni Szellemi Lényege.

Az emberi világnak - mindenkit beleértve, aki ember -, szintén egyetlen isteni Szellemi Lényege van.

Dimenziók torzító tükrén keresztül, a növények isteni Szellemi Lényege éppen olyan távol áll a növényektől, s az állatok isteni Szellemi Lényege éppen olyan távol áll az állatoktól, mint amilyen távol áll a víz tükrén megcsillanó fénysugár a Naptól.

A növények, állatok, avagy az ember isteni Szellemi Lényege természetesen még nem maga az Isten. Ők szintén éppen olyan távol állnak Istentől, mint amilyen távol áll a tó vizének hullámfodrain megcsillanó fénysugár a Naptól. Senki meg ne zavarjon, hogy ezek szerint, a háromdimenziós életerünket figyelembe véve, az asztrális létezés legkevésbé: négydimenziós, a növények, állatok és az emberiség isteni Szellemi Lényege legkevésbé: hatdimenziós térben létezik, s Istennel csak a közelsége is, legkevésbé: kilencdimenziós térben lenne észlelhető és érzékelhető, jelentős torzítások nélkül. Jóllehet, Isten az embert saját képébe teremtette, de az a bizonyos „képmás” semmiképpen nem azonos ezzel a sokat küszködő földi testtel!

Talán a hatdimenziós téren is túl, a növényvilág isteni Szellemi Lényege szintén a saját evolúciós folyamatait végzi, s szintúgy a Szeretet energiamezőjén munkálkodik. Levettült földi képességei azonban lényegében és lényegében mások, mint az emberé. Éppezért, a növények isteni Szellemi Lényege és az emberiség isteni Szellemi Lényege arra a kölcsönös bizalmon alapuló, szeretetteljes megállapodásra jutottak, hogy földi küzdelmei során a növényvilág mindenben maximálisan támogassa az embert, táplálékkal és ruházattal látja el őt, leveszi vállairól a helyhez kötöttség és kiszolgáltatottság legjelentősebb terheit, cserébe azonban a Földön, helyette, az embernek kell sikerre vinnie a Szellem diadalát.

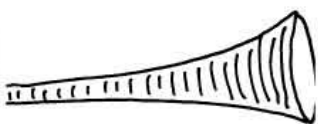
Talán a hatdimenziós téren is túl, az állatvilág isteni Szellemi Lényege szintén a saját evolúciós folyamatait végzi, s szintúgy a Szeretet ener-

giamezőjén munkálkodik. Levettült földi képességei azonban lényegében és lényegében mások, mint az emberé. Éppezért az állatok isteni Szellemi Lényege és az emberiség isteni Szellemi Lényege arra a kölcsönös bizalmon alapuló, szeretetteljes megállapodásra jutottak, hogy földi küzdelmei során az állatvilág mindenben maximálisan támogassa az embert: táplálékkal és ruházattal látja el őt, leveszi vállairól a kiszolgáltatottság és a létért való küzdelem legfőbb terheit, magára vállalja az ösztönenergiák sádba húzó hánypadát, s ha szükséges, akkor érzéseiben is tükröt tart az ember elé. Cserébe azonban a Földön, helyette is, az embernek kell sikerre vinnie a Szellem diadalát.

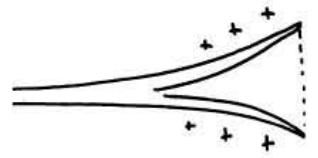
Ezt vállalták hát Ők, s ezt vállalta fel az emberiség isteni Szellemi Lényege. Ők hárman még nem istenek, de mentális Lényegüket tekintve az általunk egyáltalán elképzelhető Világokon messze túl, teljesítenek örökös szolgálatot.

Tudjuk, hogy a növényvilág eleget tett kötelezettségének, s eleget tett ennek az állatok világa is. Ne frassuk, hogy az emberiség ez idáig a vállalt kötelezettségének miért nem tett eleget, elegendő, ha mélységesen szőgyenkezünk emiatt...

Tudvalevőleg a növényeknek csak fizikai és éteri teste lehet, asztrálistest nincsen. Ez valamennyi növényegyedre igaz, nem igaz azonban a növények isteni Szellemi Lényegére! Hatdimenziós téren is túlról, a növényvilág intelligens isteni Szellemi Lényegének Fénye, a közbelső dimenziókon megtörve, jócskán megváltozott és elhomályosított karakterrel, lényeggel s formával, torz tükröződésként az emberközeli, asztráldimenziókba vetül. E többszörös tükröződés és kárpátzat persze távol áll a Valóságtól. Ám akik e szerény változattal megelégszenek, a növények isteni Szellemi Lényegének asztrálisikon tükröződő megjelenését az 54. ábrán megismerhetik.

54. ábra

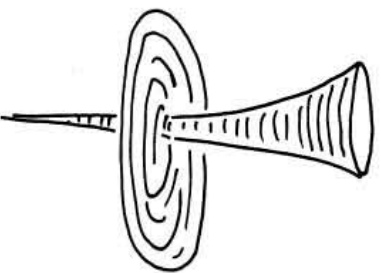
55. ábra

Fenti ábrán gyors perdulétű, tölcser-alakú energiaörvényr láthatunk. Az ősprincípiumok esetében is hasonlóról volt szó. Szerepeljen hát itt is e tükröződés metszeti képe (55. ábra).

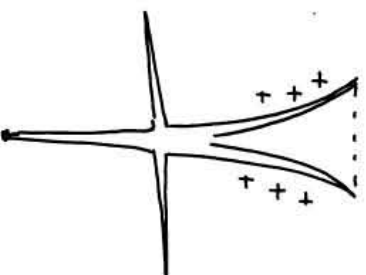
Ez tehát az az asztrál-formátum, melynek Földre vetítésével a növényvilág isteni Szellemi Lényege - tetszés szerint -, bármelyik földi növénybe levetülhet!

Növénynek tehát asztrálteste nem lehet, ám amennyiben a növényvilág isteni Szellemi Lényege valamely földi növényt saját céljaira kijelöl, akkor abba levetül, s ilyenkor annak az egyetlen meghatározott növénynek nyomban asztrálteste leszi!

Az állatoknak fizikai, éteri és asztrálteste lehet, s ez valamennyi élő állatra és rovarra is igaz. Az állatvilág isteni Szelemi Lényegének azonban önálló, s kizárólag Rá jellemző asztrálvetülete van, amely dimenziókon túlról, az asztrális energiamezőkben tükröződik (56. ábra).

56. ábra

57. ábra

Ennek a perduléti energiának a metszeti képe az 57. ábrán látható.

Ez az asztráltükröződés, amely tehát nem az állat-egyed asztrálteste, vagyis nem a földi létisk „tartozéka”, igen nehezen beazonosítható, mert a beazonosítást az illető állat saját asztrálteste jelentékenyen zavarja. E „zavarást” talán olyanformán lehetne elképzelni, mint ahogyan két tükrőtől, két irányból érkező fénysugár megzavarhatja a megfigyelő szemét.

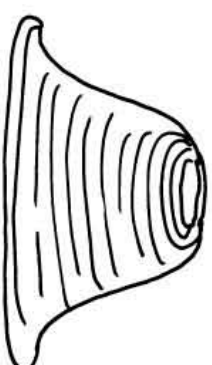
Meglehet, hogy ilyen asztrál-tükröződése földi körülmények között talán csak minden milliomodik állatnak van, célszerű azonban inkább it is megjegyezni, hogy az állatvilág isteni Szellemi Lényege - tetszése

szerint - abba a földi állati testbe vetülhet le, amelyikbe akar. Ám ez, a növények és az állatok esetében is jóval több, mint holmi tükröződés! Ez ugyanis jelenléte, információvételt jelent! Ez pedig nem egyéb, mint isteni mintavétel abból a rebellis földi posványból, amelyet az emberi faj, a növény és állatfajok lekezelése és megáázása folytán létrehozott! Vagyis a növények és állatok isteni Szellemi Lényege, minden adott pillanatban tisztában van a földi ember tevékenységével! Mert a vegyszeres gyomirtás, az őserdők égetése, a farórdelés és mind megannyi emberi tett, felkiált hozzá az „Égbe”.

A fentiek egyáltalán nem tűzások, rágódtunk hát ezen, s mára nem árt gy-egy imát a növények és állatok érdekében is elmondani. Azt a jelenséget azonban, amiképpen az emberközeli létsíkokon a növényvilág és az állatvilág isteni Szellemi Lényegének tükröződése megjelenik, érdemes ezek után a nevének nevezni: A fenti ábrákon látható, s csakis Rajjuk jellemző asztrális energiaperduléteket ASZTRÁLIVOLUMEN-nek fogjuk nevezni.

A növényvilág és az állatvilág **asztrálivolumene** immár adott és közismert, nézzük ezek után az emberiség asztrálivolumenét.

Az emberiség isteni Szellemi Lényege, aki a hatdimenziós téren is túlvégi dolgát: bennünket, kis hangyákat levetített a földi közegbe, hogy sikerre vigyük harcainkat. Dimenziókon át megcsillan eme isteni Lényegünk fénye, s bár torzul és jócskán megtörik, formájából, karakteréből és lényegéből veszt, mégis eljuthat földi értelmünkig az információ. Tekintsük meg tehát emberi fajunk asztrálivolumenét (58. ábra).

58. ábra

59. ábra

S annak metszeti képét (59. ábra).

A perduléti energiaképlet axonometrikus rajzát (58. ábra) máris feledjük el, ilyenformán ugyanis sokkal egyértelműbb és nyilvánvalóbb lesz a Lényeg. Jobban kivilágítik, hogy az ősprincípiumi lényekhez hasonlóan „számanyaktól” van szó, s előbbieik ismeretében tökéletesen megállapíthatóak a legjelentősebb különbségek is.

Rendkívül fontos kritériumok ezek melyek lényege e könyv végéig többször is nyilvánvalóvá fog válni: Amíg az angyal Létezés asztráltükrozódéseinek minden esetben „fejük” van, s szárnyaik sohasem érnek le a földre (vagyis a megnyilvánulásuk talpontiáig), addig, s velük ellentétben, az emberi fajunk asztráltolumene „fej” nélküli, s szárnycsontjai mélyen a megnyilvánulási pontja alá nyúlnak. Most pedig nézzük, mi következik ebből:

Fejlődési sorrendben a legprimitívebb formátumnak a növények asztráltolumene tűnik. Láthatóan az állatok asztráltolumene váltig hasonlatos ehhez, csupán valamiféle gyors perdületű gyűnő található vele összenőve (nem lehet egyéb ez, mint a helyváltoztatáshoz feltétlenül szükséges ösztönenergiák tükrozódése). A növényi és az állati asztráltolumenhez hasonlítva az emberi asztráltolumen, szinte biztosan állíthatjuk, hogy formáumunkban igen közeliek egymáshoz, de az emberé már sokkal fejlettebb. Az azonban egyértelmű, hogy az angyal lények asztrált-megnyilvánulásaitól még igen messze áll! Vagyis szükség megfigyelnünk, hogy az emberi asztráltolumen feje „üres”, hisz még ki sem alakult (s helyében felismerhető a növényi és állati létre jellemző üres tölcser), szárnycsontja pedig a Matéria sarába ragadt, (melyen a talppontja alá nyúlik). Tehát az emberiség ennek alapján, jelen pillanatban közelebb áll az állati létsíkhoz, mint az angyalhoz! Vajon meg kellene-e ezen sértődnünk? Nem! Szükséges-e ezek után holmi „Világégétől” tartanunk? Nem! Mégpedig azért nem, mert az emberiségnek súlyos Feladatai vannak a Földön: Ki kell húznia végre szárnycsontjait a sárból, s asztráltükreben létre kell hoznia a „fejét”! Ez idáig csupán felmunkát végeztünk, s **addig innen el nem pályázhatunk**, míg „szárnyainkat” képes visszahúzni a Matéria sara, s amíg szeretet-energiából álló értelemről ki nem alakul az emberi asztráltolumen fejrése. S amint láthatjuk, e Feladatoknak jelenleg talán csak ha a felénél tartunk...

Nézzük tehát az ebből lesűrhető folyamatot, s a várható jövőt: Emberré válásunk hajnalán a magasabb dimenziók az embernek ajándékozták a teremő Gondolatot (bibliai értelemben az ember evett a Tudás fájáról). A Gondolat terhei az ember isteni hármasságát (test-lélek és szellem) a mélybe húzták (Kialakultak ugyan a szárnyak, de be-leragadtak a Matéria sarába), bibliai értelemben, a leműri korszakunkat követően: kiűzetés a Paradicsomból. Ahogyan az inkarnálódásaink során egyre „emberebbé” válunk a Földön, ezek a szárnyak egyre kijjebb emelkednek a Matériából, (míg nem az asztráltolumen talppontja fölé

kerülnek). Ezek felfelé emelkedésével a teremő Gondolat számunkra többé nem terhet lesz csupán, hanem szeretetteljes fejlődésünk bázisa. S kialakítja majd asztráltolumenünk fejét, hogy végképp betöltsse annak a tölcsemek az ürességét, amely jelenleg még a növény és állatvilág közelében tart bennünket. Amikor pedig mindezek a pozitív és előre mutató változások bekövetkeznek majd, az emberiség végleg az angyal létsíkra emelkedhet, s elhagyhatja a sokat szenvedett földi életet, amely „rühünkbe” rokkant bele.

Akkor, onnan a távolból, könnyeinkkel a szemünkben, s a Gondolat teremő energiáival a birtokunkban, ismét gyönyörűvé varázsoljuk majd a földi közeget, hogy mielőtt Földünk inkarnálódási ideje lejár, elmosódhassanak rajta szegyenfoltjaink.

Ez tehát az emberiség sorsa, s jövőnk záloga...

MIKÉPPEN MŰKÖDIK A REND?

Egy ember virágot tép le, vagy ágakat tördel. Látszólag egyéb nem történik. De nézzük csak, valójában mi minden történik, amiről nem tudunk:

A növény riasztójelzése egy szemvillanásnyi idő alatt eljut a növényvilág mentális Lényegéhez, aki kétféleképpen reagál: Egyrészt asztráltolumenével megnyilvánul a virágtépdés, ágtördelő ember közvetlen környezetében található összes növényben - szinte jelezve ezzel is, hogy nem hagyja cserben egyiküket sem -, másrészt a mentális dimenziókból levetülve, belép az illető ember tudatába, s megvizsgálja annak gondolatait: mivégből tépte le a virágot és tördelte a gallyakat. Ezt követően az ember gondolataitól és tudatállapótól függően, háromféle intézkedést fogantozthat:

I. Ha az illető, tiszta gondolamenettel gyógyító növényeket gyűjt családja problémáira, szereteteinek szeretne a letépett virágokkal örömet szerezni, gyönyörködni szeretne otthon egy virágzó gallyban - bár kicsit szegyenli magát e rongálásért -, akkor a növényvilág Szellemi Lényege az asztráltolumen megnyilvánulásain keresztül olyan impulzusokat küld a kár-okozás színhelyére, aminek folytán az ilyen ember környezetében nem alakul ki a növényvilág „rettegése”, hiszen gyaroló emberként

mégiscsak rokon lélek jár közöttük, aki a saját meghasonlott módján ugyan, de keresi a kapcsolatot a Természettel. Egyidejűleg a helyszínen gyors ütemben megkezdődik a sérült növény-egyedek regenerálódása.

II. Ha az illető emberlény gondatlanságból tapos el egy virágot, vagy tör le egy gallyat, esetleg ariart, merthogy az valami folytán akadályozza a tevékenységét, az asztrálvolumeneken keresztül túrelmi impulzus érkezik a környezet növényei felé, s egyidejűleg megkezdődik a sérült egyedek gyors regenerálódása. Ez körülbelül olyan állásfoglalást jelent, miszerint: „megbocsájtunk neki, hiszen nem tudja, mit tesz”...

III. Amennyiben az illető emberlény szándékos kár-okozást végez, gonoszkodó szándékkal tördeli a gallyakat stb, a növényvilág Szellemi Lényege, belépve az illető tudatába, érzékeli ott a káoszt és a gondolatok negatív jellegét. Ezért asztrálvolumenem keresztül elküldi a környezetbe, a környezet növényeibe a növényvilág „rettegés”-impulzusát. Ha a növény-egyedek gondolkodni tudnának, elmondható lenne, hogy ilyenkor a kárt okozó ember környezetében, a növények között riadalom támad. S hacsak véletlenségből arra nem jár egy olyan ember, aki sajnálkozásával képes kiküszöbölni a kár-okozás miatti „csorbát”, a regenerálódásra vonatkozó impulzus késni fog, s e környezetben igencsak pusztulni kezdenek - még az ép növények is. Vagyis a negatív ember, gondolataival és tetteivel negatív módon hat vissza a Természetre, s ez nem csupán egyéb irányú, „viselt dolgainkra” igaz.

„Nagyban”, lehetetlen emberek környezetében, Természettel csekély mértékben törődő környezetben ugyanez a savas eső, a rovarkártétel, az erdőpusztulás, az öngyulladás stb, amely pontosan jelzi, hogy az ott élő emberek tudatával komoly bajok vannak.

Ha az emberlény nem növényt károsít, hanem állapot, akkor szinte ugyanez a folyamat zajlik le, csupán az illető ember tudatába nem a növényvilág, hanem az állatvilág Szellemi Lényege lép be, hogy szint-úgy megvizsgálja e gondolatok „minőségét”, s az illető környezetében az állatvilág asztrálvolumen-megnyilvánulásait vetíti le. Példának okáért, ha egy bácsi „kirabolja” a vadméhekét (elveszi a mézükét), vagy kivész egy fészekből néhány tojást, de gondolatban megfogalmazza, hogy: „Szaporodjatok, sokasodjatok, mert ebből él a családomb!”, akkor ebben a környezetben valóban szaporodni kezdenek az őt segítő állatok. Am ha egy vadász azért lőtt le egy szarvasbikát, hogy annak fejére rálépve fényképet készíthessen magáról, s utána tivornyán bezabálja és kihányja az állat húsát, akkor ott pusztulni fog az állatvilág, s ha az illető gondolati minősége nem javul, valószínűleg óriási fájdalmak közepette és

szenvedve kell - majd egyszer - neki is meghalnia, mivel életbe lépnek az általa létrehozott, evilági Karma törvényei (amit főztél magadnak, edd is meg!).

Az asztrálvolumenek megnyilvánulásait befolyásolhatják a karma törvényei, s olyan törvények is léteznek, amelyek értelmében egy-egy emberlény helyett az egész emberiségre szükséges hatni (valami miatt). Ez esetben pedig az alázasos imádás - ha többen végzik - sokkal hatékonyabb módszer, mint a „Tudomány” összes eredményei és baklövésői.

HOGYAN TOVÁBB?

Az emberiség gondolatalkotásából és fogalomrendszeréből adódóan felmerülhetne bennünk, hogy mindazok a tudatunkban megfogalmazott kategóriák mentális szellemi létezését nyernek, amelyekre az emberiség igen sokat gondol. Nem várt fordulat ezzel kapcsolatban, s megfontolandó, hogy az emberi létsíkok környezetében valamennyi ősprincípium jelen van, pedig erre nagy általánosságban ez idáig nem-igen gondoltunk, ellenben s ezzel szemben, az emberiséget - jelen állapotában - igencsak foglalkoztató szerelemnek, anyaságnak, s egyéb, valóban érzelmi viharokat kiváltó gondolatainknak nem létezik önálló, mentális szellemi lenyeli Fogós kérdés azonban, hogy önálló szellemi lényege - az egyébként várható Hitek megnyilvánulásain kívül - a Koszmikus Energiának, a Természetenek és az Időnek is létezik (ez utóbbiakról hadd ne essék szó). Vagyis az asztráltükröződés, melyen keresztül az anyagi létezés számunkra megnyilvánult, NEM a fogalomalkotó készségünktől függött! Folytassuk hát egy gyönyörűséges hasonlattal:

„Mint derült időben valamely állóvíz tükrén megcsillanó...” s a mondat vége is ugyanaz: „...éppen úgy tükröződik a felsőbb Létezés az emberközeli dimenziókban”. Az ősprincípiumi karakterek Szellemi lényeinél szóba került, hogy szellemi és közvetlen hierarchikus vezetőjük, a Nap, nem csupán egyetlen, körülírható, férfias karaktert jelent. Asztráltükrének alakjában, ember hívására, átlagosan négy másodperc alatt megjelenik a KRISZTUSHERARCHIAI A KRISZTUSHERARCHIA sugárzásákepletében a Szeretet-energiának intelligens,

emberiséget koordináló leosztartégaazóbb és legfigyelmesebb serege van jelen, akiknek dolga, hogy valamennyi emberi megnyilvánulásra és a földi életre felügyeljenek.

A Krisztushierarchia minden hithű templomot felkeres, mégpedig teljesen függetlenül a vallási hovatartozástól! Az égvilágon semmit nem von le e jelenség lényegéből, hogy a világ bármely más táján, e tüneményes jelenségnek, vagy éppen a Napnak, valami MÁS megnevezése van. (lásd: „Buddha, Mohamed és a Többiek”... címszó alatt, külön fejezetben).

Az az asztráltüktröződés, melynek formátumaihoz érkeztünk, lényegesen magasabb mentális síkokról indul, mint ahonnan az ősprincípiumok származnak. E tükröződések előtt meghajol minden ősprincípium, s ezek előtt fejet hajtának a démoni Gonoszság megnyilvánulásai is.

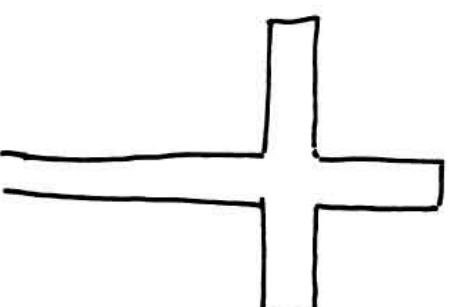
A KOZMIKUS VALÓSÁG szeretettel teljes rezgéseképlete, amennyiben hívásunkra megjelenik, sokak szerint elsőként, s igen felemelő érzetként, a fejből jelentkeznek. Vannak egyéb vélemények is, de tény, hogy megnyilvánulását követően többször végigpásztázza az emberi testet, s az általában fájó vagy seگیسre szoruló testrészeinken állapodik meg. Tekintsük meg a KOZMIKUS VALÓSÁG asztráltüktröződését (60. ábra).

60. ábra

A KOZMIKUS VALÓSÁG gyermeke a KOZMIKUS SZERETET. Önállóan hívható, s meghívása különösképpen ajánlott, ami pedig a megnevezését illeti, embert e megnevezés nem sérthet. A KOZMIKUS

SZERETET hívásra négy másodpercen belül megjelenik van, akinél testszerte, akad, akinél a gerinc vonalában, a csigolyasoron, vagy a fején jelzi szeretetsugárzásának megnyilvánult voltát. Műtán megjelen, valómi csodálatos szeretet-érzet árad szerte az emberben, egyidejűleg ezen isteni lény megkezdi a fájdogáló testrészeink spontán és szó nélküli gyógyítását. További magyarázatokat megelőzve, tekintsük meg a KOZMIKUS SZERETET asztráltüktröződését (61. ábra).

61. ábra

„Áldott a Te méhednek gyümölcse, Jézus”... hangzik a misztikus szöveg, s íme a Valóság: A KOZMIKUS VALÓSÁG méhének gyümölcse a KOZMIKUS SZERETET, s a KOZMIKUS SZERETET asztráltüktröződése JÉZUS Fényének asztráltüktröződésével azonos! Vagyis a KOZMIKUS SZERETET, JÉZUSSAL AZONOS! Szükséges-e igazolni ezek után, hogy a KOZMIKUS VALÓSÁGNAK, ennek a tüneményes számos lénynek ki és mi lehet az ismertebb megnyilvánulása? A KOZMIKUS VALÓSÁG, SZŰZ MÁRIÁVAL AZONOS!

Mélyen hívó, intelligens emberekben nem okozhat tüskét, ha kiderül, hogy Jézus születése előtt a Kozmikus Szeretetet esetleg egyéb más elnevezésekkel „ellátva” imádták, s íme, rácsodálkozhatunk *Edgar Cayce* amerikai alvó proféta szavaira: ő maga, mélyen vallásos katolikusként, sorrendbe szedve közölte, hogy Jézus, mielőtt a történelmi korokban megjelent volna, kiknek az alakjában látogatót a Földre. S ez ily módon túlán sokak számára érthető és elfogadható lesz: Jézus, Aki maga a

KOZMIKUS SZERETET. Atlantiszon is velünk élt, hogy Ádámként, s később, Hermész Triszmegisztoszként, is Ő maga nyilvánulhasson meg. Mert a Kozmikus Szeretet valamennyi korban megnyilvánul, amikor az emberi szükség úgy kívánja!

Jézus tehát él, Szűz Mária tehát él, erről egyetlen vallásos embernek kétsége nem lehet. Ám ha az illető képes oly mértékben kibővíteni valóságos Hítet, hogy megérezze valóságos Jelenlétüket, attól kezdve, nemcsak hogy Hinni fog Bennük, hanem Tudni fogja, hogy Ők valóban a környezetünkben tevékenykednek. A Kozmikus Szeretet megjelenik, hogy amennyiben az ember ráunt, keresztre feszíthesse Őt. S ez valóban mennyi korban így történt...

AHOL A FESZÜLT VALÓBAN „ÉL”

A Kozmikus Valóság és a Kozmikus Szeretet az egyes Hiteknek megfelelően más és más elnevezéssel élhet, s ennek megfelelően más és más asztrál-tüköröződéssel és alakokkal jelenik meg, pl. a vallások kegytárgyaiban.

Jézus asztrál-tüköröződése nem minden feszületben jelenik meg, s ezzel analóg, a Kozmikus Szeretet jelenléte más vallások ereklyetárgyaiban nem feltétlenül igazolható. Mégpedig azért alakul ez így, mert e tény nem az illető ereklyetárgytól, hanem az e tárgyat körülölelő Gondolattól függ.

A KOZMIKUS SZERETET Európa-szerte kiváltképpen kedveli a templomok feszületeit, az útszéli és faluszéli feszületeket és Krisztus-ábrázolásokat, a haranglábakat, a kátyvária-dombok feszületei közül pedig azt a bizonyos középsőt. Ezzel analóg, a KOZMIKUS VALÓSÁG, azaz Szűz Mária igen kedveli a Mária-szobrokat, s mindazon szentek szobrait, ereklyéit, amelyek előtt sokan és mély áhítattal könyörögnek. Amennyiben Szűz Mária helyett KOZMIKUS VALÓSÁG-ra, s Jézus helyett KOZMIKUS SZERETET-re gondolunk, betudható, hogy ez nem csupán a keresztény Hitekre igazi!

Ha nem is általánosan, de léteznek olyan családok, ahol Jézus feszülete valóban „él”. Ha e családokba bármiféle feszület kerül, a Krisztusi Szeretet nyomban átrezeg beléjük, s e családi közegben ott is marad. (Ugyanez vonatkozik a szentképekre és fényképekre is). Feszületeknek

és ereklyetárgyaknak több formátumában Jézus és Szűz Mária valóban „benne él”. Ez azonban részint az illető családtól, részint pedig e tárgyak készítőitől függ. Léteznek „iskolák” és művészek, s léteznek egyszerű emberek, akik valamennyi szeretettel készített hithű tárgy mellé „élő” Jézust és Szűz Máriát is „mellékelnek” a maga valóságában, anélkül, hogy tudomásuk lenne erről. Szinte már szent emberek ők, s e tünneményes ajándékok a saját életszentségük hozza létre.

Hinnék-e mi következik ebből? Lássuk hát:

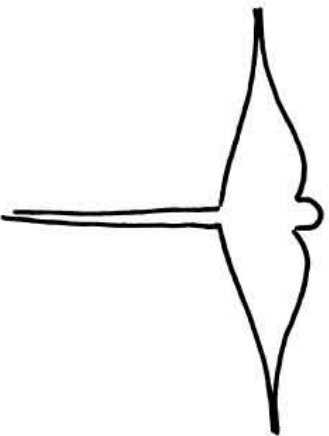
Aki Jézusra éppen „rászorul”, s a maga elbizakodottságában és öntelt-ségében „eldönti”, hogy az ő lakásából már csupán Jézus „hiányzik”, mindent felhajtva beszerez majd egy olyan feszületet - mondjuk egymillió forintért -, amelyben Jézus (több szakember szerint is), „benne él”... Ne tessék túlzottan elkapkodni!... A luxuskocsiján a sarokig sem érhet, s Jézus már messze lesz... Mert ilyen tudattartalom mellett, feszület jelenlétében is, csupán az emberi gyarlóság érvényesül.

Figyelem! Bármely feszületet, kegytárgyat, vallási hovatartozásról függetlenül, az adott Hitnek megfelelően, bármely pap megáldhat! Az a kegytárgy, feszület stb. „élni” fog! Ám ez koránsem jelentheti azt, hogy az illető az „élő feszülettel” a lakásáig elérhet, s azt sem igazolhatja, hogy az illető pap lakásában, a falon levő feszület egészen bizonyosan „él”. Mert más dolog valamely Hit pásztorának lenni, s megint más dolog a magánéletben, gyarló emberként is megfelelni!...

AZ EMBERI SZÁJ TÜNNEMÉNYES SZIMBÓLUMA

Létezik egy tünnemény, mely (Aki) olyanformán képes elvarázsolni az embereket, hogy azok elkezdik az emberi szájt csodálni. Asztrál-tüköröződését vizsgálgatva ugyanis egy csodálatosan ívelt emberi szájbontakozik ki előttünk. „Emberi szájra hasonlít” - fogalmazzuk meg gyarló, földi észjárással a lényeket, hogy ezt követően nyomban szégyenkezni kezdhessünk. De kár magyarázkodni.... E tünneményes lény, szinte robbanásszerű energiával veszi birtokába az emberi szervezetet, emberlény hívására megjelenhet a nyakszirtnél, a vállak felett, s szimmetrikusan, a nyirokcsomók bármelyikénél, de ezt követően valamennyi

belső szövet egyidejűleg öleli át, s azokból sugárzik szerte, az emberi végtagokon és a szubjektumon is túlra. Az ember szinte érzi, ahogyan „felténylik” az aurája, s jobbul a közérzete. Ez utóbbi szó gyenge és sértő is lehet, de a valódi érzéseket kifejezni lehetetlen. Ennél SZEBB érzés aligha létezik! E kozmikus lény ezidáig csupán egyetlen megnevezésre hallgatott, egyéb más megszólításra, s egyéb szólításra Európa szívében nem volt hajlandó megjelenni. E tünemény neve: SZENTLÉLEK! (62. ábra).

62. ábra

Érjünk-e, miért volt elhamarkodott dolog Öt az emberi szájra hasonlítani? Hát nem kevesebbet, minthogy az emberi testünk még nem is létezhetett, amikor Ő már: Létezett!

Az emberi szája: a légzés, a léleklézés kapuja. Ez pedig olyan mély értelmű szimbolikus kód, hogy ezt szükséges volt megjelenteni. Elvitatni sem lehetne, hogy maga a SZENTLÉLEK, a kilencdimenziós téren túlról, dimenziók sorozatának tükrén keresztül, tükrözve vetíti elénk Lénye piciny szikráját. Micsoda merészség ezek után emberi észjárással azt képzelni, hogy e silány földi vetületek egyike, a gyarló emberi test a „tökéletes”, s a Szentlélek ehhez szeretne „hasonlítni”? Hát nem! Ellenben jó okunk lehetne rá, hogy kissé szerényebben a következőképpen fogalmazzunk: mentális vetületek tükröződéseképpen az emberi ajkak azért alakultak ilyené, hogy az ember valahányszor embertársaira tekint, azok ajkairól a Szentlélek, az Élet isteni Szikrája tekinthessen vissza rá. A szája, a légzés, a léleklézés, a léleklézés, a Lélek kapuja. Vagyis az emberi ajkak azért olyanok, amilyenek, hogy hasonlóak lehessenek ahhoz az isteni Tüneményhez, amely önmagát SZENTLÉLEK-nek nevezi! Amikor pedig hét és kilencdimenziós terekről

beszélünk, a háromdimenziós térbe levetülő emberi test nem lehet olyan gögös és öntelt, elfogult és elbizakodott, hogy azt képzelje, hogy e Tünemény szeretne hasonlítni az emberi szájra! Hiszen Hozzá képest a háromdimenziós, földi erőterbe levetülő, szerencsétlenkedő ember, falragasz lehetne csupán...

A SZENTLÉLEK bármikor, bárki által hívható, átlagosan négy másodperc alatt megjelenik, hogy példát mutasson nekünk Szeretetből, alázatból s tán még emberségből is. Előtte az ősprincipiumi angyali lények is fejet hajtanak, s immár érthejük, miért nem szükséges ilyenformán az angyali lényeket zavarni, amikor erre jogosult magasabb fórumok is nyomban rendelkezésünkre állanak.

A Szentlélek természetesen szintén NEM a kereszténység privilégiuma! A Szentlélek az emberiség Lelki Üdve, valamennyi Hit alapján, a történelmi Hitek kezdete óta!

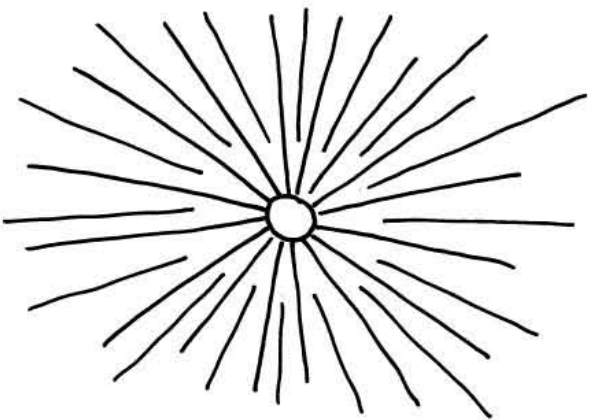
MI JÖHET MÉG?...

Ezek után nem nehéz kikövetkeztetni. Hiszen amennyiben létezik a Fiú és létezik a Szentlélek, akkor léteznie kell az Atyának is.

Minden további magyarázat helyett tekintsük meg Égi Atyánk, az egyelő ISTEN igen-igen messziről érkező Fényének asztráltükröződését (63. ábra).

Senkit ne zavarjon meg az a tény, hogy egyebütt sokistenhit van, s hogy egyéb más kozmológiai rendszerekben egyéb más kijelölt Pártfogó is akadhat. Isennél magasabb fórumot ember nem ismerhet, s akárhány dimenziós téren keresztül érkezik is hozzánk a Fénye, akadálytalanul megérkezik, s oly sok tükröződés után éppen olyan energikus, mint amilyen a saját Valóságában lehet.

Immár a Kozmoszban nem létezik kegyetlen és bosszúálló Isten. *Edgar Cayce* szavaival élve „Egyetlen, végtelenül szerető Isten létezik, Aki már réges-régen megbocsájtott az embereknek”...

63. ábra

Isten megnyilvánulása egyidejűleg az egész testen jelentkezik, s tetőtől talpig, energikusan igénybevéve azt, átlagosan hat másodpercen belül tudatja velünk Jelenlétét. Megnyilvánult állapotában egyszerre az egész testre hat, mégis, mintha a két tenyerünkben, külön-külön is éreznénk energiáit. Bárki által, bármikor hívható, s akkor is szívesen jelen van, ha egyidejűleg a SZENTLELEK, a KOZMIKUS VALÓSÁG és a KOZMIKUS SZERETET is velünk tartózkodik. Keresztény hívők tehát egyidejűleg is szólíthatják az ATYA-FIÚ és SZENTLELEK isteni hármasságát, s SZŰZ MÁRIÁT, merthogy Ők **együtt** is szeretnek megnyilvánulni.

Az Atya asztrálükröződésére visszatérve: észrevehetjük, hogy az asztrálterből a saját, materializálódott Napunk pontos képe vetül elénk. Persze ez négydimenziós vetület, vagyis ebből egyszerűen meghatározhatatlan Isten valódi képmása, de ezen tán ne is rágódjunk! Fontosabb most, hogy belássuk: Isten asztrál-ükröződéseképpen a minden irányban, energikusan sugárzó Nap képe vetül le közénk, a mi „földies” napunk asztrálükröződése pedig KRISZTUSHIERARCHIA-ként jelentkezik (lásd: 27. ábra).

E két jelenség pedig tökéletesen kiegészíti egymást, amennyiben a KRISZTUSHIERARCHIÁT az egy élő Isten, földi közegben megnyilvánuló sugárzásaképpen értékeljük. Vagyis a mi „földi” és égi Napunk pontosan olyan viszonyban áll az általa gerjesztett, éltető napsugarakkal, mint amilyen viszonyban áll ISTEN a KRISZTUSHIERARCHIAVAL. Számunkra csupán az éltető napsugarak jelezhetik az éltető Napot, s épp így, dimenziókon túlról közénk vetülve a Kriszushierarchia rezgéséplete, a Nap utalhat arra, hogy Isten a valóságban is létezik. Ezért volt bűn és nagy hiba (az egyéb vallások terjesztése érdekében) a Nap-kultuszokat felszámolni, hiszen megannyi Nap-szentélyben, a Nap fényén, mint közvetlen lehetőségén keresztül, valójában az ATYÁT imádták az emberek. Mert a Nap nem bálvány! A Napszellem: Isten fényének közvetlen tükröződése, a mindenkori Krisztus-impulzus áldás-állapota, a Kozmikus Szeretetek földi ember számára egyáltalában elérhető, elsődleges kútforrása! S az atomkorszak emberének maffia fajtája kénytelen lesz rájönni arra, hogy valamennyi, általunk olyannyira lebecsült ősi Napimádó nép, lelki és szellemi síkon messiási túlszámnyalva bennünket, tudta ezt!

S a lehető legközvetlenebbül, tulajdonképpen az egyetlen élő Istent imádtá mindegyikük.

BUDDHA, MOHAMED ÉS A TÖBBIEK...

Ez irányú kutatásaink kapcsán, hosszú, békés és gondtalan életünk felétele lehet, hogy a világvallásokban előforduló neveket és összefüggéseiket ne nagyon érintsük!

Ósprincípiumok tehát a világ minden tájegységén léteznek, többfelé képpen hatnak emberlényünkre, s egyik formátumuk velünk együtt, s bennünk él a Földön.

Európa szívében, hazánkban, valamennyi területen, a helyvel-közvetlen misztifikált, s épp ezért egymással és egymás ellen is vetélkedő keresztény Hitek tökéletesen azonos isteni Lényei, az ATYA, FIÚ, SZENTLELEK és SZŰZ MÁRIA „nyilatkoznak meg”. Ha Őket ISTENNEK, SZENTLELEKNEK, KOZMIKUS VALÓSÁGNAK ÉS KOZMIKUS SZERETETNEK nevezzük, amely elnevezésekre örömmel hallgatnak és megnyilvánulnak, immár vizsgálódásaink a világon senki számára nem lehettek sértőek.

Érthető módon hiába keresnénk idehaza Buddhát, vagy Mohamedet, valószínűleg az itteni Hitek területén sehol nem tudnánk megnyilvánulni. Jól figyeljük meg, nem arról van szó, hogy Nekik nincsenek asztrál-tükröződések, hanem arról, hogy e tájegységekben nem lehet gyökernük, mert itt az emberek tudata „másra jár”.

Ebből következően, más népeknél esetleg hiába keresnénk Jézust és Szűz Máriát, mert a távolabbi, keleti tájakon, a Kozmikus Szeretet és a Kozmikus Valóság isteni lényei valószínűleg más megnevezésre hallgatnak.

Vizsgálni lenne érdemes, vajon mi a helyzet egy családi szentély esetében, de ennek végeredményét előre sejtethetjük: Nyilvánvaló, hogy a törökök közt élő keresztény házában is Jézus és Mária jelenik meg, minthogy igaz az is, hogy egy buddhista házában Buddha fog megnyilvánulni, a világ valamennyi táján.

Ha valaki megjegyvenné, hogy érdemes lenne bármely kontinensen, sok-sok vallási felekezetet honában az asztráltükröződések megvizsgálói, szintegy jóelőre bizonyosak lehetünk abban, hogy ezek az asztráltükrök pontosan idomulnak az adott Hit követelményéhez. Hiszen az Onvaló bölcsessége végtelen, s megelőlegezi azt az igazi Kegyelemet, hogy az isteni Létezés minden emberlény előtt, a saját Hitének és észjárásának megfelelően nyilvánuljon meg! Mivelhogy ez nem csoda, hanem örökérvényű, felsőbb szabály.

CSAK ÓVATOSANI!

Lépjünk hát kissé előbbre. Ne túlságosan nagyot, mert ezen a szinten a bukás és buktatás lehetősége már igen nagy.

Mindazok számára, akik az adott, saját tájegységükben, avagy a családjuk körében hagyományosan megtalálható Hinek megfelelő isteni dimenziók megjelenését begyakorolták, (vagyis megannyiták azt, hogy számukra például a Kozmikus Szeretet avagy a Szentlélek milyen érzetekkel jelenkezik), a bennük ilyenformán kialakult és beéledt érzetek alapján ezután következetesen képesek lesznek felismerni, hogy környezetükben vagy testükben melyik isteni vagy angyali lény van éppen jelen. Akik pedig ezt már biztosan gyakorolták, kétséges élet-

helyzetek, problémák, s főképpen önzetlen segítségnyújtás esetén, a Hitüknek megfelelően megnevezett négy Legfőbb lényt egyidejűleg is meghívhatják. E négy Legfőbb lény igen szereti egymás társaságát, helyesebben: a Kozmikus Szeretet, az emberiség lelki Ujve (az Igazság Lelke) és a Kozmikus Valóság rendkívüli erővel vonzódnak Istenhez. Még helyenvalóbban: a Kozmikus Szeretet erőteljesen vonzódtik Istenhez, a Kozmikus Valóság minden korban a Kozmikus Szeretet mellett áll, s az Igazság Lelke mindenütt jelen van, ahol ember él a Földön, vagyis ahol ember Hívására megjelenhetnek.

Az Ő dolguk az Áradás. Vagyis Ők mindig VANNAK! Öntszelgő emberi kifejezési módunk alapján képezzük csupán, hogy mi „hívhatjuk” Őket. A Valóságban mindig, mindenütt jelen vannak, s csupán gyarló emberi kis éntünk megnyilvánulásai blokkolhatják le jelenlétüket. Vagyis a „Hívás” nem jelent egyebet, minthogy saját, szabad akaratunkból, tudatosan átengedjük magunkat Nekik. Isten, a Kozmikus Szeretet, a Szentlélek és a Kozmikus Valóság sokszor hívás nélkül is vonzódnak egymáshoz, s ha egyszerű emberi hívásra megjelennek, nagyon gyakran húsz percig, fél óráig is az emberi testben maradnak, hogy gyógyítgassák azt, s erőt adjanak neki, földi küzdelmeihez. A meghívásukat ki-ki maga kell, hogy kérje, s ehhez csupán egy megfelelő, kinek-kinek Hite szerinti rövid és frappáns versikére van szükség, melyben csupán a Lényeknek kell szerepelnie. Őket bámmikor, bámmilyen formában meghívhatjuk, ha Másokon szeretnénk segíteni. De az önzést lehetőleg mindig kerüljük el! Ha valaki már egyenként ismeri és begyakorolta az isteni Kegyelem lényének, saját testében érzékelhető érzés-változásait, egyidejűleg mind a Négyüket hívhatja. Nem garancia, hogy egy-egy ilyen személyre szabott, együgyűnek tűnő versike iskolai tanulókön, feleltetés előtt esetleg segít, de ilyen, vagy ehhez hasonló, műtét előtt, operáló orvosprofesszornak sem árt magában elmondani! Mert egy praxis sikere, vagy sikertelensége is függhet ettől!

Példa arra az esetre, ha valaki, önmaga nem tudna ilyen kitalálni, vagy saját szavaitval megfogalmazni: példa a közép-európai, keresztény hitet véve alapul. Alábbi, vagy hasonló rövidségű, s a Lényeket tartalmazó pársor után, a meghívottak, átlagosan hat másodperc alatt megjelennek:

„Hívom az Atyát!

Hívom egyszülött Fiát!

Kérlek, Szentlélek, segíts!

Szűz Mária jöjj el!”

Amint arról szó esett, ezen isteni lényeknek minden egyes „komoly” Hibben megtalálható a megfelelőik, akiknek fellelését az illető Hit gyermekének szükséges szorgalmaznia! Heti egy napos bőjt és hűsmentes étrend esetén a jelenlétük érzése sohasem késik!

A kereszténység „szűkebb” körén túlmenően, mások Hitet is kielégítő-heti a következő változat:

„Hívom a Kozmikus Valóságot!

Kozmikus Szeretet jöjj el!

Hívom a Szentlelkét!

Istenem, jöjj el!

KEDVES OLVASÓ!

Érthető módon, az Embert körülölelő intelligens Világok közül, ez idáig csupán a Szeretet erőivel foglalkoztunk, s a radiesztezia hátterületeivel kapcsolatos munkáinkban egyebekre nem is lennénk kíváncsiak.

A Szeretet mellett Hitet tett energiák (emberközeli intelligenciák) vizsgálata nyilvánvalóvá tette, hogy Esetükben általában ismert misztikus és szimbolikus ábrázolási módokhoz jutottunk. Ok mindannyian az emberi faj felett diszponáló, bennünket szeretettel irányítgató, s nálunk összehasonlíthatatlanul tágabb látókört (s ha szabad ezt a kifejezést alkalmazzunk): élő organizmusok távoli dimenziókból levetülő tükröződései. Amit tehát érzünk, látunk, tapasztalunk és lerajzolni - szimbolikus - képesek lehetünk, nem maga az intelligens Jelenség, csupán annak valamiféle „képrázata”. Mégpedig annak megfelelő képrázata, amit számunkra a Materia hátterületei, egy-egy adott hit-területen - okulásképpen - átengednek!

Élnek Ők, s alakítják emberi sorsunkat, s persze koránsem olyan messzeségből, mint ahogyan azt ennek alapján képzelnénk, avagy vélhennék. Hiszen a négy, hat, hét, kilenc és tízenkét dimenziós terek ugyanitt vannak, de mi ezeket fel nem foghatjuk, s mi ennek a Hátértalanságnak csupán igen-igen leszűkített, háromdimenziós „plakátragadványai” lehetünk.

E Dimenziók érzékelnek, látnak, „tudnak”, s „akarnak” bennünket, hatnak is ránk, miközben mi legfeljebb annyiban érzékelhetjük ezt, mint

amilyen mértékben az utcai plakát érzékelheti az őt olvasgató, előtte álló embert. Ebből pedig mi sem következhethet jobban, mint az, hogy az utcai plakátról az előtte álló ember akkor is képes a rajta levő összes információt leolvasni, ha a plakát erről mit sem tudhat, s fizikálisan sokféleképpen hatni képes erre a plakátra, mégha az a maga módján tiltakozna is ellene.

Ezen isteni lények levetült megjelenési formáit, emberközeli tükröződéseit megismerve immár nyilvánvaló lehet, hogy valójában miért nem szükséges az anyagi létsíkot feleslegesen zavarnunk, s miért nem szükséges az ősprincípiumokkal való feltétlen kapcsolatfelvételle törekednünk. Hiszen érthetővé vált, hogy a Felettük diszponáló, Magasabb lények is közvetlenül körénk rendeződnek, s a Szeretet jogán, bármikor hívhatóak. Miért bolygatnánk hát azokat az anyagi lényeket, akik amúgy is velünk, az Emberré válásunkkal vannak elfoglalva?

Fontos, hogy e Dimenziókat ne csupán baj, tragédia, pánik esetén keressük - mint ahogyan azt ez idáig is főképpen tettük -, hanem akkor is, amikor éppen mértékünk az Öröm. Annál is inkább szükséges lenne ez, mivelhogy e felsőbb dimenziók világát nem csekély részben az emberi világunk gondolati energiái, örömei és bánatai éltetik. Mert az emberi gondolat energiái olyanformán hatnak e Világokra, mint a magfizióis folyamatok egy atomerőmű belsejében. Tetszésünk szerint alakítjuk hát e felsőbb Világok energiaszintjét és lehetőségeit, s ezzel - tragikusán - éppen mi magunk nem vagyunk tisztában!

Ebből következik, hogy a Szeretet energiái csupán akkor jöhetnek mozgásba, s csak akkor hathatnak vissza emberi fajunkra, ha ezeket az energiákat a mi örömeink és földi gondolataink hozzák mozgásba, s a mi saját jó érzéseink, boldog pillanataink gerjesszük. Ám ha az emberi agy - katalizátorként - naponta kizárólag a gonoszágót, félelmet, szorongást, buktató harácsolást és irigységet képes leképezni, akkor érthető módon ezek a démoni energiákat erősítgetik.

„Mindem gondolatodat számonkérni!” - figyelmeztetnek bennünket az Időtlen Bölcsesség üzenetei, s ez duplán is igaz. Először is ilyenformán, vagyis hogy a saját emberi jövőnket alakítja minden megfogalmazott emberi gondolat, másodsorú pedig azon egyszerű oknál fogva, hogy ősprincípiumi szinten, s az éteri auráinkban minden egyes gondolatunk elraktározódik, hogy életünk végén bőven akadjon szégyenkezni valónk.

Ilyen alapon, emberi fejlődésünk táplálói a mindenkor emberi gondolataink, vagyis folyvást alakuló Sorsunk kovácsai MI magunk vagyunk! Az anyagi Létezés, s a Róla nyert információhalmaz e szerény munká-

val - amelyet kezében tart a Kedves Olvasó -, korántsem lehet teljes. A vízöntő korának éveiben folyamatosan, sokkal több, pontosabb és használhatóbb információ lep majd el bennünket.

Ne feledjük, hogy a Gonoszság haderőinek többsége is az angyalok (bukott angyalok!) Rendjéhez tartozik! S valamennyi emberi Hívás, részükéről szintén Megnyilvánulást eredményez!

Amint a Kedves Olvasó érzékelhette, az e könyvben szereplő információk megismeréséhez nem szükséges semmiféle praktika, avagy mágia. Ehhez egyébként sem szükséges, minthogy nagy figyelemmel végezzük testünk templomának újjáépítését, állagának jobbítását, s e Hívás-érzerek tanulása során sohase hanyagoljuk el *Paul Brunton* egyetlen, elfogadható módszerét, a heti egy napos teljes bójitel történő szervi érzékenyülést. S mint ahogyan közismert lehet, ezzel a módszerrel *Paul Brunton* többet tudhatott meg Egyiptomról, mint az egyiptológusok sokasága. Engedjük tehát, hogy e Dimenziók, mint érzékeny hangszeren, rajtunk játszani legyenek képesek, s számunkra továbbadhassák, ami már átadható! S ne rágódjunk azon, hogy e Tudásra mások, önszántukból, nemigen óhajták érzékenyíteni önmagukat.

Legyünk hát alázatos eszközei egy olyan Fórumnak, amely naponta megnyilatkozni igyekszik, de amelyre - valami oknál fogva - mi még nemigen tartunk igényt!

E munkából talán kiderül, hogy bár Isten az Embert a saját képmására teremtette, e képmás nem itt a Földön keresendő! Mert az ATYA, az egy élő Isten, nem valamiféle csillogó szemű, kaporszakállú öregúr. Hiszen Ő, egészen más kiterjedésben, tágasabb, honosabb, szebb és tökéletesebb dimenziókban él. Isten az Embert saját képmására teremtette, de az Ember világa nem ez a primitív földi világ! Merthogy az Ember egyáltalán nem azonos azzal a romlandó földi porhüvellyel, amelyben rövidke földi tartózkodása alatt, mint földi járművében, tengődik, kínlódik és él. Aki számára e mondatok sértőek lennének, maradjon meg abban a sajátos tudatban, hogy ő maga azonos azzal a primitív földi ösztönlénnyel, akit a saját tökéletlenségében folytató a gyomor, szem, száj és az ott ingere vezérel, de „fietalkotásaival” lehetőleg ne támasszon falakat mások előtt!

Emberre válásunk folyamata főképpen nem a Földön zajlik, csupán e folyamat érdekében, a Föld-nevű színpadra, játszótérre, iskolára az emberi léleknek feltétlenül szüksége van. Ilyen alapon pedig valahol, mi emberek, mindannyian a Föld, a Nap, az Angyalok, a Koszmikus Valóság, a Koszmikus Szeretet, a Koszmikus Energia, az Idő, a Tér és Isten gyer-

mekei és partnerei vagyunk. Részesei a Teremtésnek: szükséges tehát, hogy ezt ne tehertelen, ide-oda vetődő, élettelen tárgyakként, vergődve, és főképpen pedig ne siránkozva éljük meg! Mert az eredendő bűn nem egyéb lehet, mint amikor valaki nem kívánkozik vissza őshazájába, azon felsőbb Dimenziók közé, ahonnan őt nagy szeretettel újábra bocsájtották - s ahová visszavárják!

A LEGSZERENCSESEBBEK

Közülünk a legszerencsesebbek azok, akik a Föld-nevű színpadunkon a legtokéletesebben képesek azonosulni földi szerepkörükkel, s miközben elkerüljük a két véglelet: az önhiten materialis és túlzottan misztikus tévutakat, saját szabad akaratukból a Szeretet égiszé alatt képesek - bármiféle szerepkörben tevékenykedni.

Röviden megannyulhattuk, miképpen lehet az angyali Létezés lényével a kapcsolatot felvenni, s rájöhetünk, hogy erre egy átlagos, dolgát végző embernek semmi szüksége nincsen, merthogy az angyali dimenziók amúgy is rajtunk, s az emberre válásunkon dolgoznak. Mégpedig nem csupán „látástól-vakulásig” teszük ezt, hanem egyvégében, nappal és éjszaka, egyaránt. Másrészt az erőnkön és tehetségünkön felül szorgalmazott kapcsolatfelvételnek azért sem lehetne minden tekintetben üdvös és jogos magyarázata, mivelhogy a kapcsolatot az angyali Létezés felől dolgozó isteni Szférákkal is, (közvetlenül) felvehetjük.

Szüksítünk hát a „legszerencsesebbek” körét! A legszerencsesebbek tehát azok, akik ezek után el fognak zárkózni az isteni Szférák öncélú hívogatásától is, mégpedig azon egyszerű oknál fogva, merthogy ki merik jelenteni: számukra untilg elegendő a saját vallásos érzületük, s a bennük az idők során kialakult Hit. Mivelhogy ők tökéletesen tisztában vannak azzal, hogy az isteni dimenziók meghívására, százféle formában, minden vallás liturgiájában, s minden igényt kielégítően, számtalan, írásba foglalt imádkozás között válogathatnak. Ha pedig az írásba foglalt, szentesített szövegekre hagyatkoznak, bizonytalanként elkerülhetik mindazokat a tévutakat (Önzés, gőg, becsvágy, bármiféle érdek, ártó szándék vagy mágia), amelyeknek a gondolatainkba szövögetése - mégha ki sem mondjuk -, felettébb elszomorítaná a Szeretet isteni lényét (s ezt gyakorlatilag önmagunk szinte észre sem vesszük).

Jegyezzük hát meg: az isteni és angyali lényeket önző érdekből, kíváncsiságból, céltalanul, határozott mondanó nélkül, s pusztán „vice-ból”, hivatgatni nem szabad! Nekik aztán igazán megvannak a megfelelő eszközeik arra vonatkozóan, hogy a felesleges mozgósításuk és felöltött hivatgatásuk esetén - a Szeretet jegyében -, az ösprincípiumonkon keresztül, egy-egy emberlénynek figyelmeztető üzeneteket küldjenek.

Ez utóbbi megjegyzés korántsem arra utalna, hogy ennyi fellazulást követően ismét kialakuljon bennünk a görcs és a félelem! Dehogyi! A különféle Dimenzióknak, a Szeretet égítsze alart, partnerkénti szükségességs összedolgozni! Utóbbi megjegyzés csupán arra vonatkozna, hogy amikor az angyali és isteni dimenziókhöz fordulunk, szándékaink tiszták, megfontoltak és értelemmel élők legyenek, s Hívásunkban lehetőleg ne szerepeljen az önzés. Igen eredményes, ha e Hívást, valamennyi esetben, Mások érdekében vesszük igénybe.

A IV. ÉVEZRED ÉLELMISZERIPARI MÉRTÉKEGYSÉGE: A KOZMIKUS SZERETET...

Addig még van legalább ezer évünk. Ne kacagjunk hát ezen, hanem próbáljuk megérteni ennek mélyebb lényegét.

Vajon milyen is lehetne a IV. évezred élelmiszeripari mértékegysége, amikor is a mai, tisztán materiális gondolatmenetnek immár ímragja sem lesz?

Abban a távoli jövőben a kalória és a Joule szóba sem jöhetnek már, s a Napfényenergia sem azt fogja jelenteni, amit mi értünk alatta. Természetesen az akkori lényünk értetlenül és elképedten fog emlékezni a mi jelenlegi „ős kori” primitívségünkre, s a tudomány ma ismert összes „eredményein” valószerűleg nagyot fognak kacagni. Mert akkorra már tudni fogják, hogy *Andersen* a mesében jóval közelebb járt az Igazsághoz.

Annai bizonyos, hogy a III-IV. ezredbéli élelmiszeripari mértékegységnek feltétlenül energiafeleségnek kell majd lennie, s bármily fur-

csának tűnhet napjainkban, erre csupán a Koszmiikus Szeretet-energia tünik alkalmasnak.

Nézzük meg néhány példával, mit is jelenthet ez:

Mennyi az éret gyümölcs Koszmiikus Szeretet-energia tartalma? Összegezzük: A Természet nevelgette - márpedig a Természet tudja, mi a dolga -, a Napfény érlelte - s annak szeretteljes munkájában, gyümölcs esetében, még sohasem csaldódtunk -, éret állapotában a fa adta át természet nekünk, hogy a gyümölcs illatos húsból szabadítsuk végre ki az élő, csiraképes magot. Mindezeket összeadva, az éret gyümölcs Koszmiikus Szeretet-energia tartalma meglehetősen magas.

Mennyi lehet egy gyermek által letépkedett, s izzadt kezecekéjében gyűjtögetett, kókadó virágcsokrocoka Koszmiikus Szeretet-energiája? A Természet alkotta, nevelgette, a Napfény és a meleg csalogatták elő, a méhek is örültek neki, amikor mézéért körülzengték, s végül örült a kisgyerek is, amikor meglátta őket.

A lelkiileg tiszta kisgyermeknek még tiszták a gondolatai, s örömmel vette birtokba a virágokat, hogy hozzátartozóinak örömet szerezzen velük. Vagyis az általa gyűjtögetett virágcsokrocokának a Koszmiikus Szeretet-energia tartalma tán még nagyobb, mint amekkora az éret gyümölcs esetében értelmezhető volt. S nem keveredhetett bele a pénz, számitó észjárás, haszon és negativitás...

S vajon mekkora lehet ennek alapján egy IV. évezredbeli sertés-májkrém konzerv Koszmiikus Szeretet-energia tartalma? Összegezzük:

A malacot ólba zárták, naponta moslékot adtak neki. Sokan voltak összezárva, hogy „jobban hízzanak”. A gazda ugyan nagy-nagy szeretettel nézegette őket, de felmerülhet a gyanúja annak, hogy lelki szemmel talán nem is a szép süldő-malacokat, hanem talán már a kocsonyahúst, vagy az akkori, legújabb magyaráz forintokat látta. A sertéseket levágás előtt összetereleték, idegen közegbe, durva bánásmóddal, majd szál-líójárműbe kerültek. Érezheték vesztüket, nem kaphattak többé enni és inni. Ámde ők nem akartak meghalni! Pedig a Halál szaga lassan megérkezett, s elárasztotta őket a vágóhid asztrálhulladék-légköre. Immár pontosan tudták, mi vár rájuk. Eljött a gyilkos pillanat, s miközben a mézszárosmester a gyilkolás pillanatában szinte figyelme sem méltatta őket (darabáru voltak a hosszú sorban), helyette tán éppen arra gondolt öles közben, hogy az értük kapott pénzt miképp fogja felhasználni. Ám a konzervbe zárva már ott volt az izzadva dolgozó kohász és a lemezhangermű dolgozójának cigaretaszagú gondolarvilága, a köpések energiatartalma, a főnökkel folytatott viták, a koránkeles lehe-

telensége, a feszített munkatempó és a pénzkeresési lehetőség kényszere, s ott volt a konzervet szállító munkások mechanikus tevékenysége, a konzerv felárazása, eladása, s a konzervnek, mint „értéknek” hazaszállítása a háziasszony által. Otthon pedig: mit egyen a gyerek, aki már megint rossz jegyet hozott haza az iskolából?...

Nos, ezek után adjuk hát össze a sertésajktrém-konzerv Szeretet-energia tartalmát! Mennyi jött vajon össze a nagy-nagy „belélt” szeretetből? Hát, ... Ennyit Nullát ne rajzoljunk, mivelhogy az állítólag nem jelent semmit. A többit pedig a Kedves Olvasóra bízom, s többé nem kérdés a kérdés: használható mértékegységet találunk-e a jövőbeni ember számára...

AZ ISTENI DIMENZIÓK ASZTRÁL- TÜKRÖZŐDÉSEINEK HARTMANN-HÁLÓRA VALÓ HATÁSAI, AMENNYIBEN ŐKET EMBERLENY HÍVJA

E témakört szigorúan tudományos vonatkozásban, s kizárólag az emberi faj érdekében végzett kutatómunka kereteiben szabad érinteni!

Akik idáig eljutnak, azok emberi „nagysága” és türelmelensége immár megérett a Faust-állapotra! Vigyázat tehát, mert itt már a kíváncsiság élesztgeti a Gonoszság erőt!

Akik idáig eljutnak, feltétlenül hasonlítsák össze az ősprincípiumi és az isteni dimenziók Hartmann-hálóra való hatásainak fejezeteit!

-A. Krisztushierarchia isteni Lényegének jelenléte esetében (Krisztushierarchia=Nap) a Hartmann-háló mindkét sávjá megsemmisül.

- A Kozmikus Valóság isteni Lényegének jelenléte esetén (Kozmikus Valóság=Szűz Mária), a Hartmann-háló É-D-i sávjá megsemmisül, a K-Ny-i pozitívra vált.

- A Szentlélek isteni Lényegének jelenléte esetén a Hartmann-háló K-Ny-i sávjá megsemmisül, az É-D-i pozitívra vált.

- A Kozmikus Szeretet isteni Lényegének jelenléte esetén (Kozmikus Szeretet = Jézus = Hermész Triszmegisztosz = a bibliai Ádám), vagyis bármelyikük hívása esetén a Hartmann-háló mindkét sávjá erőteljes pozitív sugárzásra, ellenétes polarításra vált!

-Az Atya isteni Lényegének jelenléte esetén a Hartmann-háló igen nagy területen megsemmisül!

HOZSÁNNNA NÉKTEK, KÁROLY, BOZÓKI, MÁRAY, ZSASSKOVSZKY, HOZSÁNNNA NÉKTEK, ORSZÁGOS LITURGIKUS TANÁCSI

Ha így van rendjén, akkor felkiáltójelet utána, s a végén: AMENI! Ám ha valaki mégiscsak felvetné, hogy „bocsánat, de ez azért talán mégsem járja, akkor a cím végére felkiáltójel helyett kérdőjel fog kerülni...”

Mert ugyan honnan tudhatta volna bármelyikük is, hogy világvallásoktól függetlenül a legszentebb számok körébe tartozik a 3, 7, 9, 12, 18, 54 és a 108? S még ma is lehet olyan elvakult egy keresztény főpap, hogy ne vegye észre: a Rózsafüzér, az Olvasó és a keleti vallások hasonló eszközei, a felfűzött gyöngyök, magocskák, megkötött csomók, s a kötelező imák számai messzemenően megegyeznek. S amennyiben erre bármelyikük is esetleg mágiákat emlegetne, hát a legsűrűsebben ki kéne dobantania a saját Hite 108 avagy 54 tagból álló Olvasóit, Rózsafüzereit és ősi szent szövegeit.

A régebbi korokban - s ez nem babona! -, szigorúan véve valamennyi szent szöveg, zsoltár, liturgikus mondat és mantra, a szótagek és szavak számát illetően követelmény volt, hogy végeredményében osztható legyen kilenccel, mert hogy a kilenc az alapvető isteni hármasság legemberibb megnyilvánulása. S ha kilenccel nem is, de egy szent szövegnek hárommal feltétlenül oszthatónak kell lennie. Ennek helyt adva pedig már nem késbhet sokáig az az ökümenikus zsinat, amely eme ősi elvnek megfelelően, az érvényben levő szent szövegeket, világszerte felüli fogja bírálni, s nem késbhetnek azok a fordítók sem, akik majd e szövegeket, a liturgiának is és a nemzet nyelvének megfelelően is, eszerint fogják megfogalmazni és átírni. Készüljünk fel arra, hogy ez a témakör: folyton izzó parázs!

Mégis, szinte „megelőlegezve”, próbálkozzunk, miképpen leheme a szent szövegeinket, ezen ősi kívánalmaknak megfellelenni:

MI ATYÁNK

A szavak száma:

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy,
szentellessék meg a Te neved:
jöjjön el a Te országod:
legyen meg a Te akaratod,
amint a Mennyben, úgy a Földön is.
Mindennapi kenyerünket add meg nekünk,
és bocsásd meg vétkeinket,
miképpen mi is megbocsátunk
az ellenünk vétkezőknek:
ne vígy minket kísértésbe,
de szabadíts meg a gonosztól!

Ámen

$\frac{1}{54}$

Mert tiéd az ország,
a hatalom és dicsőség -
Mindörökké

4
4
 $\frac{1}{9}$

ANGYALI ÜDVÖZLETT

Üdvöz légy Mária! Kegyelemmel teljes, az Úr van Teveled,
áldott vagy Te az asszonyok között és áldott a Te méhednek
gyümölcse, Jézus.
Asszonyunk, Szűz Mária, Istennek szent Anyja,
imádkozzál érettünk, bűnösökért, most, és halálunk óráján.

Ámen

$\frac{1}{36}$

A SZENTHÁROMSÁG DÍCSÉRETE

Dicsőség az Atyának, Fiúnak és Szentléleknek,
miképpen kezdetben, most és mindörökké. Ámen.

6
 $\frac{6}{6}$
12

142

IMÁDÁS A SZENT ÓRANGYALHOZ

Isten angyala, szent órangyalom, reád bízott engem
az égi irgalom. Világosíts, őrizz, vezérelj
és kormányozz e napon! Ámen.

7
6
 $\frac{5}{18}$

Órangyalom, szívből kélek,
Légy vezérem, amíg élek!
Ments meg engem bűntől, bajtól,
Ne hagyj el a halálomkor!
Mindig jóra figyelmeztess, s
Úgy vezess a jó Istenhez!

Ámen

$\frac{1}{27}$

A SZENTLÉLEKHEZ

Ó alkotó Lélek Jöjj el. És szívünk, lelkünk töltsd el
Te alkotád a szívet, hozd nekik bő kegyelmedet.
Kit úgy hívunk: Vigasztaló, kit ad nekünk az Alkotó,
Te élő forrás, égi láng,
Szent kenet, égből, szállj le ránk!

38

Te hét ajándok kútfeje, Atyánk kegyelmes jobbkeze
Az Úr erős ígérete, sugalmas alkak ihlete.
Gyűjtsd meg szemünknek fényedet, és szállj szívünkbe, Szeretet.
Ha testünk gyarló, s lankadunk, légy mindig éber gyámolunk!

31

Add, ismerjük meg az Atyát Teáltalad és egy Fiát.
És kettejüknek Lelke, Te, örökre légy lelkünk hite!
Az Istent áldjuk: jó Atyát, s ki felkelt sírből, szent Fiát,
S a Lelket, szívünk vigasztát, most és örök időkön át! Ámen.

$\frac{39}{108}$

X

143

Szentlélek Isten, szállj reánk, elmét derítő tiszta láng.
Öntsd lelkeinkbe, melyet megszenteltél, kegyelmedet.
Kit Isten, mint Vigasztalót, nekünk ajándokul adott,
Minden javak bő kútféje, lelkünk világa, s élete.

28

Te hét ajándok Istene, az Úr hatalmas jobbkeze,
Te, kit nekünk ígért az Atya, nyelvünk kenetdús szózata.
Érzékeinkre fényt derítés, kebelt erényre fölhevítés,
Testünk erőtlenségét védjétek magas kegyelmeid.

28

Kisértésekben el ne hagyj, szívünkbe békeséget adj,
Légy utainkban fővezér, s ne éjje népedet veszély.

Ó add, ismernünk az Atyát, és egyszülötte szent Fiát,
S Téged, ki Tőlük származol, valljon mi ég - s földön honol.

35

Legyen dicsőség, ó Atyánk, Neked, s kiől megváltatánk:
Fiadnak, a Vigasztalót áldván Veled, mint egy Valót. Ámen.

17
108

Akik pedig - ha még oly „nyitottak” is, ezek olvasán jédten rebbennek
meg, gondoljanak csak arra, hogy Jézus idejében valamennyi ilyen
szöveg, számtétekkel szigorúan kifejezhető volt.

Hogy ehhez nem érthettek mindazok, akik a történelmünk vezírvatara
közben magyarrá fordították e szövegeket -, bocsássuk meg nekik!

De ha erők megengedi: ideje lenne ennek ismeretében, a liturgikus
szövegek felülvizsgálata!

Fentiek nem sértő szándékkal íródtak, csupán példa értékűek - arra
vonatközóan, hogy a Hitekben Károlyt, Bozókát, Máryt és Zsasz-
kovszkyt fogadjuk-e el szentnek - akik e szövegeket összegyűjtötték és
lejegyezték -, vagy megpróbálunk végre gondolkodni, hogy a Szenttség
a megérdemelt helyére kerüljön...

A KOORDINÁTOR

E fejezet a „Korrekción” című fejezet után kívánkozott volna, mégis jobb-
nak ítélték ennek közreadásához e rengeteg köztes ismeret. Kérem
hát a Kedves Olvasót, fussa végig szemével ismétellen a „Korrekción”
című fejezeten!

A KOORDINÁTOR

Az anyóka a 11. stáció előtt térdelt, s imádkozott. Tegnap is itt találkozt-
unk, s az elmúlt héten is.

Amint elmentem a háta mögött, csendesen megkérdezte, hány óra
lehet. Tegnap is megkérdezte, s az elmúlt héten is. Merthogy neki, még
besötétedés előtt fel kell jutnia a kálváriadomb középső feszületéig...

Magyarország legszebb kálváriája: a Hit ritka szimbóluma. Nincs benne
semmi hivalkodó, csak egyszerűen: szép. S a középső feszületben benne
él az ATYA, az Atyának EGYSZÜLÖTT FIA, a SZENTLÉLEK és SZŰZ
MÁRIA. S miért élnek itt? Mert itt tartja Őket az anyóka meghívása: az
imádsági Ritka az ilyen feszület, különösen kálváriadombokon ritka. Úgy
tűnik, csak azokon fordulhat elő, amelyek környékén valamennyi törté-
nelmi korban éldegéltek ilyen anyókák.

Az Atya, Fiú, Szentlélek és Szűz Mária, ma is ott várják őt, s anélkül,
hogy az anyóka valamit is megsejthetne ebből, a Magasabbrendű Tudat
rendkívüli és meghatalmazott nagyköveteként, a Szeretet titkos küldé-
tését hajtja éppen végre.

Az isteni dimenziók mindig ily módon várják az anyókat, hogy pozí-
ciójában a kálvária misztériuma megerősödjék. Így várja ott az anyókákat
is: Atya, Fiú, Szentlélek és Szűz Mária, tán több, mint százezer éve.
Meglehet, hogy az isteni Küldötteknek, vagy esetleg bármelyiküknek, az
emberiség legkülönbözőbb történelmi korszakaiban, vagy egyazon kor-
szak különböző kultúráiban más és más volt a nevük, ám a pillanatnyi, s
esetleg olykor öntelt elnevezés mögött mindig is az egy élő Isten, a
Kozmikus Szeretet, az emberiség Údve, s a Kozmikus Valóság voltak fel-
lehetők. Aki ezt az utolsó mondatot nem értene:

Minden Hítnak Lényege ugyanaz, s valamennyi nép, valamennyi val-
lási közösség egyazon isteni Dimenziót imádjál! Sőt: kálváriadombok
mindig is léteztek, mégha esetleg nem is ez volt a nevük...

ENGEDJÉTEK HOZZÁM JÖNI A KISDEDEKET!

Jézus felszólítása örök érvényű, korunkban mégis ide kíváncsozik: Engedjétek Hozzá - az öregeket is! Sajnos ugyanis, az emberiség történelme folyamán első ízben, ezen az ezredvégen, s ebben a kritikus időszakban, éppen azok lelki üdve a legkétségesebb, akik immár „haza-felé” tekintgetnek.

Miután a kemény materializmus kiölte az emberekből a Hitet, avagy attól sokakat sikerrel elcsábított, ezt a Hitet, élete alkonyán, már nem mindenki lehetett képes visszaszerezni.

Különben is, ezen az ezredvégen, a kisdedekben kizárólag a Kozmikus Szeretet Krisztus-impulzusa ölt testet, s az újszülöttek azért érkeznek, hogy minél több elbűvült, materialis anyukát és apukát legyenek képesek megváltoztatni.

No és mit tehetnénk mi, felnőttek, az öregekért? Nem is keveset! Persze a hangsúly tán nem azon kéne legyen, hogy az öregek a vasárnapi, templomi istentiszteleten vegyenek, avagy ne vegyenek részt. Hanem olyankor jussanak eszünkbe eseten, kiszolgáltatott lelkek, amikor kiküldjük őket a telekre kapálni, vagy az utcasarokra hónapos retket árulni! S ha mi magunk esetleg „magunkba”-szálltunk, tegyünk hát fel egy enyhe célzatú kérdést nekik: „Papa! Miért nem sétálgat inkább egyet a kálváriadomb felé?” „Anyuka! Nem lenne kedve friss virágot vinni a templomba? Most csend és nyugalom van ott, nincs az a nagy tömeg”... Többet nem szükséges tennünk. Remélhetőleg erről a néhány célzásról a „hazafelé” ballagóknak is eszükbe fog jutni valami...

A KOZMIKUS TÉRHÁLÓK, A FÖLD- IDEGÁRAM KERESZTTEZŐDÉSI PONTOK, FE- SZÜLTEK ÉS TEMPLOMOK MÁSODLAGOS FUNKCIÓI

E fejezet jogos és illó címe lehetett volna a következő is: „Az emberi gondolatok visszahatásai az emberre”, azonban ezt is csak meg kéne magyarázni.

Mindazok a Szeretet-energiák, amelyeket az emberiség gondolatok, érzések és tettek formájában „beinvestál” a környezetébe, amennyiben ezt a Magasabbrendű felé fordulva és önzetlenül teszi, ezzel nem csupán a Magasabbrendű jól érzékelhető örömrészét váltja ki: Ezek a Szeretet-energiák rövid időn belül, kamatosul visszahatnak az emberiségre.

Ennek hatása kiváltképpen jól érezhető az olyan napokat követően, amely napokon érzésekben, szeretetben és imádságban valamiképpen összefog az emberiség, vagy annak egy része.

Az a Szeretet-energia, amelyet ilyenformán a Magasabbrendű szolálatába állítottunk, visszahat testi és lelki valónkra, sőt még azokra az embertársainkra is, akik ezt esetleg „nem így gondolták”. Vagyis ezen a módon még a legádázabb bűnök és legnagyobb ostobaságok is némiképpen veszítenek hatásukból és blokkolódnak.

Az a Szeretet-energia, amelyet gondolati, érzelmi vagy cselekvő-energia formájában, az asztrálér érintésével a mentális dimenziókba küldünk, a befolyásolhatatlan, tértálos szerkezetű föld-sugárzások kiemelt fontosságú „sompontjain, a felszentelt Föld-idegáramok keresztteződési pontján, valamennyi „elő” kegyeleti tárgyon, feszületeken és templomokon keresztül sugárzódik vissza az emberiségre, a fizikai dimenziókba.

Szükséges volt megemlíteni, hogy ezek az energiák - az emberiség részéről - az asztrálteren át jutnak el a mentális dimenzióig, hiszen ennek közvetlen lényege, hogy ilyenkor a folyamatosan részt vállaló embertársaink ösztönenergiái, mintegy: a lépcsőn felfelé pattozva alakulhatnak át „érelmi energiákká!”

Azok a - hazánkban - közismertebb napok, amelyeket követően a visszahatató Szeretet-energiák a jelzett helyeken és tárgyakon keresztül - hitek-től függetlenül - szeretesugárzódnak a tájban az Ember felé, a következők: karácsony szentestéje, augusztus 20-a és Pünkösd napja. Ugyanez más és más népeknél, más és más hitek esetében, s más és más napokon is éppen

Ilyen koncentráltan előfordul, s ilyenkor a bárhol beinvesztált szeretet-
regés a világ minden részén, egyéjségesen sugárzódik szét.

Sajnos alig igaz ez a Szilveszter éjszakájára - legfeljebb annak
elérékenyültebb pillanataira-, s alig igaz ez a nagy csindratáival „jegyzet”
ünnepekre, amelyek koronként más és más kisebbség pártoskodó
ünnepeit jelzik. Es sajnos megjegyezni szükséges, hogy a Hűsvét Öromteli
ünnepe is a legteljesebb mértékben és tökéletesen lerontja - e szempont-
ból - a mértékelen szeszfogyasztás és a disznóhús-zabálatás idétlen
kényszere és lidérc-energiája.

Röviden és ismételen foglaljuk össze e tüneményes kozmikus program
lényegét: Amennyiben az ember BÁRHOL a világban szeretet-gondolatot,
szeretet érzést vagy cselekvő szeretetet enged meg önzetlenül magának,
ez az energia, ADDOTT PONTOKON keresztül, szinte nyomban visszahat
az EGÉSZ emberiségre, s e folyamat napokig is eltarthat. E sorokkal
egyidejűleg a világ legjobb transzformátoros elvét ismerhetjük meg, mivel
hogy a folyamat nemhogy veszteség nélküli lenne, hanem szinte önger-
jesztő, s ilyenkor az emberiségre a beadottnál jóval intenzívebb szeretet -
energia hat vissza.

Hogy ez az energia meddig hat, az csupán attól függ, milyen intenzitású
volt az a szeretetregés, amelyet az ember hajlandó volt áldozatképpen
felajánlani.

MÉRT?

Miért hever romokban a szentbékállai Merkúr-orákulum és miért
pusztult el a vörös-kövári stonehenge? Miért feledtük el Jupiter haj-
dani szentélyét és miért veszett oda az az emberiség nagy része a
Vízözönkor? Miért dőltek romba világsszerte az általunk feltárt
„ismeretlen eredetű”, ősi kultúrközpontok?...

Nem volt elegendő figyelmeztetés Atlantisz elsüllyedése, az
emberiség, ezt követően, újult erőre kapva folytatta az asztrálmágiát,
s megtanulta, miképpen lehet fondorlattal belepni a Föld-idegáramok
megszentelt rendszerébe, s miképpen lehet azon keresztül, koncent-
rált romboló-energiát küldeni a világ bármely, tetszőleges táján lévő
szellemi centrumába, vallási központjába és templomába. S azt a
Rendszert, amelyet a Magasbrendű kezdettől az Örom fogadására
rendelt, s ugyanennek a szeretesugárzásával bízott meg, az emberiség

ilyenformán a Gonoszság szolgálatába kényszerítette. Emiatt
súlyosan megbillent annak a kozmikus Mérlegnek a serpenyője, ame-
lyen az emberiség mindenkori értékét méri. S a magasabb dimen-
ziók kénytelenek voltak a gonosszá vált atlantisz-korabeli lelkek -
vagyis az akkori emberiség - részére megrendezni a Vízözönt, az
önmaga változtatására képtelen atlantiszi fajt pedig a homo-sapiens
faja váltotta fel.

S miért érdekes ez? Mert jelenleg szinte ugyanit tartunk, s „viselt
dolgaink” lassacskán szükségserűvé teszik az újabb váltást, amely-
nek során a homo-sapiens fajtát felcseréli majd valami MÁS, amelyről
mi csupán annyit tudhatunk, hogy ez a valami a vízöntő-korszak
emberi faja lesz.

MONDD, TE KIT VÁLASZTANÁL?

Felmerülhetne a kérdés, hogy amennyiben módunkban állana, melyik
:ingyali - Uram bocsá! - iseni lényt választanánk evilági partnerül, földi
:irtsunkul, vagyis rövíden: Melyikük olyan szimpatikus számunkra, hogy
:részünkről megosztanánk Vele emberi testünket?

Nos, feljtsük el az ezirányú esetleges igényeinket! Nem mi választunk
ugyanis: Ok választanak!

Pontosan tudják, hogy saját, szabad akaratunk függvényében, me-
lyikükre éretünk meg, s melyikükre támaszthatnánk egyáltalában
igényt.

Ha pedig ennek alapján már beleerreszkedtek földi, fizikai testünkbe,
földi észjárással egyszerűen képtelenség különválasztani, hogy ezek
után vajon melyik gondolatunk a sajátunk, s melyik származhat esetleg
fölkük.

Kezdenben, választásukkor kritérium lehet a gondolati minőségünk, s
különösképpen annak STABILITÁSA. Ha pedig ez megfelel igényeinknek,
:ikok mondhani: „átveszik a vezérlést”.

Ezek után pedig a saját, szabad akaratunkból elkövetett igen nagy bak-
:öves, fatális tévesztésünk szükséges ahhoz, hogy „csalódva bennünk”,
:odahagyják fizikai testünket, amely azonban ezt követően már sohasem
: lehet „üres”: Mivelhogy a Szeretet által odahagyott élő emberi testeket
igen nagy előszeretettel veszik birtokba azonnymban a Gonoszság erői.

Arányokról beszélni talán még vakmerőség lenne. Annnyi azonban mégis megállapítható, hogy az ősprincípiumi, angyali, isteni (és démoni) dimenziók, élő emberlényekben, mint elevenen ható energiaközpontok érvényesülnek. Ez idáig a Napot kettő, a Holdat egy, a Vénuszt egy, a Szaturnuszt egy, az Uránuszt egy, a Neptunt egy, a Plútót egy, s az emberi asztráivolument két élő földi emberben sikerült fellelni, isteni és démoni dimenziókról pedig inkább ne is essék szó...

Azok az ismeretlen Törvények, melyek a kozmikus történéseket is vezérlik, igen mélyértelmű és már-már „emberi” vonatkozásokra mutatnak rá:

Amikor Uránusz földi, festőművész-szolgáltató betegségei sokasodásával véglegesen ágynak dőlt, Uránusz - egy akkoriban külföldön tartózkodó fiatal művész szemlélésében - szinte azonnal kijelölte újdonsült földi képviselőjét. S mire az idős, beteg művész befejezte földi pályafutását, a fiatal Magyarországon találta magát, hogy rajta keresztül Uránusz angyala töretlenül folytathassa feladatát.

ÉS AZ ÖSSZES VALLÁSOK SZENTJEI?

No és az összes vallások szentéletű és szentté avatott hajdani hívei, akiknek világszerte szobrok állított az emberiség, s akikhez általában imáinkat mondjuk?

Ők valóban szentek, ma is élő karakterek, ámde nem a hét ősprincípium száz százalékos tisztaságában.

Vagyis bármely világvallás szentjei olyan egyéni karakterrel rendelkeznek ma, az angyali létsíkon, amely karaktert és jellemképet az illető szent, még életében, megvalósított. S ennek alapja szintúgy az ősprincípiumi felosztási!

A példának okáért tehát: amíg az egyik közismert szent mai sugárzása és rezgésképlete az általa életében megvalósított nyolcvan százalék Jupiterből és húsz százalék Marsból áll, addig a másik harminc százalék vénuszi, harminc százalék jupiteri és negyven százalék szaturnuszi rezgéskeplettel jelenkezik, s a harmadik hetven százalék Szaturnuszt és harminc százalék Merkúrt tartalmazva érzékelhető.

Önmaga száz százalékos tisztaságában ez idáig három szentéletű embert sikerült beazonosítani: A nagy *Chandi* és *Gül Baba* a Nap, míg *Szent Klára* a Hold aláztatos szolgálói voltak.

ARÁNYOKRÓL

Ha bárki itt a Földön hittel, szeretettel és önzetlennül nyitogatja az angyali és isteni dimenziók kapuit, ezzel mintegy nyolc olyan ember levékenységet képes leblokkolni és energiáikat felemészteni, akik éppen nem ezt teszik, hanem a Gonoszság szolgálatában állanak.

Ugyanez fordítva is igaz: Az ilyen embert a Gonoszság nyolc embere képes csupán „kompenzálni”, s kilenc ember szükségessé ahhoz, hogy őt „hatástanítsák”. Természetesen ilyenkor a Magasabb dimenziókba bevitt szeretet-energia nem vész el és nem kompenzálódik, s ha bele-gondolunk, valahogyan illik is, hogy ilyen legyen ez az arány.

Bukfencet vetni persze előre és hátrafelé is lehet, s igen csalafnta dolog, hogyha bárki trombitát igyekszik fújni a Gonosz ellen, „előre megfontolt szándékában” észre sem veheti, s mozgalma és tetterkészége - vagy éppen képmutatása - máris a Gonosz szolgálatába állott.

Fentebbi arányok kizárólag a személyre szabott érzésekből fakadó egyyszemélyes és aktív lelki részvétel esetében igazak; ez pedig egy félelmetesen komoly Törvényre mutat rá: Emberlétünk - habár átlagos gondolatmenettel ez teljesen érthetetlen is lehet - nem csoportfoglalkozás, hanem egyyszemélyes, roppant felelőséggel járó, s egyéb más dimenziókat is értendő vállálás, személyre szabott testi-lelki és szellemi Feladat.

AZ IDŐTLEN BÖLCSESSÉG „MEMÓRIABANKJA”: AZ ŐSPRINCÍPUMI SZUPERTRANSZFORMÁCIÓ

Ha kézbe veszünk egy egyszerű, „hétköznapi” követ, amely szellemi tartalommal nyílvánvalóan nem bír, s elgondolkodunk azon, hogy vajon ahonnan ez a kő származik, ott milyen ősprincípiumi hatás érvényesülhetett, azt hihetnők, hogy csupán a képzelet szárnyaira hagyatkozhatunk. Pedig ez nem így van.

Bármely, tetszőleges (természetes alapú) közet ősprincípiumi hovatartozása, vagyis „angyali fennhatósága”, kellő aláztattal és tisztelettel, könnyedén megállapítható.

Ha bármely, általunk e szempontból ismeretlen közetert egy olyan kőre vagy tárgyra helyezünk, amelyet a Nap szellemi lénye választott megnyilvánulási helyéül, nyomban fantasztikus energiájú és szépségű folyamatok veszik kezdetüket, s az erre érzékenyült ember olyan, „nem világi” hatásokkal ismerkedhet meg, amelyekre még álmában sem mert volna gondolni. S ennek eredményeképpen a Nap szellemi lénye, az ismeretlen eredetű kódarabból előhívja azt az ősprincípiumot, akinek területéről az adott kódarab származik.

Amíg ez a „nem világi” folyamat zajlik, rendkívüli intenzitású radiesztériai változások is zajlanak, amelyek sem az emberi szervezetet, sem a Hartmann-hálót nem kímélik, s a környezet föld-sugárzásai is teljesen megbolondulnak. E folyamat cirka egy percet vesz igénybe, s ennek végétével az adott, s általunk e szempontból ismeretlen közetben megjelenik az a szellemi lény, melyhez a kő eredetileg tartozott. Ezt követően e követ földi bázisául választja, s ebben a továbbiakban következetesen érzékelhetővé válik. Vagyis az a kő, amelyikben ez idáig úgymond: „nem lakott senki”, ettől kezdve, jól érzékelhető szellemi tartalommal fog bírni, s korántsem biztos, hogy lakója a Nap szellemi lénye lesz.

Ugyanez a folyamat, emberlény kívánságára, s a Nap szellemi segítségével nélkülül is létrejöhet: arról azonban nem lehetünk meggyőződve, hogy aki e tudást önző módon használja fel, evilági, vagy elkövetkezendő életében nem jár-e „véletlenül” pórul valamilyen módon.

Nem kétséges, hogy utóbbi hatást, kellő alázattal és nagy tisztelettel, lényegesen intenzívebben lesznek képesek kiváltani azok az emberek, akik életmódjuk, élevitelük „karakterük” által, angyali vagy isteni dimenziók öntudatlan földi szolgálivá válhattak.

Minden szempontból külön kell választanunk az ember ilyen irányú „tudatos” tevékenységét az általa esetlegesen okozott, véletlenszerű folyamatoktól. Ha például egy patakot vagy egy folyót elterelnek, s a terület ősprincípiumi hovatartozása az emberi agyokban fel sem merül, akkor az ősprincípiumi tartományhatárok feltehetően rugalmasan deformálódnak, s követik a patak vagy a folyó megváltozott nyomvonalát. Ám ha valaki az ősprincípiumi hovatartozás (valljuk be, nem egészen evilági) gondolatmenetével tesz fel kérdéseket, nyomban kiderül majd, hogy a vízfolyást „eltérítették”.

Kérdezhetné valaki: mi szükség lehet erre az igen-igen elvontnak tűnő tudásra? Jöjjön hát, ami még nem volt!

Az ország legkülönbözőbb területeit járva, fura állagú közetekre figyel-

hetünk fel: bazaltba, mészkőbe, kalcitkristályokba és a legkülönfélébb „alapanyagokba” ágyazódott, ágyazott kavicsok találhatók.

Vajon miképpen lehetséges, hogy a tudvalevőleg folyóvíz által koptatott kavicsok (hiszen ez a kavicsképződés hivatatosan elfogadott magyarázata), vulkáni közetektől kerüljenek elő? Ha kézbe veszünk egy Szentbékálláról, vagy a Pilisből származó szikladarabot - amely kavicsokban egyaránt bővelkedik -, abból egy-egy kavicsot kipatintva, kozmikus kérésünkre nyomban kiderül, hogy a szikladarabból egészen más ősprincípium hívható elő, mint a kavicsból. Vagyis a szikla alapanyaga és a kavics - annak ellenére, hogy ott, helyben, mi magunk szedjük szét őket, alapvetően eltérő helyszínekről származnak! Nem szükséges a geológiai magyarázat. Azok a kővek nem természeti képződmények, hanem mesterséges, ember által alkotott közetek! Vagy ahogyan egy kedves ismerős a levelében írta: „*Sashegyi Sándor* rájött az (atlantiszi) öntött kővek építési technológiájára, saját sírköve a pomázi temetőben ezzel az eljárással készült”...

Csupán egészen röviden, két mondat erejéig: Amennyiben ősprincípiumi szupertanszformációt nem csupán a Nap szellemi lénye, hanem emberlény is kiválthat, különösebb magyarázat nem szükségesetük ahhoz, hogy ugyanerre képes lehet bármelyik ősprincípium angyali lénye is. S ehhez nem szükséges hármas égitest-együttállás egyidejű fizikai-radiesztériai hatása sem, csupán az szükséges, hogy egy olyan követ, amelynek szellemi-ősprincípiumi hovatartozása általunk még ismeretlen, egy olyan kőre helyezzünk rá, amelyiknek az ősprincípiumi tartományá általunk immár ismert.

A NÉMA TANÚ

Miután ilyenformán kideríthető, hogy a geológia eddigi büszkeségei, a „tanúhegyeink” és a „maradvány-szkláink” évszázmilliók helyett - mivel hogy mesterséges, kései atlantisz-korabeli alkotások -, többnyire az igen neveltségnek tűnő, néhányszor tízezer éves átlagelektort sem érik el, (hiszen alapanyagaik ősprincípiumi hovatartozásából egyértelműen kiderül, hogy több, különféle helyszínről lettek összehordva és egybecementálva), meg kéne keresni azt a néma tanút, amely igazolhatja a Magasabbrendű Tudás töretlen céljait.

Hazánkban ilyen hiába is keresnénk, sőt: ez világszerre „hiánycikl”.

Világszerre, közvetlenül az Atlantisz elsüllyedését megelőző évszázadokban történtek az atlantiszi őstípusú ember több hullámban történő „kítáramlásai”, s miután ilyenformán benépesítették az általunk ismert kontinenseket, ezt követően kezdtek felépíteni a világszerre olyannyira csodálatos mesébe illő kő-alkotásokat. Egy kivétellel. Ez pedig a Kheops-piramis.

A Kheops-gúlát a mai tudomány legfeljebb ha öt-hatezer évesre meri „értékelni”.

Vizsgáljuk meg a régmúlt korszakok néma tanúját!

A Kheops-gúla alsó és középső: puhább mészkököckái, a felső, keményebb mészköösorok, a belső tartó-masszívumok és a burkolólemezek alapanyagai más és más lelőhelyekről származnak, s e lelőhelyek egymástól elég távol találhatóak. Vizsgáljuk meg a Nagy Piramis alkotóelemeivel kapcsolatos egyetlen, valamire való kérdést: ősprincípiumi hovatartozásukat!

Nos, a konkrét közvevizsgálatokat, a tartógerendák kivételével, elvégeztük.

Nézzük, mit is mutat az ősprincípiumi asztrálatalom-megnyilvánulás:

- Az alsóbb kősorok puhább mészkököcköckáinak ősprincípiumi megnyilvánulása: a Nap.

- A középső kősorok ősprincípiumi megnyilvánulása: a Nap.

- A felső, keményebb mészköösorok ősprincípiumi megnyilvánulása: a Nap

- A burkolólemezek kemény, márvány anyagának ősprincípiumi megnyilvánulása: a Nap!

Az a tény, hogy a teljes bizonyossággal máshonnan származó, s elterülő „karaktereket” jelentő közetek ősprincípiumi megnyilvánulása valamennyi esetben a Nap, csupán egyféleképpen magyarázható, s egyféleképpen értelmezhető. Hiszen amennyiben legfeljebb 5-6 ezer éves lenne, valamennyi alapanyagának ősprincípiumi megnyilvánulása más és más kellene, hogy legyen. Mivel azonban valamennyi alkotója a Nap karakterét hordozza, önmaga idősebb kell hogy legyen, mint Földünk ősprincípiumi karakterfejlését! Vagyis a Kheops-piramis az ősprincípiumi anyagi Létezés kialakulása ELŐTT lett megépítve, kora pedig ilyenformán, több, mint százezer év!

Az ősprincípiumi karakterek - földi életük során - a MÁR elkészült Nagy Piramisban nyertek először főpapi méltóságot, később Beavatást, majd pedig isteni rangot, s a földi létsíkról való távozásukat

követően csilant meg először az emberi dimenziókban az ÉN-tudat fénye. S csak ezt követően, miután valamennyi ősprincípiumi karakter elhagyta a földi létsíkot, (az Őket képviselő élő istenek meghaltak), ezt követően került köztük felosztásra bolygónk egész területe, s így alakultak ki az ősprincípiumi tartományok. Csupán ilyenformán értelmezhető, hogy a különféle helyszínek alapanyagaiból felépített Nagy Piramis, úgy ahogy van, „egészben” került a Nap ősprincípiumának, mint mindenkor létező Hierarchikus Szeretetregezésnek a fennhatósága alá.

AMI AZ EGYAZON HELYEN FELLEMLHETŐ KÖVEK ŐSPRINCÍPIUMI HOVATARTOZÁSÁBÓL KÖVETKEZIK

Ami tehát az egyazon helyen fellelhető kövek különböző ősprincípiumi hovatartozásából következik, nem egyéb, mint az öntött kövek technológiája (de nevezhetemünk ragasztott kövek technológiájának is), egy rég leűnt emberi korszak mesterséges, hétköznapi terméke és üzenete.

Ha egy kavicsbányában véletlenszerűen felmarkolunk tíz darab kavicsot, egészen bizonyosak lehetünk abban, hogy helyileg valamennyiük más és más hegycsúcsról, hegységéből és közetből származik. Am mire egyiküket az Alpokból, másikat a Kárpátokból, a harmadikat pedig valamelyik lekopott röghegység széléből letördelte a szél, a fagy és az Idő, s mire valamennyiüket símára kopattatta a történelem előtti ősfolyam, jelentős idő telhetett el. S mire ebben a kavicsbányában, egybegyűlve, dombként kiemelkedtek a hegységképző erők eredményeképpen, az ismét év-tízmilliókba került. S csak ezek után következett be Földünk ősprincípiumi tartomány-felosztása! Vagyis a kezünkben tartott tíz darab kavics ősprincípiumi, radieszteziái hovatartozása ebből következően teljesen egyértelmű: Annak az egyetlen ősprincípiumi anyagi lénynek az asztrál-tükröződését őrzik, amelynek területén a kavicsbánya található!

Ha napjainkban lemegyünk a Duna-partra, s felmarkolunk ott néhány kavicsot, vajon tudni fogjuk-e, hogy ősprincípiumi hovatartozásuk mi lehet? Mégcsak nem is sejtjük, ha csak rá nem vágjuk azonnal, hogy „Természetesen tartománybeli hovatartozásuk a lehető legvegyesebb,

mivelhogy ezeket jelenleg is alakítja, formálja, koptatja és sodorja a folyam". És ezúttal ez az igazság. Valamennyi kezünkben tartot, Dunából származó kavics más és más helyről származik, de már olyan helyekről töredezték és sodródtak el, melyeknek ősprincípiumi felosztása százazer évvel ezelőt megőrtént: Vagyis a Dunából felmarkolt kavicsok ősprincípiumi „besorolása” a lehető legváltozatosabb kell hogy legyen!

Mi van akkor, ha folyami sódert hoztunk? Ugyanaz, mint az iménti Biztosra mondhatjuk, hogy a legkülönfélébb ősprincípiumi területekről származnak....

Vajon mi van akkor, ha olyan sziklaszirtet, vagy kavicsbányát találunk, amelyeknek ősprincípiumi „hovatartozása” nem egyértelmű, illetőleg a mészkőbe, bazaltba ágyazódott kavicsok a legkülönbözőbb fellelési helyek ősprincípiumi területeiről származnak? Nos, akkor bizonyosak lehetünk abban, hogy bármiféle „tanúhegy” előtt állunk is, az mester-séges emberi létesítmény! S azt a kavicsbányát, amely tehát különböző ősprincípiumi besorolást rejtő kavicsokat tartalmaz - bámmekkora is, s bármilyen réginek tűnjék is -, ember hordta össze! Vagyis a jelenlegi fellelési helyükhöz semmi közük nincsen, mégha akármilyen tudós tár-saságok kimutatták is, hogy „koruk” néhány százmillió év! Ez igaz! A ka-vicsokkal! De az a sziklaszirt, az a kavicsrendeződs, az az ingókö, a jelenlegi fellelési helyén, aligha idősebb néhányszor tízezer, de még inkább, s összességében tízezer esztendőnél!

Az emberiség abban a Kegyelemben részesült, hogy részlegesen megkapta a Teremtés jogát: Mikor? Merthogy erről a történelemkönyvek-ben sohasem olvashattunk, s a Bibliában sincs benne. Mikor is? 1995-beni S ennek egyik folyamán, hogy ember által spontán előhívható az az angyali lény, aki az adott közet, kavicsot, s bármiféle maradandó földi tárgyat felügyeli. Ebben a Kegyelemben 1995. Pünkösdfje táján részesültünk, s „Teremtési jogunk” kifejeződhetne, amennyiben néhány éven belül jó példát tudnánk felmutatni abban, hogy immár képesek vagyunk elfogadni bárki más élő ember Hitét. Tőlünk függ tehát a foly-tatás!

Vajon ezzel a különös és nagy-nagy kegyelemmel mi a Teremtő célja? Valószínűsíthető, hogy a legfőbb cél az emberiség evolúciós folyamata-nak meggyorsítása, s a néhány éven belül, kategórikusan kettéváló emberi faj biztos szétválásának elősegítése. A közeljövőben kialakuló két emberi faj szétválásának katalizátora: a személyes emberi gondolatok minősége, módja pedig az ezzel egyidejű emelés - és buktagás.

Ez a Törvény ez évtől így rendelkezik: Aki a Teremtés kegyelmét nagy-nagy alázattal és örömmel érvényesíti, az felemelték, aki pedig ehhez gyenge, negatív, sivár, önző és meggondolatlan: az süllyed! Bizonyos technikával, spontán, ha akarjuk, ha nem, (s ilyen még sohasem volt az emberiség történelmében), bármely kódarab, kavics, vagy régi, régi tárgy ősprincípiumi angyali lényre másodpercek alatt előhívható. Megjelenik, s egyidejűleg a környezetünkben fantasztikus radieszterizai változások veszik kezdetüket. A megjelenő karakterezgés többfélekép-pen és azonnal rögzíti pilanatnyi gondolatmenetünket, s ha abban öröm honol, akkor lelkünk emelkedik, ha pedig gond, bánat, félelem, gyilkolási vágy, megalégedett gyomor, öszönenergiák találhatnak, akkor süllyedünk!

Hát szabad-e ilyen veszedelmes kulcsot kézbe adni? - kérdezhetné bámmelyikünk. Ám ez akkor is működik, ha nem tudunk róla!

Nem embertől függő dolgok ezek, a Teremtés részleges jogáról a Magasabbrendű rendelkezett, ám aki nem tud erről, éppen úgy bukhat, mert e folyamat spontán valósul meg. Ez évtől minden embernek tudnia kéne, hogy mégis pozitívva és optimálissá teheti e látszólag spontán folyamatot: Ennek módja a heti egy napos böjt, a hűsmentes étrend, a napi öröm, a Hitek felé való fordulás, az embertársaink elfogadása, a materiális vágyak lerörsése, az élő természet felé való fordulás, s a lélek útjának keresése. Megjédeni és kishitűnek lenni nem szükséges, ez a mérce csupán a két emberi faj szigorú szétválásására vonatkozik! Vagyis a Szeretet jegyében, ez nem Életet vagy Halált jelent. A két emberi faj, a materiális homo sapiens és a vízőntő-kori típus lesz. Hogy a teljes szétválás mikor történik meg, azt ember meg nem mondhatja.

Ám a fajok szétválása miatt rövidesen a jó szándékú ártás is kezdetét veszti. Mert a vízőntő-kori faj biológiai funkciói változni fognak, s az egyébként jó szándékú materiális orvosok, azzal, hogy a vízőntő-kori fajhoz tartozó betegnél a megszokott, materiális értéket szeretnék „beál-lítani”, betegébbé teszik, vagy éppen megölik a vízőntő-kori embert. Persze ez akkor még nem fog kiderülni, de senki nem lesz majd képes megérteni ennek okát. Hácsak nem gondol vissza e könyv fejezeteire....

A CSIGA...

A csiga, átlagssebességéből adódóan, aligha lenne képes átvergődni a születésekor meghatározott ösprincípiumi tartományon amelyben él, s ez még akkor sem sikerülhetne, ha élete végéig, folyvást egyirányba menne. A helyzetét pedig végképp megnehezítené, hogy az ösprincípiumok tartományait nagy általánosságban folyóvizek, patakok, csemenyek választják el egymástól.

Az ösprincípiumok a tartományaikon belül bármely követ elfoglalhatnak, s az emberlény őket valamennyi közetből elő tudja hívni. Ez a közet pedig lehet akár molekuláris méretű, s akár különlegesen nagy méretű tartalmú is.

Mivel foglalkozik a csiga? Élete végéig házat épít, melynek mézsváz-tartalmát környezete növényi tápanyagaiból vonja ki. S mi következik ebből? Hogy a csigák elpusztulása után, megmaradó, elhagyatott csigaházak mindegyike, a lehető leghívebben tartalmazza azt az ösprincípiumi anyagi megnyilvánulást, akinek tartományában az adott csiga felcseperedett és élt.

No és mi van a vizicsigákkal? Merthogy az ősi bölcsesség tanításaira hivatkozva többen hínék és remélnék, hogy a tengerek és a levegőég Neptunuszhoz tartozik... Ez valószínűleg így igaz. Am a vizicsigák mézsházainak szintúgy a hét ösprincípium anyagi lényei osztoznak, vagyis ez esetben sem az életeret jelentő víztömeg, hanem a tenger és óceánfenék aljzata a mérvadó, melynek alapján az illető terület, cirka százezer éve felosztásra került.

Mivel tehát a csigák, az életük során, a növényi táplálékból azonos ösprincípiumi "tartalmat" vonnak ki, ennek rezgésképlete e kis állatok növekedésével egyre erősödik, vagyis a végeredmény tisztán hasonlatos lesz ahhoz, mintha egy csigaházzal egyenlő tömegű, természetes alapú kőzetanyagból lenne szó. S amint azt a továbbiakban immár érteni fogjuk, adott területen, az ösprincípiumi hovatartozást hívebben közvetítheti a csigaház, mint az a kőzet, amelyet éppen véletlenszerűen felmarkoltunk. Merthogy az a csigaház „oda való”, ám ugyanez teljes bizonyossággal aligha állapítható meg a területen fellelhető kővekről.

SZOLÍD LEHETŐSÉGEK AZ ATLANTISZIAK HEGYÉPÍTŐ TECHNOLÓGIÁJÁNAK MAGYARÁZATÁRA

Amikor tehát akár sponcián és tudatlanul is, mondjuk két egymástól eltérő karaktert hordozó kavicsot egymásra helyezünk, hatalmas szellemi változások veszik kezdetüket. Márpedig ha ez így igaz, hogyan lenne igaz - vagy még igazabb - órási sziklák esetében!

Ahhoz pedig, hogy e szellemi változások állandósuljanak, egyéb sem szükséges, minthogy állandósuljon a kövek egymásra rakosgatása. Ha pedig ezt egy (embeni) társadalmi berendezkedés végzi, erre akár kultúrát is teremthet. S különösképpen akkor, ha már arra is rájöttek tudósai, hogy az ilyen módon gerjedő felsőbb energiákat miképpen hasznosítsák a gyógyítás, avagy a technológiák számára. Ilyenformán pedig egy látszatra mihaszna hegyépítés éppen olyan fontosá válhat, mint amilyen fontos jelenleg számunkra egy új autó, egy hűtőláda, vagy egy lakberendezés.

AZ ATLANTISZI HEGYSÉGÉPÍTŐ TECHNOLÓGIA ELMÉLETI MAGYARÁZATA

Értelesen állunk a tények előtt. Mi, a kóolaj-kitemelő, bányákban turkáló, mélyfúrásokat végző, folyvást építményeket és szeméthegeket emelő homo sapiens faja, talán sohasem leszünk képesek felfogni, hogy MÁSKRA is lehet kultúrát, Hitet, technológiát alapozni. Néántán másra is, mint Földünk kirablására.

Számunkra érték egy új autó, a Föld piciny darabkjának „ingatlan” elnevezésű meddő birtoklása, s a „józan észnek” ellenmondani látszik a földhalmok, kurgánok összehordása, hegyek emelése, kösziklák cipelgetése.

Vajon mi történne, ha felröppenne a hír, hogy éjfékete kövekből fűtőenergia nyerhető? A válasz pedig: Az ember elkezdené az éjfékete köveket keresni, becsúlni, iparágakat teremteni, intézményeket hozna létre, állami monopóliumok alakulnának, s megindulna a témacentrikus szakem-

beteképzés. Hiszen az éfeketeké kő = energia = pénz és megélhetés = Élet. Nos, van ilyen. A neve pedig: szénbányászat.

Mi lenne, ha számrakelne a hír, hogy valamely emberi testrésszel való foglalatosság számannyá sárgulhat? Azonnal emberek ezrei vetnék magukat a témára, s nagy gyorsasággal nekifognának az adott emberi testrészekkel foglalkozni. Ilyen is van. A neve: fodrászat, fogászat, nőgyógyászat, stb.

Majd két tucat ember rohan, hogy utóéletben egy előttük guruló tárgyat, majd amikor valamelyikük végre utóéletre, nemhogy felkapná vagy megáldkáná azt, ehelyett belerög egy nagyot és ismét csak rohannak utána. Himénk, hogy értelmezhető ez? Persze! Sőt. E tevékenység kultúrát, anyagi hasznót és hatalmat teremtet. A neve: futball....

Mi történe, ha kiderülne, hogy szinte ingyen, óriási energiák nyeretők, s ehhez csupán az szükséges, hogy egy-egy darabka követet az eredeti helyétől elmozdítva, valamely másik helyre vigyük? S mi lenne, ha kiderülne, hogy e követet megadott helyre rakva, még ez az energia is megsokszorozható? A válasz most is egyértelmű, s ezzel meg is fejtük az atlantisi hegyégszűítő technológia lényegét. Mert hiszen amennyiben valamely követ más ősprincípiumi tartományba viszünk, s egy ottani köré helyezünk, nyomban óriási asztrális energiák szabadulnak fel. Márpedig mi sem természetesebb, minthogy egy olyan kultúra, amely asztrál-mágián alapul (pl. az atlantisi), nyomban ki is fogja ezt használni.

S e tevékenységre élesítik a társadalom tudatát, hitét, elvárásait, kiaknázására mérnököt képeznek, lényegét állami monopólium vigyázza, birtoklása hatalmat jelent, s világméretűekben az oktatás alapjait képezi.

Tanúköveink, s a fellelhető hegyeink java részének anyaga mesterségesen összehordott, öntött, ragasztott kövekből tevődik össze. S ennek egyáltalában nem valamiféle vak természeti véletlen, s nem vulkáni tevékenység és hegyégszűítő erő az oka! Kész rejtély, hogy Földünk arculata milyen is lehetett az atlantisi középidőket megelőzően, hiszen e korszak asztrál-energiákat kinyerő kultúrája, tudományai és Hite a domborzatokat tudatosan átrendezte. S amiatt rendezte át, merthogy e folyamatos rendezés számukra életadó, szinte ingyenes energiát volt képes szolgáltatni, felszabadítani. Ehhez az energianyerési módhoz szükséges volt a közetek szisztematikus rendezése, s ezt megelőzően azok szállítása, no meg ennek előtte annak megter-

vezése, hogy miképpen, hová, mely pontokra szükséges az átszállított követeket elhelyezni, s optimálisan e kövek honnan származzanak.... Ma már több könyvben fellelhető egy látszólag értelmetlen táj-átalakító tevékenység leírása, melynek során Kínában sok helyütt még napjainkban is „rendezik” a környezetet. Nem egyéb ez, mint az önhudatlannal művészeté fokozott atlantisz-korabeli energianyerő hagyomány továbbélése, melynek a neve: geomantia.

E rendezésnek a régi korokban csupán addig volt értelmezhető jelentősége, amíg maga a rendezgetés, táj-alakítás tartott. Merthogy asztrál-energiák spontán valamely közetből csupán ideig-óráig szabadulnak fel. Am ahogyan alakult és fejlődött az atlantisi korok kultúrája, egyre inkább nyilvánvalóvá vált, hogy miképpen lehet ezen energiakinyerés folytatni magát a folyamatot lassítani, gyorsítani, fenntartani és intenzitásában változtatni, miképpen lehet különféle szimbolikus formákkal, kevesebb közet-áthelyezéssel több energiát nyerni, s miképpen lehet az optimális helyre telepített hegyégek csúcsait képviselő Föld-ideg-áramokat állandó energianyerés céljaira igénybe venni.

Hát emiatt volt szükség e tevékenység tudatos és megfontolt tervezésére: az energianyerés folyamatos biztosítása érdekében, mégha ez esetleg az atlantisi végső időkben hideg ésszel és lélektelenül történt is. (Ne menjünk túl messzire, s nézzük meg, vajon mi magunk nem így élünk-e jelenleg a világban?).

S emiatt találhatók a hegyek csúcsai meghatározott energiarendszereken, ezért lehető fel majd minden hegységünkben a Nap területén a Szaturnusz közete, a Vénusz területén a Nap és a Mars anyaga, és így tovább, s bármely magasabb hegy vagy domb területén található olyan közet, amely - bár ósidők óta ott van -, nem az adott ősprincípium tartományába való.

ROPPANT KÜLÖNÖS

Számos módja lenne még annak, hogy a Szeretet erőivel való kapcsolatfelvételt tárgyaljuk, s számos lehetősége lenne még a kapcsolatfelvételnek is. Előadásokon, iskolákban, könyveken keresztül is tanulható lenne, s emberekre válogatná, hogy ki, melyik lehetőséget tartja „teszhezállobbnak”. Roppant különös azonban, hogy hétköznapi emberi létünkben, gyakorlat-

latilag eszünkbe sem jutnak ezek a lehetőségek, s tán alig akad ember és emberi élet, akinél és ahol e folyamát tudatosan alakulna. Életünk terhe, küzdelmeink súlya, gondolataink minősége egészen más irányt vesz, szorongásainkkal, félelmeinkkel továbbbi küzdelmeinket alapozzuk naponta, s ha olykor nagyobb kudarcok vagy sorscapások esetén akad, aki törvényszerűen a templomokban köt ki, alig fordul elő, hogy éppen a legilletékesebbekkel: a Szeretet erőivel, olykor-olykor megosszuk örömeinket is. Pedig a Szeretet erői, akik örömtől adnak, örömtőlre is éheznek, s örömtől várnának tőlünk.

S az még csak hagyján lenne, hogy ehelyett bosszúságainkkal árasztjuk el a felsőbb dimenziókat, s e bosszúságok törvényszerűen nem is a szeretet erőit mozgósítják. Kegyetlen divat azonban, hogy - fel nem fogható, míféle megfontolásból -, akarva, vágyva és hívással, a Gonoszság erőhöz, a démoni létezéshez fordulunk.

Keresem sorkatona ismerősömet: éppen szellemidézésen van. Keresek egy tisztet, de „nem ér rá”, s az ügyeletes megsúgja, hogy „széansz” folyik odabent. Középsiskolában diáktársak megöltek egy diákot. Kiderül, hogy a fiatalok egyharmada Sátán-szekták tagja...

Micsoda meghasonlott életek, mekkora csúfos bukfenc és baklövés! Aki még nincs benne, azt egyre csábítják társai, aki már benne van és menekülni szeretne, azt pedig megfélemlítik.

Lehene védekezni? Lehene, de szülő arra rá nem ér, hogy gubancos lelkületű tinilányát vagy fiát meghallgassa, a tinilánynak vagy fiúnak „derogál”, hogy szülei felé forduljon: a gubanc pedig hamar csomóvá válik. Fontos lenne, hogy e fiatalok türelmes fülekre találjanak az Élet problémái közepette, s ne kényyszerüljenek apró kicsi bukfencenk elöl menekülve a legfatálisabb és legvégtetesebb zuhanásokba, tévedésbe. Hagyni és bízni kénye, hogy a magukra maradt és háttérbe szorított fiatalok, akik természetes módon önmagukkal szemben is bizalmatlanok, kétségeik és gondolaik közepette szólásra negatív köntéshez és alapítar engedtünk, hogy a valahová tartozás vágya negatív köntéshez és alapítartalomhoz kapcsolódva keresse a „kielegülést”. Mert nem igaz az, hogy egy fiatalnak ilyenmhez kell nyúlnia, hogy „felhgyeljenek” rá!

Sátán-szekta! - döbbent rá gyermek és szülő, de már akkor látszólag késő. És éppen az a korosztály, amelyik még nem ismerheti a Magasabbrendűt, ilyenformán talán egy életre el is határolja magát Tőle. Mert hogy azt sem hallhatta még sehol, soha és senkitől, hogy Sátán valóban létezik. „Nosza hívjuk, baj nem lehet belőle” - gondolja, a létező Sátán pedig - hívásra - meg is jelenik. Megjelenik, mégpedig olyanformán, hogy közben módját

és idejét sem vesztegeti. Hiszen már kifejezett „hívásnak” számít a szorongás és a félelem, a tévé-híradó nézése és a gyilkosságai rovatok csempézése is. Az az időtartam pedig, amely alatt a démoni energiák megnyilvánulhatnak, három, négy másodperc! Szorongás és félelem, elég baj ez nekünk. De amikor a kifejezett hívás is elhangzik, az már egyenesen tragikus! Hiszen a démoni energiáknak is vannak Hierarchiáik, s míg egy félcsirkorgásra vagy gyűlöletes gondolatra esetleg kisebb csatlósáik jelennek meg, Démon és Sátán hívására maga a Démon, s maga a Sátán lép a színpadra. A fiatal pedig, ő sátáni szerencsétlensége, valójában még el sem gondolkodott azon, mit is jelent, ha valaki a lelket szándékkal adja az ördögnek. Természetesen e fiatalok között a legmeghasonlottabbak, a leginkább segítségre szorulóknak fogják ezt az „eszmet” a legelvakultabbak hirdetni és vallani, miközben sajnálatosan éppen nekik nem lehet fogalmuk arról, hogy a sátáni dimenziók közül a gonoszság, félelem, megfélemlítés, becsapás, rosszindulat és az átok szellemi lényei mindig polárságok. Vagyis amíg bámmelyikük „fele” valahol, valakinél, egy másik ártatlan embernél célba talál, addig a másik fele a küldönél, a „feladónál”, elvetett sátánistánál marad! S ha gyűlik is az általa megfogalmazott és hirdett gonoszság-energiáirtalom e fiatal környezetében - csak hogy tudatlanságában másokat bosszantson -, a legnagyobb lelki teher, ilyenformában halmozódva, éppen nála marad!

Jobb érzésű fiatalok! Ne féljetelek a „sátánistáktól”! Ne féljetelek a megfélemlítéstől, becsapástól, tehetetlenség érzésétől és az átoktól! Ember nekünk a lélek szintjén nem árt hat! Csupán a Szeretet dimenzióit szükséges szólni, s a többire ne legyen gondotok! Erőszakot a lélek mélységéig, emberen elkövetni képtelenség! Ember által legfeljebb a fizikai testünk károsodhat, de tán ez lenne a kisebbik baj. Határtalanul nagyobb baj az, ha valaki, bár-míféle oknál fogva, önként, a saját lelkét adja az ördögnek. Mert az ilyen szerencsétlenül járt földi életek, ezek a meghasonlott lelkek, még a sírjukon túlról is jeleznek, s éppen a felsőbb dimenziókban, a legcudarárból visszahatnak arra az emberlányra, aki (míg a Földön él), földi életében nem tudott önmagával mit kezdeni.

A Sátán rossz partner! Valójában gyűlöli Ő az embereket! Alig várja, hogy halálba kergetve őket, kacaghasson tévedéseiken.

A Sátán-szektáknak léteznek önkéntes foglyai: önmaguk azok, mind, akik ilyenre vállalkoztak. Aki pedig már-már jobb belátásra tért, kérem, hogy ember előtt ne szégyellje magát! S különösképpen ne tartson azok véleményétől, akik fröcsögve dühöngenek mindenért, s törnek valamilyen nyi életre, mivelhogy képtelenek voltak a sajátjukat jól megoldani. S

gyűlölettel tekintenek - valós vagy vélt sérelmek miatt - mindenki másra, beleértve az élő természetet is.

Kettőtört facsemeték, emberek félemlítése, falfirkák, megdöbbentő fel-lépés, mindenféle élet elleni merénylet - teli gyomorral... Micsoda megha-sonlottság! Gyűlölni, megvetni és halálra ítélni minden földi életmegnyil-vánulást, miközben ő maga ragaszkodik a reggelhez, ebédhez és vacso-rához! Vajon az ilyen „Sátánista” miért nem önmagán kezdi az élettel való leszámolást?... Tudni érdemes, hogy a halálra rémített, s kétségbeesett fia- talokat, akik az ilyen szektákat odahagyni igyekeznek, hába is ijeszget- nek a Sátán-szekták a legkegyetlenebb túlvilági büntetésekkel, mert ilyen nem létezik! Csupán akkor létezik, ha az ember itt a Földön meg nem gondolja magát! Talán e csekély pár oldalból is kiderülhetett, hogy a Szeretet erőit bárki, bármikor hívhatja, s a Kozmikus Szeretet mindig és mindenkinnek megbocsájt! Emberektől, kultúráktól és Hitekől függően, a Kozmikus Szeretnek a világ különféle tájegységein és népeinél más és más lehet a közismertebb neve. Keresztény hitterületeken a Kozmikus Szeretet neve, kétezer éve: Jézus.

Nem született még olyan kegyetlen sátánista, rablógyilkos és háborús bűnös, akinek - saját kérésére - a Szeretet kötelekai meg ne bocsájtottak volna. Erre azonban csupán addig van lehetőség, amíg valaki itt, a Földön kéri ezt! Más emberek véleménye itt nem lehet mérvado! A Szeretet hosszútűró, a Szeretet csak önzetlenül és csakis Adni képes, a Szeretet mindent megbocsájt! S ha valaki ezt nem így gondolja, a legstűrgősebben tekintsen magába, mert amíg él, kettőtört gondo-larmentén változtatva (itt a Földön), még bocsánatot nyerhet. „Szeresd felebarátodat, szeresd ellenségedet, szeresd azt, aki Téged megalázt!” - intenek a világvallások: nem véletlenül!...

Aki evilági, földi létében, bármikor határozza is el, hogy a Szeretet erőihez folyamodik, mindig meghallgatásra talál! S minden megoldás jobb a láncra vert, tébolyult léleknél, s az eljövendő, cudarnál cudarabb, „vezekló” élethez. Aki Sátánt hívott, s még életében nem kérte a Szeretet hierarchiáinak segítségét és bocsánatát, elkövetkezendő földi életében e Sátánnal szemben állva kell majd küzdenie, születésétől haláláig. Ismerek ilyen embereket: nem kívánom az ő sorsukat sen- kinek! Bármibe kezdenek: az tönkremegy, bárkihez fordulnak: az be- csapja őket, bárkit is megszeretnek: az meghal... Szerelmüket pazarolják valakire, s az érdemtelen lesz rá, gyermekük születik, s ők maguk állnak majd gyermekük koporsójánál. Ez pedig csupán annak követ- kezménye, hogy a Sátánnak ajánlották életüket, avagy csupán

felöltöntenül hívogatták Őt. S nem jutott eszükbe, hogy még életükben, szándékkal és határozott gondolattal eltávolodjanak Tőle. Isteni lény Ő is, lehet angyal, s lehet egészen magas rangú Lényiség, ármánykodásait a Szeretet erőinek hozzájárulásával végzi. Mert kiszabott feladata nem ördögtől való: mindenkit meg kell tévesztenie itt a Földön, akit lehet, s mindenkit buktatnia kell, aki a földi életében bukni készül. Mert buk- nunk, felsőbb létsíkokon, már nem szabad! Ezért rendeződik körénk e földi járszótér, hogy itt tévedjen, aki még téveszthető...

Fogjuk hát fel küldetésünket, s mondjunk ellent mindazoknak a gonosz energiáknak, amelyeket a mindenkor élő emberiség negatív gondolatartalmáa tart fenn! Ne feledjük: A Sátán is Isten szolgája!

Aki pedig csekélyke földi baklövésére idejében (vagyis még itt a Földön) rájön, bármikor kérheti a magasabb dimenziók segítő közreműködését és bocsánatát. Ennek azonban még itt, a földi életünkben meg kell történnie!

Kegyetlen túlvilági büntetés a még oly megátalkodott lelkek és életek számára sincs, amennyiben ezek, a még oly megátalkodott lelkek, még földi létük során rádöbbennek megátalkodottságukra, s a Szeretet energiáihoz folyamodnak - kegyelemért. Ilyenformán pedig még eljövendő, cudar életek sincsenek, mert ha az illető nem e súlyos lelki teherrel hal meg, a testet halálakor elhagyó ÉN-tudata bármiféle, leg- közelebbi földi élete terhére, csakis önként vállalhatja fel!

Vagyis amennyiben még életében bocsánatért és szeretetért folyamo- dot, legközelebbi földi létében sanyarú sorsot vállalnia csupán akkor szük- séges, ha ezt ő maga, önként vállalja fel.

Valamennyi nyitott és intelligens fiatal, akitet valaha is megévezsziettek más, meghasonlott, „sátánista” fiatalok vagy idősebbek, csupán csak addig marad kétségei között, míg meg nem tapasztalja a Szeretet angyali lényének - ma már sokak által - érzékelhető, földi rezgéskepletét. S ha netán lesznek olyan alkalmak, amikor egy-egy ilyen angyali lényt a saját tantományaiában, nyilvános vagy szűkebb kirándulások keretein belül fel- kereshetünk, valamennyi, kétségek közt hányódó fiatal megapaszalhatja majd, hogy ezen angyali lények bárki által érzékelhetőek, fantasztikus energiájuk olyan hatalmas és olyan szeretetteljes, hogy előtűnt kettőtört minden sátáni és démoni fufang.

Jó tudni, hogy az emberi Szabad Akarat Istentől való! S az emberi szabad akaratot még a Gonoszság erői sem befolyásolhatják. Csupán csak akkor, ha valaki a szorongásaival, félelmeivel, tetteivel, cselekedeteivel, szavaival vagy gondolataival szólítja Öket.

ÁLDASSÉK X. Y. SZENT NEVE!!

- Isten dicsőségére! - kiáltja a pap, s a frontszakaszon eldördülnek az ágyúk.

- Az Atya, Fiú és Szentlélek nevében! - hangzik, s porba hull egy levágott fej.

Mereven mutatja a feszületet az „illetékes” a bitóra frissben felakasztott ember felé, de az illető „nem ér rá” odafigyelni, mivelhogy éppen fuldoklik...

Mi történt? Roppant egyszerű: Akit hívtak, megjelent!

Félre ne értsük, aki megjelent nem a Szeretet dimenzióiból való, s nem is a Kozmikus Szeretetet képviseli! Ugyanis ezekben az esetekben sohasem az számít, amit a szavainkkal megfogalmazunk, hanem az, amit a gondolataink minősége jelez!

Bármiféle Hívásra, a Szeretet erői, az anyválti és isteni dimenziók, minden alkalommal nyomban megjelennek - de nem egyedül! *Poláris világunkban, emberközelségben, a Szeretet képviselőinek ember által történő hívására, minden alkalommal, s igen nagy egyetértésben, a Szeretet és a Gonoszság erői mindig egyidejűleg jelennek meg.* És sohasem azt vesszük figyelembe, hogy melyiküket hívtuk, hanem elhelyezett egyszerűen „ávilágítóják” tudatunkat, s megvizsgálgják a ki nem mondott gondolatainkat. Ily módon pedig egyáltalában nem biztos, hogy Isten nevének fennhangon történő említését követően Istennel lesz dolgunk, s az sem biztos, hogy Jézus keresztjével hadonászva, feltétlenül Jézust „szerezzük be”. Mivelhogy testünkbe az a szellemi lény fog belépni, akit a gondolataink alapján, önmagunknak „kiérdemeltünk”.

- Áldassék X. Y. szent nevel - kántálja iszonyú nagy plénium előtt a pap, s az egyszerű emberek - szégyen ide, szégyen oda - , valahol mégis azt érzik, hogy ez talán mégsem egészen az ő világuk. Nem véletlenül. Mivelhogy igen gyakran jól érzik ezt, s amikor jól érzik, tulajdonképpen az Isteni Onvalójuk ügyvel - helyzetük is -, lelkiük tisztaságára. Úgyelnie is kell, mert egyáltalában nem biztos az, hogy egy-egy ilyen alkalommal a hívek feje felett Krisztus fog megjelenni! Templomi szertartásokon illesmitől csak elvétre kell tartanunk, de intés ez, amely vonatkozik mindazokra, akik „Isten dicsőségére”, „Krisztus sebére”, vagy akár a saját, jóságos őrzőangyalukra hivatkozva lelki költőháncba kezdenek, s az életük bármely területén, hebehurgya módon próbára teszik a Magasabbrendű türelmét. S ide tartozhat az ismeretlen energiák hívó-

nyitása, a drogok és egyéb mérgek fogyasztása, s sorolhatnánk, hogy még mi minden. S ide tartoznak azok, akik - ahelyett, hogy életüket másokéigra szentelné a munka -, önmagukat egy-egy percre - Krisztusra hivatkozva - keresztire feszítetük, élve eltemetettük vagy pedig a saját, kölcsönbe kapott földi testüket bármilyen más módon lebecsültük, vagy épp csak nem becsültük, mégha esetleg szent életet élnek is.

Miért? - kérdeznék sokan, megriadva. - Ezek közül miért rossz az, amelyik hitet, önbizalmat ad, segítséget jelent, vagy iránnyt mutat a halandó? Önbizalmat ad? Iránnyt mutat? Úgy legyen! De nehogy csalódjunk benne! „Ne kísérsd a te Uradat, Istenedet!” - hangzik a figyelmeztetés. A Kozmikus Szeretet méltó példát állított nekünk, s utoljára éppen Jézus által, arra vonatkozóan, hogy mi lenne a földi feladatunk. A példa pedig igen látványosan - így szól: Mindenki vegye fel a saját élete keresztjét! Így keressék megváltoztatni a tudatállapotát, s próbálja az önzetlen Szeretet adást gyakorolni... Kell egyéb? Nem kell! Nagy szavak ezek? Nem, de roppant mód sértőek. Mert figyelmeztetnek bennünket - önmagunkra! Tükröt állítanak - elénk. S ezáltal éppen azt mutatják be nekünk, akit (amit) semmiképpen nem szeretünk volna észrevenni: önző kis énlendületünk, a saját gyarlóságainkkal együtt. Érezniünk kell, hogy eme gyarlóságaink miatt kell a Kozmikus Szeretethez, köztünk, földi ember-leányok között, emberi korszakunként - elvéreznie. S ebből a szempontból még annak tudomásulvétele is roppant kínos, hogy földi életünk kozmikus sikeréhez semmiféle képmutatásra, mágiára, erőlködésre szükség nincsen...

SALTO-MORTALE

„Felvilágosult” emberek tömege, észveszejtő gyorsasággal végzi tanulmányait, folytat ezotérikus tanulmányokat, keresi a megfelelő „mestert”, képzettséget és előbbrejutási lehetőségeket. E sok lehetőség pedig, szám szerint, éppen annyi buktatót rejt magában. Ezek a tájékozódások és ismeretek lényegében ugyanis semmire nem jók, amennyiben az illető - ezzel egyidejűleg - nem óhat jelentkezni az elemi kozmikus Hívásra, sőt éppen ellenkezőleg: agyafűrt fortélyal azon igyekszik folytatni, hogy az önmaga-változtatás legszükségesebb és igen kínos lépéseit valahogyan kikérülhesse.

- Asztrológia, steinerizmus, misztikus vallásosság - a szünetekben: dohányzással!

- Antropozófia, ezotéria, jövőbelátás, betegség-diagnosztizálás - húsfogasztással, varázsgömbbel, jóslással és szelleműzéssel!

- Elmélyült meditatív hajlamok, eszténkénti szex-szel és horrorfilmekkel!

Mit akarnak ezek az emberek?!

Dehogy lenne nekik ott a helyük! Csupán az idejüket fecsérlik! S ha ilyenformában „keményebben” körülhúznánk egy-egy szaktanfolyam „hívói” és egy-egy ezotérikus előadás résztvevői között, igencsak maradna közöttük vagy három fő, akik jó utakon járnak. A többi pedig? Helyben jár! Helyben járnak pedig laktanyában is, istállóban is, gettóban is és emelt szintű inkarnációs tanfolyamon is lehet. Mert a nagy-nagy előképzettség ez esetben ugyan minek, amikor az illető (aki „igen fontos ember”) képtelen áttekinteni önző kis énjének barrikádjait? S még ön maga sem tudná megmondani, mi a fenét keres ilyen helyeken, cigarettával a szájában, kávézgatva (és a hús ösztönével a vérben)...

Hát meg kell értenünk, hogy emiatt nevezzi a hivatalos egyház e tanokat „sátániaknak”? Mert ilyen bárgyú módon az angyali létsíkot nem lehet kijátszani...

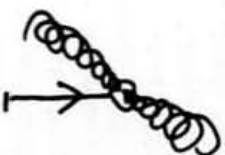
AZ ANGYALI ÉS ISTENI DIMENZIÓK MEGNYILVÁNULÁSAINAK TISZTÁN (BIO)-FIZIKAI MAGYARÁZATA

A Magasabbrendűnek semmi szüksége nincs arra, hogy különféle formátumokkal az ember környezetében megnyilatkozzon. Erre kifejezetten az embernek van szüksége. Emiatt, a megnyilatkozás legoptimálisabb módja, ha ott következik be, ahol leginkább szükség van rá: tehát a kaotikus és kereső gondolatmenetű emberi közegben, legoptimálisabb eszköze pedig maga az emberi gondolat.

A Magasabbrendű a Gondolat energiamezején keresztül hat, s - **helyette** - a Strukturákat, Mezőket, Tereket és Dimenziókat (közvetlen kapcsolásban), maguk az emberi gondolatok irányítják és alakítják.

Minden egyes emberi gondolat olyan, valószínűleg a mágneses

jelenségekhez hasonlatos térörvényléseket kelt, melyek - az értelőség kedvéért emberi világunkra leképezve -, kisebb vagy nagyobb, jobb vagy balsodrású, lassúbb vagy gyorsabb mozgású és perdületi energiájú bűgőcsigára emlékeztethetnének bennünket. Ezek a perdületi energiák mindig polárisak és sohasem aszimmetrikusak. Egy-egy emberi gondolat, amely egyetlen pillanatra felvillan tudatunkban, ennek alapján kb. ilyenformán képzelhető el: (64. ábra). - Ugyanennek a gondolati impulzusnak - látszólag - embertől elszakadt, „eljejt” formája ilyenformán lenne ábrázolható (65. ábra).

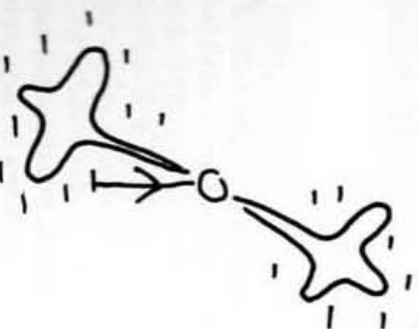

64. ábra

65. ábra

Annak magyarázata roppant egyszerű, miképpen is alakulhat egy földi ember „energiatere”: hiszen ez kizárólag attól függ, milyenek a gondolatai. Jelentésük meg egy igen negatív (66. ábra) és egy igen pozitív (67. ábra) gondolatmenetű embertársunk „energiamezőit”:

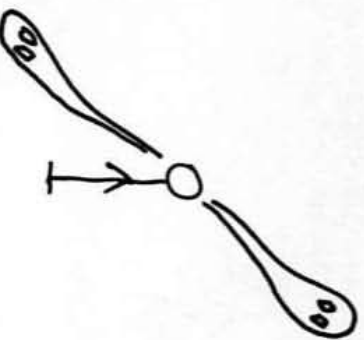
66. ábra

67. ábra

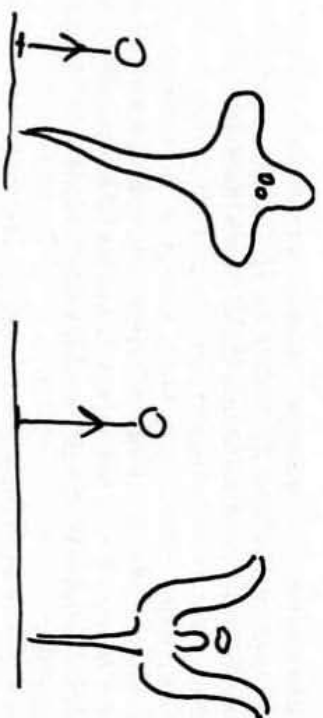
A fenti ábrákon, a perületei energiák „húgócsigá”-spirálisa helyett, annak csupán metszeti képét próbáljuk értelmezni, mivelhogy ilyenformán logikailag közelebb kerülnék a próféták, látnokok, érzékeny idegrendszerű emberek által igazolt „szárm”-ábrázolási módzatokhoz.

Vagyis amint a 66. ábrából igen jól látható, az igen negatív gondolatmenetű ember, formára, alakra és polarításra nézve is teljesen eltérő energiáspirális volt képes „megalkotni”, mint pozitívabb gondolatmenetű társa. Nem lehet kétséges, hogy a negatívabb, „lidércesebb” forma negatív erőterrel párosul, míg az „angyalibb” szármnyak erőtere pozitív. Ez utóbbi természetesen nem azt jelenti, hogy valamennyi negatív erő negatív polaritással jelenkezik, s azt sem jelentheti, hogy ami pozitív energiaterű, az bizonyosan Szeretet-energiát De azt már jelentheti, hogy a negatívabb energiaperületei vonzani fogja a Hartmann-hálót! Vagyis az emberlény, a saját gondolataival, az emberközeli dimenziókban, valóban „teremteni” képes, hiszen adott gondolataival, környezetében, az adott formátumú térörvénylés automatikusan létrejön. Létrejön, ha akarja az illető, ha nem! Létrejön, s visszahat az illető életére! Ne csodálkozzunk hát, ha egy-egy, emberlényről még el nem szakadt gondolatenergia, amely természetesenleg képes visszahatni „gazdájára” is, olykor ilyenformán érzékelhető (68. ábra).

68. ábra

Amelyik gondolati forma az embertől elszakadt, de minőségénél fogva képes arra, hogy „visszahasson” gazdájára, gyakorta a következő alakokként mutatkozik (69. és 70. ábrák).

69. ábra

70. ábra

Igaz lehet-e ez a fejezet? Ne firtassuk! Földi logika a Magasabbrendű meg nem értheti!

Kísérletek során beigazolódtott, hogy a Magasabbrendű asztrálitüközödései - emberi hívás, vagy imádság hatására - olyanformán jelennek meg, mintha az ember „leszippantaná” Őket a levegőögekből.

Am az is beigazolódtott, hogy az emberi gondolat valóban spirális térörvénylés, s „megfogalmazódását” követően, nyomban „lávozik”. Ha pedig „elávozott”, kódjával, minőségével ugyan miért ne mozgósíthatná, „hívhatná” a Magasabbrendűt, s annak távoli Fénye, miért ne kapcsolódhatna össze a tudatunkkal - és testünkkel?

DIMENZIÓK ÁTHASONULÁSA

A mentális, asztrális és éteri, no meg a földi dimenzióknak a feladatuk körüli szempontjából egymáshoz „látszólag” semmi közük sincsen. Ezek Más és Más világok, melyek egyetlen kapcsolódási pontja; az Ember! S e létsíkok és dimenziók egymástól mégsem függetlenek, s egymásba áthasonulhatnak.

Az áthasonulás a legnehezebb és legkörülményesebb a mentálisból a fizikai létsíkba, illetőleg a fizikaiból a mentális dimenzióikba. Utóbbi lehetne tán a halál, az előző pedig a „materializálódás”. A mentálisból a fizikai világba történő áthasonulás tipikus példái: a testet öltés, vagyis a lélek anyaióbe kerülésétől a baba születéséig tartó folyamat, de éppen

ilyen „áthasonulás” a beavatott tudattal létrehozott „megvalósítás”, amikor is valamit elképzelt az ember és az valóban megvalósul, s az összes olyan mentális forma, amely fizikai testbe törekszik. Két könnyedebb példa erre: Valaki elképzelt egy faragott botot, vagy széklábat, s kifargja azt. Vagy: elhatározza, hogy átmegegy a szomszédos utcába, s valóban átmegegy oda. Ez utóbbi példákat véve alapul máris érezhetjük, mennyivel nehezebb egy botot vagy széklábat kifargani, mint a faragást elképzelni, s mennyivel időigényesebb a szomszéd utcába átmenni, mint azt elképzelni.

Vagyis a mentális dimenzióból a fizikai dimenziókba történő alakulás a legbonyolultabb és legidőigényesebb folyamatok egyike. (Időben meddig tartott elképzelnünk, hogy átmegegyünk a szomszéd utcába és kifargunk egy széklábat, s meddig tart ugyanez, ha felkerelkedünk, átmegegyünk a szomszéd utcába, ahol is ki kell farganunk egy széklábat?).

Tehát a mentálisból a fizikaiba történő áthasonulás a legkörülményesebb. S ennél sokkal könnyebb a mentálisból az asztrális, vagy az asztrálisból a mentális dimenziókba átlenyegülni, de éppen ilyen könnyű lehet a mentálisból az éterbe és az éterből a mentálisba történő átalakulás is. (Az asztrális és éteri dimenziók egymásba formálódásra bizonyonyal úgyszintén képesek, de más-más funkcióik folytán itt ezt a lehetőséget ez idáig nem sikerült felfedezni. Valószínűleg ennek lehetőségét valamiféle „kényszer” teremtheti meg.)

A dimenziók áthasonulásának egyetlen szabálya, hogy csak a magasabb hasonulhat át alacsonyabb dimenziókba - és vissza, alacsonyabb a „magasabb”-ba önmaga tönkretétele nélkül nem juthat át! S a magasabb dimenziók is, amennyiben alacsonyabb dimenziókba hasonulnak át, az alacsonyabb dimenzióális megjelenésükkor annak a dimenzióinak a vetületeit, mint valamiféle „formaruhát” használják.

Annak feltételei tehát, hogy valamely mentális lény fizikai testet öltson, roppant nehezek. Egy mentális lény - önszántából - jóval könnyedebben képes asztrális vagy éteri testet öltetni, s az ilyen esetekben az asztrális vagy éteri testét, mint kölcsonzót „formaruhát” használja.

Talán ez utóbbi fejezetek után érthetővé válik a sokak számára esetleg gondot okozó hűsmentes életmód problémaköre. Nos, e magasabb Rendszerek pozitív sodrású asztrál-formaruháját, vagyis magát az érzékelhetőséget, tökéletesen képes lerontani egy szalámiszeletke negatív sodrású (perdületű) energiaörénye. S ha Ők jelen vannak is, számunkra a hús ösztönenergiaja olyan blokádot jelenthet, amely miatt a jelenléte nem fogjuk érzékelni.

SZABAD-E EMBERNEK A SZELLEMLÉNYVILÁGGAL FOGLALKOZNI?

Erre a kérdésre szívünk szerint bármely vonatkozásban és egyértelműen NEM-mel kellene válaszolnunk, ám ma már tisztázásra szorul, hogy mit is érthetünk a „szellemvilág” kifejezés alatt, s hogy ez mennyiben tilos? Nem minden „szellemi” ugyanis, ami a szellemi dimenziókból a fizikai létsíkra átszűrődik, s nyomban felmenti az ilyen irányú kétséget a tisztán „szellemiek” esetében is, amennyiben az öröm és a szeretet lényivel kapcsolatosak az igényeink.

Az egyértelmű „NEM!” helyett inkább szolidabb keretek között fogalmazzuk meg a következőket, (melyek ily módon Törvények helyett ugyan csupán amolyan „szabályok” lehetnek, de nyilvánvaló, hogy aki a szabályok ellen nem vét, az a Törvények ellen sem fog vétetni):

Mit nem szabad hátr?

Ami emberlétünkben és harmóniára való törekvésünk során egyértelműen kárt okoz.

Szándékkal nem szabad halottak szellemi lényeit keresni, elhalt emberek eldobott asztráltestét megidézni, egyáltalán nem szabad szellemidézéssel - ilyen értelemben - foglalkozni, elhalt emberek megrekedt lélekrezgésével (megszállottság) „házlág” kísérlétezni, nem szabad a Gonoszság, a démon, az ördög és a Sátán energiáit megidézni, illetőleg „hívni”! Mi is a „hívás”? Egy eléjtett szó, egy „szeánsz”, egy egyszerűnek tetsző, nyakba akasztott medál, - amennyiben „olyan”, s ami a legnehezkesebb: „hívás” a Föld körüli bűnös pszichikai szféra valamennyi negatív energiája felé az emberek „szabad akaratával” elhatározott - azaz általuk végiggondolt - bámmiféle kétsége, szorongása, féltelme, gyűlölete, átkozódása, szitkozódása és trágársága is!

Az ember számára az alsóbb és felsőbb dimenziók mindazon szellemi lényei fokozott veszélyforrásokat rejtenek, (ha mértékünk nem a melegegedettség, természettel szembeni alázat, emberekkel kapcsolatos önzelen szolgálát és az öröm): amelyek emberlétünk inkarnálódási folyamataiban nem vesznek részt.

A szellemvilággal való kapcsolatfelvételt egyértelmű tiltásától amiatt is el kell kissé zárkóznunk, mert némelyik szellemi lényrel nagyon is ajánlatos kapcsolatba lépünk! S vajon kik lehetnek ezek a szellemi lények?

- A saját, személyre szabott őrzőangyalunk (akinek öröm-energiáit re-

MINDEN BEAVATÁS LÉNYEGE

tenetesen veszélyeztetik a rettegeéseink, szorongásaink, félelmeink, gyűlöleteink negatív energiái, s a mindezeket élető, szédületes lidércperdület, amelyet leginkább a mindennapi „belevő” lidércesekkel, a hűsütelek ösztönenergiájának fogyasztásával tunkolunk magunkba).

- Kapcsolatba léphetünk az ősprincípiumokkal, akik sorsunkat irányítják. (Ők a legtipikusabb példái a dimenziók közti átlenyegülésnek).
- Kapcsolatba léphetünk minden olyan mentális energiával, akik földi feladatainkhoz Híret adhatnak; csak néhányat közülük, a közérthetőség kedvéért: minden vallások szentjeit, prófétaí és istenei.

Egy igen lényeges momentumot sohasé felejtünk, mert ez a ma élő emberiség egyik legfőbb életfeladata és egyik legfőbb elbukási lehetősége: *El kell fogadnunk minden egyes embertársunk Hitét, vallási hovatartozását, fajt, nemzeti sajátosságát és szerzetét!* A baklövések lehetősége - az összes felsorolt lehetőségek korlátai között is -, óriási! Tragikus karmát épít ki magának valamennyi ember, akik nem képesek a saját Hitükön kívül egyéb más Hínek szabad tereit engedni, akik botladozásaik során lelkiileg elhynomnak más embereket, vagy kapcsolatba lépnek a Gonoszság démoni, sááni stb. energiáival! Az atlantízi emberi cívilizáció jobbára emiatt bukott el!

Elkerülhetetlen és szisztematikus vizsgálódás szükséges a mentális, asztrális és éteri jelenségekkel kapcsolatban, ám ez a tudományos kutatás feladata lesz. Ennek az ezredvégnék a kihívása: Szükségképpen kapcsolatba kell lépünk a felsőbb dimenziókkal, s mindent meg kell tennünk, hogy saját, szabad akarattunkból, lehetőleg a Szeretet energiáit váljunk képessé meghívni.

Ehhez azonban, akár papok képviselik majd az emberiséget, akár orvosok vagy bárki más: különleges „búváröltözet” szükséges. Akár a világűrben! S ennek megfelelően sok-sok próbálkozás, míg nem a ruha és a mozdulatok biztonságát nem jelentenek...

Milyen is az a „búvárruha”, melyben a mentális, asztrális és éteri kapcsolatfelvételre sor kerülhet? Talán a külleme helyett a beleszótt anyagoktól érdemes röviden emlíést tenni. Ezek némelyike: önzetlenség, a Kozmikus Szeretet, a megüszult emberi test, a sugárzó, éterikus energiatartalom, a gőg és becsvágy-nélküliség, a természettel és a természetessel szembeni alázat, a haszonelvű világ elviekben és érzékszerveinkben való „legyűrése”, a materális „értékek” felülvizsgálata, a lelki béke, a rendezett életút, a holt ételek mellőzése és a saját belső megérzéseinkre való biztos hagyatkozás...

Maratunk a világban, mindegyikünk pizmogva keresi önmagát és a helyét, s az ebből eredő tülekedés eredményeképpen elég gyakorta egymás tyúkszemére lépünk. E zűrtvarban másokat gyakorta odébbtaszajtunk, s azt képzeljük, hogy a mások fején és hátán - mint lépcsőfokokon - vezető út magasabbra visz...

Ez így nem egészen állja meg a helyét! Mindegyikünk feladata más és más. „Bonítékol” lépések ezek, s hogy melyikünk mely célokat szeretné önmagában elmélyíteni, milyen feladatokkal jött, avagy „küldték”, ezt egyikünk sem tudhatja, legjobbször ebbe beleértve önmagunkat is.

Földi feladataink a szimbolizmushoz hasonlíthatóak. Értékük és buktatójuk emberi mércével nem mérhető!

Figyik embertársunk igen fontos életfeladata lehet, hogy vajon sikerül-e megtartania a gyomor uralma ellenében (életében egyszer), az egynapos bójót. A másik embertársunk feladata, hogy esetleg megváltsa a világot...

Vegyük észre, hogy máris mércét állítunk! Pedig mérce nincs, avagy azt nem ismerhetjük! Persze, hogy rögtön úgy érekejlük: az az ember többet tesz, vagy különb, aki azért született, hogy „megváltsa a világot”. Elnézést, hogy a példa sántít (Hiszen a Megváltó „státusza” immár fogalt, de mint példa, így lehet teljes). Pedig **mentálisan és szimbolikusan** e két feladat éppen egyfoma súlyzal esik latba! Csupán egyetlen kérdés merülhet fel: Dolga-e, hogy megváltsa a világot? Feladata-e, hogy fegyelmezze a bört-kiscserrel a testét? Több kérdés nem merülhet fel. S nagy baj, ha valaki a bójónap helyett igyekszik megváltani a világot, illetve a „világmegváltás” helyett bójóolni akar... Ám amennyiben a „dolgát végzi”, az Isteni Kegyelem annak sikerét azonosan bírálja el. Nem csekélyebb szimbolikus feladat valahol életörömmel portásnak lenni, mint ugyanott másvalakinek az igazgatói székben ülni. S ezt CSAK kizárólag az az ember képes megtenni, aki éppen ugyanakkorát köszön a portásnak is, mint a vezetőigazgatónak, s pontosan abban a tiszteletben részesíti - emberileg - a butkóst, a jegykezelőt, a pincért és az útonálló, a beosztottját, a gyerekeket, az öregeket, a betegeket és a részvegeket, mint amilyen tiszteletben részesítette a szálloda vezetőigazgatóját, a tanárait és a főnökét. Ez a tisztelet pedig nem karaktentől, nem emberi mércétől függő, hanem szükségsszerűen szimbolikus, s az Embernek kell, hogy szójjon.

Kedves hölgy ismerősömet az édesanyja mindig a következőkre tanította: „Kislányom, nem kosz az, amit a víz lemos!” „Mert ahol a lélek piszkolódik be, ott kezdődik a baj”... S ilyenformán megtanulhatjuk tisztelni a becsületes kékezi munkák bármelyikét, hiszen az azt végző ember azért áll tükörként eléünk, mert nem kis életfeladatunk, hogy elfogadjuk e „másságát”, (gyarló földi létben esetleg alantas megítélés alá eső tevékenységét), vagy csupán rangnak, hírnévnek, becsvágyának fogunk tisztelni? Hatalmas feladatot jelenthet annak felismerése: vajon egy-egy fennkölt hivatali funkció, tülekedési lehetőség, címzetes rang és hangzatos megnevezés csupán azzal a céllal látogatott-e hozzánk, hogy tudunk-e védekezni ellene, s kapaszkodó emberlényünk e csapda hatására formálódik, deformálódik, avagy bukni fog-e...

RA-MAK-HOTEP ADEPTUS IGASZSÁGA

Paul Brunton, századunk nagy beavatottja, az „Egyiptom titkai” című könyvében leírja, hogy a világ egyik leghelenebb helyzetében és helyén, minden lakott településtől távol, miképpen botlott bele a sivatag izzó kövein mélységes nyugalommal üldögélő adeptusba, aki - ha egyáltalán még embernek nevezhető - ezen az ismeretlen és ember által nem lakott vidéken, tökéletes angoliséggel, a nevén szólította őt. Meglehet, hogy az átlag magyar embernek már ez is sok, ám ezek után Ra-Mak-Hotep, az adeptus, részletesen elmondta, hogy e találkozást követően hogyan fog alakulni **Paul Brunton** küzdelmes élete, s milyen feladatok várják őt a közeljövőben. Majd a Magasabbrendű Tudat nevében **Brunton** az alábbiak közzétételére kérte:

„Azok, akik feltörték az ősi Egyiptom sírjait, olyan erőket szabadítottak a világra, amelyek veszélybe sodorják. Mint az őskor sírablói, mint pedig a mai archeológusok - anélkül, hogy tudtak volna róla - olyanoknak a sírjait is felnyitották, akik fekete mágiával foglalkoztak...

Ezek... kivétel nélkül, különböző bajokat zúdítanak a világra annyira, hogy rombolóan hatnak egész nemzetek sorsára is. Önök, nyugatiak, nem is tudnak védekezni ellenük... Akár meghallgatják tehát, akár nem, közölje a világgal ezt az üzenetemet: Ne nyúljanak a sírokhoz, amelyek szellemi kapcsolatokat emberek nem ismerhetik. Hagyja abba a világ

ezeknek a síroknak a feltárását addig, amíg elegendő tudást szerez ahhoz, hogy tisztában legyen cselekedete esetleges komoly következményeivel. Sugározza szét Ön, tolla révén ezt a figyelmeztetést még akkor is, ha kigúnyolják és nem veszik figyelembe... A természet törvénye nem bocsájta meg a tudatlanságot - s ezek után erre nem is lehet hivatkozni többé”.

Eddig az üzenet, s ezt a világ ez idáig valóban nemigen méltatta figyelemre. A tudós társaságok „alapállását” ismerve, **Brunton** írta: „Egy kut mélyén pislogó dékának hiába igyekezne megmagyarázni valaki, milyen is az óceán”...

Fogjunk hát bele, s árukkodjanak végre a betűk. Magyarországon, a múzeumainkban, nem egy és nem két olyan múmia létezik, amelyikből még nem vonult vissza az élet. Vagyis amelyik nem halott...

Vajon mi az, hogy: Halál? Mit ért rajta az ember, a társadalom, s mit értenek ezen az elfogadott tudományok? Halál-e vajon, ha az életfunkciók szünetelnek?

A leendő kismamában fogamzó Életet nemcsak a fogamzást követő órákban, hanem az esetek egyharmadában már a fogamzást megelőzően is érzékelni lehet! Halál-e az orvosi ténymegállapítás? Akkor miért tárnak fel oly sok szerencsétlent, akik nyilvánvalóan a koporsóban ébredtek tudatára annak, hogy élve eltemették őket? Mert az életfunkciók teljes szünetelése azért még lehet teszthalál is! Mikor halál a halál? Hogyan állapíthatná meg ezt egy olyan tudomány, amelyik az élet romlandó földi járművével, a porhüvellyel azonosítja az emberlényt? Az adeptus mondta: a természet törvénye nem bocsájta meg a tudatlanságot! Márpedig ez a tudatlanság leginkább a „tudomány” vaksi berkeiben honol.

A minden erővel és pénzzel fentartott, „tudomány” által patronált tudatlansággal szemben próbáljuk megfogalmazni élet és halál közötti - hetőbb kritériumait. Nem lesz könnyű:

Földi értelemben vett halál az, amikor a romlandó földi porhüvely, úja végeztével lélek nélkül marad, mivelhogy a lélek eltávozik belőle. Ez csakis emberre vonatkozhat, aki tehát a saját inkarnációs útját járja. Annak, hogy a lélek eltávozik a testből, érzékelhető kritériumai vannak, amely lényegesen többet jelent annál, minthogy jelez-e életet a mutatószám, avagy sem. Halál az, amikor a test és a lélek közti ezüstfonal elszakad. Ekkor kezdhet a romlandó földi porhüvely romlani - merthogy az éteri és asztrális dimenziók - távozásukkal - engedélyt adtak erre, s ekkor jogosult a lélek arra, hogy értékelje az éppen lezajlott életének folyamatait és eseményeit.

Az emberi létezés négytagú testet feltételez: mentális, asztrális, éteri és fizikai testet. A tudomány szerint - mivel mentális, asztrális és éteri létezés nem fogadhat el -, halál az, amikor a fizikai testen életfunkció nem érzékelhető. Ez pedig ilyenformán sajnos nem igazi! Halál az, amikor a mentális, asztrális és éteri létezésünk elszakad a testtől, és magára hagyva azt, átengedi a romlandóságának és az enyészetnek. Persze ez csupán amolyan látszat "földi" halál, de viszonyítási alapként is kissé humánusabb, mint a tudomány álláspontja.

Halott-e a tetszhalott, amikor orvosilag igazolták "halálát", ám kategorikusan érzékelhető, hogy a test és a lélek közti ezüsthonal még épségben van? Hiszen az ilyen test nem fog sem bűdösödni, sem pedig romlani! Mi több: az ilyen test feléleszthető.

No és mi van akkor, ha a fizikai test immár bármilyen módon tönkrevan téve, ám a test és a lélek közti ezüsthonal még mindig ép? Halál-e a halál, ha él még az ÉN-tudat, a Szellemiség, él az éteri és asztráltest, s ragaszkodik ahhoz a földi testhez, amely számunkra nyilvánvalóan életképtelen? Komikus fordulat: a mentális létezés az asztrális és éteri léteken keresztül, vagyis a lélek szintjén vetíti le a Földre az ÉN-tudatnak megfelelő épségű és szépségű fizikai testet, esetleg a vállalt életfeladatának megfelelő; nyomorult, beteges vagy korcsosult létezését. Vagyis ez kizárólag akkor Nem valósul meg, ha ezt az illető ÉN-tudata NEM AKARJA megvalósítani! Több múmia ÉL! De vajon kiért és miért élnek, amikor az élet könnyvedén visszavonulhatott volna belőlük? Azért élnek, mert-hogy a földi létezés sohasem a földi, fizikai test állapotától, hanem a mentális, asztrális és éteri dimenziók állapotától, vagyis a tudat állapotától függ! Azért élnek, mert akkor és olyan földi, fizikai testet vetíthet le nyomorult, aszott lényük helyett a mentális, asztrális és éteri létük, amilyent csak akar! Azért élnek a múmiák - már amelyikük radieszterizai vonatkozásban még bizonyosan nem halott -, mivelhogy ezáltal helyet követeinek maguknak a fizikai létezés világában! Azért élnek, mert üzeneteik vannak a jövő nemzedékei számára, akik előtt esetleg „élőként” hajlandóak lesznek megnyilatkozni!

E múmiák közül, amelyik (akti) él, több mint a régi korok aszott ember-lényei! Mentális és asztrális tudatával letapogátja minden műzeumi látogató testét, beküszik szerverei közé, s vizsgálgatja gondolatait. Hát ennek már csak OKA lehet! S az még csak hagyján lenne, hogy megnyilatkozó lények az asztrálpertületek fizikai törvényeit követnék, s a Hartmann-háló dőlésének megfelelően nyilvánulnának meg, de nem így van! Amelyik szellemi létezés közülük megnyilatkozni képes, mindenféle

elképzelt fizikai szabályt felrúgva, Hartmann-háló dőlését és más föld-sugárzások egyéb ismert hatásait mellőzve, földön kuszva és csavarodva, küszködő energiaperdülettel gravitáló mozgással kísérni a látogatókat a közvetlen környezetben, s az „arra érdemes” látogatókat, termeken át! S e hatás mindvégig tart, amíg csak rájuk gondolunk! Valami közlendőjük van, valamit akarnak, valakire várnak! Vajon egyiptológus-e, aki nem akar tudni az egyiptológiaiáról? S hullagyalázonak tekinthető-e, aki továbbra sem tartja be az adeplus üzenetét? Volt időszejek, amikor az egyiptomi kormány komolyan fontolgatta, hogy visszakér minden múmiát és halotti kegyeleti tárgyat, s mélyen elássa azokat. Szó volt róla, s elfelejtették... Vajon ki, milyen módon és mekkora biztonsággal állapíthatná meg, hogy a magyarság keserves sorsáért mennyiben felelősek a nálunk kiállított kegyeleti tárgyak és múmiatestek? No, de hagyjuk ezt! Hiszen az adeplus is olyan időkre céloz, amikor a tudomány majd tudni fogja ezt, s eszerint cselekszik. Ez az idő ma még nem jött el. Am ha már valaki e témát fél évszázaddal ezelőtt, halálosan komolyan felvetette, s az illető ráadásul megbecsült, szavahihető ember volt, nem kéne esetleg az ezirányú „tudományos érdeklődést” mégiscsak megkezdni? Nem lenne érdemes némi bizalmat megelőlegezni az esetleges mentális, asztrális és éteri létezésék számára? Vagy nem kéne esetleg az egyiptomi múmiákat Egyiptomba visszaküldeni? Vajon meddig brekeg még a béka-perspektíva? Addig, amíg a tudomány el nem fogadja a Föld-idegáramok Szent György-háló rendszerét, amíg a csillagászat és a fizika vizsgálmi nem kezdi a Hartmann-hálónak Szent György-háló mentén gyakorta előforduló ferdüléseit, amíg rá nem döbbenünk, hogy a „frontávonulás” és a Hartmann-háló ferdülés tulajdonképpen ugyanaz, s hogy a Földanya éteri aurával rendelkezik, vagyis élőlény.

Akkor tán szűnik majd a homály...

Olyan csodálatosan összeállt az emberiség történelme, hogy könyvnyekre kéne fakadjunk arra gondolva, hogy ezt a nagy-nagy egységet egyszer majd felül kell bírálnunk. Mert milyen gyönyörűséges is a precízen összeillő öngazolás: Csodálatos emberlétünk, az eszközhasználat és gondolkodás folytán, állomásokon keresztül, az atomkorszakba érkezett. Az állomások pedig: félmajom-lét, kőkorszak, athéni demokrácia, középkor, felvilágosodás és technikai forradalom. Hát kell-e ennél szuperebb fejlődésmenet? Hiszen kiviláglik belőle a küzdelmek során felfelé törekvő Embert!...

Szükséges-e tudatosítanunk ennek az éppenséggel fordított menetét? Melyből kiderülhetne, hogy tudós koponyáink kötetlénce: a felfelé guruló golyó(H)ó elmélete nemigen létezik? S akkor vajon mi fog létezni? A lefelé guruló golyó elmélete, amely a lélek küzdelme szintjén érdekes módon, valóban csodálatosan felfelé ívelő tendenciát mutat!

A tudomány elméleteit éppen az teszi nemsokára semmissé, hogy csupán a lélek nélküli test önámító folyamataival „kíván” foglalkozni. Annak egyenes szükségességére, hogy a Lélekfejlődés tüneményesen emelkedő tendenciát mutasson fel: éppen az, hogy a fizikai testnek egyre beljebb kell merülnie a zárványokkal teli Matériába. Legalábbis itt tartunk ma, s korunkig bezárólag, korszakról-korszakra, ez történt.

No de legyünk csak optimisták! Hiszen a radlesztézia, az ösprincípiumok évében, 1996-ban, egyetemi tantárgy lett, s az anyagi és isteni Létezés, számunkra megnyilatkozott!...

Kedves Ismerős, száműzött társam itt a Földön, Ön, aki éppen becsukja ezt a könyvet!

Mindaz, amit végtelenül leegyszerűsítve olvastot, a legsilányabb tükre sem lehet annak a Valóságnak, amely körülöttünk lassan, de észrevehetően kibontakozik.

E könyvet még egy fogja követni, de okozzon bár csalódást, vagy szorjáljon megnyugtatót: ebbe a tisztelet és nagyfokú alázatot parancsoló felsőbb Létezésbe, földi emberként *beljebb* már nem merészkedhetünk.

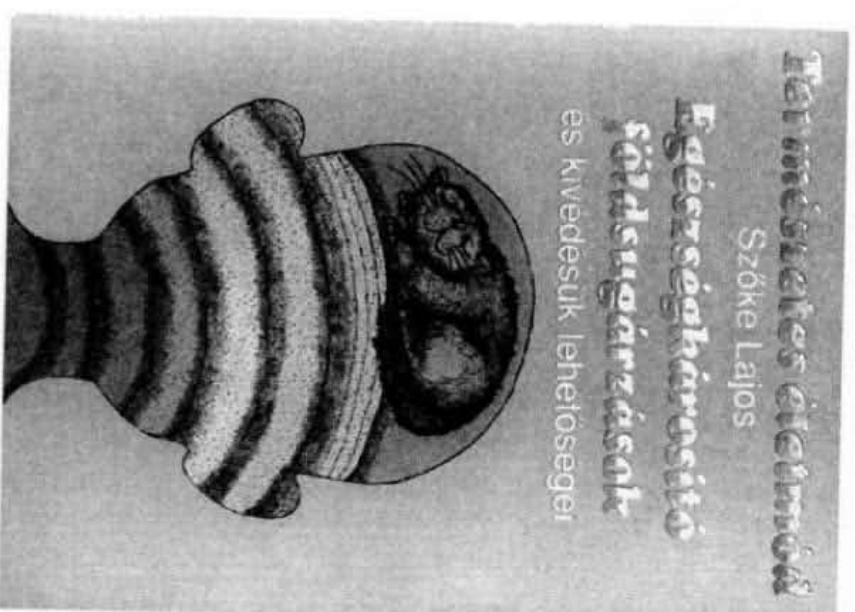
Meglehet, hogy öt érzékszervünk nem a biológia csúcsa (hiszen könyvnyen belátható, hogy amennyiben szükségünk lenne erre, kifejlődhetett, teremődött volna öt helyett nyolc, tíz, huszontöt érzékszervünk is). S inkább öntelt, elbizakodott emberként vagyunk jelen a Földön, akár pedig porszem mivoltunkkal tisztában levő zarandokként, untig elegendő a meglévő öt érzékszervünk alkalmazása. Vagyis itlétünkhöz és valódi sikereinkhez egyáltalában nem szükséges semmiféle mágia. Mindenki, aki él, önmagában is merőben egyedi, s feladata is eltér a többi „élőtől”, s a mások feladatától.

S ha egyáltalában eszünkbe jutna, hogy valamivel is izgalmasabbá tegyük az elröppenő földi életet, hát próbáljuk ki a barátságosságot, a mosolyt, a segítő szándékot és az önzetlenséget, gyakoroljuk a másokon való segítséget, s az együttérzés lelki szükségességét. Mert ugyan mindegyikünk önmaga bírójává válik, mihelyt földi száműzetése lejár, s a halál kegyelme segít kiemelkedni földies és megfáradt búváruháinkból: az emberi testből, ám amikor ily módon önmagunkat bírálni és elbírálni fogjuk, mégsem leszünk teljesen egyedül. Aki figyelemmel olvasta e könyvet, s az előző kötetet, megismerkedhetett Mindazokkal, akik e nagy-nagy vállatásnál szeretetteljesen jelen lesznek.

(a szerző)

MELLÉKLETEK

A FAKTOR BT. LEVÉLCÍMÉN MEGRENDELHETŐ
KÖNYVEK ÉS EGYÉB TERMÉKEK

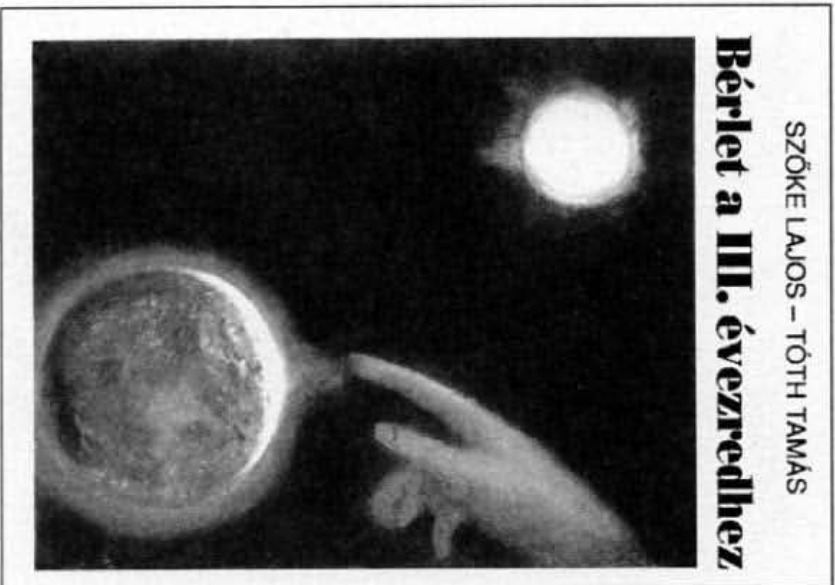

**EGÉSZSÉGKÁROSÍTÓ FÖLDUGÁRZÁSOK ÉS
KIVÉDÉSÜK LEHETŐSÉGEI**

Sok-sok ezer ember radieszteziái alaptankönyve, amelyet az érdeklődésre való tekintettel ez idáig évente ki kellett adni. Tartalmát tekintve MÁS, mint ami az érdeklődő, könyvtárakból, eddig megismerhetett.

SZÖKE LAJOS – TÓTH TAMÁS

Bérlet a III. évezredhez

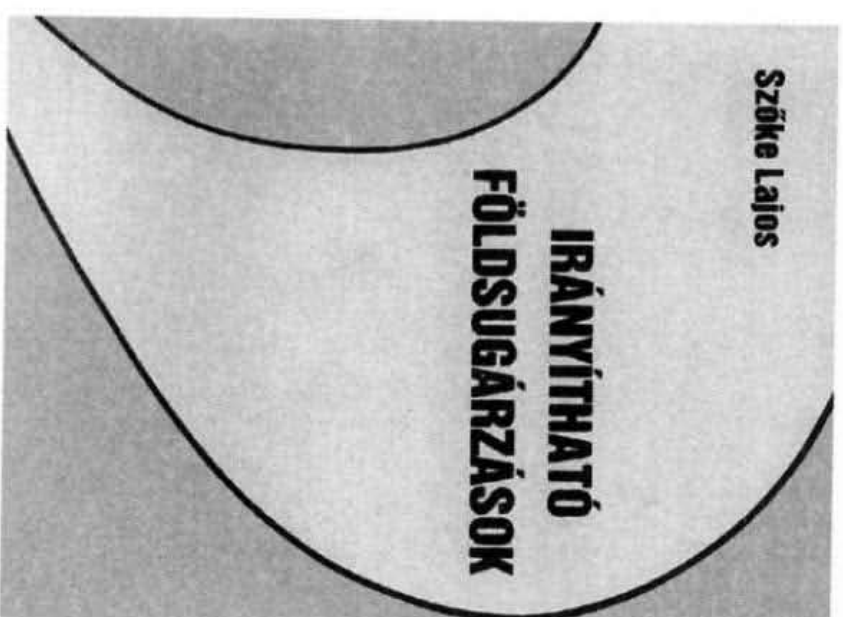
BÉRLET A III. ÉVEZREDEHEZ

A radiesztezia fizikai - csillagászati összefüggéseit meglehetősen részletességgel elemző munka, amelynek tanulmányozása mint a radiesztezia fizikájával foglalkozóknak, mint pedig a lakások földsugárzásaival foglalkozóknak feltétlenül ajánlott.

E könyv immár igyekszik előírni, hogy a világban, a radieszteziáról évszázadok alatt alkotott elképzelések ezen az ezredvégen már nem elengedőek, s ez bőven érinti a testi és lelki területeket is.

Szöke Lajos

IRÁNYÍTHATÓ FÖLDSUGÁRZÁSOK

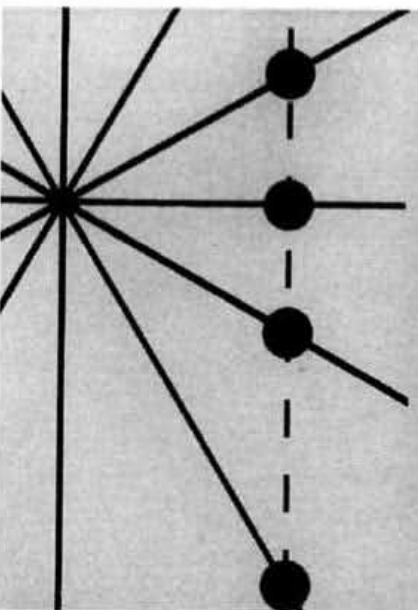

IRÁNYÍTHATÓ FÖLDSUGÁRZÁSOK

A könyv részletesen elemzi a földsugárzások elleni védekezés testi-lelki, mentális és fizikális lehetőségeit. A tartalmából: a földsugárzások egészségkárosító rezgései - irányíthatóak, s nem függetlenek az ember által megfogalmazott gondolatoktól sem.

Szőke Lajos

BEFOLYÁSOLHATATLAN FÖLDSUGÁRZÁSOK

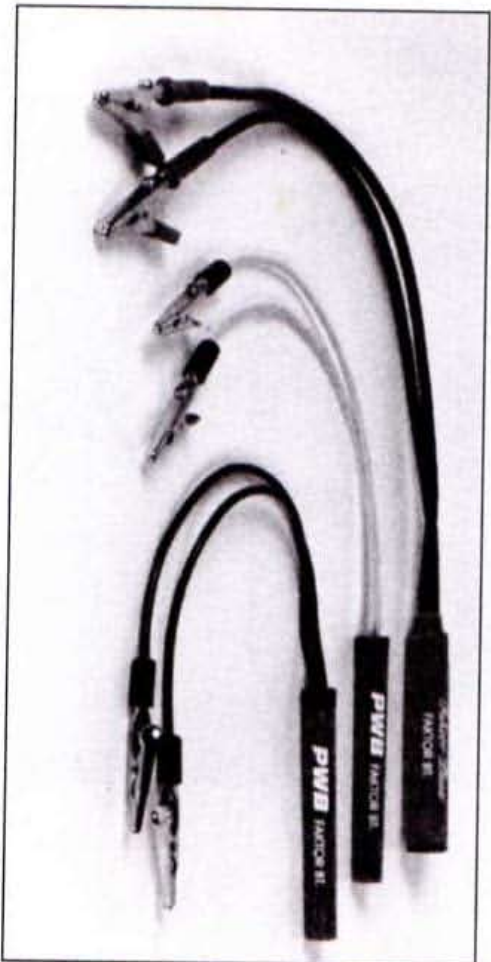
BEFOLYÁSOLHATATLAN FÖLDSUGÁRZÁSOK

A befolyásolhatatlan föld sugárzások rendszere a világban ma még teljesen ismeretlen. A szerző, e rendszermélettel lehetőséget teremtett az emberközeli dimenziók és az ember kapcsolatának jobb megértéséhez, értelmezi e jelenségek fizikáját, bevezet az éteri és asztrávilágokba, világossá teszi az őrangyal és lidércjelenségeket - a maguk valójában, s kár lenne sorolni, mi mindenre ad még választ.

(ELŐKÉSZÜLTBEN)

SZÉLHÁMOSSÁG FELSŐBB FOKON

Főképpen önmegismerésre vágyó ódáknak, útiúkat keresőknek, s reményt vesztett betegeknek szóló munka, amely esetleg képes megrendíteni a Mafériába vetett határtalan bizalmunkat is.

**SZEMÜVEGKERET-DEPOLARIZÁLÓ
(SZEMÜVEG NEUTRALIZÁLÓ, RADIESTÉZIAI
ERŐTÉR-MEGSZÜNTETŐ) ESZKÖZ**

Elve, jelentősége az imént ismertetett könyvekben részletesen szerepel. Használata, szemüveggel rendelkezők esetében, sokszor nélkülözhetetlen, s igen ajánlott. Egy család részére, egy db. kisteljesítményű RKB-típusú készülék elegendő.

ISBN 963 04 57296

Felelős kiadó: Faktor Szolgáltató Betéti Társaság
2141 Csömör, Szabadság utca 19.
Készült: 1995-ben